

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۱۱۶۱۵

۷۶۴۸-فن

کتابخانه مجلس شورای ملی		 شماره ثبت کتاب ۷۷۹۶۵ ۹۱۸۷
کتاب: زادالمعاد	مؤلف: مجلس	
موضوع:		
شماره قفسه: ۱۴۲۷۸		

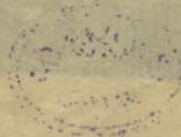
بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

بازدید شد
۱۳۸۴

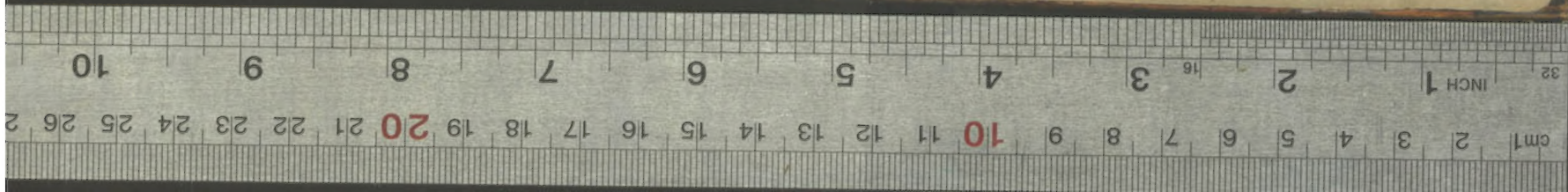
خطی - فهرست شده
۱۴۳۷۸

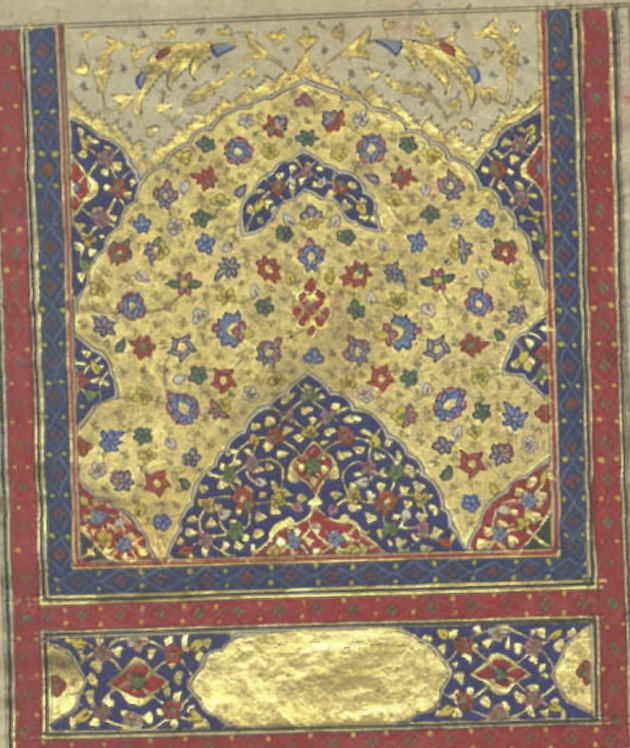

cm 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

برالکتابخانه
هزاره نثر و کلام و الف و اعراب و نحو و لغت و کتب
سیرالذریعه و فقه و اصول و لغت و کتب
نثر و کلام و الف و اعراب و نحو و لغت و کتب

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي جعل العباد و سبيكة لئيل السعادة في الآخرة والاق
 والصلاة على سيدنا محمد وآله و عترته أئمة الهدى
 و درود بر بزرگ صاحب و درود بر بزرگ صاحب
 عفو الله عن من اثمهم ما بال الواح ارواح الخاضعة برادران ايماني و اخلاص
 منيکار که جو خناب تقدس از دي جمل شانه براي هدايت که
 کشکان بوادی جمالت و صلاح طریق صوم و صلوة و دعا و عبادت
 که اشرف و اقرب طریق نبل سعادت مند مقرر گردانیدن و از حضرت رسول
 خدا و ائمه هدی صلوات الله علیه و علیه جمیع اجداد و عیال
 بسیار منقول گردیده که کتب دعا مشحون است از آنها و این خادم اخبار ائمه

اطهار صلوات الله الملك الغفار انها از در کتب بخارا لاوار ايراد نموده
 و اکثر خلق را باغبانرا اشغال با انواع اشغال دنیوی و غیره و بحسب
 انها و عمل جمیع انها میسر نیست خواهیستم منتهی از اعمال سال و مضایل
 ایام و لیالی شریفه و اعمال انها که با ساینده صحیح و معتبر و وارد شده است
 درین رساله ایراد تمام که غامه خلق از برکات انها محروم نباشند و
 شاید بنسبت عاصی را بدعا می مغفرت یاد نمایند و مبتدی گردانند هم از انوار
 المعاد بحسب الله ان یهد بنا و ایا هم الی السبیل الرشاد و چون تمام این رساله
 و انجام این بحاله در زمان دولت عدالت شریک و از سلطنت سعادت تو
 اکمل حضرت سید سلاطین زمان و سر و خوافین دوران شیرازه
 و از اول ملک و دین تقاضا و اخفا دست بردارم سبیل عزت و رتبه کلیستان و مضبوط
 چشم و چراغ دودمان منضوی سلطان جم خدام و خافان و شریک حشم
 شجاعت تبادی که تیغ اندازش برای سرهای کفار نهی است بسوی
 دار و بار و حسام انش باریش برای خرم چانه مخالفان و معاندان و مضبوط
 بر نسل علیکم السلام و از دسنه های ذلیمان مزید رفعت سازد و در است
 رفیع دنیا شرافت الحزب همگسسان و خوش صوفیان صفت و شرف
 بر فرقه دعا و خلوت دولت لبت و اما از انجند ایضا اغصا سکره المنشی
 همگسسان هر که تیغ خلاف از بنام کین بر کشید چو سید بر خود بلرزد
 و هر که چرخ را بدین نفاق در بر کشید صورت مرگ خود دراز دید که چنین
 فخر شریک کسای که های کار بسنکان کشاد که کشف در بانو الش
 سیم مزایع املهای پرموردگان و موسس قواعد ملک و دین خود مریخ شریعت
 ابای طاهرین حیاض ساحت درگاه خلافت پناهش از نقیض شفا سلاطین
 زمان و خوافین دوران در صرخ مژده غرث و حلالش نوزاد بیدای فک
 مستبأ الضمیر انها العزیز الحق السلطان الاعظم و الخافان الاعلى الاکبر
 ملجأ الاکابر و ملاذ الفیاضه محیی مزالیم الشرعیه الغراء و مشیت قواعد

الْمَلِكُ الْبَيْضَاءُ السَّاطِئَانِ الشَّاطِئَانِ وَالْحَافَانِ الْخَافَانِ الشَّاهِ سُلْطَانِ
 الْحَسَنِ الْمَوْسُوِي الْحَبِيبِي الصَّهْبَوِي يَمَادُخَانِ لَا زَالَتِ زَايَاتِ دَوْلَتِهِ
 مَرْفُوعُهُ وَمَاهَاتِ اَعْدَانِهِ مَعْمُومُهُ مَيْسَرُهُ كَرِيمُهُ خَلَا نَوَافِدُ
 كَاهِ كَرَنَائِيْدُ مَيْدِ كَرْمَقُولِ طَبْعِ شَرْفِ كَرْدُوَانِ اَعْلَا اَحْضَرْتِ زَنَوَائِدَانِ
 مَنْتَفَعُ كَرْدَنْدِ عَجَلِ وَالِهِ اَلْظَاهِرِيْنَ وَاللَّهُ الْمَوْفِقُ وَالْمُعِيْنُ وَارِثُ مَمْلُوكَاتِ
 بَرْجِيَارِ دِهْ بَابِ وَخَانْمَهْ **باب اول** در فضایل اعمال ماه مبارك رجب است و
 مشتمل بر پنج فصل است **فصل اول** در بیان فضایل این ماه و عبادات آنست بدینکه
 این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان هر سه ماههای سالند و از حضرت رسالت
 پیا منقولست که هر که حُرمتِ مَآرِجِ و شعبان را بداند و وصل نماید برزق
 آنها را بر روز قیامت از رمضان این ماههای مبارک در روز قیامت گواهان او
 باشند نزد سبحانه و تعالی و در آن روز منادی از فوق اعلا ندا کند که ای رجب
 و شعبان و رمضان چگونه بوده است عمل این بنده در شما ها و طاعت و از برای
 خدا همه آن ماهها گویند که این بنده نوشه گرفت در ماهایاری بر طاعت تو
 و استغفار و فضل از تو نمود و سعی بسیار در طلب خوشنودی تو کرد و توانا داشت
 اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند ملائکه که موکلند بر این ماهها
 که ما نیافتم این بنده را مگر طلب کنند طاعت تو و امیدواریم و امر تو
 تو بود و آنچه را همتی کرده بودی ترک کرد و آنچه از او طلبیده بودی بسوی
 اطاعت ما سرایت نمود و روزه کامل از برای تو داشت و شکم و فرج و گوش و
 چشم و سایر اعضا و از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کردند و روزه
 با استقامت رسانیده و شبها خود را تعب انداخته برای بندگی تو و تصد
 بفقیران و مساکین بسیار داد و احسان بسیار نسبت به بنندگان تو نمود و سایر
 ما همه صاحب نیکو گرفت و چون از اینها جدا شد و ذلالت نیکو کرد و بعد
 از آن پیرامون غمرات تو نکردید و نیکو بنده بودی این بنده پس حقیقتا فخر
 که میرید این بنده را بسوی بهشت و استقبال کنند او را ملائکه بختها و

گفته

و کرامتها و اوزار بر شران و استبان نور سوار کنند و بیزد بسوی بهشت که قمر
 زوال ندارد و خانه که فانی نمیشود که جوانانش پیر نمیشوند و شادی و خوشی
 خوشحالی آن زوال ندارد و هرگز از ایشان تعب نمیشد و از عذاب ایمان
 میگریزند و مشقت حساب از برای ایشان نیست و انصاف از انحضرت منقولست
 که مَآرِجِ مَآبِ بَرَزْکِ خدایست و مَآبِی در حرمت و فضیلت بان نمیرسد و
 قتال با کافران در این ماه حرامست و رجب ماه خدایست و مَآشَعْبَانِ ماه
 مَآرِجِست و ماه رمضان مَآبِست مَآبِست و گیتی که یک روز از ماه رجب را
 روزه دارد دست و پا خوش و بدی بزرگ خدا کرده و غضب الهی از او دور کرد
 و در یکی از روزهای جهنم بر وی و کینه کرده و لبند معتبر از حضرت موسی
 بن جعفر علیه السلام منقولست که هر که یک روز از مَآرِجِ روزه دارد تا آخر
 جهنم تا نکال از او دور کرد و هر که سه روز از آن ماه روزه دارد بهشت را بر او
 واجب کرده و اضافی نمود که رجب نام نهی است در بهشت از شیر بهشت
 و از عسل شیرین و هر که یک روز از رجب را روزه دارد البته از آن نهی باشد
 و لبند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول فرمود که مَآرِجِ
 استغفار است مَآرِجِست پس در این ماه بسیار طلب مغفرت کنید که خدا مغفرت دهد
 مهر است و رجب را اصعب میگویند زیرا که در این ماه رجب خدا بر امت
 بسیار رنج میدهد پس بسیار بگویند استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله
 از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سه **آمین** بگوید **در هر روز** روز از مَآرِجِ
 را روزه بدارد بهر روز ثواب روزه یک سال برای او بنویسد و هر که هفت
 روز از آن روزه بدارد هفت درجه جهنم بر وی و کینه کرده و هر که هشت روز
 از آن روزه بدارد هشت درجه بهشت بر وی و کسوفه شود و هر که نوزده از آن
 روزه بدارد خدا احسان او را اسان بکند و هر که جمیع مَآرِجِ را روزه بدارد
 حق تعالی خوشنودی خود را برای او بنویسد و هرگز از او عذاب نکند و
 نابود نبرد لبند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخیمت جبرئیل

صادق در او آخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود و چون نظر مبارک
 آنحضرت بر من افتاد پرسید که آیا روزه گرفته در این ماه گفتم نه والله ای
 فرزندی رسول خدا فرمود انقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا
 بغیر از خدا کسی نمیداند بد رستی که این ماه هفت که خدا بر ما هائی
 فضیلت داده است و حرمت از اعظم گردانیده است و بخوار روزه داشتن
 آن گرامی داشتن را بخود واجب گردانیده است پس گفتم باین رسول الله
 اگر در باقی ماندن این ماه روزه بدارم آیا بعضی از ثواب روزه در آن فایز
 من میگردد فرمود که آری هر که یک روز از آخر ماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند
 از سكرات مړك و از هول بعد از مړك و از عذاب و هر که دو روز از آخر ماه
 روزه بدارد بر صراط باسان بگذرد و هر که سه روز از آخر این ماه روزه
 بدارد ایمن گردد از ترس روز قیامت و از شدت آنها و هر گاه ای نوز و نوزات
 بنزای اثنی جهتم را با و عطا کند و ایضا از حضرت امیر المومنین روایت کرده
 است که هر که یک روز از اول ماه رجب یا اوسط یا از آخر آن روزه بدارد گناهان
 گناهان گذشته اش از وی بزداید شود و هر که سه روز از اول یا میانیا آخر ماه رجب
 روزه بدارد گناهان گذشته و آینده اش از وی بزداید شود و هر که یکسب از این
 ماه را احیا کند حجتی عالی او را از اثنی جهتم آزاد گرداند و قبول کند شفاعت
 او را هفتاد مرتبه گناه کار و هر که درین ماه صد و یک روز برای خدا خداوند
 در بهشت نعمتی چند با و عطا فرماید که چشمی ندیده باشد و گوشتی نچسبیده
 باشد و بر خواطر کسی خطور نکرده باشد و ایضا بسند معتبر از حضرت صادق
 روایت کرده است که چون روز قیامت شود منادی از میان عرش ندا کند که
 گمانید رجیون پس گروهی برخیزند که نوز و روزه های ایشان جمیع اهل عرش
 روشن گرداند و هیچ پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکمل باشد حاج ایشان
 بمروارید و با هر یک از ایشان هزار ملک بوده باشد از جانب راست و هزار
 ملک از جانب چپ و همه او را ندا کنند که گوارا باد نوزا که را میته خدا است

ای بسند خدا پس خداوند رحیم ندانند آری که ای بندگان و کثیران من تعبیر
 و جلال خود سکند یاد منم که شما را در قمار و ای نیکو ساکن کردانه و عطا کند
 شما را نوز که کردانه و عطا کند شما را از بهشت عرفها که در زیر آنها بهشتها جاری
 باشد و همیشه در آن عرفها باشید و نیکو مژدیت نزد کارکنان از برای من
 فی آنکه واجب گردانم روزه داشتن از برای من در ماهی که حرمت از اعظم
 گردانیده بودم و حق از واجب ساخته بودم ای ملائکه من بندگان و کثیران
 مرا داخل بهشت گردانید پس حضرت فرمود که این همه ثواب از برای کسی است
 که چیزی از ثواب رجب را روزه دارد اگر چه یک روز باشد از اول یا میان یا
 آخرش و بسند معتبر از حضرت صادق روایت کرده است که هر که روز اول
 ماه رجب را روزه بدارد حجتی عالی در روز قیامت از او خوش شود و هر که
 دو روز از روزه دارد خدا بابت از او خوش شود کرد و او را خوش شود کرد داد
 و هر که سه روز از روزه دارد خداوند که هر از روزهی کرد و و خصلتان او را
 راضی گرداند در قیامت و هر که هفت روز از آن روزه بدارد چون بمیرد
 در گهای هفت اسمان برای روح او گشاده شود تا بملاکوت اعلا برسد و
 هر که هشت روز از آن روزه دارد دهشت در بهشت برای او گشوده شود
 و هر که یازده روز از آن روزه بدارد هر حاجتی از حجتی عالی بطلد بر او در مگر
 آنکه سوال او برای گناهی باشد که منضمین قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را
 روزه بدارد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد
 و از اثنی جهتم آزاد گردد و داخل بهشت گردد باینکه او از آن و برگزیدگان و
 احادیث درین باب بسند است و این رساله گنجایش آنها را ندارد و فصل دهم
 در بیان اعمالیست که کبیری از روزه عاجز باشد و یا برودشوار باشد و چون
 او بعل آورد در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بدل روزه
 مستحب یک درهم نصد و کند که موافق درهای بن زمان تقریباً هفت
 دینار بوده باشد و روایت دیگر عوض روزه یکدکم یا جو وارد شده است

بر شاه

وَسُبِّحَ لِي يَوْمَ لَا يَنْبَغِي عِزُّ الْعَظَامِ يَا مَنْ ذَلَّ الْخَطَا يَا اسْأَلُكَ يَا مَوْلَايَ بِالْفَيْضِ
 و بدل نموده بر خود عزت بخش خود از عبادی که با در خواست از او آید
 وَاللَّيَالِي الْعَشِيرَ وَالشَّقِيعَ وَالْوُزْرَ وَاللَّيْلَ إِذَا هِيَ وَبِمَا جَرَى بِهِ قَلَمُ الْأَقْدَارِ
 و شبها و روزها و بدست و در روز و شب هرگاه او کرد و بگوید یا فایض
 بغير گفت و لا اِيهَامَ وَيَا سَمَاءَ الْعِظَامِ وَبِحُجَّتِكَ عَلَى جَمِيعِ الْأَنَامِ عَلَيْهِمْ مِنْكَ فَضْلٌ
 یا آسمان که در تحت آید و سماء که بزرگ و بزرگ است بر همه آید بر آن از فضل
 السَّلَامِ وَبِمَا اسْتَحَقَّتْهُ مِنْ أَسْمَائِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ وَتَرْحَمَهُمْ فِي شَهْرِ
 السلام و بآنچه استحقاقه از اسمهای که بزرگ است که رحمت بخواند و رحمت کند بر او
 هَذَا وَمَا تَعَبَكَ مِنَ الشَّهْرِ وَالْأَيَّامِ وَأَنْ تَسْتَغْنِيَ شَهْرَ الصِّيَامِ فِي غَايَةِ هَذَا
 اینها و آنچه بر تو از ماهها و روزها و بزرگ است از ماهها و روزها و در سال آید
 وَفِي كُلِّ غَايَةٍ بِإِذْنِ الْحَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْمِنْ الْجِسْمِ وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مَنَّا أَفْضَلُ
 در هر سال اینها و در کارهای که بزرگ است و در همه سالها و در همه سالها و در همه سالها
 وَكَمَالٍ وَادْعِيهِ إِنْ شِئْتَ شَبَّارَكُ وَرَوْزَةُ رَوْزِ أَوَّلِ فَضِيلَتِكَ نَسِيْدَا
 و کمال و ادعیه این شب شبار است و روز و روز اول فضیلت است نسید
 وَأَزْخَرْتُ مَامَ مُحَمَّدٍ بَأَفْرِ مَقُولُكَ كَمَا دُرُّ رَوْزِ أَوَّلِ مَا كُنْتُ نَوْجَ بَكْتِي سَوَا
 و از خردم مام محمد بآفر ماقول که در روز و روز اول ما کشتی نوج بکشتی سوا
 شَدَّ وَأَمَرَ كَرْدِ جَمِيعِ أَهْلِ وَجْهِ زَاكَ بَأَوْدَ رَكْشِي بَوَسَدَ رَوْزَةُ بَدَارَتِ وَهَرَكَمَانَ
 شد و امر کرد جمیع اهل وجه زاک باود رکشی بوسد روز و بدارت و هر که آن
 رَوْزَةَ رَوْزَةُ بَدَارَتِ أَهْلِ جَهَنَّمَ بَكْ سَالَهُ دَوْرُ كَرْدِ وَأَزْخَرْتُ مَامَ رَضَا
 روز و روز بدارت اهل جهنم بک ساله دور کرد و از خردم مام رضا
 مَقُولُكَ كَمَا هَرَكُ رَوْزِ أَوَّلِ مَارِجِبَ رَوْزَةُ بَدَارَتِ أَهْلِ رَغَبَتِ دَرْ ثَوَا
 ماقول که هر که روز اول مارجیب روز و بدارت اهل رغبت در ثوا
 نَهْشَتِ وَرَأَوَابِ شُودَ وَهَرَكُ بَكْرُ رَوْزِ أَوَّلِ مَامَ رَوْزَةُ بَدَارَتِ حَقِيقَةِ الشَّقَا
 نهشت و رآواب شود و هر که بکر روز اول مام روز و بدارت حقیقه الشقا
 أَوْ رَأَوُلُ فَرَمَانِ كَرْدِ مَانَتِ دَرْ مَانَتِ رِبْعَةٍ وَمَضَرَ كَرْدِ وَفَيْتِلَهُ عَظِيمِ كَرْدِ
 او را قول فرمایند که مانتند در مانتد ربعه و مضر کرد و فیتله عظیم کرد
 فَيَا بِلَعَبٍ وَهَرَكُ بَكْرُ رَوْزِ أَوَّلِ مَامَ رَوْزَةُ بَدَارَتِ خَلْعِي وَرَأَوُلُ بَدَارَتِ شَيْبَتِ
 یا بلعب و هر که بکر روز اول مام روز و بدارت خلعی و رآواب بدارت شیب
 كَرْدِ نَدَّ وَفَوُلُ كَرْدِ شَفَاعَتِ وَرَأَوُلُ كَرْدِ بَدَارَتِ وَدُخْرُ وَفَيْتِلَهُ وَرَأَوُلُ
 کرد و فاول کرد شفاعت و رآواب کرد بدارت و دخر و فیتله و رآواب
 خَوَالِهِ وَغَمُوعَةٍ وَخَالُوَا خَالَهُ أَوْ دَرْ جَمِيعِ هَسَايَكَانِ وَاشْنَائِيَانِ وَهَرَكُ
 خواله و غم و غم و خال و خاله او در جمیع هسایکان و اشنائیان و هر که
 هَمَّ مَسْنُوجِ جَهَنَّمَ شَدَّ بَاشْتَنَدِ شَيْخِ طُوسِي وَدِيكَرَانَ اَزْ سَلْمَانَ فَا رِيحِي
 همه مشنوج جهنم شد باشند شیخ طوسی و دیگران از سلمان فارسی
 رَوَانِ كَرْدِ كَرْدِ كَرْدِ دَرْ رَوْزِ خَمَادِي الثَّانِيَةِ رَفْعِ مَجْدِ مَنَ حَضَرَتِ
 روان کرده اند که هر که در روز خمادی الثانیه رفیع مجد من حضرت

رَسَالَتِ كِنْيَةِ حَضَرَتِ فَرَمُودَ كَرْدِ اِسْمَانِ تَوَازِمَا اَهْلُ بَنِي اِسْرَافِيلَ فَرَمُودَ كَرْدِ
 مومن و زن مؤمنه که در نماز رجب بی رکت نماز بگذارند و هر رکت یک
 مَرْتَبَةً سُوْرَةَ حَمْدٍ وَتَسْمِيَةً مَرْتَبَةً سُوْنِ قُلْ هُوَ اللهُ وَتَسْمِيَةً مَرْتَبَةً سُوْنِ قُلْ هُوَ اللهُ
 الکافرون بخواند البته حق تعالی بخواند از نامه اعمال او هر گاه بی رکت
 و بی رکتی کرده باشد و خدا عطا کند با و ثواب کیفی را که تمام آن ماه را روزی کرده
 باشد و تا سال آینده بخفتنی او را از نماز گذاردند کابودید و در هر روز و در آن
 ثواب شهیدی از شهیدان کینت برای او بآسمان میزنند و هر روز که در آن
 مَازُوْنَهُ بَدَارَتِ ثَوَابِ عِبَادَتِ بَكْ سَالِ دَرْ مَانَتِ عَمَلِ او بَوَسَدِ كَرْدِ وَهَرَكَمَانَ
 از برای او در نهشت بلند کنند و اگر تمام مَازُوْنَهُ بَدَارَتِ خدا و از اقل
 جَهَنَّمَ نجات بدهد و نهشت را از برای او واجب کرد اندامی که در آن جبرئیل
 نماز را برای من آورد و گفت این علامت است میانشما و منافقان زیرا که گفتا
 این نماز را نمیکند که من یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم و در چه وقت
 بخوانم فرمود که در روز و روز اول ماه رجب ده رکت بخوانی و زی یعنی هر دو
 رکت یک سلام و در هر رکت یک مرتبه سوره حمد و سه مرتبه قل هو الله
 و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون بخوانی و بعد از هر سلام دست بآسمان
 بلند کن لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو
 الباقی **بِسْمِ خَدَايَا كَرْدِ كَرْدِ بَدَارَتِ مَامَ رَوْزَةُ بَدَارَتِ شَيْبَتِ دَرْ ثَوَا**
 حَى لَا يَمُوتُ بَسْمِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا
 زَعْدَ لِمَنْ كَرِهْتَ **بِسْمِ خَدَايَا كَرْدِ كَرْدِ بَدَارَتِ مَامَ رَوْزَةُ بَدَارَتِ شَيْبَتِ دَرْ ثَوَا**
 مَعْطَى لِمَا مَنَعْتَ وَلَا تَقْضِ دَعْوَةَ الْمُجْرِمِ اَللّهُمَّ اِنِّی اَسْأَلُكَ بِرُوحِ خَدَايَا كَرْدِ كَرْدِ
 و در روز و روز نهم ده رکت نماز
 بجا بخوانی و زی و بعد از هر سلام دستها را بسوی آسمان بر میداری و میگو
 لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو
بِسْمِ خَدَايَا كَرْدِ كَرْدِ بَدَارَتِ مَامَ رَوْزَةُ بَدَارَتِ شَيْبَتِ دَرْ ثَوَا

وایشان
زند

نرسید بپوشیده دعا و نضرغ میگردم و اوصاف و بیان و برادران مؤمن
استدعای دعا می نمودم و تقصیر نمیکردند و مطلقا اثر استجاب نمی یافتند
کاهی خبر بمن میرسد که داود را کشتند و کاهی میبکشند که او را با ایشان
او در زیر عمارت گذاشتند و روز بروز صیحت من عظیم تر و آند و من بیشتر
میشت تا آنکه از غم که انغم و میروشدم و از ملاقات او نمیدیدم ناانگه روزی
شنیدم که حضرت صادق را علی بن عارض شده است بعیادت آنحضرت رفتم چون
آنحال گرفتم و دعا کردم و خواستم که برگردم حضرت فرمود که از او و حضرت را چشم
و من شین داود را با حضرت داده بودم چون نام او را شنیدم گریتم و گفتم خدا
نوشوم داود کجا است او در عمارت مجبور است و من از ملاقات او قطع امید کرده
و از شما التماس میکنم که او را دعا کنید و برادر رضای تمام است حضرت فرمود
بر اعلی از دعا می باشد دعا و حاجت و مخلص و آن دعا نیست که در کفایت
استمان برای آن کشیده میشود و ملائکه استقبالی میکنند خواننده از او کشتار
میدهند از اجابت و اند غایت که از عجیب الدعوات محبوب نمیکرد و
خواستند از او ای نیست بغیر از هشت ام داود گفت ای فرزند طاها من
و ذات کوبان چگونه است آن دعا حضرت فرمود ای مادر داود ما عظمی
مارحبت نزدیک شده است و آن ما بهی است مبارک و عظمی است
دعا هاد را در استجاب چون آن مادر را دید بگریه و چاره هم و بازده هم
از آنکه ایام البیض اند روزه بدارد پس حضرت گفت این عمل را بفرمایند و
فرمود که این دعا را حفظ کن و بهمه کس بفرمای که منم که بدست کسی
افتد که از برای امر اعلی و افسر یعنی این دعا را بخواند و شنید که این دعا
استجاب می یابد و مشتمل است بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند الله او را
میشود و اگر درهای آسمان و زمین همه گشوده شود و از راهها خلیل باشد
نور حاجت و چون این دعا را بخوانی الله حق تعالی شما را میکشد و اندر رسید
نور بطلب نور حاجت نور ای بر می ورد و هر که این دعا را بخواند خدا مستجاب

مهر

خطاب

میکرد اندام خود را بشک و طازن و اگر همه جن و انس دشمن خردند توانا شدند
خداوند که در کفایت شما ایشان میکند و زبان ایشان را می بندد و ایشان را
مستحاضه فرزند تو میکشد و اندام داود گفت که حضرت این دعا را برای من نوشت
و بخانه ترکشتم و چون مارحبت داخل شد آنحضرت فرموده بود بعد از آنکه
و در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را ادا کردم و از روزه افطار کردم و بعد
عمارت کردم و بخواب رفتم در خواب دیدم جمیع ملائکه و پیغمبران و شهدا
و عباد را که من بر ایشان صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
ای مادر داود و بشارت با تو را که این جماعت که می بینی همه برادران و مادران
و شقیعان تواند و از برای تو اطلالت امروزش میکنند و بشارت میدهند
نور با آنکه حاجت تو را آورده است پس بشارت داد نور امروزش خداوند بخشنده
خداوند نور از برای خبر دهد و شاد باش که حق تعالی فرزند نور را حفظ
و نور میکند اند شاء الله تعالی ام داود گفت که از خواب بیدار شدم و بعد از آن
افتد که نما که سوار بر روی مرغی میشد و دید داود پیرو من آمد و گفت ای
ایماد که در عمارت دوزخندان قیامت کنی بودم در بند و رنج بودم و نا امید
بودم از خلاص شدن چو شک نصف رخت شد در خواب دیدم که بلند می
زمن بکشتند و نور دیدم که بر روی حصی نماز خود داشتند و بودی و بود
نور که ای نیک بودند که برهای ایشان در آسمان نور و یا های ایشان در زمین
و قیامت و نیز خداوند میکشد پس یکی از ایشان که از همه خوشتر و نورخوار
نور و جامهای بنیاد را که در دشت و کمان کردم که حضرت رسول خدا
خداوند خطاب کرد با من که بشارت داد نور ای فرزند عیسی حاله که
حق تعالی دعا می مادر نور را در کفایت تو مستجاب کرد چون بشارت می نمود
منصور و باقی پدر و زندان رسیده بطلب من آمدند و در میان شب مرا
نور او میزد پس امر کرد که رنجها را از من برداشتن و ده هزار درهم
که زیاده از هزار تومان بوده بخت اترمان بمن عطا کرده و فرمود که مرا

از تمام کردن رکعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه
 استغفار **یعنی** ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و
 هر یک از این نمازها ثواب بسیار مذکور است و بنا بر عدم اعتنا بر یکصد
 نکردم و جمیع نوافل که مذکور میشود هر روز رکعت یک سلام است و
 که طولی ندارد و میانه نماز شام و خفتن واقع شده است و نباید بعد از آن
 شد زوقت خفتن واقع شود که در حال از اشکالی نیست لهذا نماز شام
 شب و غایت را در این رساله ابرار ننمودم با آنکه از طریق عامه نقل شده
 است و بعضی نیست **باید** در میان فضایل و اعمال ما نماز که شش و ايام
 و لیا الی الله و در آن نیز پنج فصل است **فصل اول** در میان فضیلت آن است
 و ثواب روزه اش بدانکه فضل ماه شعبان را از قارحیک و مشهور است
 بحضرت سیدنا انبیا چنانچه منقولست از حضرت صادق که چون حضرت
 رسول ماه شعبان را مشاهده میفرمود و میفرمودند که در میان مردم
 که انی اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا شنوی شما و میفرمایند
 که شعبان ما نیست خدا رحمت کند کسی را که باری کند مرا و ما من این
 حضرت امیر المؤمنین فرمود که از روزی که بنای منادی از حضرت را
 شنیدم روزه نرک نکردم و باز ندا هم نرک خوانم که از اشیاء الله تعالی و
 فرمود که روزه ما شعبان و قارضا نوبه است از جانب خدا برای جمیع کما
 و ایضا منقولست از ام سلمه که حضرت رسول هیچ نماز تمام روزه نمیداد
 ما شعبان که از او صل میگردیم ماه رمضان و انضا که از آن حضرت صلوات
 کردند که کدام روزه از روزه های سنت افضل است فرمود که روزه
 برای تعظیم قارضا و از حضرت امام محمد باقر منقولست که حضرت رسول
 شعبان را روزه میداد و وصل میکرد ثمار رمضان و میفرمود که هر روز و
 خدا است و روزه هر دو کفار کاهان گذشته و آمده است و از حضرت
 باقر منقولست که هر که ما شعبان را روزه دارد و از آن که در انداز هر روز

و از فضیلتها معصیت و از فضیلتها در وقت عصب و از حضرت رسالت
 بنما منقولست که ما شعبان ما فراموش شریف و آن نماز است و حاملان
 عرش الهی از تعظیم بنمایند و حق و عزت از امتیاز است و انما هاست
 که زیاده میشود در آن روزهای یکسان از برای قارضا و روزه منکست
 در آن بیست و هفت روز از شعبان نام کرده اند برای آنکه مشعب و زیست است که در
 روز یکم ای مؤمنان و حسنه در آن ما مضاعف میگردد هفتاد و یک بار و کاه و
 یکست میگردد و امر زین میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و خداوند
 چنان نظر میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان اینها پس مناهات
 میکند با ایشان با حاملان عرش پس در فضیلت روزه هر روز اینها انما
 فرمود که ذکرش موجب تطویل کلام است و بسند بعضی از حضرت صادق
 منقولست که روزه شعبان زیاده است از برای روز قیامت و هر چند
 که در شعبان روزه بسیار بکند الله تعالی از معیشت او را با صلاح
 آورد و کفایت کند شرف ثمن او را و کمربند او را که روزه دارد و روزی از شعبان
 میدهند اوست که بهشت از برای او واجب گردد و بسندهای معتبره از
 حضرت منقولست که حضرت رسول فرمود که شعبان ما است و روزه
 ما خدا است پس هر که بکند از ما من روزه بدارد من شفیع او باشم در قیامت
 و هر که در روزه از ماه من روزه بدارد کاهان گذشته او از زیاده شود و هر
 سه روز از ماه من روزه بدارد او را خدا کند که عمل را از من بگریه هیچ کس
 نداری از حضرت امام رضا منقول است که هر که بکند روزه شعبان از برای خدا
 روزه بدارد داخل بهشت شود و هر که در بکند روزه شعبان هفتاد مرتبه
 استغفار کند در قیامت در روزی که حضرت رسول محشور گردید و کرامت
 خدا او را واجب کرد که هر که در شعبان روزه بدارد که در خجسته نصف دانه
 بنما باشد خدا بداند او را از این جهنم حرام گرداند و هر که سه روز از
 شعبان را روزه دارد و وصل کند ثمار رمضان خدا ثواب روزه دو ما مضاعف

برای او بنویسید و از باب و روایت کرده است از امام پسریندند که کدام
 ماه از حضرت رسول زاده از ماههای دیگر روزه میکرد گفت ماه شعبان را
 مردم از آن غافلند و آن ماهی است که در آن ماه عیالها بسوی خدا بالامیر و روزه
 میندارم که عمل من بالا رود و روزه که روزه باشم و اصیاب روایت کرده است
 که از آن حضرت پرسیدند از روزه رجب فرمود که چنانچه غافلید از روزه شعبان
 یعنی افضل است از آن و اصیاب روایت کرده است یکصد معتبر از حضرت خیر
 البشر که فرمود که شعبان ماهی است هر که از ماه من بگردد روزه دارد و روزه
 او واجب شود و هر که در روز روزه دارد و روزه دار و روزه دار و روزه دار
 و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را روزه دارد و پیوند کند تمام روزه او
 باشد از هر گناه کوچک و بزرگی هر چند داخل خون حرام شده باشد که او را
 قطع نمیدهند و پسندید حضرت صادق روایت کرده است که هر که روزه
 از ماه شعبان دارد و از ماه روزه دار و روزه دار و روزه دار و روزه دار
 باشد در قیامت و اصیاب است معتبر از حضرت صادق روایت کرده است
 که چون ماه شعبان داخل میشود حضرت امام زین العابدین احتیاج خود را جمع
 مینمود و میفرمود ای گروه اصحاب من میدانید این چه ماهی است این ماه شعبان
 است و حضرت رسول میفرمود شعبان ماهی است پس روزه بدارید و از اینها
 از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی روزگار خود و بخیر انداختن
 که جان علی بن الحسین بدست او است و گویند که ما نمیکند که شنیدم از پدرم
 حسین بن علی که گفت شنیدم از امیر المؤمنین که هر که روزه دارد شعبان را
 از برای محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب بچند خدا او را دوست میدارد و روزه
 که در آن روزگار است خود در روزه قیامت و بهشت را از برای او واجب گردانند
 از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده است که حضرت رسول فرمود که ماه
 من است و ماه رمضان ما خداست پس هر که ماه مرا روزه دارد من شفاعت
 کنم او را در روز قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را حق تعالی مؤمنان او

کرده در روزه و او را آنها نکند از روزه برون آید و قیامت باروی
 سفید بوزانی و نامه عمل او را بدست راست او دهند و نامه بخاند و روزه
 بهشت را بدست چپ او بدهند و آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حق
 تعالی ندا کند که ای بنده من و بگوید که ای خداوند من پس خدا فرمود که
 داشتی از برای من گوید ای ایهای من پس خداوند جلیل ندا کند ملائکه را
 که بگرد دست بگرد سر او بگرد نزد پیغمبر من پس بیاورند او را نزد من من او
 بگویم تمام روزه داشتی و بگوید ای من بگویم یا او که من شفاعت تو میکنم پس
 حق تعالی فرماید که من حقوق خود را به کشیده خود بخشیدم و اما حقوق خلق
 هر که از عفو کند من انقدر عفو بایدهم که او را عفو شود پس من دست او را
 بگیرم و بیاورم نزد صراطی بینم که صراط لغزین است و میبارد و بای کاه
 کا از آن برانند نمیشود پس روزه او را بگیرم مگر آنکه هر صراط گوید
 که این من مردمی گویم این فلان که است از امت من که در دنیا مرا روزه گرفته
 است بامید شفاعت من و ماه خدا را روزه داشته است از برای طلب عفو
 خدا پس او را از صراط بگردانم بفرمود خدا تا آنکه او را بد روزه رسانم پس
 رضوان گویند که امروز روزی است که در او برای است تو بکشای و او را از
 بهشت که حضرت امیر المؤمنین فرمود که روزه بدارید ما حضرت رسالت را
 شفعیم شما کرد در قیامت و روزه بدارید ما خدا را و انبیا شامید از من است
 بهشت **فصل در بیان اعمال هر روز شعبان است** پس معتبر از حضرت
 امام رضا منقول است که هر که هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند که
 امر زیاده شود اگر چه بعد دستارهای ایمان باشد و در کتاب حسین بن
 از حضرت صادق منقول است که حضرت رسول فرمود که شعبان ماهی است
 پس در اینها بسیار صلوات بفرستید بر من و بر آل من و شعبان ترا شفاعت
 میکنند و ترا که پیغمبر شما شفاعت میکند کسی را که در اینها صلوات
 بر او و بر آل او بفرستد و از حضرت صادق منقول است که بهترین دعاها در

بنار که مرا از آن حق و دین نه بود که بدو از انهم ایام پس شد که مرا عاشق آنست و مرا کرد و

المناجاة في كل حال

[illegible]

النجوم الزاهرة على جميع البشر اللهم وهب لنا في هذا اليوم خير موهبة
 يستلها بعضنا من بعض آية الله عليه السلام رواه ابن ماجه
 وأما كفايته كل ليلة كما وهبت الحسين ليلة وعاد فطر من مائة فصح
 رواه ابن ماجه وابن جرير وابن أبي عمير وابن أبي عمير وابن أبي عمير
 عائدون يصير من بعده شهداء تنبأه وتخطأ أوتيه آمين رب العالمين
 يا من يجزيهم انصاره يسأل الله عز وجل في يومه ان يوسع رحمته على من
 وزيارت انصرت وعمل زيارت درين روز مستحب است وكميت زيارت
 بعد ازین مذکور خواهد شد ان شاء الله وشیخ طوسی ده روایتی نقل
 کرده است که حضرت امام حسین در روز نهم ایام شوال شده است که
 احتیاج ظاهر بود روز آخر مکتب بازند و اعمال را درین روز نیز بقل آوردند
 خصوصاً زیارت نفس است وایضا شیخ صدوق معتبر از حضرت صادق
 روایت کرده است که حضرت امیر المومنین در روز هفتم ماه شعبان شوال
 شده است اگر چه خلاف مشهور است چنانچه در ما وجب مذکور شد اما بر
 این روایت اگر چه روز زیارت انصرت و سایر اعمال خیر را درین روز بعمل
 آورند مناسب است **فصل پنجم** در اعمال ایام البیض ماه شعبان است اعنی
 سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم در اعمال ماه رجب مذکور شد که سب است
 که در شب سیزدهم دو رکعت و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب
 پانزدهم شش رکعت و در هر رکعت بعد از حمد سوره کین و ببارک الذی
 الملك و قل هو الله احد یحیاتک و در نماز شب سوره که از حفظ خواندند
 از روی قرآن میخوانند و روز هفتم روز شنب است و مضایع و اغای
 شب پانزدهم زیاده از آنست که درین رساله احصا توان نمود و اکثاری
 با آنچه صحیح است از حضرت امیر المومنین منقولست که حضرت رسول
 فرمود که چو شب نصف شعبان شود بشر را بعبادت باشد و روز شنب
 بدارد بدو سستی ده از اول تا آخر این شب نذا از جانب حق تعالی می رسد که

بشر اربع ديني وخواتيم علي ويلي لعلكم تسلموا وامي لا مركة منيعه
بشر اربع ديني وامي لا مركة منيعه وامي لا مركة منيعه وامي لا مركة منيعه
صلوات الله عليكم وعلى ارواحكم وعلى اخياركم وعلى اهل بيته
وعلى شايهكم وعلى غائبكم وعلى ظاهرهم وعلى باطنكم
ممكنه واكرها زيارت اكرها زيارت اكرها زيارت اكرها زيارت
زيارت كذبه زيارت علي بن الحسين عليه السلام ويكون السلام
عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن نبي الله السلام عليك يا بن
امير المؤمنين السلام عليك يا بن الحسين الشهيد السلام عليك
الحيا الشهيد السلام عليك يا مظلوم وابن المظلوم لعن الله اعداءه
ولعن الله اعداءه ولعن الله اعداءه ولعن الله اعداءه
ليرضد زيارت سائر هذا السلام عليكم يا اولياء الله واجباءه
وحي الله عنهم بكنهه ويكون السلام عليكم يا اولياء الله واجباءه
السلام عليكم يا اصفياء الله واوداءه السلام عليكم يا انصار دينه
السلام عليكم يا انصار دينه وامي لا مركة منيعه وامي لا مركة منيعه
امير المؤمنين السلام عليكم يا انصار دينه وامي لا مركة منيعه وامي لا مركة منيعه

السلام عليكم يا انصار ديني محمد الحسين بن علي الزكي الناصح السلام
عليكم يا انصار ديني محمد الحسين بن علي الزكي الناصح السلام
وعلى شايهكم وعلى غائبكم وعلى ظاهرهم وعلى باطنكم
ممكنه واكرها زيارت اكرها زيارت اكرها زيارت اكرها زيارت
زيارت كذبه زيارت علي بن الحسين عليه السلام ويكون السلام
عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن نبي الله السلام عليك يا بن
امير المؤمنين السلام عليك يا بن الحسين الشهيد السلام عليك
الحيا الشهيد السلام عليك يا مظلوم وابن المظلوم لعن الله اعداءه
ولعن الله اعداءه ولعن الله اعداءه ولعن الله اعداءه
ليرضد زيارت سائر هذا السلام عليكم يا اولياء الله واجباءه
وحي الله عنهم بكنهه ويكون السلام عليكم يا اولياء الله واجباءه
السلام عليكم يا اصفياء الله واوداءه السلام عليكم يا انصار دينه
السلام عليكم يا انصار دينه وامي لا مركة منيعه وامي لا مركة منيعه
امير المؤمنين السلام عليكم يا انصار دينه وامي لا مركة منيعه وامي لا مركة منيعه

اسند معتبر حضرت امام محمد باقر مقلد است که شب نیمه شعبان
بهمن است نماز است بعد از شب قدر و حقیقتی فضل خود را درین شب
به بندگان عطا مینماید و باخشان خود کاهان ایشان را می آورد پس سعی
کنند در عبادات درین شب که این شیخ است که حقیقتی بذات مقدس
خود سوگند یاد کرده است که سالی را از درگاه خود رد نکند مگر آنکه
محبوبی از خدا طلب نماید و این شب را خدا برای ما فضل بخت قرار داده است
باز این شب قدر که از برای پیغمبر قرار داده است نیز اهتمام درین شب
در دعا و ثنا کردن بخدا بدین شبی که هر که درین شب صد مرتبه سبحان
و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه الله اکبر و صد لا اله الا الله بگوید
حق تعالی کاهان گذشته او را بیاورد و حاجتهای دنیا و آخرت او را
برآورده طلب نماید و خواه نماید را و می پوشد که هفتین دعا درین
شب کدام است فرمود که بعد از نماز حقیقت در رکعت نماز کن در رکعت
اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرین و در رکعت دوم سوره قل
هو الله احد بخوان و بعد از سلام سی مرتبه سبحان الله و سی مرتبه
مرتبه الحمد لله و سی مرتبه و چهار مرتبه الله اکبر بگو بگو بگو بگو
فاطمه بخواند ظاهر خوب یا من الله علی العباد فی المصائب و الیه منفرج
باشد که اسند غایب است
الحائز فی المصائب یا غایه الجحیم و الحقیقات یا من الله لا یجفی علیه خوا
آوردن در این شب که در این شب در این شب در این شب
الاولیام و تصرف الخطرات یا رب الخلاق و البریات یا من الله ملک
و صمد و کریم و خدایست یا من الله یا من الله یا من الله
الارضین و السموات انت الله لا اله الا انت انت الیک لا اله الا
انت یا لا اله الا انت اجدنی فی هذه اللیلة من ظلمت لیلۃ قریب
است

و سمعت دُعائه فاحتبه و علمت استقالته فقلت و تجاوزت عن
سالی خطیئته و عظیم جزیه فقدا استخرجتک من ذنوبی و کما
الیک فی سیر عو فی اللهم فجد علی کرمک و فضلك و احطط خطی
بوی در این شب قدر که هر که در این شب در این شب در این شب
حکمتک و عقوبتک و نعمتک فی هذه اللیلة یا رب کرامتک و احببتنی
در این شب در این شب در این شب در این شب
فما من اولیامک الذین الجنة طاعتک و اخریهم لعبادتک و ه
در این شب در این شب در این شب در این شب
حکمتک خالصتک و صفوتک اللهم احببتنی من بعد جنتک و توفیر
در این شب در این شب در این شب در این شب
الحجرات خطه من الحیث و احببتنی من سیکم معتم و فارقتهم و احببت
در این شب در این شب در این شب در این شب
شما اسلفت و اعطیتنی من الازدیاد فی معصیتک و حبیب اطاعتک
در این شب در این شب در این شب در این شب
و ما نصرتنی منک و من یقوی عندک سیدی الیک ملجأ الهارب و
در این شب در این شب در این شب در این شب
منک ملجأ الطالب و علی کرمک لبعول المیت قلیل الثانی اذنت عی
در این شب در این شب در این شب در این شب
بالکرم و انت اکرم الاکرمین و امرت بالعفو عبادک و انت
در این شب در این شب در این شب در این شب
العفو الرحیم اللهم فلا تخیر منی ما رجوت من کرمک و لا تخیر
در این شب در این شب در این شب در این شب

با حمد است خود را امری که در شب نهمه شعبان ده رکعت نماز بکند
 هر روز رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره
 قل هو الله احد بخواند پس اللهم لك تسجد سوادی و خیالی و بیاضی
 بصدقه روید و در سجده بگوید *ادعای هر روز است بعد از هر نمازی و در هر سجده*
 يا عظيم كل عظيم اغفر لي ذنبي العظيم فانه لا يعفو عني عظيمك يا عظيم
ای بزرگ هر بزرگ بزرگ را بزرگ و بزرگ را بزرگ
 هر که این عمل را بجا آورد محو کند خونگالی از او و مقادیر و دهر را نگاه را
 و مثل او خسته در نامه اعمال او محو نویسد و محو کند از یاد روماد
 هفتاد هزار نگاه را و نماز دیگر نمازی است که عامه و خاصه از حضرت
 رسول روایت کرده اند که حضرت فرمود در شب نهمه شعبان در خواب
 بودم پس خبر مثل بر من نازل شد و گفت ای محمد ای محبوب میروی در شب
 گفتم چه شب است گفت نهمه شعبان است پس برخیزانید مرا و بگو
 قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بیوی ایمان بدرستی که در شب
 درهای آسمان گشوده میشود یعنی درهای رحمت و درهای بخشودگی
 خدا و درهای آموزش گناهان و درهای فضل و احسان و درگاهان
 و درگاه وجود و بخشش و فی الامر و حق تعالی از بندگان در شب بعد
 موهایی چهار زبان و موهایی ایشان و ایشان ای محمد هر که در شب
 کند این شب را بگوید الله اکبر و سبحان الله یا لا اله الا الله و تبارک
 و تعالی خواندن و طلب آموزش نمودن و استغفار نمودن هفتاد هزار
 جای او باشد و گناهان گذشته و آینده او اموزیده شود ای محمد هر که در
 شب صد رکعت نماز بکند هر روز رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد
 از حمد سوره قل هو الله احد بخواند و چون از همه فارغ شود ده مرتبه آیه
 الکرمی و ده مرتبه سوره حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید حق
 تعالی صد نگاه کینه هلاک کند او را ایام روز و بعد دهر شود و بیستی

فصری در هشت با و عطا کند و صد نفر از اهل خانه او و خویشان او را
 شریک گرداند او را در ثواب شهیدان و ثواب روزه داران ایما و عباد
 کنندگان ایما را با و عطا کند بی آنکه از ثواب آنها چیزی کم شود پس اینها
 کن این شب را ای و امری که امت خود را که احسا کنند از او غفلت جویند
 بسوی خدا بعبادت آن بدرستی که این شیوات بسیار بسیار است
 من چون بفرمودی ایتم جمیع ملائکه آنها را خود را صف کرده بودند و نزد
 خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی ایشان را بودند و بعضی در رکوع و
 و بعضی در سجده و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی تکبیر و بعضی تسبیح
 و بعضی بابتغفار یا محمد بدرستی که حق تعالی در این شب نظر رحمت
 بسوی بندگان می افکند و غماز در هر مؤمن را که بیمار یا ضعیف یا بنده
 گشته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجده باشد یا مشغول یا در دعا
 و این شیوات که هر که دعا کند البته دعاش مستجاب میشود و هر که
 سوال کند یا عطا کرده میشود و هر که استغفار کند از بزرگ شود و هر که
 توبه کند توبه او قبول گردد و هر که گم است که از خبر این شب محروم گردید
 و از حضرت امیر المؤمنین منقول است که هر که در شب نهمه شعبان صد
 رکعت نماز بکند یا هزار مرتبه قل هو الله یعنی در هر رکعت ده مرتبه به
 خواند یا در دل او در روزی که دلها از زمین و سم مزده باشد و بنزد
 آنکه صد ملک را به بیند که او را این گردانند از عذاب الهی منی نقر است
 دهند او را به هشت و بی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر
 شیطان نگاه میدارند و بی نفر آنها باشند که در شب و روز بر او
 او استغفار میکنند و در ساعات شب و روز و در هر که او را حفظ
 میکند ند از شر دشمنان و منقول است که حضرت رسول در شب را دعا
 میخواند یا الله اعلم لنا من خبیثک ما یجول بیننا و ینزع معینک و من
 یا علی یستدبرنا و یخوننا و ینقض عهدهنا و ینقض عهدهنا و ینقض عهدهنا

نشان

[illegible]

مِنْ شَأْنٍ وَجَمِلَ لَنَا أَهْلًا لَهُ كَثِيرُهُ اللَّهُ عَظِيمٌ بِلَا فِي وَأَفْرَاطِي
 سَوَاطِلٍ وَأَفْرَاطِي فِي أَهْلًا وَفَضَلَتْ فِي أَهْلًا وَفَضَلَتْ فِي أَهْلًا وَفَضَلَتْ فِي أَهْلًا
 أَهْلًا وَفَضَلَتْ فِي أَهْلًا وَفَضَلَتْ فِي أَهْلًا وَفَضَلَتْ فِي أَهْلًا وَفَضَلَتْ فِي أَهْلًا
 فَاسْتَلَكَ بَعِزُّكَ أَنْ لَا يَحْبُحَ عَنْكَ دُعَاؤُ سَوَاطِلٍ وَفَعَالٍ وَلَا
 لَقَضِي بَحْثٍ مَا أَطْلَعَتْ عَلَيْهِ مِنْ مَرِيٍّ وَلَا نَعَا جَلِي الْعَقُوبَةِ عَلَى مَا
 تَحْلِي فِي خُلُوعِي مِنْ سَوَاطِلٍ وَأَسَاءَ فِي وَدَّامِ تَعْبُورِي وَجَهَالِي
 وَكَرَّهِي شَهْوَانِي وَكُنِ اللَّهُ بَعِزُّكَ لِنَفْسِ الْأَحْوَالِ كَلَامًا رَفِيعًا وَعَلَى
 فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا إِلَهِي وَرَبِّي مِنْ لِي غَيْرَكَ اسْتَلَا كَشَفْتُ خَيْرِي
 وَالظُّلْمَ فِي أَمْرِي إِلَهِي وَمَوْلَا بِي أَجْرِي عَلَى حُكْمِكَ أُنْعَمَ فِيهِ هَوِيَّ نَفْسِي
 وَلَوْلَا احْسِرْ فِيهِ مِنْ رَبَّائِي عَذُوبِي فَغَرَفِي بِمَا أَهْوَى وَأَسْعَدَ عَلَى
 ذَلِكَ الْقَضَاءِ وَفَخَاوَزْتُ بِمَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ مِنْ بَعْضِ خَيْرِي وَذَلِكَ
 خَالَفْتُ بَعْضَ أَوْامِرِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِي فِي قِتْلِ جَرِي

إِلَيْكَ أَشْكُو أَوْلِيَاءَ فِيهَا أَخِي وَأَبِي لَا يَلِيكَ الْعَذَابُ وَشِدَّةُ أَوَّلِ طَوْلِكَ
 السَّلاَمُ وَلَعْدَهُ فَمَنْ صَبَرَ فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ عَذَابِكَ وَجَعَتْ يَتِي
 وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَاتِكَ وَفَرَّقَتْ يَتِي وَبَيْنَ أَخِيكَ وَأَوْلِيَاءِكَ فَهَبْنِي إِلَى
 وَسِيدِي وَمَوْلَايَ وَزَيِّ صَبْرِي عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى
 وَهَبْنِي صَبْرِي عَلَى نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى الظَّرِّ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ
 كَيْفَ أَصْبِرُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوِكَ فَعَزِّزْ بِي بِأَسَدِي وَمَوْلَايَ
 أَفْسِمُ صَادِقًا لَنْ تَرْكِبَنِي نَاطِقًا لَا يَخْشَى إِلَيْكَ يَتِي أَفْلَهَا خُجَّجَ الْأَمَلِينَ
 وَلَا خُجَّجَ إِلَيْكَ خُجَّجَ الْمُسْتَضْرَجِينَ وَلَا يَكُنْ عَلَيْكَ بَكَاءُ الْفَاقِدِ
 وَلَا نَادِيكَ لَمْ تَكُنْ يَأُولَى الْمُؤْمِنِينَ يَا غَاةَ أَمَالِ الْعَارِفِينَ يَا خَيْرَ
 الْمُسْتَعِينِينَ يَا حَسْبَ قُلُوبِ الضَّالِّينَ أَفَتَرَى لَكَ سُلْخًا إِلَهُي وَجَدْتُ
 كَسَمْعٍ فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ مَسْلُومٍ فِيهَا نَاحِيَةٌ لِقَائِهِ وَذَا وَطَنِهِ عَذَابُهَا
 بِمَعْصِيَتِهِ وَحَسْبُ يَتِي أَطْلَافُهَا حَرْبُهُ وَجَنُّ بَرِّهِ وَهُوَ يَضِيحُ إِلَيْكَ
 بِنُورِهِ وَبِنُورِهِ وَبِنُورِهِ وَبِنُورِهِ وَبِنُورِهِ وَبِنُورِهِ وَبِنُورِهِ وَبِنُورِهِ

يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
 يَا كَرِيمَ الْعَالَمِينَ

خُجَّجَ مُؤْمِلٍ لِرَحْمَتِكَ وَمِنَافَتِكَ لِمَسِيرِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَتَوْسِيلِ
 إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَصْبِرُ عَلَى الْعَذَابِ وَهُوَ رَجَا
 مَا سَلَفَ مِنْ خَلْقِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تَوْلَاهُ النَّارَ وَهُوَ مَائِلٌ
 فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تَجْعَلُهَا وَأَنْتَ كَسَمْعٍ صَوْتُهُ وَتَرَى مَكَانَهُ
 أَمْ كَيْفَ تَسْقِطُ عَلَيْهِ رَفِيفَهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صَعْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَجْعَلُهَا
 أَمْ كَيْفَ تَجْعَلُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صَدْرَهُ أَمْ كَيْفَ تَرْجِيئُهَا وَهُوَ يَتِي
 بَارِيَهُ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ وَغَفْلَهُ مِنْهَا فَتَرْكُهُ فِيهَا هَيْبَتُهَا مَا لَكَ
 الْظَّالِمُ وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشْنِيَهُ لِمَا غَامَلْتَهُ الْمُؤْخِرُ
 مِنْ بَرِّكَ وَأَخْسَانِكَ يَا لَوْعِينَ أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيلِ
 سَاحِدِيكَ بِهِ مِنْ إِخْلَافِ مُعَانِدِيكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا زَادًا وَسَلَا
 وَمَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرٌّ وَلَا مَقَامًا لَكَ كَيْفَ تَقْدَسَتْ أَمْنًا وَلَكَ
 أَهْلِيكَ أَنْ تَمْلَأَ هَؤُلَاءِ الْكَافِرِينَ مِنْ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ
 تَمْلَأَ هَؤُلَاءِ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ

تَقْتَتِيكَ
 أَسْأَلُكَ

تخلد فيها العائدين وانت جل شأوك فلك شيداً وتطولك بالانعام
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
منكر ما آمن كان مؤمناً كان فاسقاً لا تشون الحو سيدى شالك
كلمة الله
بالقدن التي قد زها وبالعصية التي حتمها وحكمها وعلت من علة
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
أجر بها ان تهب لي في هذه الدنيا وفي هذه الساعة كل حرم لغيري
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
وكل ذنب اذنبته وكل مخرج استزنته وكل حيل عليته كذبت او اعلنته
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
أخفيه او اظهره وكل شبهة امرت باشاها الكرام الكائنين الذين
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
وكلهم يحفظ ما يكونون وجعلهم شهوداً على مع جوارحي وكنت
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
أنت الذي قب علي من ذنوبهم والشاهد لما خفي عنهم وبرجيتك اخبر
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
وفضلك سترته وان توفير خطي من كل خير عزله او احسان فضله
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
أورب نشره اورب ونسطة او ذنب لغيره او خطا كستره يارب يارب
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
يارب يا الهي وسيدى ومولاى ومالك ربي يا من يسكن يا ضيبي اعلم
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
بضري ومسكني يا خير ابقري وقافى يارب يارب يارب
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه

واشلك بخلك قد سبك واعظم صفاك وانما لك ان يحمل اوتافى
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
في الليل والنهار يد كرك معنورة ويخبر منك موصولة واعظم
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
عندك مقبولة حتى تكون اغالي واوداى كلها وزدا واخدا وحالي
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
في خدمتك سرمداً يا سيدى يا من غلبت مقولى يا من اليه استكون
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
أحوالى يارب يارب يارب فوعلى خدمتك جوارحي واشدد على
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
العزيمة جوارحي وهت لي الجيد فخشيتك والدوام في الاتصال
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
بخدمتك حتى اشرح اليك في مياذير الشايقين واسرع اليك في
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
المياذير واشتاق الى فركك والمشايقين واذا نويتك في الخاضير
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
واخافك مخافة المؤمنين واجتمع في جوارك مع المؤمنين اللهم ومن
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
أراد في يوم فارقته ومن كادني فلكه واجعلني من احسن عبادك
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
ضيقاً عندك وامرهم بهم منزلة منك واخبرهم برفقه كذاك فانه
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه
لا ينال ذلك الا بفضلك وحد لي بحجوك وكرمك واعطف علي
بما هو في الدنيا من نعم الله تعالى عليه

[illegible][illegible]

شعبان

نباید گفت و بوشید دیدهای خود را از این حلال نیست شما را خط
گرفتن بسوی آن و از آن بدگوشتی خود را از این حلال نیست شما
شاید آن و مهرانی کنید با اینها مردم نامهربانی کنند بعد از شما
با اینها شما و از کشت کنید بسوی خدا از کاهان خود و بلند کنید
بسوی خدا دشمنهای خود را بد عادات نمازهای خود و برادر
نمازهای بهترین ساعتها است نظر میکند خدای تعالی درین اوقات بر جنت
بسوی بندگان خود و جواب میکند بایشان از هرگاه مناجات کنند و بگوید
میکوید ایشان را از هرگاه خدا کند و مستجاب میکند از هرگاه او را دعا
کنند آنکه بگوید مردمان بد رستی که خانههای شما در کسوف و گردهای شما
است پس از کسوف و زلزله بطلب امروز از خدا و ششهای شما گران
باز است از کاهان شما این سنگ که دانستند آنها را بطول دادن بخدا
و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است بعزت خود که عذاب
نکند نمازکنندگان و مصلحه کند کافران و نافرمانان ایشان را با این جنت
در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار کند در این ماه روزه دار
مؤمنی زاد درین ماه از برای او خواهد بود تو خدا ثواب کند از او کردن
و از روزه کاهان کند شده پس بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله همه ما
قدارت بر این نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید از این جنت با طهارت و روزه
روزه داران اگر چه بضع و آینه خنیا باشند اگر چه بیک شربت باشد
بد رستی که خدا این ثواب را میدهد کسی را که چیزی بخورد و در روز
از این باشد ایها الناس هر که خلق خود را درین ماه نیگوید که داند بر صراط
بگذرد در روز قیامت همه از آن بگذرد و هر که سنگ کرد داند در این قیامت
غلام و کنیز خود را حق تعالی در قیامت حساب او را انسان گرداند و هر که
شر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد
و هر که درین ماه بنیم فی بد رستی اگر ای دارد خدا او را در قیامت گواهی

دارد و هر که در این ماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل
کند او را بر جنت خود در قیامت و هر که در این ماه قطع احسان خود از
خویشان خود بکند خدای عزوجل در قیامت قطع رحمت از او میکند و
نماز سستی در روزه بکند حق تعالی بر او بیزار می آید از این جنت برای او
بنویسد و هر که در روزه نماز واجب را ادا کند خدا عطا کند بار ثواب
هفتاد و نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که درین ماه با کسی
فرستد بر سر و برال من خداست بکین که داند نماز و عمل او را در روز قیامت
که بر او و قهای اعمال سنگ باشد و کسی که یک ایله از قرآن درین ماه بخواند
ثواب بقی داشته باشد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد آنها را ثواب
بد رستی که در ماههای هشت درین ماه گشاده است پس سوال کنید از هر که
خود در روزه که بر روزی شما باشد در روزهای جهنم در این ماه باشد است
از خدا سوال کنید که بر شما کشاید و شیاطین را درین ماه غل نمیکند پس
سوال کنید از خدا که هر که بر شما مسلط کند داند و نصیحت از حضرت امیر
المؤمنین مغفولست که در ماه رمضان خطبه خوانند و فرمودند ایها الناس
اینها است که خدا از او بر سایر ماههای دیگر فضیلت و زیاده داده
است مانند فضیلت ما اهل بیت بر سایر مردم و درین ماه گشوده شود
دشمنهای ایمان و دشمنهای بهشت و در ماهی رخت و دشمنه میشود
مادرهای جهنم و در روزه شنیده میشود نمازهای مؤمنان و مستجاب
میکرد و دعاهای ایشان و رحم میکند که نهایی ایشان را درین ماه
هست که در روزه ملائکه را ایمان بر زمین می آید و سلام میکند
بر مردان و زنان روزه دار بر خست برورد کار خود تا طلوع صبح و از شب
قدراست که حق تعالی مقدر کرده است در روزه ولایت و امانت
مرا بپس از آنکه آدم خلق کند بد و هزار سال عبادت از شب بهتر است
از عبادت هزار ماه و روزه روزی بهتر است از روزه هزار ماه

افیا الناس بد رستی که افایه های ماه رمضان و ماههای آن
طالع میشود بر مردان و زنان روزه دار یا رخت و این ماه شما ماست
ماههایی دیگر نیست روزه های پنهان روزه ها است و شبهای
پنهان شبها است و میتوان و شب خان در این ماه عمل کرده و روزه
و زیاده نمیکند خدا درین ماه روزه ها را او میبوشد و معذرت
درین ماه حاجت از پیش خدا را و در این ماه حقیقتی را میبوشد بسوی اصل
ایمان با مرز و غیر روزه و رخت و روزه و خوش بودی خداوند
دهنده ای روزه دار بدین کار خود بکن بد رستی که درین ماه مهسا
بروردگار خود بی نظر کن و اقل نما که چگونه خواهی بود در شب خود
و در روزه خود و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از مصیبت
بروردگار بی نظر کن که شبها در خواب نباشی و روزه ها عاقل از یاد خدا
نباشی پس بیرون رود ماه مبارک و گاهان نورانی مانده باشند
در هنگامی که روزه داران مردهای خود را بگردانند و از جمله زبان کاران
نباشی و در وقتی که بکرامت الهی خود باز گردند از جمله عمر و مان باشی
و در روزه که سعادت مند گردند بجا و رت و دستان بروردگار خود
نوازند شده مان باشی ای روزه دار اگر نوا آبی نوا از درگاه خود بر
گرداند بکلام درگاه رو خواهی آورد و اگر محرم گرداند بروردگار تو
کی روزه خواهی داد نواز او اگر او نواز او کند کی نواز اگر می خواهی
داشت و اگر او نواز لیل گرداند کی نواز اگر می خواهی کرد و اگر او
نواز و اگر او نواز می خواهی کرد و اگر او نواز از بندگان خود
نکند بندگی کدام خداوند را اختیار خواهی کرد و اگر از لغزشها و گناه
گناهان نواز یا مرز داند کی خواهی داشت برای مرز و گناهان
خود و اگر چه خود را که بر نواز است گردانند از نوظل نماید چه جواب
دربار خواهی گفت ای روزه دار تقرب بجوی بسوی خدا بنال و

کردن کتاب خدا در شبها و روزه های این ماه زیرا که کتاب خدا شفاعت
کننده اینست که شفاعت او را قبول نمیکند و در قیامت شفاعت میکند
برای آنها که تلاوت آن کرده اند پس بالا میروند بر درجات بهشت بنده
تلاوت آیات قرآن ای روزه دار شارب آب را که هر قطبی که بنیکی ثواب
نسیج در نامه عمل نویسد و خواب نود یا نیمه عبادت و طاعت
نود یا نیمه مغفولت و گاهان نود یا نیمه امر زیده است و از های بوی
ماه بد فاش شده است و شفاعت و زاری که با خدا نمیکونی بر تو
میکند بد رستی که شیدم از عیب خود حضرت رسول که خداوند
غالبان را در هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان آزاد کرد و هاست
از آتش جهنم که عدد ایشان را بعد از خدا کسی نمی داند چو شب آخر ماه
میشود در آتش می آید مثل آنچه در جمیع ماه امر زیده است و آنچه
فرمود که هر که ماه رمضان روزه دارد و نفس خود را از چیزها که خدا
حرام کرده است نگاه دارد و هشت روز واجب کرد و هر که در اینها
داند و در هیچ شب از شبهای آن مجرم افطار نکند البته داخل بهشت
شود پس حضرت امیر فرمود که شنیدم از سید دنیا که فرمود که بهترین
اوصیای یقینان در بهترین ماهها شنید خواهد شد هفتم بهترین
ماهها کدام است و بهترین اوصیا کس است فرمود که بهترین ماهها ماه رمضان
است و بهترین اوصیا نوبی تا علی هفتم یا رسول الله این البته خواهد فرمود
که بی بختی بروردگار بد رستی که بر آنکس میشود بد بخت تر از آنست
جفت بی گشته نامه صالح و ضعیفی بر سر تو خواهد زد که ریش تو از خون
سرت خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند و حضرت را
منبر برآمد و ایضا از حضرت رسول مغفولت پسند های یقین
که فرمود ایها الناس هر که وارد شود بر او ماه رمضان پس روزه
روزان را و بایستد عبادت در مغفوری از شبانرا و نماز

در اوقات فضیلت نماز آورد و بنیاد زینت کند بپنج جمعه آن و با اعتدال درین
عید آن حاضر شود پس در ایام خواهد ثواب شد نماز و اوقات مذکور
بجایز و بخششهای بزرگ و بخششهای خدا مانند بخششهای بندگان
بنیت **صلوات** در میان تحقیق روزه ها است و آنچه در آن معتبر است
بدانکه روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزه را معتبر کند
از طلوع صبح تا بر طرف شدن منی از جنابت مشرب نیاید مشهور و بانها
شدن فرج افتاب یعنی بر طرف شدن شعاع آن از کوهها و عمارات
مرتفعه و قول اول احوط است نماند فرج پس باید که بدانند آنچه همار
نماند تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار هست در آنها که
صحت کند ترک همه را از برای رضای خدا ظاهر کافی باشد اما بهتر
است که آنچه معتبر باشد وجوب ترک آنها صد ترک آنها کند بعنوان
وجوب خلافی باشد قصد ترک آنها کند احتیاطا و آنچه بی دغدغه
مکروه باشد ترک آنها کند مستحباً و اگر قصد ترک جمیع عمر مانت را کند
بجز آن است و اما آنها که واجب است ترک آنها کردن **اول و ثانی** چیزی خوردن
و آشامیدن و چیزی که خوردن و آشامیدن آن منعارف و معتاد
در آن خلافی نیست که منحل صوم است و موجب فضا و کفاره هر دو
و اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر بغیر معتاد باشد مانند آنکه در دماغ
یا گوش بچکاند چیزی را و جلوه داخل شود محل خلاف است و همچنین خلاف
است در خوردن و آشامیدن چیزی که خوردن و آشامیدن آنها
معتاد مردم نباشد مانند سنگ و حوت و خاک و کاهها و آب فشرده
از گیاهای غیر معتاد اظهر است که اگر بعنوان معتاد باشد احتیاطاً از آن
واحد است و احوط است که اگر بکند فضا و کفاره بعمل آورد **سیم**
جماع کردن در فعل زینت مطلقاً خواه انزال شود و خوانده و فعل آن
موجب فضا و کفاره میشود بی خلاف و جماع در درون هرگاه انزال

شود روزه را باطل میکند و فضا و کفاره لازم میشود و مشهور است
که جماع در درون انزال نیز منحل صوم و موجب فضا و کفاره است
و بعضی منحل نمیدانند و اول فحش است **چهارم** باقی ماندن دست بر جنابت
ناصیه و اشهر و افحش است که منحل است و موجب فضا و کفاره است
و بعضی منحل ندانسته اند و بعضی فضا و اشهر واجب دانسته اند
و احوط از آنست که اگر زن حائضه باشد شود پیش از غسل بکند و اگر بکند
احوط از آنست که غسل کند بعد از صبح و آن روز را روزه بداند و فضا
نیست بکند و اگر جنب را غسل منعقد باشد احوط است که پیش بکند
و بپوشد و اگر نشکند ناصیه شود و خواب اول بعد از جنابت در خالی گذشتن
غسل کردن داشته باشد و احتمال بیدار شدن دهد جایز است
و مشهور است که اگر ناصیه بیدار شود فضا و روزه بر آن واجب
بنیت و بعضی واجب دانسته اند و آن احوط است و مشهور آن
است که اگر بخوابد ناصیه و بنیت غسل نداشته باشد بر او فضا و
کفاره لازم است و این احوط است اگر چه در دلش سختی هست
مشهور در خواب دویم و وجوب فضا است و این قول فوکیست بلکه
خلافی در آن ظاهر نیست و جمعی از اصحاب را اعتقاد است که در
خواب سیم جنب هرگاه بجنب رسد فضا و کفاره هر دو واجب است
و افحش عدم وجوب کفاره است و بعضی از متأخرین را اعتقاد است
است که خواب بعد از بیدار شدن از اختلاف حکم خواب دوم را
دارد چنانچه والد مزخوم بغیر احتیاط عوده و این احوط است بلکه
خالی از قول نیست و بدانکه در روزهای غیر ماه مبارک رمضان
نیز خلاف است که آیا باید که صبح را پاک در بیاورد و خواب نیست
که در فضایی ماه مبارک میباشد صبح بخت نباشد و در غیر فضا احوط
است که اگر صبح ظاهر نباشد و واجب معتبر نباشد آن روز را

ندارد و اگر معین باشد آن روز را روزه ندارد و فضا نیز بکند اگر عدا کرده
 باشد و در نیت که کفار و کفار نباشد و اگر بداند احوط است و در نیت
 است اگر بر جناس عدا نماید تا صبح و پیش از زوال غسل بکند و نیت زوال
 بکند بجان فیت و روزه اش صحیح است و در واجب معین اگر عدا نیت زوال
 کند و پیش از زوال نیت کند مشهور از آنست که روزه اش باطل است و فضا
 میکند و کفار واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی نیت زوال کند از زوال
 نیت میشود و اگر در واجب غیر معین از زوال نیت میشود که اگر چه فضا
 ماه رمضان باشد و روزه سنت خلاف نیت که اگر در شب نیت بکرده
 باشد و مقدری بعمل نیامده باشد تا اول نیت میشود که و بعد از زوال
 خلاف است و بعضی گفته اند تا نیت شب تا صبح نیت میشود که و جمعی
 بحدیثین علماء این را بطلان و نزد ضعیفان است و بعضی گفته اند بعد از
 نیت میشود که و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزه
 تمام روز را میابد و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزه بعد از نیت
 تا صبح را میابد **در سائیدن زغاب و غلیظ است حلق و بعضی از اموال**
 فضا و کفار میدانند و بعضی فضا بی نیت و بجان فیت و بطل نیت و احوط
 در غایت مشهور است و بعضی از متاخرین علمای شیعه اند بفساد غلیظ و
 غلیظ و بخار غلیظ را که از آن اجزاء متفصل شود چون دود شود و بخار و
 و اظهر عدم بطلان است و احوط اجتناب است حتی از دود و بخار و **در شستن**
 استئمان است یعنی طلب نزول مبنی که با حصول آن و موجب فضا و کفار
 و مشهور است که هرگاه ملامت و ملاعبه کند و از آن شود روزه آن
 باطل میشود و فضا و کفار لازم است و بعضی درین مامل نموده اند خصوص
 و فیکه نیت بجلال خود باشد و عادت آن ازال باشد بلکه احوط و آق
 و موجب فضا و کفار است مطلقا و نظر کردن بر نیت جلال با حرام باشد
 از آنست بیدن یا بخیال خود در آوردن هرگاه باعث بیرون آمدن مبنی بود

و فضا ازال نداشته باشد و از فضا نباشد خلاف است و اظهر عدم
 و موجب فضا و کفار است **در غفلی** که در نیت عدا و اگر موجب فضا و
 میدانند و بعضی فضا و کفار هر دو واجب میدانند و بعضی غفلی
 را واجب نمیدانند و مسئله مشکل است و موجب فضا بی نیتها حلال
 از فوقی نیست و مشهور از آنست که هرگاه بی اختیار اید بر او فضا نیست
 و بعضی فضا را واجب دانسته اند و این قول ضعیف است **در خضه**
 و بعضی موجب فضا و کفار هر دو دانسته اند و بعضی فضا بی نیتها حلال
 حرام دانسته اند و موجب غفلی نباشد دانسته اند و بعضی خضه تابع روزه
 فضا دانسته اند و خضه با مد را مانند شاف مکرر دانسته اند و بعضی
 مطلقا مکرر دانسته اند و این قول اقوی است و احوط از آنست که بدون
 ضرورت خضه بمایع نکند و اگر بکند فضا میکند و اشهر و اقوی آنست
 که چکانیدن در دوزخ گوش موجب فساد صوم نمیشود و سقوط در بکشی
 بعدی بخلی نکند اصلا اقوی آنست که جایز است و موجب فضا و کفار
 دانسته اند و اگر بخالی رسد لغو است **در روغ کردن** و غسل
 و رسول خدا و ائمه بآنکه حدیث دروغی نقل کنند مسئله خلاف است
 بگوید بلکه کسی که اهل بیت مسئله گفتن نداشته باشد بگوید در مسئله
 شکی نیست و بعضی در روزه موجب فضا و کفار میدانند و بعضی بگوید
 موجب فساد صوم نمیشود و خالی از فوقی نیست و احوط از آنست که اگر بکند
 فضا بکند و کفار **در سر خوردن** در آب است و جمعی از اموال فضا و
 کفار میدانند و بعضی موجب فضا بی نیتها میدانند و بعضی حرام میدانند
 و موجب غفلی نمیدانند و بعضی مکرر میدانند و اظهر من مستات
 و عدم وجوب فضا و کفار و بعضی گفته اند که اگر سر را با آب فرو برد و اگر
 و بدن بر تو زاب باشد باز حکم از غماش دارد و این لغو است و بعضی
 گفته اند که اگر فرو برد منافذ سوراخه هر چند منافذ موجب روزه

کنید و راست گو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از
 گناه و بد و دوزخ و اهل او و صومت کردن با مردم و گمان بد بردن و عین
 کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت دانید و مشغول فرج و طهور
 قیام ال عمل باشید و از روزه و نواهای آخرت باشید و نوشته اعمال صالحه
 برای سفر آخرت بردارید و نیتها را در امان دل و آرامش و خضوع و خشوع و
 شکستگی و عذابت مثل بنده که از آغای خود نرسا زباید از عذاب خدا امید
 دارد باشد و رحمت او را بگوید تا که باشد ای روزه دارد دل نواز عینا و باطنی
 از عینها و مکرها و پاکیزه باشد که نواز کافها و میزای بخوبی بشوی خدا
 از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای او و طاعت
 باشی و از آنچه خویشا نیستی گرفته است نورا از آن در استکار و نهان و نهی
 از خداوند قهار آنچه سزاوار نیستیدن اوست در گنهان و آشکار و پنهان
 روح و بدن خود را بخدای عز و وجل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل
 خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را بکارهای از آنچه خدا نوازا
 گرفته است بان و خوانده است بشوی آن اگر چه اینها را بعمل اوری آنچه
 سزاوار روزه داشته است بعمل آورده و فرمود که خدا را اطاعت کرده و آنچه
 که گنجی از آنها که از برای تو بیان کردم بقدر آن از روزه تو کم میشود و از صلا
 آن و توان آن و بد و سستی که بدو کم گفت که رسول خدا شنید که زن روزه
 جاریه خود را دشنام داد حضرت طعمای جلبید و آن زن را گفت بخور زن
 گفت روزه ام حضرت فرمود چگونه روزه جاریه خود را دشنام دادی و روزه
 از خوردن و آشامیدن نهان نیست بد و سستی که خویشا نی روزه را حجاب
 گردانیده است از سایر امور و فیه از گناهان و از کردار بد که دنیا را اند
 روزه داران وجه بسیارند که سستی کشند گمان و حضرت امیر المؤمنین
 فرمود چه بسیار روزه داری که سستی کشی او را از روزه و سستی و سستی و
 که سستی وجه بسیار عبادت کشیده که سستی او را از عبادت و عبادت غیر

ای خوش اخواب و برگان که بهتر ازیند رسید او عبادت اختیار است و شکر
 اظهار کردن بر برگان که بهتر از روزه داشتن بخیر است زیرا که خواب
 مستزبان چون به نیت صحیح و قوت ظاهر واقع میشود از جمله عبادات است
 است بلکه از و اسع انسان در غل غل و اسع انبیا و اوصیا و خلص
 مؤمنان عشو و میکردند و بر اسرار عیب بر و آبی صادره مطلق منکرند
 و از این از راههای فتنه باقیار است و اظهار در دندان چون از روزه
 ذاتا نیست و بویجی که حق تعالی خواسته اظهار میکند بهر است از روزه
 احسان که روزه را در سکنه خود فروشی کرده اند و بر واجب فرج میگرد
 میگردند و نیز از اطعام عمل نمیکند **بسم الله الرحمن الرحیم** در بیان شرائط اذاب
 دخول ماه رمضان است سنت است طلب کمال ماه رمضان و بعضی
 واجب دانسته اند و از حضرت امام جعفر صادق منقولست که چون
 هلال ماه را دیدی اشاره بشوی هلال مکن و روزه بگذازد و دستها را از
 بشوی خدا بلند کند و در وقت آنکه الله رب العالمین الله اعلم اهلها بالاک
 خطاب کن ماه را و بگو **الله اعلم اهلها بالاک** و در وقت آنکه الله رب العالمین
 و الا نیمان و السلام و الا سلام و السلام و عیالی ما یحب و یحب الله
 باز که لانی شهر اهلها و از روزه آخر و عونه و آخر عبادت و شکر
 و باده و مؤمنان و عیال و دعا ها دعا ی صحیفه کامله است و این را
 و این را از **الله اعلم اهلها بالاک** و در وقت هلال ماه مبارک
 رمضان واجب الحمد لله الذی خلقنی و خلقک و قدر سناتک و جعلک
 ذا فضل است **بسم الله الرحمن الرحیم** و از روزه و عبادت و شکر
 مواظبت للمیاس الله اعلم اهلها بالاک و مبارک الله الله
 و در بیان ماه روزه و عبادت و شکر و عبادت و شکر و عبادت و شکر

فَلَا تَلْهَأْهَا وَرَحْمَةُ مَنْ دَسَّسَهَا وَخَلَقَهَا بَلَاءٌ قَدْ فَكَّكَهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
أَوْ تَكُونَ ضَالِحًا وَلَا تَكُونَ وَلَا تَكُونَ لَمْ يَكُنْ لَكَ شَرِيكَ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ وَلِيٌّ
وَأَكْرَمُكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَتَكُونَ مَرادًا شَرِيكًا وَتَكُونَ مَرادًا وَتَكُونَ مَرادًا
مَنْ الدَّلِيلُ وَتَكُونَ تَكِينًا لِلْحَمْدِ لِلَّهِ بِمَجْمُوعِ حَامِلِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي مِرْوَةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي
يَسْتَعِزُّ بِكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَتَكُونَ مَرادًا شَرِيكًا وَتَكُونَ مَرادًا وَتَكُونَ مَرادًا
لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَاقِبُ فِي الْخَلْقِ
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
أَمْرُهُ وَخَدُّهُ الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ عَجْزُهُ بِالْجُودِ وَالَّذِي لَا تَقْصُرُ
وَلَا تَنْدُرُ كَرَمُهُ الْعَظِيمُ وَالْجُودُ وَكَرَمُهُ أَنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَثَاقُ اللَّهُمَّ أَنْتَ
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
فَلَيْسَ مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَتِي إِلَى عَظَمَتِهِ وَعِزِّهِ وَغِنَاهُ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
وَهُوَ عِنْدَكَ سَهْلٌ كَثِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ عَزَّوَجَلَّ عَنْ قَدْرِي وَتَجَاوَزَ عَنْ حَقِّكَ
وَأَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
وَصَحْلُكَ عَنْ ظُلْمِي وَتَسْتَرْجِعُ عَلَيَّ فِيمَ عَلَيَّ وَخَلِّكَ عَنِّي كَثِيرٌ مَعَ عِزِّكَ مَا كَانَ
وَأَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
مِنْ خَطَايَايَ وَعِنْدِي الظُّمْءُ أَنْ أَسْتَعِذَّ بِكَ مَا لَا أَسْتَوْحِبُهُ مِنْكَ اللَّهُمَّ
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
وَأَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
وَأَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا

أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
فَضْلُكَ إِلَيْنَا فَإِنْ أَطَاعَ عَمَلُكَ يَجْعَلُ عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الدُّعَاءَ
فَضْلُكَ إِلَيْنَا فَإِنْ أَطَاعَ عَمَلُكَ يَجْعَلُ عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الدُّعَاءَ
عَنْ هَوْنِ الْعَمَلِ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَا أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
لَيْسَ مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَتِي إِلَى عَظَمَتِهِ وَعِزِّهِ وَغِنَاهُ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ
وَتُؤَدِّي إِلَيْنَا فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَانَتْ النُّطُولُ عَلَيْكَ فَلَمْ يَنْعَمْ ذَلِكَ
وَأَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
الرَّحْمَةُ وَالْإِحْسَانُ إِلَى وَالْفَضْلُ عَلَى الْجُودِ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْنَا
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
الْحَاجِلُ وَخَدُّهُ الْعَظِيمُ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ أَنْتَ جَوَادُ كَرَمِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لَكَ
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
الْمَلِكُ عَزَّوَجَلَّ الْمَلِكُ مَسْخَرُ الرِّيحِ فَالِقُ الْأَجْنَادِ مِنَ الدِّينِ رَبُّ الْعَالَمِينَ
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ مَعْرِفَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يَنْزِلُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقُ الْخَلْقِ نَارِ
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
الرَّزْقِ فَالِقُ الْأَجْنَادِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلُ وَالْإِنْفَامِ
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا
الَّذِي يَسُبِّحُكَ الْمَلَائِكَةُ وَفَرَّبَ قَشْدَ الْبُحْرِ يَبَارِكُ وَلَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ
أَرْفَعُكَ أَعْلَى سَمَاءٍ مَدِينَةٍ مِنْ كَرَمِهِ أَرَادَ بِكَ أَنْ تَكُونَ كَرِيمًا وَتَكُونَ كَرِيمًا

شعبه

اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ

وَأَقْبَلُ

کفر

[illegible]

12

مکتوبات
در بیان

رمضان

[illegible][illegible]

[illegible]

والله

تاریخ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

5.

رَمَضَانَ

[illegible]

الحسين بن علي بن أبي طالب

دُفُوبِ
کتاب

العلم

مخفيه وبوسل الصواعق مضيب بها من كشاف وبوسل الريح
از بسمه و بوسل ...
بين يدي بوسل الملاء من السماء بكارية وبقبب الشاي ...
وكسب الطوف بعليه سبحانه الله الذي لا تعرب عنه مقال ...
الا ارض ولا في السماء ولا اصغر من ذلك ولا اكبر في كتاب ...
سبحان الله ياربى القسيم سبحانه الله المصور سبحانه الله خالق الارض ...
كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله فالو الحب والنوى ...
سبحان الله خالق كل شئ سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله ...
مبدأ كل ما به سبحانه الله رب العالمين سبحانه الله الذي يعلم ما تخفى ...
كل شئ وما الغيب الا رحام وما تروا ذكروا كل شئ عنده بمقدار عالم الغيب ...
والشهادة الكثير المتعالي سوا منكم من اسر القول ومن حجب ومن ...
مستخف اللئيل وسارب النهار له معصيات من بين يديه ومن خلقه ...
ومحيطونه من امر الله سبحانه الله الذي يثبت الاخياء ويحي الموتى ويعلم ...

وما تنقص الا من هم وتعرف الا رحام ما شئت الى اهل بيتي سبحانه
بارئ القسيم سبحانه الله المصور سبحانه الله خالق الارواح كلها سبحانه
الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله فالو الحب والنوى سبحانه الله
سبحان الله ياربى القسيم سبحانه الله المصور سبحانه الله خالق الارض ...
كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله فالو الحب والنوى ...
سبحان الله خالق كل شئ سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله ...
مبدأ كل ما به سبحانه الله رب العالمين سبحانه الله الذي يعلم ما تخفى ...
كل شئ وما الغيب الا رحام وما تروا ذكروا كل شئ عنده بمقدار عالم الغيب ...
والشهادة الكثير المتعالي سوا منكم من اسر القول ومن حجب ومن ...
مستخف اللئيل وسارب النهار له معصيات من بين يديه ومن خلقه ...
ومحيطونه من امر الله سبحانه الله الذي يثبت الاخياء ويحي الموتى ويعلم ...

بسمه و بوسل ...

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي غَنِيَةٌ مَفَاتِيحُ الْعَبَثِ لَا يُعْلَمُ إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْقُبْرِ
بِأَنَّ تَعْلِيمَهُ رُوحَانِيٌّ لَا مَادِّيٌّ **بِأَنَّ تَعْلِيمَهُ رُوحَانِيٌّ لَا مَادِّيٌّ**
وَالْجَنَّةُ وَمَا تَقْطَعُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يُعْلَمُهَا وَلَا جَنَدٌ فِي ظِلِّهَا إِلَّا ظَلَمَةٌ
وَأَرْبَابٌ فِيهَا يَرْبُحُونَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ **بِأَنَّ تَعْلِيمَهُ رُوحَانِيٌّ لَا مَادِّيٌّ**
وَلَا يَأْتِي إِلَّا فِي كِتَابٍ مَبِينٍ **هَؤُلَاءِ سُبْحَانَ اللَّهِ** يَأْتِي الْقَتِيمَ سُبْحَانَ اللَّهِ
الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامِ فِي
النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
اللَّهُ خَالِقُ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَرَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَخْفَى مِنْ حَيْثُ الْعَالَمُونَ وَلَا يَجْزِي
بِالْأَكْبَرِ الشَّاكِرُونَ وَالْعَابِدُونَ وَهُوَ كَافٍ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللَّهُ هُوَ
سُبْحَانَهُ كَمَا أَتَى عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يَخْطِئُونَ شَيْئًا مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ **هَؤُلَاءِ**
سُبْحَانَ اللَّهِ يَأْتِي الْقَتِيمَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامِ فِي النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ
مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي الْقُبْرِ
وَالْجَنَّةُ وَمَا تَقْطَعُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يُعْلَمُهَا وَلَا جَنَدٌ فِي ظِلِّهَا إِلَّا ظَلَمَةٌ
وَأَرْبَابٌ فِيهَا يَرْبُحُونَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ **بِأَنَّ تَعْلِيمَهُ رُوحَانِيٌّ لَا مَادِّيٌّ**
وَلَا يَأْتِي إِلَّا فِي كِتَابٍ مَبِينٍ **هَؤُلَاءِ سُبْحَانَ اللَّهِ** يَأْتِي الْقَتِيمَ سُبْحَانَ اللَّهِ
الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامِ فِي
النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
اللَّهُ خَالِقُ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَرَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَخْفَى مِنْ حَيْثُ الْعَالَمُونَ وَلَا يَجْزِي
بِالْأَكْبَرِ الشَّاكِرُونَ وَالْعَابِدُونَ وَهُوَ كَافٍ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللَّهُ هُوَ
سُبْحَانَهُ كَمَا أَتَى عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يَخْطِئُونَ شَيْئًا مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ **هَؤُلَاءِ**
سُبْحَانَ اللَّهِ يَأْتِي الْقَتِيمَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظَّلَامِ فِي النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ

يُنِيكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُفْقَةِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ أَدَّى نَبِيِّكَ فِيهَا
خُرْفَةً عَادُوا بِمَنَاسِكَ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمَّ طَلُومَ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ أَدَّى نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَادُوا بِمَنَاسِكَ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
عَلَى ذُرِّيَةِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ مَكِّنْ لِحُكْمِ فِي
بِرِّ دِينِكَ سِرِّهِ عَادُوا بِمَنَاسِكَ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا عَدَدَهُمْ وَمَدَدَهُمْ وَأَضَارَهُمْ عَلَى الْحَيِّ إِلَهِي
عَادُوا بِمَنَاسِكَ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
وَأَعْلَانِيَةِ اللَّهُمَّ اظْلُبْ بِلِقَائِهِمْ وَقُتْلِهِمْ وَدِيَارَهُمْ وَكُفَّ عَنَّا وَعَنَهُمْ
وَأَعْلَانِيَةِ اللَّهُمَّ اظْلُبْ بِلِقَائِهِمْ وَقُتْلِهِمْ وَدِيَارَهُمْ وَكُفَّ عَنَّا وَعَنَهُمْ
عَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بِأَمْرِ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ ذَا لَيْئَالٍ خَلَّانَا صَنِتْهَا أَلَا
أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَكْيِيلًا وَدِرَافَالٍ وَبَعْضِي أَرْضِيهَا يَدُكَ دَعَا أَرْضِيَتْ
أَرْضِيَتْ أَرْضِيَتْ أَرْضِيَتْ أَرْضِيَتْ أَرْضِيَتْ أَرْضِيَتْ أَرْضِيَتْ أَرْضِيَتْ أَرْضِيَتْ
مَنْ ظَلَمَ حَقِّي أَسْتُ عَلَى مَنْ شَرُّ لَوْ فِي دَعْوَةِ **إِلَهِي** دَعْوَةِ مَنَابِرَكَ دَعْوَتَا
دَعْوَتَيْكَ كَدَسْتَهُ مِنْ طَاوُسٍ فَضْلِكَ نَسْبًا وَارْحَمْنَا رِزْقًا وَرِزْقًا كَرِيمًا
وَدَعَا اسْتَخْفَانٍ دَعْوَانِ عَجَبٍ اسْتُكْ وَتَوْضَاعِيْنَ عَالِيَةِ مُشْفَعِلٍ دَعْوَانِ اسْتُكْ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدَنِي شَعْبِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
عَادُوا بِمَنَاسِكَ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
مِنْ جِبَالِكَ بِأَمْنٍ وَكُلِّ جِبَالِكَ بِمَنْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِهَا نَاكَ كُلِّ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جِبَالِكَ بِأَمْنٍ وَكُلِّ جِبَالِكَ بِمَنْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
كُلِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جِبَالِكَ بِأَمْنٍ وَكُلِّ جِبَالِكَ بِمَنْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجِبَالِكَ كُلِّهَا بِمَنْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرَنِي فَاسْتَجِبْ
عَادُوا بِمَنَاسِكَ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
لِي كَمَا وَعَدَنِي بِمَنْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِعَظَمَتِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ
عَظَمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ أُنُورُ
بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
وَكُلِّ نُورِكَ بِمَنْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ
بِرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدَنِي بِمَنْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
عَادُوا بِمَنَاسِكَ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
إِسْأَلُكَ مِنْ كَامِلِكَ بِكَامِلِكَ كَامِلُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَامِلِكَ
بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
كُلِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَامِلِكَ بِأَمْنٍ وَكُلِّ كَامِلِكَ بِأَمْنٍ اللَّهُمَّ
عَادُوا بِمَنَاسِكَ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
أَسْأَلُكَ بِكَامِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَمْنِكَ بِأَمْنِكَ بِأَمْنِكَ
بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
وَكُلِّ أَمْنِكَ كَيْفَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَمْنِكَ كُلِّهَا بِمَنْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدَنِي بِمَنْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ
عَزَمَتِكَ بِأَمْنٍ وَكُلِّ عَزَمَتِكَ بِمَنْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَزَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ بَرٍّ حَسَنٍ

وَوَلَدَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّكِّ وَالشَّرِكِ وَالْحَدِّ وَالْبَيْعِ
وَالْجَمْعِ وَالْعَصْرِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ
السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَكَفِّرْ عَنِّي مَا بَيْنَ يَدَيْكَ وَمَا خَلْفَكَ وَمَا بَيْنَ يَدَيْكَ وَمَا خَلْفَكَ
وَأَكْفِرْنِي مِنَ أَمْرِ عَمَّا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ بِرَحْمَتِكَ الْكَرِيمِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ لَيْتَنِيكَ وَلَسَوْفَ لِعَظِيمِكَ رَبِّكَ فَتَرْجِعْهُ اللَّهُمَّ
إِنْ شِئْتَ وَرَسُولُكَ وَجَنَّتِكَ وَجَنَّتِكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا رُفْعَ إِلَّا بِكَ
أَعْلَى أَمْرٍ أَتَيْتَهُ ذَانِكَ نَمُو الْأَيَّةَ وَمَوَالَا الْأَيَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنْ
مَدَّ سَاحَاطَتُهُ فِي بَارِحَتِهِمْ فَاجْعَلْ بَارِبَ مِنْ جَهَنَّمَ وَعَلَى أَهْلِهَا وَهَنِي
لِحَدِّهِ وَالْحَدِّ بِالْأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ بِأَجَامِعَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَى نَالِهَا مِنْ
الْقُلُوبِ وَشَيْءَ الْخَيْرِ وَنَارِ الْعِلِّ مِنْ صِلَةِ وَرَيْهِمْ وَجَا عَلَيْهِمْ أَهْلُ
عَلَى شَرِّهِمْ مَقَالِينَ بِأَجَامِعَاءِ أَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لِي وَ
يَا مُفَرِّجَ حَزْنِ كُلِّ حَزِينٍ وَبَا مُهْلِكِ كُلِّ عَرِيبٍ يَا رَاحِي فِي عَشِيِّهِ وَفِي
أَوَّلِ نَازِلِ كَسْبِهِ

وَوَلَدَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّكِّ وَالشَّرِكِ وَالْحَدِّ وَالْبَيْعِ
وَالْجَمْعِ وَالْعَصْرِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ
السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَكَفِّرْ عَنِّي مَا بَيْنَ يَدَيْكَ وَمَا خَلْفَكَ وَمَا بَيْنَ يَدَيْكَ وَمَا خَلْفَكَ
وَأَكْفِرْنِي مِنَ أَمْرِ عَمَّا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ بِرَحْمَتِكَ الْكَرِيمِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ لَيْتَنِيكَ وَلَسَوْفَ لِعَظِيمِكَ رَبِّكَ فَتَرْجِعْهُ اللَّهُمَّ
إِنْ شِئْتَ وَرَسُولُكَ وَجَنَّتِكَ وَجَنَّتِكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا رُفْعَ إِلَّا بِكَ
أَعْلَى أَمْرٍ أَتَيْتَهُ ذَانِكَ نَمُو الْأَيَّةَ وَمَوَالَا الْأَيَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنْ
مَدَّ سَاحَاطَتُهُ فِي بَارِحَتِهِمْ فَاجْعَلْ بَارِبَ مِنْ جَهَنَّمَ وَعَلَى أَهْلِهَا وَهَنِي
لِحَدِّهِ وَالْحَدِّ بِالْأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ بِأَجَامِعَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَى نَالِهَا مِنْ
الْقُلُوبِ وَشَيْءَ الْخَيْرِ وَنَارِ الْعِلِّ مِنْ صِلَةِ وَرَيْهِمْ وَجَا عَلَيْهِمْ أَهْلُ
عَلَى شَرِّهِمْ مَقَالِينَ بِأَجَامِعَاءِ أَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لِي وَ
يَا مُفَرِّجَ حَزْنِ كُلِّ حَزِينٍ وَبَا مُهْلِكِ كُلِّ عَرِيبٍ يَا رَاحِي فِي عَشِيِّهِ وَفِي
أَوَّلِ نَازِلِ كَسْبِهِ

كُلِّ أحوَالٍ بِحَسْبِ الْحَقِّ وَالْكَلاَمِ فِي بَامُفَرِّجَ مَا فِي مِنَ الصُّبْحِ وَالْمِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَجَنَّتِي وَقَادَنِي وَمَا دَنِي وَ
هَذَا فِي وَمَوَالِي بَامُفَرِّجَ مَا فِي الْأَجْنَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَحْضِرْ
بِأَنْطَاعِ رُؤْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا بِأَنْطَاعِ رُؤْيَا عَنْهُمْ فَكُلِّ مَلَكًا
بَارِبَ ادْعُوكَ إِلَيَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
اسْتَلِكْ بِأَنْطَاعِ حُجِّي وَوَجُوبِ حُجَّتِكَ أَنْ تَعْمُرَ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنْ خَيْرِ بَقِيَةِ الْخَيْرِ وَمِنْ شَرِّ مَا بَقِيَ مِنَ الذَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ الْأَعْمَالِ
وَصَغِيرِ الْقَبْرِ وَغَضَالِ الدَّاءِ وَخَيْرِ الرِّجَاءِ وَرَوَالِ الْعَمَلِ وَ
فَجَاءَ الْعَمَلِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فَلْيَا بِحَسْبِكَ كَأَنَّهُ بِرَبِّكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
وَدَوْرِيَّتِكَ كَدَوْرِ وَأَوْفَاتِ دِكْرِهِ شَدْنِي رُؤْيَا هَذَا مَا حَاجَتِ حَضْرَتِي
بِهِمْ رَسَدَ لِي دَعَاؤُهُ أَنْ تَدْعُوهُ صَلِّ عَلَيْهِ دَعَاؤُكَ بِحَضْرَتِهِمْ وَرَوَالِ
عَمَلِهِمْ أَهْلًا وَبَارِكًا سَكَنَ وَدَوْرِيَّتِي وَأَرْشَدَهُ أَسْتَكَرَ الْحَجَلِ حُجَّتِي
عَمَلِي دَرَكْتُمْ أَهْلًا نَازِلَ شَدْنِي رُؤْيَا دِكْرِهِ رَشْمَ وَرَوَانِ مَعْنِي دِكْرِهِ
دَرْدَ وَأَرْشَدَهُمْ مَعْنِي مَعْنِي كَدَرِهِ أَسْتَكَرَ دَرْدَ وَرَشْمَ أَهْلًا مَا مَوْنُ حَاجَتِي
مَلْعُونٌ بِأَخْبَرِي مَا مَامَ رَضَائِي كَدَرِي وَرَوَانِ شَدْنِي أَسْتَكَرَ كَدَرِي دَرْدَانِ

كُلِّ أحوَالٍ بِحَسْبِ الْحَقِّ وَالْكَلاَمِ فِي بَامُفَرِّجَ مَا فِي مِنَ الصُّبْحِ وَالْمِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَجَنَّتِي وَقَادَنِي وَمَا دَنِي وَ
هَذَا فِي وَمَوَالِي بَامُفَرِّجَ مَا فِي الْأَجْنَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَحْضِرْ
بِأَنْطَاعِ رُؤْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا بِأَنْطَاعِ رُؤْيَا عَنْهُمْ فَكُلِّ مَلَكًا
بَارِبَ ادْعُوكَ إِلَيَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
اسْتَلِكْ بِأَنْطَاعِ حُجِّي وَوَجُوبِ حُجَّتِكَ أَنْ تَعْمُرَ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنْ خَيْرِ بَقِيَةِ الْخَيْرِ وَمِنْ شَرِّ مَا بَقِيَ مِنَ الذَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ الْأَعْمَالِ
وَصَغِيرِ الْقَبْرِ وَغَضَالِ الدَّاءِ وَخَيْرِ الرِّجَاءِ وَرَوَالِ الْعَمَلِ وَ
فَجَاءَ الْعَمَلِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فَلْيَا بِحَسْبِكَ كَأَنَّهُ بِرَبِّكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
وَدَوْرِيَّتِكَ كَدَوْرِ وَأَوْفَاتِ دِكْرِهِ شَدْنِي رُؤْيَا هَذَا مَا حَاجَتِ حَضْرَتِي
بِهِمْ رَسَدَ لِي دَعَاؤُهُ أَنْ تَدْعُوهُ صَلِّ عَلَيْهِ دَعَاؤُكَ بِحَضْرَتِهِمْ وَرَوَالِ
عَمَلِهِمْ أَهْلًا وَبَارِكًا سَكَنَ وَدَوْرِيَّتِي وَأَرْشَدَهُ أَسْتَكَرَ الْحَجَلِ حُجَّتِي
عَمَلِي دَرَكْتُمْ أَهْلًا نَازِلَ شَدْنِي رُؤْيَا دِكْرِهِ رَشْمَ وَرَوَانِ مَعْنِي دِكْرِهِ
دَرْدَ وَأَرْشَدَهُمْ مَعْنِي مَعْنِي كَدَرِهِ أَسْتَكَرَ دَرْدَ وَرَشْمَ أَهْلًا مَا مَوْنُ حَاجَتِي
مَلْعُونٌ بِأَخْبَرِي مَا مَامَ رَضَائِي كَدَرِي وَرَوَانِ شَدْنِي أَسْتَكَرَ كَدَرِي دَرْدَانِ

در روز رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از حمد بیت و سوره قل
 هو الله احد بخواند شکر بخت ظاهر شدن حق حضرت را ادا کرده خواهد بود
 و بر واثب معتبر از حضرت صادق متفولست که در شب سیزدهم روز رکعت نماز
 بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره که در آن آیه است الملك و قل هو الله
 احد در رکعت چهارم چهار رکعت بدو سلام باین صفت در رکعت یازدهم
 رکعت به سلام بهین کیفیت و شب یازدهم از انبالی شکر کرامت و غسل و زنا
 حضرت امام حسین است در آن چنانچه مذکور شد و در حدیث معتبر
 از حضرت صادق متفولست که حضرت رسول فرمود هر که در شب نیمه ماه
 رمضان صد رکعت نماز کند یعنی هر روز رکعت یک سلام و در هر رکعت
 از حمد سوره قل هو الله بخواند حق تعالی ده ملک فرستد شوی
 او که دفع کند از ضرر دشمنان او را از احتیاج او و نیاز او و هنگام مرگ او و بی
 ملک بفرستد که او را ثواب دهد به هشت و بی ملک که او را ثواب دهد
 این کرد انداخته و این صفت را بعد از آن حضرت متفولست که هر که در شب صف
 ماه و رمضان زیارت حضرت امام حسین کند و بعد از نماز عشاء در رکعت نماز
 توبه هزار حضرت بکند و در هر رکعت سوره حمد و سوره مزیمه سوره قل هو الله
 بخواند بمیزد او در خواب به نیند ملکی چند را که ثواب دهد او و از به هشت
 و ملکی چند را که این کرد انداخته و از آخر صفت و شکر هفتصد و بیست و شش
 مبارکی است و در از شب شکر حضرت رسول است که که هزار شش ملاقات کرد
 در روز و در روز شکر بداد شد و حق تعالی شکر از حضرت را بزرگواران
 داد و ان اعظم فو جان اسلام بود و غسل و عبادت و از شب فضیلت
 داد و شب نوزدهم اول شبهای قدر است و حق تعالی فی فی ما یایدنا اول سال
 فی لیلته القدر یعنی ما فرستادیم فراتر از در شب قدر و یکو شب که در خلعت
 قدر و منزلت عظیم دارد یا قدر را موز سال در شب میشود یا از میان ملک
 میشود از سنای نزول ملائکه و ما از ملک ما لیلته القدر و جبر جبر

[illegible]

شب بخیر است نور چشم حضرت شب بخت و سیم را برای او بیکان نمود و او
 بپوشیده باهل و سادام و چشم خود داخل مدینه میشد و چون صبح میشد
 میبخت و از بعضی احادیث ظاهر میشود که هر که شب قدر را در شب
 اول قدر را مورد میشود و در شب دوم بکثرت دعا و عبادت نمک است
 تغییر نیابد و در شب سیم ختم میشود و تغییر نمیابد کثرت دعا و عبادت
 تشبیه مانند در تمام یا در شایان که اول تعلیفه میشود و تغییر نیابد
 بعد از آن است دعا و میشود اما تغییرش دشوار است اما ماه مهر هزار بار
 نکرده یا از نمک است تغییر نیابد و چون بهار شریف رسید معتبره ختم است
 در غایت صعب است و حضرت علی را حکایت در تمام بعضی از وقت مانند
 اسم اعظم الحی که بر او مژدم مشبیه است و نماز و روضی که همیون نمازها
 و ساعات شجاعت در هر شب و در هر روز جمعه و عمل بقول در میان افعال
 و امتثال آنها و یک حکمت در بنهم ساختن آنها از آنست که هر چه اتمام یافته
 اگر مواظب نمایند و اهتمام در همه نمازها بکنند و در تمام شب و روز جمعه
 دعا بکنند و سعی در افعال بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب
 قدر شبهایی که اتمام آن را در همه از احیا کند و حکمت دیگر در بعضی از
 ها میشود بود مثل آنکه اگر اسم اعظم را همه کن بداند گاه باشد بقبول
 نقوش شرح آنرا و سبیل حصول مطالب و توبه کنند چنانچه از ما هم نقل
 کرده اند و همچنین شب قدر و ساعات شجاعت اگر بخواهند و ابد است
 بکشد است که امور غیر مشرفه حاضرهای عظیم نسبت به بعضی از مسلمانان
 استند میکنند و اگر بخواهند و ابد است بکشد است که در بعضی از
 باغال خود نکرده و حکمتی دیگر بسیار است که این رساله که این فکرها
 نماز در این باید مؤمن این سه شب را احیا کند و اهتمام در عبادت و دعا بکند
 تا فصلت شب قدر را در یاد آورد و در شب آخر اهتمام بیشتر کند و در شب
 و سیم که احادیث معتبره بسیار در تخصیص آن وارد شده است که شب قدر را

سعی بیشتر بکنند و قوا باشد که در شب را است از جمله آنکه چون عبادت شب
 قدر را در یاد بخت و سیم را از کتب عبادت هزار بار کرده از هشتاد سال
 است از برای او مقرر میگردد باید دیگر آنکه بعد از آن جمیع امور از عمر و مال و
 عزت و جنت و توفیق افعال خیر و سایر امور در شب میشود اصلاح احوال
 تمام سال خود را در شب کرده خواهد بود و نمک است که نام او در دیوان اشعار
 نوشته باشد و در شب تغییر نیابد و از همه دعا و عبادت آن نوشته شود چنانچه
 این مضمون در اکثر دعاها و احادیث معتبره وارد شده است دیگر آنکه چون
 امام ابو حنیفه صاحب الامور تمام این شب با ملائکه مقربین مشغول است و فرج
 فوج محکمان و غنیان و سادات و سلاطین میکنند و بعد از آن برای او و سایر
 شده است بر او عرض میکنند سزاوار نیست که در چنین شبی باقی امام خود
 و تعلقات کسر او و در آن حضرت رسول مقبول است که چون شب قدر میشود
 می آید ملائکه که در رسد و الملائه می آید و از جمله ایشان جبرئیل است و
 میر سبل علمای او و در آن علم را بر او مقرر میشود و میکند و یکی از برترین الملائه
 و یکی را در مسجد الحرام و یکی را در کربلا و یکی را در مدینه و یکی را در
 مومنه را مکرر آنکه بر او سلام میکنند و آنرا از حضرت رسول مقبول است که
 هر سال برای داخل شدن ماه رمضان زینت میکند چو شب اول مقبول
 از نور عرش میوزد که او را مشیر میگوید و بعد از آن او را در رخسان و حلقهها
 درهای بهشت را این نغمه از آن میشنوند که هرگز نهند کان از آن خوش نیست
 تر نغمه نشنیده اند پس چو زبان از غنای بهشت بیرون می آید و بداند میکند
 که آیا کسی هست که خواستگاری کند ما را با افعال صالحه خود پس از روضان
 خازن بهشت میفرستند که این چه شب است رضوان میگوید لبیک ای نبوی
 رویان نیگو که از آن این شب اول ماه رمضان است درهای بهشت گشوده شده
 است برای ورود و از آن وقت حدیث حق تعالی میفرماید که ای رضوان بکش
 درهای بهشت را ای مالک به کنید درهای جهنم را از روزه داران امت محمد

ای جز بیل بر کسبوی زمین و در زنجیر کشا طین مضمود را و غلها در کمر
ایشان گذار و ایشان را در کجای دنیا بیدار نماند نکر دانند بر آنست
من روزهای ایشان را و حضرت فرمود که حق تعالی در هر یک از شبهای ما
رمضان سه مرتبه ندا میفرماید که ای سوال کننده هست که سوال او را عطا
کنم یا نوبه کننده هست که نوبه او را قبول کنم یا استغفار کننده هست که کما
هش را بیاورم کسب که فرض دهد بخداوند ما لاری که هرگز بر ایشان
نمیشود و وفا کننده است بوعده های خود و ستم نمیکند و مکر و دزدی و زانی
و دزدان و زوایای ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کار را از
الترجم از آدم میکند و چوشت ستم و زندقه میبندد در هر ماه حق تعالی
هزار گن را از آتش جهنم آزاد میکند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند
و در شب آخر روز آخر ماه بعد از آنکه تمام ما آزاد کرده است از آتش
و چوشت مذموم و حق تعالی امر میکند جبرئیل را که بر زمین بیاید تا لشکر
عظیمی از ملائکه را بخود علی ستر می آورد و برای کعبه مظهر نصب میکند
و او شوال را در روز نالیش را نمیکشاید مگر در شب قدر و چون در شب قدر
ان دیوان را نمیکشاید از مشرق و مغرب نمیکند رنگ و بوی نمیکند جبرئیل ان
ملائکه را در شب قدر اطراف زمین پس سلام میکنند بر هر کس نماز است
که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و ایشان مضامین میکنند و چون ایشان
دعا میکنند ملئکه امین نمیکند و بوسه مشغول این کارند تا صبح چون
صبح میشود ملائکه نمیکند جبرئیل را که بیاید که ملائکه روانه جانب است
پس ملائکه نمیکند جبرئیل را که در حوائج مؤمنان را امانت بخیر
میکند خدا کاهان همه را امر میفرماید که کسی که همیشه شراب خورد یا غافان
بدر و نماز باشد باطل رحمت کند یا مؤمنان عداوت کند و چوشت شب عید عطا
میشود و از اشک جوار نمیکند خدا میفرماید عمل کنندگان ماه رمضان
به حساب و چون بامداد روز عید میشود حق تعالی ملائکه را بیاورد و جمع

شهرها میفرستند که زمین را بپسند و بر سر کوهها و بارها و راهها و اینها
و نمیکند ای امین برون رود کسبوی درگاه پروردگار کرمی که عطا
بزرگ بخشد و کاهان عظیم را بی امر و کسب چون عصبی بیرون برای نماز
حق تعالی بپای نکر نمیکند بپای نکر من جنت حرامی فرود و هرگاه عمل خود
بکند ملائکه نمیکند بخداوند ما و امانی و از است که نزدش تمام داده شود
حق تعالی میفرماید بپای نکر من تمام را که نمیکند که ثواب ایشان را از روز
ماه رمضان و عبادت شبها عطا کردم که از ایشان را جنت شدم و کاهان
ایشان را امر میفرماید پس ندا میفرماید مؤمنان که در آن مجمع حاضر بودند که ای
ملائکه من هر چه خواهید از من سوال کنید امرت و عطا میباید خود نمیکند
میکند که درین مجمع شما را عطا کند که برای آخرت و دنیا خود سوال کنید الله
عطا میکند و عیبهای شما را میبوشانم از من روگردان نشوید و مردمان
مصلحت کرد تا من و شما را در کسان کاهان را ان رسوا نکریم بر کردید از فضل
امر و زنده بد و سبب که خوش بود که اندک از او خوش و دشمن از شما کس ملائکه
سرو زو شاد میشوند و ملائکه یکبار از ملائکه نمیکند با حق تعالی بامت محمد
عطا کرد و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام است که هر که اینها که
شب قدر را کاهان او امر زنده شود هر چند بعد از سنای اینها باشد
و سبب که کوهها و کل دریاها باشد و اما اعمال این هر سه شب پس بر دو نوع
است اول آنکه در هر سه شب باید کرد و دوم آنکه مخصوص است به شیخا اما
اول از حضرت رسول مشغول است که هر که در شب قدر نماز بخواند و در
در هر کس یکبار خداوند مفت مرتبه فل هو الله احد بخواند و بعد از آن دعا
عطا و مرتبه است ان شاء الله و انوب الله بگوید از جای خود برنجیز و حق تعالی
او را دید و نماز او را و اینها را در و ملائکه چند نفر شدند احسان برای او نوشتند
تا سال آیند و ملائکه میفرستند کسبوی بهشت که در کاهان برای او فرستاده
شهرها را ای و ساکنند و شهرها را ای و طاری سازد و از دنیا بیرون نبرد

زود نامه را مشاهده نماید و غسل در بر سه شنبه شنبه موقت است و
 این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل
 بکند و مستحب است در این شبها نماز بخندد و اندک بگوید و بگوید و این دعا
 بخواند اللهم انی استلک بکتابک المنزل و ما فیہ و فیہ اسمک الا کبر و
نماز که در این شبها در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بگوید
 انما اولو الحسنى و ما یخلف و یحیی ان یحیی من عظامک من النار و یقضی
نماز که در این شبها در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بگوید
 حوائجی للذین و الا یحیی من عظامک من النار و یقضی
 حاجت هر که را که خواهد و این دعا را بخواند و در هر روز یک بار بگوید
 و از حضرت امام جعفر صادق منقول است که حضرت را بگوید و در هر روز یک بار بگوید
 بگوید اللهم یحیی هذا القبران و یحیی من ارضه منک و یحیی کل مؤمن من دمه
عاشق این دعا را در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بگوید
 فیہ و یحیی عظامکم فلا احد اغفر لکم منکم و یحیی منکم بکتاب الله و
در این شبها در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بگوید
 و یحیی عظامکم من النار و یحیی من عظامک من النار و یحیی من عظامک من النار
 و یحیی من عظامک من النار و یحیی من عظامک من النار و یحیی من عظامک من النار
 که داری طلب کن و در این شبها از حضرت امام حسن و در هر شب موقت است
 و در هر شب یک دعا بخواند و در هر شب یک دعا بخواند و در هر شب یک دعا بخواند
 سبک سلام و در هر شب یک دعا بخواند و در هر شب یک دعا بخواند و در هر شب یک دعا بخواند
 و در بعضی از زیارات معتمده وارد شده است که به هفت مرتبه یا پنج مرتبه
 ناسه مرتبه یا یک مرتبه فل هو الله اکفایا و الله اکفایا و الله اکفایا و الله اکفایا
 این حدیث در آورده شده است و باید از صد رکعت خبر نداشت باشد و اگر
 ضعیف داشته باشد ششصد هم میشود که در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند

درین

طلب از پیش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود است و بعد از نماز و سجده
 خود و برادران مؤمن زنده و مرده ایشان و از کار و مصلوات بر عجل و آل محمد صلوات
 الله علیهم آنچه مقدور شود در بعضی روزها و از شده است و دعا و جوی
 کثیر را در هر یک از این سه شب بخواند و *نماز که در این شبها در هر روز یک بار بخواند*
 است که صد مرتبه است بقرآن و فی و انوب الیه و صد مرتبه اللهم العین
 فکله امین المؤمنین و این دعا بخواند اللهم اجعل فیما تقضی و تقدر من الابرار
نماز که در این شبها در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بگوید
 الخیر و فیما تقدر من الابرار الخیر فی لیلته القدر من القضا و الذی یلک
 و لا یبدل ان تکتفی من حجاج بینک الحرام البیت و حرام الشکر و معصیت
در این شبها در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بگوید
 المقصود بنوایم المکثر عنهم سبائهم و اجعل فیما تقضی و تقدر زمان
نماز که در این شبها در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بگوید
 نطیل غفری و توسل علی کبری و تقدر فی جمیع اموری ما هو خیر لک
نماز که در این شبها در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بگوید
 فی دنیا و آخرت و فی دنیا و آخرت و فی دنیا و آخرت و فی دنیا و آخرت
 و در این شبها در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بگوید
 همه را باید بعمل آورد و در هر شب ده هزار تکبیر در مساجد یا خانه
 و ده اشکات دعا است و صد مرتبه از حضرت امام موسی منقول است
 که در شب بیست و یکم و بیست و بیستم صد رکعت نماز کن و در هر شب یک دعا بخواند
 سوره قل هو الله بخوان و در حدیث معتبره که بگوید منقول است که حضرت امام جعفر
 را فرمود و شب را احیا میکرد و در هر شب اول شب مشغول دعا میشد و در
 آخر مشغول نماز و صد مرتبه از حضرت صادق مروی است که اگر نوازی در شب
 بیست و یکم و بیست و بیستم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز کن و بیست و بیست

[illegible]

در شب بیست و هشتم که امید شک دارد در آن وقت و در آن همه امری عظیم
میشود و صاف می کند با او روح صد و بیست و چهار بنحوی که همه در آن شب
در حضرت منقلبند از حیوانی در دوزخ باران حضرت و پسند معشر از حضرت کمال
مجد افزای و ثابت کرده است که اگر کسی که امید شک بیست و هشتم تمام از کمال
سند رکعت نماز کند جو خدای روزی از اضر اخ کرد اندر دنیا و آخرت و ثواب و
کفایت کند و غایب دهد او از غری شدن و غایب بر سرش خراب شدن و لغت
دن کلو کردن و در شر و شقاوت دفع کند از هول منکر و کفر و از افسوس و پشیمانی و
نورانی باشد که روشنی بخشد اهل عشر را و امله اثر باشد راست او باشد
و بنویسد برای او ثواب پزیرانی از اشرار و بنماید او که نشان بر صراط او و امانی او خدا
را و ازل بهشت شود و حساب و در کشت او از اندویشان و بغیران و صدق
و شهادت و صالحان کرده اند و بنویسد و فغان ایشان و دعا ی از شک و غم
و دعا های دهه اخر بخواند اللهم اغفر لى عمري و اوسع لي في رزقي و
واغفر لى دعاي الخ و الله
اخي حسبي و يميني املي و ان كنت من الاشقياء فاجعني من الاستغفار و اكتبني
بالرحمة من ادبها ابدوني و اكرمني و ارحمني و ارحم من ادبها و ارحم من ادبها
مِنَ السَّعَاءِ فَإِنَّكَ كُنْتَ فِي كَلَامِكَ الْمُرْسَلِ عَلَيَّ بِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ طَيِّبَاتٍ
و الله اعلم
مَدَامَنَ وَ بَلَّيْتُ وَ عَنَدَهُ أَمَ الْكِتَابِ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ
و الله اعلم
خَبِيرًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَتَى فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَأَنْتَ مُرْسَلٌ مِنْ نَوْرِ نَدَى أَقْدَمَ
و الله اعلم
تَشْرِيقًا أَوْ زَوْجًا تَقْتَرِبُهُ أَوْ بَلَاءً نَدَقَهُ أَوْ ضَرْبًا تَكْتُمُهُ وَ أَكْتُبُ لَكَ مَا كُنْتَ لَا
و الله اعلم
وَإِنَّمَا يَكُ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ اسْتَجَبُوا لَكَ الْوَأَبَ وَافْتُوا بِرِضَاكَ عَنْهُمْ
و الله اعلم

وعلينا من نعمك وعندنا من نيل قبيلك وإحسانك وتظاها علينا نك
بذلك لك مشهي الحمد الحاد الذي لا يذم إلا الحمد الشريفا الذي لا ينقد
طول الأبد جل ثناؤك أعنتنا عليه خوفنا صياحه وقيامه
من صلوة وما كان منافع من براؤك ذكر اللهم مقبله منايا
حسن مؤلك وبجاءوك وعفوك وصيحتك وعفركك وصيقتك ورضوانك
حتى نظفرنا فيه بكل خير مطلوب وجعل عطاؤه موهوب ولو منافع من
كل أمر موهوب وذنب مكسوب اللهم إني أسئلك تعظم فاسألك
من خلقك من كبرهم أمثالك وجعل ثناؤك وخاصة دعائك أن تصلي
على محمد وآل محمد وأن تجعل شهرا هذا أعظم شهر رمضان من خلقنا
من خلقك من كبرهم أمثالك وجعل ثناؤك وخاصة دعائك أن تصلي
على محمد وآل محمد وأن تجعل شهرا هذا أعظم شهر رمضان من خلقنا
من خلقك من كبرهم أمثالك وجعل ثناؤك وخاصة دعائك أن تصلي
على محمد وآل محمد وأن تجعل شهرا هذا أعظم شهر رمضان من خلقنا

لذلك خبرنا الله شرفه العظيم الأجر وكبره الذخر وطول العمر وحسن
الشكر وقوام البسر اللهم واسئلك برحمتك وعفوك وقيامه
من صلوة وما كان منافع من براؤك ذكر اللهم مقبله منايا
حسن مؤلك وبجاءوك وعفوك وصيحتك وعفركك وصيقتك ورضوانك
حتى نظفرنا فيه بكل خير مطلوب وجعل عطاؤه موهوب ولو منافع من
كل أمر موهوب وذنب مكسوب اللهم إني أسئلك تعظم فاسألك
من خلقك من كبرهم أمثالك وجعل ثناؤك وخاصة دعائك أن تصلي
على محمد وآل محمد وأن تجعل شهرا هذا أعظم شهر رمضان من خلقنا
من خلقك من كبرهم أمثالك وجعل ثناؤك وخاصة دعائك أن تصلي
على محمد وآل محمد وأن تجعل شهرا هذا أعظم شهر رمضان من خلقنا
من خلقك من كبرهم أمثالك وجعل ثناؤك وخاصة دعائك أن تصلي
على محمد وآل محمد وأن تجعل شهرا هذا أعظم شهر رمضان من خلقنا

مفضل

سليم

في هذا الشهر من خلج بينك الحرام المبرور رحمهم العفور لهم ذنبهم المبرور
عالمهم امين امين رب العالمين اللهم لا تمنع افيدي ذنبا الا غفرت له ولا
خطية الا غفرتها ولا عثره الا اقلتها ولا ذنبا الا قضيت له ولا عيلة
الا قضيتها ولا فقرا الا فترجته ولا فاقة الا اسدتها ولا غنا الا اقلتها
ولا امرضا الا شفيت له ولا ذل الا اذهبت له ولا حلة من خواج الدنيا
والاخر الا قضيتها على اقل امل ورجائي فيك يا ارحم الراحمين
اللهم لا ترع فلو بنا بعد اذ هذا دنيا ولا تد لنا بعد اذ اخر دنيا ولا تضيق
تعد اذ رقتنا ولا تنها بعد اذ اكرمتنا ولا تعجزنا بعد اذ اغنتنا ولا
تفترقنا بعد اذ عطيتنا ولا تحرمنا بعد اذ رزقنا ولا تغيبنا عنك بعد اذ
تأخينا اليك التماسك كان من ذنوبنا ولا لنا هو كما نرسلنا في كرمك وعقول
وصنالك سعة لعقير ذنوبنا فاعف لنا ونحو رعا ولا تعافينا على ما اكر
الراحمين اللهم اكرمني في مجلسي هذا كرامة لا تمنيني بعد ما انا او
برحمتك

واغفر لي عذرا لا تدني بعد ما انا او غافرت لا تمنيني بعد ما انا او
او غفرت لي عذرا لا تدني بعد ما انا او غافرت لا تمنيني بعد ما انا او
وشر كل خبا عبيد وشر كل فير وشر كل صغير وكبير وشر
كل ذنبا انت اخذت باصديها ان ربي على صراط مستقيم اللهم ما كان في
فلكي من شرك او رقية او جود او موط او قرح او مرج او بصر او بصر او بصر
او راء او شفاء او غاف او كبر او قسوة او معصية او حق لا تحت عليه
وليت لك فاستلك ان تصلي على محمد وال محمد وان تحو من علي وبندي
مكانه ايمانا بوعده ورضاه بفضلك ووفاء بعهديك ووفا لك ووفاء
في الدنيا وبعده فيما عندك ووفاء بك وطمانينة اليك ووفاء
التيك اللهم ان كنت المغتناة ولا افرغنا حالنا الى فويل يعني المغتناة
في دينك وعافيتك يا ارحم الراحمين وصلي الله على محمد وآله كبريا
رحمة الله وبركاته ودرجته اخرته وداغ همه هاندنيك وازهاره
لاست

او غفرت

الضاحون ان تصلي على محمد وال محمد والفقك رقيب من النار خلق
الحج من جنتك وان تفضل علي بالامن يوم الجوف من كل قول اعلم
يوم القيامة اليه واعوذ بوجهك الكريم وجمالك العظيم ان يفتني ايام
شهر رمضان ولياليه ولك قبل شعبة او ذنب توأخذ في اخطائه
ثريد ان تفتنهم اني لم تغفر هالي سيد ياتك بالاله الا
اشي لا اله الا انت ان كنت رقيب عني وهذا الشهر فادعني رضا
وان لم تكن رقيب عني فمرا ان فارض عني يا ارحم الراحمين يا الله يا الله
يا احمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد ولبيا رقيبك
مليين الحمد لله الذي افاض علينا من العظماء عن ابوتنا في
فهم تعفونا في منفس عني بولف عسل على محمد وال محمد كما انت اهلنا
نصلي على اجمعين وافعل في ما انت امله ولا تفعل في ما انا امله
سند معتبر فيك اذا حضرت منقول است اعوذ بجلال وجهك الكريم
كدر همر شب دهه انرا نديا بخواند

ان يفتني عني شهر رمضان او يطعم الحنظل من لبنى هذه ونبي لك
شعبه او ذنب بعد في عليه يوم القالدوسند هالي معتبر در همر شب
صادق وارشد است وبركته في المثل في النهار ويا مولى
مطالك دنيا واخرت مشغل است
النهار والليل وخرج الحي من الميت وخرج الميت من الحي يا ربي من
كنا يغير حساب الله يا رحمن يا الله يا ارحم الراحمين يا الله يا الله يا الله يا الله
يا الله يا الله لك الامثلة الحسنى والامثال العليا والكرامه والا
استلك ان تصلي على محمد وال محمد وان تحلل امني في هذه المثل في
السعداء وروحي مع الشهداء واخيان في عليين وايضا في معقود
وان تهب انفسنا شريه قلبي وابما ناهديا لشك عني ورحمتي
فصمت لي وانرا في الدنيا حسنة وفي الاخر حسنة وفيها عذاب النار
الحريق وارزقني بها ذكرك وشكرك والشرعة اليك والامانة والقوة
والوفاء واوقت له محمد وال محمد عليه وسلم السلام على سيد
المرسلين

وَسَهِّلْ سَبِيلِي إِلَى خَيْرَانِهِ وَلَا تَصْرِفْ قَبُولَ حَسَنَاتِهِ يَا هَادِي إِلَى الْبِرِّ
قَالَ رُبُّكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ أَنْوَاعَ الْخَيْرِ وَأَقْلِبْ عَنِّي فِيهِ أَنْوَاعَ
الْإِثْمِ وَوَضِعْ فِيهِ لِقَاءَ الْفَرَانِ بِإِمْرَالِ الشَّكَايَةِ فِي قُلُوبِ الْمَوَدِّينَ
بِسْمِ اللَّهِ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لَكَ طَعْنًا
فِيهِ عَلَى سَبِيلٍ وَلَا تَجْعَلْ لِي فِيهِ مَقْرَبًا وَلَا مَقِيلًا يَا فَاضِلَ خَوَالِجِ الْخَلْقِ
بِسْمِ اللَّهِ اجْعَلْ لِي فِيهِ أَنْوَاعَ فَضْلِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ مِنْ بَرَكَاتِكَ
وَوَقِّفْ فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَأَسْكِنِي فِيهِ بِحُجُوجِ حَسَنَاتِكَ يَا
دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ بِسْمِ اللَّهِ اجْعَلْ لِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَلَبِهَا
فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ وَأَمْنِي عَلَى فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ بِإِمْقِلِ عَشْرَاتِ
الْذَّنْبَيْنِ بِسْمِ اللَّهِ اجْعَلْ لِي فِيهِ مَا يَرْضِيكَ وَأَعِزِّدْكَ
فِيهِ مَا يُوَدِّدُكَ وَأَسْأَلُكَ الْوَقْفَ فِيهِ لِمَنْ أَطَاعَكَ وَلَا اغْضَبِكَ
يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ بِسْمِ اللَّهِ اجْعَلْ لِي فِيهِ لِقَاءَ أَوْلِيَانِكَ وَمَعَادِي
الرَّغْبَةِ وَالْإِسْلَامِ بِسْمِ اللَّهِ

لَا غَدَاةَ لَكَ مُسْتَمَاتًا لَيْسَ خَائِمَ أَيْدِيكَ يَا غَالِمَ قُلُوبِ الْبَشَرِ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ مَشْكُورًا وَذَكْرًا فِيهِ مَقْبُولًا وَعَمَلًا فِيهِ مَقْبُولًا وَ
عَمَلًا فِيهِ مَسْئُورًا يَا أَمْعَ السَّائِلِينَ بِسْمِ اللَّهِ اجْعَلْ لِي فِيهِ
فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصَبْرًا مُؤَزِّي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْبُسْرِ وَالْغِنَى
مَعَادِي فِيهِ وَخَطِيئَةٍ الْوَرْدِ بَارِقَةٍ بِإِعَادَةِ الضَّالِّينَ دَعَايَ اللَّهُمَّ
وَقَرِّبْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِكَ يَا كَرِيمًا يَا خَيْرَ الْخَلَائِقِ فِي الْمَسَائِلِ
وَقَرِّبْ فِيهِ وَسَبِيلَ إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ يَا مَنْ لَا تَنْقَلِبُ الْحَاجَّ
الْمُحْتَاجِينَ دَعَايَ اللَّهُمَّ غَشِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَأَرْزُقْ فِيهِ الْوُفُوقَ الْعَصَا
وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ عَيْنِ هَذَا النُّعْمَةِ يَا رَحِيمًا يَا بَارِعًا يَا مُؤْمِنِينَ دَعَايَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ مَا يَشْكُرُكَ الْقَبُولُ عَلَى مَا رَضَاهُ وَوَرَضَاهُ
الْكَرْمُولُ حَلَاةَ فَرْغَةٍ بِالْأَصُولِ بِحُسْنِ بَدَائِعِهَا وَتَحْمِيدِهَا وَتَعْزِيزِهَا
وَالْحَمْدُ لِقُدْرَتِكَ يَا أَلِيمَ مُؤَلِّفَ كَرَمِكَ دَعَايَ اللَّهُمَّ
وَالْحَمْدُ لِقُدْرَتِكَ يَا أَلِيمَ مُؤَلِّفَ كَرَمِكَ دَعَايَ اللَّهُمَّ

[illegible]

لا اله الا الله والله اكبر الله اكبر والله الحمد لله اكبر على ما هداينا
بسم الله الرحمن الرحيم واما بعد فالحمد لله الذي جعل في كل يوم من ايامنا
 اعمالا ووزعا لمن زكوة فطر واجب مؤكداست وقرنكم بالحقوقي وشرايط
 وجوب كراه كسره است وشركه قبول روزه ماه مبارك است چنانچه در
 صنادق منقول است كه از نمازي روزه دادن زكوة است يعني فطر چنانچه در
 صلوات بر محمد و آل محمد از نمازي نماز است بجز آنكه هرگز روزه ندارد و زكوة
 فطر ندارد روزه او مقبول نیست هرگاه عذر ترك كند و اگر صلوات بر محمد
 و آل محمد را ترك كند و ترك نمازش مقبول نیست و خدا زكوة را بيش از نماز
 ذكر كرده است در آنجا كه فرموده است هذا قل من ترك و ذكر آيت بسم الله
 يعني بخشي كه روزه نگذارد بابت هر كه زكوة فطر داده و بروردگار خود زاده
 اگر بمان بگيرد كه منكر شود پس نماز عید را بجا آورد و چنانچه زكوة مال
 باعث بازگشت مال میشود و مال از تلف محفوظ میماند چنانچه منقول است كه هیچ
 مالي در روز عید تلف نمیشود مگر نه بدادن زكوة همچنين فطر زكوة نیست
 است و بدینرا اكسیر میگرداند از اجل و سایر كافات مغفوبه و او را سال
 دیگر از تلافی حفظ میکند چنانچه است منقول است كه حضرت صادق
 با معنی و كیل خرج خود فرمود كه بر و فطره و جع عيال ما و كیران و غلامان
 ما را بده و یکی از ادا ترا ترك مكن كه زكوة او را بدی نیز آكه اگر یکی را ترك
 كنی میترسم كه در آن سال عید روید آنكه زكوة فطره را نالغ و دریافته است
 نمیشود و اگر نالغ عيال دیگر نباشند بر او واجب است كه فطره ادا نماید
 و زكوة بدهد و الا منهد بشارت شهره مگر آنكه در آن شب عيال دیگری
 باشند و شهره و اقوی است كه در وجوب فطره و انكهی شرع است و
 شهره را است كه فوت سالها خود و عيال خود را داشته باشد یا ندارد
 کسی باشد كه و یا معیشت او كند و بعضی گفته اند در شب عید باید
 فوت خود و عيال خود داشته باشد بر و واجب است و اظهار است كه بر و

شهره است و اگر فقیر بکسر فطره را یا عيال خود است بدست بگرداند
 و بعد از آن بقیه بکشد بدهد همه ثواب فطره را می باشد و باید كه عتق
 اخراج فطره كند از خود و هر كه واجب النفقه او باشد كسر كند بدهد عتق
 دیگر میباشد در شب عید كه اگر عيال دیگری شده باشد بر و واجب است
 و همچنین باید بدید مگر از هر كس كه در خانه او باشد از منتهما و غیر آن كه كسر
 روز آخر ماه رمضان بيش از شام در آن خانه باشد و افطار كند و اگر بعد از
 شام داخل شود و افطار كند باید بکند واجب نیست بر صاحب خانه و اگر بيش
 از شام داخل شود و افطار را زمان او نكند احوط است كه هر دو بدهد
 یا یکی را از ایشان بادن دیگری مستحبی بدهد فیه الله و اگر شخصی عيال
 نباشد اما نفقه و كسوف او را دهد و در خانه دیگری باشد زكوة بر او معطوفست
 و همچنین در شب عید بيش از شام طعامی بجهت مساكین بفرستد یا فقیری را
 چیزی بدهد یا شخصی در ماه رمضان هفتاد باشد و در شب عید حاجتی
 افطار كند یا بعد از شام عید افطار كند یا بعد از شام عید افطار كند یا
 او را یا چیزی بخورده باشد و بعد از شام بیاید زكوة بر او واجب نیست و
 احوط است كه در صورت اخیر هر دو بدهد بلكه مطلقا هفتاد اگر عتق
 باشد خود نیز بدهد شهر است و وقت بزود كرن فطره موافق شهره
 شام عید است اظهر روز عید و بعضی گفته اند شام روز عید و احوط
 است كه در شب عید اكنند و بيش از نماز عید بدهد و اگر در صبح عید اكنند
 بر خوب است و اگر بيش از نماز عید اكنند یا بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر
 برای حاضر نبودن مستحبی با عذر دیگر یا خیر كند قصور ندارد و اگر جدا كند
 اظهر روز عید احوط است كه شام فصد او فضا نكند و اگر از روز عید
 بگذرد فصد هر يك بدهد و فصد ص و ص فطره نكند یا آنكه فصد كند
 این را میدهم كه اگر فضا فطره بر من واجب باشد و الا فصدی باشد
 و بدو مادم و وحده و فرزند و فرزند زادگان هرگاه فقیر باشند

شده است و بهترين دعاها دعاي حقيقيه كامله است وليست دعاي صحت
امام محمد باقر منقول است كه در روز جمعه وعيد فطر وعيد قربان در هنگام
متهای رهن بسوی نماز جمعه اللهم منتهای في هذا اليوم اولعنا واولعنا
وعيد ميشوي اين دعا بخوان *سألتك انك تبارك وتعالى*
وانت بعد لو فادى الى الخلق رجاء رقة ونوافله وقواضله وعطائيه
فان اليك يا سيدتي يفتي ولعيني واعدا في مسعدادي رجاء
رفدك وجوارك ونوافلك وقواضلك وعطائلك وقد عذرت العبد
من اعذار الله نبيك محمد صلى الله عليه وآله ولا فادى لك اليوم
صالح اني لم قد منته ولا نوحيت مخلوقا مسئلة ولكن انيتك ما منعت
مفتر يدنو في اسياء في القضي فاعظم اعظم اغفر العظيم من ذنوب
فانك لا تقدر الذنوب العظام الا انت يا الله الا انت يا ارحم الراحمين
وذكر حديث معتبر از حضرت صاحب الامر منقول است كه يكبار نماز صبح
روزي عید فطر اللهم اني نوحيت اليك امامي وعلى من خلفي وعن
اين دعا بخوان *سألتك انك تبارك وتعالى*
يمني واميقي قد باراني استنيرت من عذابك وانقرب اليك ولقي
لا احد احدا اقرب اليك منهم فلهذا اميني فامني من حقني من عذابك
بسم الله الرحمن الرحيم

در روز جمعه

وتمسكك وادخلني برحمتك في عبادك الصالحين اخبرني الله مومنا
مومنا على صاعلي دين محمد وسيدته وعلى دين علي وسيدته وعلى دين ابي
محمد وعلى والاه وصيائه ولا حول ولا قوة الا بالله ولا غيرة ولا منعه ولا
سلطان الا لله الواحد القهار العزيز الخبير توكلت على الله ومن توكل
على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره اللهم اني اريدك فاردي في اطلب ما
عندك فبقيت لي والحق لي حوائجي فانك ملك في كتابك وقولك الحق
شهر رمضان الذي فيه انزل القرآن هدي للناس وبيانات من الهدى
الفرقان فاعظم حرمه شهر رمضان بما اوتيت في هذا الشهر من فضله
وعظمت برصبيته فيه ليلة القدر فقلت ليلة القدر خير من الف
شهر تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام هي
مطلع الخير اللهم وهذه ايام شهر رمضان قد انقضت وكاليت قد
مطلع الخير اللهم وهذه ايام شهر رمضان قد انقضت وكاليت قد

در روز جمعه

نصرت وقد صرت منه يا الهى الماتت اقل به منى واخبر بعبادته
 عديم في استنك بالهى عبادك يا عبادك الضاحون ان تصلي على
 محمد وآل محمد وافضل بيب محمد وان تقبل بجا تقرب به اليك وتفضل على
 بنو عبد الله وقبول تقربك في بابي واستجاب دعائي وهب لي ما اريد
 وفق من النار ومن علي ما يقور بالحجة والامن يوم الخوف من كل فرج
 ومن كل هول اعدته ليوم القيامة اعوذ بحجته وجهك الكريم
 نيك وحرمه الضاحين ان يحترم هذا اليوم ولك قبل نعمة تزيد
 ان تؤخذ في بها اودت بريد ان تقايني به وتفضلها على نفسيها
 لي وامتنك بحرمه وجهك الكريم الفاعل لما يريد الذي يقول
 لا اله الا هو الله اني استنك بلا اله الا انت
 اركب رضى عني في هذا الشهر ان تزيد فيما بقي من عري رضى وان
 كنت لم ترض عني في هذا الشهر فمن الان فارض عني الشاة الشاة
 في هذا الشهر

في هذا الشهر
 في هذا الشهر
 في هذا الشهر

الشاة واجباني في هذه الشاة وفي هذا الحزين من عفا لك من الشاة
 وطلعا نيك من حرمه وسعدا خلفك وقربك ورحمتك يا الهى
 اللهم اني استنك بحرمه وجهك الكريم ان تحبل شهر هذا الشهر
 شهر رمضان عبدك فيه وحنه لك وتقرت به اليك من كل علة
 في هذا الشهر من كل هول اعدته ليوم القيامة اعوذ بحجته وجهك الكريم
 نيك وحرمه الضاحين ان يحترم هذا اليوم ولك قبل نعمة تزيد
 ان تؤخذ في بها اودت بريد ان تقايني به وتفضلها على نفسيها
 لي وامتنك بحرمه وجهك الكريم الفاعل لما يريد الذي يقول
 لا اله الا هو الله اني استنك بلا اله الا انت
 اركب رضى عني في هذا الشهر ان تزيد فيما بقي من عري رضى وان
 كنت لم ترض عني في هذا الشهر فمن الان فارض عني الشاة الشاة
 في هذا الشهر

اصلي ندارد و شاید اصلش از عامه بوده باشد و در ماسوا ل چون عقد
عاقبتش در آن واقع شده است و اگر مفاسد اسلام بر آن منوط شدند
از بعضی روایات گرامت منقاد میشود اگر در خصوص سوال لغز از
گند کهنه است **اعمال مانع** بعد از آنکه آن اول ماههای حرام است که شوهر
در آن باده فروخته است و آنها ذوالقعدة و ذوالحجة و محرم و ماه رجب است
و درین ماهها ابتدای مثال با کافران نباید کرد و شیخ مفید رحمه الله و غیر
او آنحضرت رسول روایت کرده اند که هر که در یکی از ماههای حرام بیخ شنبه و
جمعه و شنبه را منوالی روزه بدارد گناهان بزرگ عبادت برای او نوشته شود
و در روایاتی از حضرت رسول منقول است که دوشنبه نهم ماه ذی القعدة حق
الغالی بشوئی بندگان نظر رحمت میکند بکسی که از شب را عبادت سازد
و اب صد غایت با وعظا کند که در یک چشم هم زدن معصیت خدا نکرده باشد
چون نصف شب بگذرد شروع کند عبادت و نماز و طاعات خود را از حق بقا
طلب کن الله سبحانه و تعالی و بعضی از علما گفته اند در روز بیست و نهم
ماه ذی القعدة زیارت حضرت امام رضا از تو بک و در روز شصت و دو
بسیست و نهم ذی القعدة روز دخول ارض یعنی نه شدن زمین بر گزوات
و در روز سیار مبارکی است و کلیتی از عبادت است روایت کرده است که
حضرت امام رضا در شهر مدینه در روز بیست و نهم ذی القعدة از شهر برون آمد
و فرمودند که امروز از روزه بدارید که من بیرون روزه ام گنیم غذای تو شوم
چه روز بیست و نهم بود که روز بیست که رحمت درین روز منتظر کرده است
و زمین بهر شده است و گفته درین روز نیک شده است و حضرت آدم
روز زمین فرو آمده است و ابن بابویه رحمه الله روایت کرده است که
حسن و شاکه گفت من باید درم در خدمت حضرت امام رضا شام خوردم
در شب بیست و نهم ذی القعدة پس فرمود که امشب حضرت ابراهیم و حضرت
عیسی متولد شده اند و زمین از زیر کعبه بهر شده است پس هر که روزه

یا

روزه بدارد چنان است که شصت ماه را روزه داشته باشد و حضرت قائم
درین روز ظاهر خواهد شد و از حضرت رسول منقول است که حق تعالی
خود را بر بندگان درین فرستاده است و روزه اش مثل روزه حق تعالی است
و روایت دیگر رحمت از آسمان درین شب نازل شده است و اعظم گفته اند
درین روز نازل شده است و شب این روز را روزه بدار که هر چه در دنیا است
و زمین است برای او استغفار کنند و طلب مغفرت نمایند و از حضرت ابی
موسلی است که اول رحمتی که از آسمان بر زمین نازل شد در شب نهم ماه ذی القعدة
بود هر که این روز را روزه دارد و شب را عبادت کند برای او عبادت صد
سال نوشته شود که روزها را روزه داشته باشد و شبها را عبادت نماید
آورده باشد و هر جماعتی که درین روز جمع شوند برای کسی بود که بخود نیش
از آنکه منصرفی کردند خلعت ایشان برآورده میشود و درین روز هر که روزه
از جانب حق تعالی بر بندگان نازل میگردد و نوزده رحمت از آنها مخصوص میگردد
است که جمیع گرفتاریها و بندگان را مشغول گرداند و روزه درین روز بدارد و
شبش را عبادت کند و در روایاتی وارد شده است که منتهی است درین
روز و در وقت چاشت دور که نماز را آورد و در هر رکعت بعد از حمد
مرکز سوره و الشرح بخواند و بعد از سلام اشید تا بخواند **لا حول**
ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقبل العثرات اقلنی عشر یا محیی الحیوات
در روزی که درین حال بود که ای ای که در روز بیست و نهم ذی القعدة
اجب دعوی یا سامع الدعوات ایع صوفی و ارجی و محجوز عن سب
اجابت کن ای مرا ای که در روز بیست و نهم ذی القعدة ای ای که در روز بیست و نهم
یا ذا الجلال و الاکرام و شیخ طوسی علیه الرحمة گفته است که شصت
ای که در روز بیست و نهم ذی القعدة ای ای که در روز بیست و نهم ذی القعدة
الکعبه و فالو الحیوة و صاریف اللزیه و کاشف کل کرب و استغاث فی
کبر و عظمه و ای که در روز بیست و نهم ذی القعدة ای ای که در روز بیست و نهم ذی القعدة

در

[illegible]

که خدایه مدون اخلق فی فونی واصلح ولا تنفع سبیل القسیدین
چون کنی با ثواب حاجیان در ثواب حج شریک خواهی بود هر چند حج نروی و
روز اول ذی الحجه روز مبارک است و روایتی دارد شده است که حضرت ابراهیم
خلیل در ایام روز خدای تعالی خلیل خود کرد انبیا و یکصد مغیر حضرت موسی بن
جعفر منقولست که هر که در روز اول ذی الحجه از روزه بدارد حق تعالی از او
ثواب هشتاد ماه روزه بنویسد و از حضرت امام موسی منقولست که هر که
روز اول ذی الحجه از روزه بدارد حق تعالی ثواب روز تمام عمر او را بخواند
و شیخ طوسی علیه الرحمه گفته است که از روز اول ذی الحجه ناه روز
و اگر نتواند روز اول از روزه بدارد روز دوم و روز اول حضرت رسالت کینا حضرت
فاطمه صلوات الله علیها از حضرت امیرالمومنین ترویج نمود و روایت دیگر
در روز ششم ترویج نمود و بدانکه روزه فضای ماه مبارک رمضان از اول تا
انروز عرفه میتوان گرفت چنانچه علمائ گفته اند و احادیث صحیح بر آن دلالت
دارد و بعضی از روایات که در صنع آنها وارد شده است نشانها مغیر
ست و عموما اندر تفرقه چنانچه در کتب مبسوطه دلائل از ابراهیم و
و نابر شیخ رحمه الله گفته است که مستحب است که در روز اول نماز حضرت
فاطمه را بخواند و روزی که ده است که آن چهار رکعت است بدو سلام
در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه سور قل هو الله اعوذ بخواند و بعد از آن
شیخ حرث فاطمه علیهما سخنان ذی العز الشایع المبیح سخنان ذی الطهار
السلام را بخواند و شیخ ابن بابویه در کتاب من لایحضره الفقیه
الباقی العظیم سخنان ذی الملک الفاجر القذیم سخنان من بری اتو
من بری زور و باکت علامه باریع فطیم درین باب است از وی منقول
التمکة و الصفا سخنان من بری وقع الطیر فی الهواء سخنان من هو
مورد در مسند احمد و کتاب التوحید و در کتاب التوحید و در کتاب التوحید
ولا فکرا غیر مؤلف بلکه بکار از انشاء مذکور خواهد شد که نماز

[illegible][illegible]

کرده اند که چیز نیل از جانب خداوند جلجل برای حضرت عیسیٰ علیه السلام
 به هدیه آورد و گفت یا عیسیٰ این پنج دعا را در دهه اول ذی الحجه بخوان
 که هیچ عارضی تو را نرسد و تو را از عبادت کردن درین دهه
اول اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد
که این پنج دعا را هر روز در دهه اول ذی الحجه بخوانی
 الحز وهو على كل شيء قدير **دوم** اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك
 له *که این دعا را هر روز در دهه اول ذی الحجه بخوانی*
 له احدا صمدا له تجدد صاحبه ولا ولد له **سوم** اشهد ان لا اله الا الله
 وحده لا شريك له احدا صمدا له يلد له ولم يولد له ولم يكن له كفوا احد
چهارم اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد
که این دعا را هر روز در دهه اول ذی الحجه بخوانی
 وحده لا شريك له لا يموت سيدة الحز وهو على كل شيء قدير **پنجم**
 حسی الله وكفى بجمع الله لمن دعا ليس وراء الله منتهى شهد لله
 دعا وانه برئ من شر وان لله الاخرة والاولى پس خور این گفتند
 خداوند را که این دعا را بخوانی و در دهه اول ذی الحجه بخوانی و در دهه اول ذی الحجه بخوانی
 ذی الحجه بخوانی که این دعا را بخوانی و در دهه اول ذی الحجه بخوانی و در دهه اول ذی الحجه بخوانی
 مرثیه بخوانی که این دعا را بخوانی و در دهه اول ذی الحجه بخوانی و در دهه اول ذی الحجه بخوانی
 غنا من حسن او زهره کن زبانه باشد و هر که دعای دوم را صد مرتبه
 بخواند که چنان باشد که دوازده مرتبه توبه و انجیل را خوانده باشد و توبه
 آنها را بآورد و هر که حضرت عیسیٰ گفت این پنج دعا را بخوانی و در دهه اول ذی الحجه بخوانی

چیز نیل گفت طاقت برداشتن یک حرف توبه و انجیل نداشت مگر که در
 آنها نهایی هفت گانه از ملائکه نا انکه معصیت شدم من و اسرافیل زیرا که
 اسرافیل اول بنده بود که گفت لا حول ولا قوة الا بالله و هر که صد مرتبه را صد
 مرتبه بخواند حضرت عیسیٰ بگوید برای او این دعا ده هزار مرتبه بخواند و بخواند
 آورده هزار مرتبه و هر که از این دعا ده هزار مرتبه بخواند که در دهه اول ذی الحجه
 داشته باشد و صلوات فرستد بر کسی که این دعا را بخواند و در دهه اول ذی الحجه
 بخواند که این دعا را بخواند و در دهه اول ذی الحجه بخواند و در دهه اول ذی الحجه بخواند
 گفت که هر که ایمان آورد و با حق پیغمبران از جانب خدا آورده اند و نفعی
 نداند شریعت ایشان از حضرت عیسیٰ ثواب پیغمبران با عطا می نماید و هر که در
 چهارم صد مرتبه بخواند دعا را استقبال کند ملک و بالا توبه می دهد
 پس خدا نظر کند بسوی کوشید این دعا بر حق و هر که را خدا نظر رحمت بر او
 بکند که هر که بخواند عافیت شود پس حضرت عیسیٰ گفت این چیز نیل ثواب
 چیست چیز نیل گفت اندک غای نیست و حضرت عیسیٰ از این صحبت ندانده بود
 از آنکه **میرزا محمد** که اگر هر روز در دهه اول ذی الحجه بخواند و در دهه اول ذی الحجه بخواند
 که عمل با این روایت کرده باشد و اگر هر روز در دهه اول ذی الحجه بخواند و در دهه اول ذی الحجه بخواند
 خواهد بود و شیخ و ابن بابویه و دیگران در حق این دعا از حضرت
 امیرالمومنین روایت کرده اند که هر که در دهه اول ذی الحجه بخواند و در دهه اول ذی الحجه بخواند
 نه گنبد از دهه اول ذی الحجه بخواند حضرت عیسیٰ عطا کند او را و هر که در دهه اول ذی الحجه بخواند
 از مرغان و دوا و ثواب و از میان هر درجه تا درجه دیگر چند سال را باشد و در
 سواری که نیاز دارد در هر درجه شهرتی بوده باشد و در آن شهر قسری
 باشد از آن که جوهر که در آن فصلی باشد و در هر شهر از آن شهرها از آن شهرها
 جوهر و غیر آنها و خانه ها و قریه ها و کسب ها و شیخ ها و خوربان و نهالها و شجرها
 و خانه ها و خدمتکاران و درختها و نهالها و درختها و نهالها و درختها و نهالها و درختها و نهالها
 کنند تا در برو خفا آنها نباشد و چون از قریه و نهالها و درختها و نهالها و درختها و نهالها

نور بی ساطع باشد و عبادت نماید که شوی او هفتاد هزار ملک و ازین
روز و از جانب راست و چپ و راه و کند تا او را بدین بهشت برسانند و چون
داخل بهشت شود او مقدم دارند ملتیکه از عقب و روند تا آنکه شهری
که بزرگش از باغوت سرخ باشد و اندرونش از برکت شیر و گدان شهر بود
باشد که بجای که حق تعالی خلق کرده باشد پس با یکوینداید و دست خداست
که این شهر حبیب گویند و شما گشتید گویند ما ملک چندیم که حاضر بودیم در
هنگامی که توان ملک را میخواندی دزدید و این شهرها و آنچه در آن است از
نعمتهای الهی بکتاب گشت بخواندن آن بهلیل هار و دست از راه بهر این از
ها و بوسه در جوار رحمت الهی بود و در دار السلام که بلا و مکر و فتنه و دانی
و فتنهها و راحتهای خدا از قول الله لا اله الا الله عدد السال والذمور لا اله الا
خلفه نمیکند و بهلیل این است خدا که در راه است و در راه است
عدد امواج البحر لا اله الا الله و در حقیقت خیر ما یحییون لا اله الا الله
و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است
السوال و الشیر لا اله الا الله عدد السعد و الویر لا اله الا الله عدد السعد
و المکر لا اله الا الله عدد السعد و العیون لا اله الا الله فی اللیل و اعصر
و الصبح و انفس لا اله الا الله عدد الیراج فی البراری و الصحر لا اله
الا الله من الیوم الی یوم یخفی فی الصور و از بعضی توایم من غایب
و الله تعالی فصل پنجم در اعمال روز نوبه و روز عرقه است روز نوبه روز
هشتم ذی الحجه است و روز عرقه است و این نوبه از حضرت امام موسی
روایت کرده است که حضرت رسول فرمود که حق تعالی بر کعبه است از روز

چهار روز از روز جمعه و روز نوبه و روز عرقه و روز عید قربان و ازین
از حضرت صادق روایت کرده است که روزی روز نوبه گذاره که شصت سال
است و شب عرقه از لیلای منبر که است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
منقولست که روز عرقه دعا بخواند است و کسی که از شب را عبادت کند
آجر صد و هفتاد سال عبادت باو دهند و از شب ضایع با فاضل الحاکم باشد
و در از شب هر که نوبه کند نوبه اش مقبولست و از حضرت صادق منقولست که
در شب عرقه یاد رشتنهای جمعه این اللهم یا شاه کل بحری و موضع کل
دعا بخواند حق تعالی کا هاشم باشد
شکونی و عالم کل حقیقه و مشی کل حاجه یا منبدا النعم علی العالمین
و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است
العقوب احسن النماز یا جواد یا من لا یوارى فی غیبه لیل ذاج و لا یخرج حاج
و لا تمنا ذات البراج و لا ظلم ذات الحاج یا من الظلمه عنده ضیاء است
و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است
بیوف و جهک الکفریم الذی یخلف به الحیل فمناک دکا و من مونی صغیرا
و نور است و نور است و نور است و نور است و نور است و نور است
و یا منک الذی رفعت به السموات بلا عید و سلطت به الارض علی وجهها
و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است
بلا جود و اسمک الخزون المکنون الذی اذا غیبت به اجبت و انما
شکرت به اعطیت و اسمک الصبور القدوس الشهان الذی هو نور
و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است
علی کل نور و نور من نور و فی من نور اذا بلغ الارض انقش و اذا لیتها
و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است و در راه است

مُحَمَّدٌ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ
وَيُحْيِي

ذالحي

الحمد كما لا يدى تقول وخبرنا فيما تقول وقول ما يقول القائلون اللهم لك
بسم الله الرحمن الرحيم
سألونى ولنكلى وحجابى على ما فى ذلك برائى ولك حولى ومنك قولى
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال من سأل الله تعالى
اللهم انى اعوذ بك من الفقر ومن وسوا من الصدق ومن شئت الا من
خافه او من رآه او من سمعه او من اغتربه او من ابتغى
ومن عذاب العيز اللهم انى استألك خير الزناج واعوذ بك من شرم
وان قلت من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
يحيى به الزناج واستألك خير الليل وخير النهار اللهم اجعل لى
بما رواه ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
نورا وفى سمعى نورا وفى بصري نورا وفى لحي نورا وفى دمي وعظامي
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
وعروفي ومقامي ومذجلي ومخرجي نورا واعظم لي النور يارب يوم
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
الفا لك على كل شئ قد برأ وحضرت امام رضا منقولت كما نزلت
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
اللهم كما سئلت على ما لا أعلم فاعف عني ما تعلم لو كما وسعني علمك
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
فلم يبق عفوك وكما لا يبقى الا حيا فاقول نعمتك يا عفوان وكما لا
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
يعفرك فاقفها بعفرك وكما عرفتني وخلا نيتك فاقفني
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
وكما عفتني فما لم اكن اعظم منه الا بعفرك فاعف عني ما لو شئت
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال

صفتي

عصمتي اجوادا بكرى يا ذا الجلال والاكرام واحضرت امام مؤمني
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
اللهم انى اعوذ بك وانى اعوذ بك ان تعذبني فيا مؤز قد نسفت وني وانا
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
بين يدك برئتي وانى اعوذ بك من اهل العقوبات يا اهل العفو يا اهل
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
من عفى عني ولاخواني وانجمله دعاهاى مشهود وزعره دعا
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
سيد ان اسدي روايت كرهه انه كرهه ان يبين زعره در عرفات وزعره
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
اخضرت بوديم بين از بينه خود بيرون مما مذندنا كرهه وني اهل بيت
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
وفرنندان وشعنا خود اهل بيت ندلل وخشوع بين در عجب كرهه ان شاء
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
وروى ما ركه سوى كرهه ان يبين زعره در عرفات وزعره دعا
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
ما شئت مسكين كرهه طعام **دعا** يا رب **دعا** يا رب
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
طالبتك يا رب ما شئت
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
لله الذي ليس لعنائه دافع ولا لعطائه مانع ولا كنهه ضيع حال
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
وهو الجواد الواسع وطواجناس الباقين وانق بحدك الصالحين
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
ولا تحني عليهما الظلال ولا تصنع عيدهم الا بالحق لا يري كل شئ
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
وراش كل فاني وراحم كل ضارع ومشر للشافع واليكما الجامع
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال
لنورا الشايع وهو اللدعوات سامع للظلمين نافع وللذرجات را
قوله من روى عن ابي بصير عن ابي عبد الله عليه السلام انه قال

وَلِلْكَرْبَاتِ دَافِعٌ وَلِلْخَيْرِ بَرَةٌ فَاعِمْ وَارْحِمِ عِدَّةَ كُلِّ صَارِعٍ وَرَاضِعٍ
 صَرَعَهُ كُلِّ صَارِعٍ فَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ وَلَا يَنْتَقِذُ لَهُ وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْغَنِيُّ الْكَافِرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي
 إِنَّكَ وَاسِعٌ بِالْغُفْرِ إِنَّكَ رَحِيمٌ رَحِيمٌ إِنَّكَ رَحِيمٌ رَحِيمٌ
 نَبِيَّكَ قَبْلَ أَنْ أَكُونَ شَيْئًا مَذْكُورًا وَخَلَقْتَنِي مِنَ التُّرَابِ فَارْحَمْنِي
 الْإِسْلَامَ لِرَبِّبِ الْمُنُونِ وَارْحَمْنِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 الرَّحِيمِ فِي تَقَامِ الْأَيَّامِ الْمَاضِيَةِ وَالْفُرْقَانِ الْخَالِيَةِ لَمْ تَخْرِجْنِي إِلَّا مِنْكَ
 فِي الطُّفْلِ لِي وَارْحَمْنِي لِي فِي دَوْلَةِ الْإِيمَانِ الْكَفَرَةِ الَّذِينَ تَقْضُوا
 عَهْدَكَ وَكَذَّبُوا أَرْسَلَكَ لِي كَلِمَاتٍ لِي فِي لَفْظِ مَنِيكَ وَتَحْتَمِلُ عَلَى اللَّهِ
 سَبْقَ مَنْ يَخْلُدِي الَّذِي كَثُرَتْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْكُتُبُ وَتَحْتَمِلُ عَلَى اللَّهِ
 رَوْفَةً فِي تَحْيِيلِ ضَعْفِكَ وَسَوَابِغِ نِعْمَتِكَ فَاسْتَدْعِ خَلْفِي مِنْ جَنَّةِ نَبِيِّ
 لَمْ تَكُنْ لِي فِي ظِلِّكَ لَمْ يَكُنْ لِي فِي ظِلِّكَ لَمْ يَكُنْ لِي فِي ظِلِّكَ

آمين
 اللهم

وَلَمْ تَخْلُصْ إِلَّا شَيْئًا مِنْ أَمْرِي ثُمَّ ارْحَمْنِي إِلَى الدُّنْيَا نَاقَاتٍ وَتَحْتَمِلُ عَلَى اللَّهِ
 فِي الْمَهْدِ طِفْلًا صَبِيحًا وَرَزَقْتَنِي مِنَ الْعَدَاوَةِ لَسَانًا طَرِبًا وَخَلَقْتَ عَلَيَّ قَلْبًا
 الْحَوَاطِيسَ وَخَلَقْتَنِي الْأَمْنِيَّاتِ الرَّحِيمِ وَكَلَّابَتِي مِنْ طَوَارِقِ الْحَيَاتِ وَ
 سَلَمْتَنِي مِنَ الرُّبَادِ وَفَوَّ الْقَضَانِ فَعَالِيكَ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ
 أَمْسِهْلِكْ نَاقَاتِي الْكَلَامِ أَمْسِهْلِكْ عَلَيَّ سَوَابِغِ الْأَنْعَامِ قَرَّبْتَنِي إِلَى
 فِي كِلْ غَامِ جَنِّي إِذَا أَكَلْتَ فُطْرًا وَأَعْنَدَكَ مَرْوِيًا وَبَعَثْتَ عَلَيَّ
 جَنَّتِكَ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ
 ذَرَأْتَ بِي سَمَاءَكَ وَأَرْضَكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ وَبَهْتَنِي لِدِكْرِكَ
 وَوَجِبْتَ طَاعَتَكَ وَعَيَّادَتَكَ وَفَهْمْتَنِي الْجَلَالَتِ بِرُسُلِكَ وَكَلَّمْتَنِي
 لِقَائِكَ مَرْضَانِكَ وَمَنْتَ عَلَيَّ فِي جَمْعِ ذَلِكَ بَعُونِكَ وَالْفُطْرَةَ لَمْ تَخْلُقْتَنِي
 مِنْ التُّرَابِ لَمْ تَرْضَ لِي نِعْمَةً دُونَ أُخْرَى وَرَزَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ
 الْمَعَارِشِ وَضَوُوفِ الرِّبَاشِ بِعَيْنِكَ الْعَظِيمِ عَلَيَّ وَارْحَمْنِي الْقَدِيرُ لِي

اللهم
 آمين

حتى اذا اتممت على جميع النعم وصرفت عني كل النعم لم تمنعك
 جهلي وجهلي عليك ان ذلك ليني على ما يفرني اليك ووقفتي لما
 لك انك فان دعوتك احببتني وارسلت لك اعطيتني وان اطلقك
 وان شكرتك وذهبت كل ذلك كما لا تملك علي واحسانك ان
 فسحنا لك سبحانك من مبدئي جيب جيب قدس انتما ولك
 الاول فاني نعمة يا اله احصي عدد اودكر اتم اعظم انك اقوم
 ليا شكر اوتي يا رب اكثرت ان بحسبها العادون وتبلغ غلها
 الخافون ثم ما دارت وصرفت عني اللهم من الضرو والضرو واكثر
 بما ظهر لي من العافية والشراء وانا اشهدك يا اله بحقيقة اعلم
 وعقد عزمي بقبي وخالص صبري توحيد وياطين مكنون
 صبري وعلايق تجاري نور صبري واسار بوجه جيبني وخرق
 مسارب نفسي وحذارف ما رزقني ومسارف حماجي

معبد
 درگاه

وما حمت والطقت عليك شقائي وحركات لفظ لساني ومعني خلك
 فني ومكروني يا صبر ابي وبلوغ جاني ابرع عيني ومسارح ما لي
 ومشرقي وممالذ ايام راسي وجمل جاني جمل وطبي ومما انجل عليه
 نامور صدري ونبيا طحالب قلبي وافلاذ حواشي كبدي وملاحون
 شرايف اضلاعي وحقا ومفاصلي واظراف اناي ووقض عوا
 وحي ودي وشعري وكثيري وعصبي وعصبي وعظامي وحمي وعروني
 وجميع جوارحي وما انيس على ذلك ايام رضاعي وما افلن الارض
 وخطي وسكوني وحركات ركوعي وسجودي ان لو حاولت
 واجهدت مع الاغصان والاختاب لو غيرتها ان اودى شكر
 واحد من انعمك ما استطعت ذلك الا عنك الموحى على شكرا
 انما جدي وشاء طارعا غيدا اجل ولو حركت انا والعادون
 انما لك ان تحيي مدا انعامك سالفا لثمة لما احضرناه عددنا

وحي
 درگاه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

في نفسي واليهين
الغيبين

رَبِّهِمْ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

انجی

الف

وَجَعَلَ

في

وَتَجْلِيهَا عَصْنَتِكَ بِأَمْرٍ لَا يَخْلُقُكَ وَالْشَّيْءُ عَلَى بَأْسٍ مِّنْ سِرِّي مَن
 وَرَبِّكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ وَتَعْلَمُ مَا لَا يَشْعُرُونَ
 الْأَبَاءُ وَالْأُمَّهَاتُ أَنْ يَرْجِعُوا فِي وَفَرِ الْعَشَائِرُ وَالْأَخْيَارُ أَنْ يَغْتَرِبُوا
 وَمِنَ السَّلاطِينُ أَنْ يُعَاقِبُوا فِي وَلَوْ أظْلَعُوا بِأَمْرٍ لَا يَخْلُقُكَ مَا أَظْلَعَتْ
 عَلَيْهِمْ مَعْنَى إِذَا مَا أَنْظَرُونِي وَلَقَضُونِي وَقَطَعُونِي فَمَا أَتَا ذَاتِي بَلْ
 خَاصِعًا دَلِيلًا خَفِيرًا لَا دُورَ بَعْدَ دُورٍ وَلَا دُخَانَ بَعْدَ دُخَانٍ وَلَا
 لَا حِجَّةَ لِي فَاصْخِرْ لَهَا وَلَا فَائِلَ لَهَا أَجْرُخْ وَلَوْ أَعْلَسُوا مَعَهُ وَمَا عَجَلِي
 لَوْ جَعَلْتُ بِأَمْرٍ لَا يَخْلُقُكَ مَا أَظْلَعْتُكَ مَا أَظْلَعْتُكَ مَا أَظْلَعْتُكَ
 عَلَى مَا قَدْ عَلِمْتَ وَعَلَيْكَ تَقِيَّةٌ غَيْرُ ذِي شَكٍّ لَكَ مَا لِي فَدَعْنِي أَلَا
 وَأَمَّا الْحُكْمُ الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَجُوزُ وَعَدُكَ لَكَ فَخَلِّصْنِي وَمِنْ كُلِّ
 عَدُوٍّ لَكَ مَهْرُجٍ فَإِنْ تَعَدَّيْتُ فَيَدْفَعُونِي بِالْحَقِّ تَعْدُ حُكْمَكَ عَلَى قَاتِ
 لَقَدْ عَنَى فُحْشَكَ وَجُودَكَ وَكَرَمَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ
 جِسْمِ الْأَعْدَاءِ يَنْتَظِرُونَ كَيْفَ يَكُونُ كَيْفَ يَكُونُ كَيْفَ يَكُونُ

لا يستبدى
 اليه ذلك

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُتَضِلِّينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَاطِئِينَ

قد بينت
 ما بين

الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ أَجْعَلْهُمْ أَجْعَلْهُمْ وَتَعْدُنَا بِعَقُولِ عَنَّا قَالُوا لَيْتَ نَحْنُ الْأَعْيُنُ
 بَصُورُهَا الْكَاتِبُ وَأَجْعَلْنَا فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيحًا مِنْ كُلِّ جَنَّةٍ
 وَنُورٍ نَهْدِي بِهِ وَرَحْمَةً تَشْرُفُهَا وَغَايَةً تَحْلِلُهَا وَبِرْكَهَا نَهْطُهَا
 تَكْمِلُهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَفْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ نَحْنُ مَغْلِبِينَ
 مَبْرُورِينَ غَائِبِينَ وَلَا تَحْمِلْنَا مِنَ الظَّالِمِينَ وَلَا تَحْمِلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ
 وَلَا تَحْمِلْنَا مَا نُوَقِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تُؤْخِزْنَا خَائِبِينَ وَلَا تَزِيلْنَا مِنْ
 مَقَرِّكَ وَلَا تَحْمِلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ حَرَفَيْنِ وَلَا تَفْضِلْ مَا نُوَقِّلُهُ
 مِنْ عَطَايَاكَ فَاطِنِينَ يَا أَجودَ الْأَجودِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ
 أَفْعَلْنَا يَا مُؤْمِنِينَ وَلَيْتَ نَحْنُ الْكَرَامُ آمِينَ فَاصْبِرْ قَاعًا عَاجِلًا فَتَكُنْ
 وَأَكْمَلْ لَنَا حُجَّتَنَا اللَّهُمَّ عَنَّا وَغَايَةً فَتَقْدِمْ دُنَا إِلَيْكَ أَيْدِيَنَا وَهِيَ
 بِيَدِكَ الْأَعْيُنُ مُوسِمَةٌ اللَّهُمَّ فَاعْطِنَا فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا
 سَأَلْنَاكَ وَأَكْفَيْنَا مَا اسْتَكْفَيْنَا كَأَنِّي لَأَسْأَلُكَ وَلَا رَيْبَ لَنَا

وَتَعْدُنَا
 بِعَقُولِ

غَيْرُكَ نَأْفِدُ مَنَّا حُكْمَكَ مَحْطًا بِمَا عَلِمَكَ عَدْلًا فَبِنَا أَضْأَلُكَ الْغَيْثُ لَنَا
 الْحَيَّةُ وَأَجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ وَأَوْجِبْ لَنَا بِحُجَّتِكَ الْعَظِيمِ الْأَجْرَ
 وَكَرِّمِ الدِّخْرَ وَدَوَامَ الْبَيْتِ وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْمَعِينَ وَلَا تَحْمِلْنَا
 تَحْمِيلًا مَعَ الْهَالِكِينَ وَلَا تُصِرْ غَايَةً بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ أَفْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِنْ سَأَلِكَ فَاعْطِنَا وَتَشْكُرْكَ وَتَقْبَلْهُ
 وَأَنْبَا إِلَيْكَ فَتَقْبَلْهُ وَتَنْصِلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِ كُلِّهَا وَتَعْفِرَ لَهَا لَهَا
 يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَامِ اللَّهُمَّ وَفَضْلًا وَسَدَدًا وَأَعْصَمًا وَأَكْبَلًا
 تُصَرِّعُنَا يَا خَيْرَ مَنْ سَبَّلَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتَرْجَمَ يَا مَنْ لَا يَخْفُو عَلَيْهِ
 الْخَافِضُ الْجَفُونَ وَلَا يَحْطُ الْعُيُونُ وَلَا مَا اسْتَفْضَرُ فِي الْمَكُونِ وَلَا يَمُوتُ
 طَوْتُ عَلَيْهِ مَضْمُونَاتُ الْقُلُوبِ الْأَكْلُ ذَلِكَ فَدَا حَصَاةُ غِلْمِكَ وَ
 وَسِعَهُ حِلْمُكَ سَخَانُكَ وَتَعَالَيْتَ غَايَةً قَالُوا الظَّالِمُونَ غُلُوا كَبِيرًا
 لَكُمُ اللَّحْمُ وَالشَّعْ وَالْأَرْبُ وَمَنْ فِيهِمْ وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ الْأَلْبَنِي

21

يبلغ
الجمد

ملفوظ

لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَافِرِينَ لَعْنَدُ كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَا يَخْجَعُ صَاحِبُهُ وَلَا وَلا لَهَا لِسْمَاوَاتٍ وَمَنْ فِيهِنَّ
لَكَ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ لَكَ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا بَحْتَ الثَّرَى أَحْصَيْتَ
كُلَّ شَيْءٍ وَأَحْطَ بِهِ عِلْمًا وَأَنْتَ تَرِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا تَشَاءُ وَأَنْتَ لَا تُنْكَرُ
عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ لَيْسَ لَكَ الْوَنُ وَأَنْتَ الْفَعَالُ الْمُنَزَّهٌ وَأَنْتَ الْغَرِيبُ وَأَنْتَ
الْعَبِيدُ وَأَنْتَ السَّمِيعُ وَأَنْتَ الْبَصِيرُ وَأَنْتَ الْمَاجِدُ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ وَأَنْتَ
الْعَلِيمُ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْعَبِيُّ وَأَنْتَ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْبَارُ وَأَنْتَ الْكَرِيمُ
وَأَنْتَ الْغَادِرُ وَأَنْتَ الْفَاهِمُ لَكِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى كُلُّهَا وَأَنْتَ الْجَوَادُ
الَّذِي لَا تَجُحِلُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا تَذَلُ وَأَنْتَ مُتَّبَعٌ لَا يُرَامُ التَّبَعُ
لَكَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ بِالْجَبْرِ أَجْوَدُ مِنْكَ بِالشَّرِّ لَنَا الشَّرُّ
وَدَنَا بِإِي الْأَوَّلُ أَنْتَ تَجِبُ دَعْوَةُ الضَّالِّينَ إِذَا دَعَاكَ أَنْتَ تَحْيِي
تُوحَا مَنِ الْعَرَفُ وَأَنْتَ لَدَاؤُ دُنْيَا وَأَنْتَ تَقْسِمُ عَنِ ذَا التَّوْنِ كَرَامَةً

عَفَرَكَ
أَمْرَهُ

وانك كشفت عن ابواب ضرة وانت رددت على موسى على ابيه وانت
صرفت قلوب البشر فيك حتى قالوا اننا نرى رب العالمين وانت ولي
تعليم الصالحين لا يذكركم فيك الا الحسن الجميل وما لا يدكر
اكثرك الا الاوهام والنعيم وانت الحسن الجميل لا تبلغ من ذكرك
ولا الشاء عليك انت كما انك على نفسك سبحانك وجل لك ثناء
انتما اولك وجل لك ما اعظم شأنك واجل مكانك وما اولك
من عبادك والطفك بخلقك وامنعك بقوتك انت اعز واجل
اسمع واصبر واجل واكبر واظهر واشكر واقدروا علم واخبر
واكبر واعظم وافزب واملك واوسع وامنع واعطي واكرم واضل
واحمد من ان يذكرك العباد عظمك لو انصفوا لوصفوا صفتك
او يبلغوا غايتك اللهم انت الله الذي لا اله الا انت اجل من ذكر
واشكر من عند وازد من ملك واجود من سئل واوسع من اعطى
وانك

نظم بعد ما اعلم وتعلموا وتعلم بعد ما تعلموا لم تطع قط الا اباك
ولم تعص قط الا بقدر ذك الطاع وتبنا فاشكر وتبنا فاشكر الله
انت العزيز الجليل واذا في شهيد ملك بين القلوب واحذت بالوفا
واخسيت الاعمال وعلمنا الاخبار وبيدك المقادير والقلوب
التيك مفصلة والسر عندك علانية والمهند في مرقب
الحلال ما حلت والحرام ما حرمك والدين كما شرعت والامر ما
تصطفى ولا تفضي عليك اللهم انت الاول فليس قبلك شيء وانت
الآخر فليس بعدك شيء وانت الاخر الظاهر فليس فوقك شيء وانت
الباطن فليس دونك شيء وانت العزيز الحكيم اللهم بيدك مفاتيح
الليل والنهار وبيدك مفاتيح السموات والارض وبيدك مفاتيح الغيوب
والخروج والادخال وبيدك مفاتيح الدنيا والاخرة وبيدك مفاتيح الموت
والحيوة وبيدك مفاتيح الخير والشر وبيدك مفاتيح الجنة والنار وبيدك
مفاتيح كل شيء وانت الله الذي لا اله الا انت

في الحجة

س

كُلُّ دَسَائِدِهِ فِي ظِلِّ اللَّيْلِ وَصَوْنَهُ النَّهَارِ عَمَّا أَوْخَاطِيرُ أَوْخَلَاةٍ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ تَسِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ عَلَيَّ بِأَحْسَنِ مَا أَقْدَرْتَ عَلَيْهِ وَاشْكُرْ لَكَ
عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ عَلَيَّ وَأَعْلَمُ بِكَ مِنْ شُكْرِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ تَحْمِيدُكَ كُلِّهَا
عَلَى نِعْمَتَانِكَ كُلِّهَا وَعَلَى كُلِّ يَجْعٍ خَلَقْتَ جَنَّتِي مِنْهُنَّ الْحَمْدُ لَكَ الْغَايَةُ وَهُوَ
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَمًا خَلَقْتَ وَعَدَمًا أَرَدْتَ وَعَدَمًا دَارَكَ
وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَمًا بَرَأْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَمًا أَحْسَنْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَمًا
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَلَكَ الْحَمْدُ مَلَأَ الذُّنُوبَ وَالْآخِرَةُ بِكَ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُخْرِجُ الْمَوْتِ
وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ سَيِّدُ الْجَنَّةِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَدَعَاكَ غَيْرُ اللَّهِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتَوَشَّاهُ بِتِلْكَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
وَدَعَاكَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
وَدَعَاكَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين

وَالْأَرْضِ دَسَائِدُهُ بِالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَمِنْ بَاطِنَانِ دَسَائِدِهِ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ تَسِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ عَلَيَّ بِأَحْسَنِ مَا أَقْدَرْتَ عَلَيْهِ وَاشْكُرْ لَكَ
عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ عَلَيَّ وَأَعْلَمُ بِكَ مِنْ شُكْرِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ تَحْمِيدُكَ كُلِّهَا
عَلَى نِعْمَتَانِكَ كُلِّهَا وَعَلَى كُلِّ يَجْعٍ خَلَقْتَ جَنَّتِي مِنْهُنَّ الْحَمْدُ لَكَ الْغَايَةُ وَهُوَ
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَمًا خَلَقْتَ وَعَدَمًا أَرَدْتَ وَعَدَمًا دَارَكَ
وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَمًا بَرَأْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَمًا أَحْسَنْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَمًا
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَلَكَ الْحَمْدُ مَلَأَ الذُّنُوبَ وَالْآخِرَةُ بِكَ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُخْرِجُ الْمَوْتِ
وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ سَيِّدُ الْجَنَّةِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَدَعَاكَ غَيْرُ اللَّهِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتَوَشَّاهُ بِتِلْكَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
وَدَعَاكَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

له الربيع الذي ليس قوته ناظر ذوق المعصية والرحمة المستودع ليدل
 نواله العبودية جلالة المذكوحة بحسن الانوار السابعة
 المرغوب في تمام المواهب من خزانة العظم الشار الكثر
 في سلطانة العباد في مكانة الخشوع في انشاء الجواهر في فواصل الحمد
 لله باري خالق الخلقين عليه ومصور اخشا العباد بقدرته ونظام
 صور من خلق من خلفه ونافخ الارواح في خلقه عليه ومعلم من عبي
 انهم ومدبر خلق السموات والارض يعظمه الله في كل شيء
 خلقه ربه وعلا يعظمه فوق الاعلى وقهر الملوك بحجرونه
 الجبار الاعلى المعبود في سلطانة المساطبة في قوة المفضل في ذنوبه
 المنداني من كل شيء وان يغايه الذي تفقد بصره وخلفه وحاربت
 الا بصار شجاع نوره الحمد لله الخليل الرشيد الهادي الشهدا ليدل
 المعين الفاعل لما يريد الحمد لله الذي منزل الانوار وكاشف

من خلقه
 بركاته

الكبرياء وموفيا الشكر لولا الحمد لله في كل مكان وفي كل زمان وفي
 كل اوان الحمد لله الذي لا ينبت من ذكره ولا يخبث من غاه ولا
 يذل من والاه الذي لا ينجس اخشا اولا ولا يصير خاذا الحمد لله الذي
 له مقام في السموات وما في الارض جاعل الملائكة رسله اولي الخلق
 مشي وثلاث وراعي برياء في الخلق ما كساه الله على كل شيء قدرة
 سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اعلم ولا حول ولا قوة
 الا بالله العلي العظيم وسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون وله
 الحمد في السموات والارض وحين تظهرون وسبحان الله ان
 الليل واظراف النهار وسبحان الله بالغدو والاصال وسبحان
 ربك رب العرش العظيم وسبحان الله على المسلمين والحمد لله رب
 العالمين والحمد لله كما يحب ربنا وكما يرزق خلقه اكبر الخلق والحمد لله
 الله كلما سبح الله شئ وكما يحب الله ان يسبح والحمد لله كلما حمد الله شئ

قل الحمد لله الذي لا ينجس اخشا اولا ولا يصير خاذا الحمد لله الذي له مقام في السموات وما في الارض جاعل الملائكة رسله اولي الخلق مشي وثلاث وراعي برياء في الخلق ما كساه الله على كل شيء قدرة سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اعلم ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون وله الحمد في السموات والارض وحين تظهرون وسبحان الله ان الليل واظراف النهار وسبحان الله بالغدو والاصال وسبحان ربك رب العرش العظيم وسبحان الله على المسلمين والحمد لله رب العالمين والحمد لله كما يحب ربنا وكما يرزق خلقه اكبر الخلق والحمد لله الله كلما سبح الله شئ وكما يحب الله ان يسبح والحمد لله كلما حمد الله شئ

التَّطَرُّفِ فِي الْمَالِ وَالْدِّينِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ وَعِنْدَ مُعَابَاةِ مَلِكٍ أَوْ
 أَلْفِهِ نَارٌ تَشْكُو أَغْبَيْتَ بَيْنَنَا وَفَلَا تَأْخُذْ بَاوَدْنَا وَابْوَدْنَا
 الزَّيْمَانِ عَلَيْنَا وَوَفَّعَ الْفَيْنَ بِنَا وَظَاهِرَ الْخَلْقِ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَمْرُجْ ذَلِكَ بِنَفْسِكَ تَجَلَّ وَنَصْرُكَ لِقَوْمِكَ
 تَنْظِيرُهُ اللَّهُمَّ وَانْبِغْ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِلنَّصْرِ
 لِدِينِكَ وَآلِهِ وَتَجَلَّ وَانْبِغْ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 أَرْجَاهُ سَهْلًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُكَ يَا أَلَمُ الْكَ
 عَذَابًا أَوْ آغَادِيكَ وَلِيًّا أَوْ أَسْخَطَكَ رَضِيًّا أَوْ أَرْضِيكَ سَخَطًا أَوْ
 أَقُولُ بِحَقِّكَ أَوْ أَقُولُ لِبَاطِلٍ مُدَاخِلٍ أَوْ أَقُولُ لِلَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ
 هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِيَّامُ رَحْمَتِكَ عَذَابًا
 النَّارِ وَمَا قَامَ مَدْفُورٌ شَدَّ عَلَى أَشْجَارٍ يُقَرَّبُونَ رُفُودًا وَبَعْلًا وَرُفُودًا
 مُحْتَبَأًا

چهار است که احیا الحاسنات مؤکداست و منقولست که در زیارت
 درهای ایمان گفته میشود برای آنکه صداهای دعای حاجیان بالا
 رود و صدای ایشان در آسمان رسیده است ما تبتصدای مکرر عسل
 که در میان است پیچیده و خوش طعم است حاجیان را اندام میکند که منم برود و کارشما
 و شما بیدارید که من و شما من را اگر دیدن من لازم است که دعای شما را
 مستجاب گردانم پس هر که میگوید امروز شایسته کاهان او را این امر و هر
 سزاوار نیست کاهان شما را میگوید پس هر که نا ایشان در کاهان است و دعا
 شریک شود در ثواب ایشان شریک خواهد بود و غسل و زیارت حضرت
 امام حسین در زیارت مؤکداست و منقولست که هر که از حضرت
 را در زیارت و از آن کند کاهان گذشته و آید از آن امر زیاده شود **اما**
اعمال روز عید غسل در آن است مؤکداست و بعضی از علما گفته اند
واجب دانسته اند و بهتر است که پیش از نماز عید غسل بکند و نماز
عید بنابر مشهور در زمان عید امام است مؤکداست و بکن یا بقیه واجب
است شرا اظطر مقرر و نماز پیش از عید است که در عید فطر مذکور است
و دعای پیش از فطر رختن بخار عید هم در آنجا مذکور شد و دعای بسیار پیش از
نماز و بعد از نماز و از شده است و اینها را ذکر کجا در آنجا مذکور شد و بعضی
و دعاها دعای چهل و ششم ماه حنفیه کامله است که اولش اینست اللَّهُمَّ
هَذَا يَوْمٌ مَبَارَكٌ وَكَرَّمَ دُعَايَ جَهْلٍ وَشَمَّ ذَاكَ أَوْلَى إِلَهِيكَ يَا مَنْ تَرْتَمُّ بِرَحْمَتِهِ
الْعَادَاكَ تَبْرِجُوا لِدُعَائِهِمْ يَا مَنْ تَرْتَمُّ بِرَحْمَتِهِ الْخُلُقُ
الْعَادَاكَ تَبْرِجُوا لِدُعَائِهِمْ يَا مَنْ تَرْتَمُّ بِرَحْمَتِهِ الْخُلُقُ
اعباد دیگر است خواندن چنانچه انشاء الله بعد از نماز و در ضمن نماز
مذکور خواهد شد و در عید است که افطار بعد از نماز رکعت
فراوانی بشود و **اعمال حکام این عید فراوان است و از آنست مؤکداست و بعضی**
از علما واجب دانسته اند که در آن روزان داشته باشد و از حضرت حنا

کرده است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که ایام مسکنا تا از عید می باشد
غیر از جمعه و پنج و فطر و قمر بود یا عید می باشد که از همه حق مندرست است
راوی گفت کدام عید است فرمود که امروز است که نصیب کرد رسول خدا
صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین را بخلاف خود و فرمود که هر که من مولا
و الهای اویم علی مولا و الهای اویم و امروز هجدهم دی الحجه است
و او یکصد و چهار روز از نماز بگذرد فرمود که روزه بدارید و عبادت کنید
محمد و آل او را یاد کنید و برایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول
خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین را که این روز را عید کرده اند و هر
یکم از قاصد خود را وصیت میکرد که این روز را عید کرده اند و بر او وصیت
دیگر فرمود که روزه عید غدیر گماره شصت سال گناه است و بر او وصیت کرد
منقول است که مفضل از حضرت صادق علیه السلام پرسید که امر میکنی مرا که روزه
روزه بدارم فرموداری و الله اری و الله اری و الله بد رستی که خدا در
روز تو به حضرت آدم را قبول کرد و لشکر این روز را روزه داشت و در
روز حضرت ابراهیم را از آتش نجات داد و لشکر این روز را روزه داشت و در
روز حضرت موسی هر روز او حق خود گرفتند و لشکر این روز را
روزه داشت و درین روز حضرت عیسی و حبیبه و حق خود شهوان الصفا
ظاهر کردند و این روز را لشکر جنات روزه داشت و درین روز حضرت
رسول حضرت امیر المؤمنین را خلیفه و جانشین خود گردانید و وصیت
و وصایای او را بر خلق ظاهر گردانید و این روز را لشکر این نعمت و روز
داشت و این روز روزه داشت و این روز عباد است و روز طعام دادن
است و روز نیکی کردن است با برادران مؤمن و روز دین که خدا خوشود
منیکردن از مؤمنان و روز دین که پنی سلطان بر خاک مالیده میشود و
سند معبر از ابن ابی نصر منقول است که گفت روزی در خدمت حضرت
امام رضا بودم و جماعتی بنیاد حاضر بودند پس قضایات روز عید غدیر

مندگور شد و بعضی از حاضران انکار کردند که حضرت فرمود که بدو را
بد را خور و او است کرد که روز غدیر بر در آسمان مشهور است از زمین و ملک
که خدا را از در و س غلام حضرت میست که یک خشت آن از طلا و یک خشت از
نقره و در آن فصد صد هزار دینار است از باقوت مرغ و صد هزار خیمه است
از باقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است و در آن چهار هزار جگر مرغ است و در
از شراب و غیره از آب و نهی از شیر و غیره از عسل و در در و در آن در
هشت از انواع میوه ها و بر آن درختان مرغیان خوش الحان هستند بدو
انها از غرور و پاد است و الهای آنها از باقوت و با انواع نعمت ها خوانندگی
میکنند چون روزه عید میگردان فصد ها حاضر میشوند جمیع اهل اهل
و شیخ و نقادین و نهیل حقیقی میکنند و آن مرغیان پرواز میکنند در
آن فرو میروند و بر آن مشک و عنبر میپاشند و چون ملکه جمع میشوند
پرواز میکنند و مشک و عنبر بر سر ایشان میزنند و درین روز شارب حضرت
فاطمه صلوات الله علیها را که در کتب زفاف از حضرت سدره المنته بر رویت
طوبی شاد گردید برای یکدیگر میدهند و میفرستند و چون آخر این روز میشود
نما از خات و بنا علی ایشان میسند که بزرگترین دعوی در جهاد و مرتهای
خودین تحقیق که این گردیدند از گناه و خطا و لغزش مثل این روز از الله
است برای کرامت محمد و علی صلوات الله علیهما این حضرت فرمود که ای
ایرانی نصر هر جا که باشی سعی کن که در روز فطر مظهر حضرت امیر المؤمنین
حاضر شوی بد رستی که خدا درین روز از آدمی که از آتش جهنم دور
انچه از آدم کرده است در ماه رمضان و مشک و در شب فطر و یک روز هم
که درین روز به برادر مؤمن بدین برابر است هزار دهم که در اوقات
دیگر بدین واحد است کن درین روز به برادر مؤمن خود و شاد گردان هر مؤمن
مؤمن وزن مؤمنه را بخنداسو کند که اگر مردم فضیلت این روز را بداند
چنانچه باید هر روز در مریه ملائکه با او مصافحه میکنند و زیاده حضرت

[illegible][illegible]

روز بی خلق گرفته است که هر مملکت از یروز بیشتر باشد نه والله نه
والله وروایت دیگر فرمود که روزه اش برابر است با شصت ماه از ماه هک
حرام که روزه بدارند و فرمود که روزه سوره و شایسته و نشسته
مغیر از قیاض بر محبت مقبول است که گفت در روز عید غدیر در روز
در خدمت حضرت امام رضا بودم و از حضرت در این روز مخصوصان و
خویشان و اصحاب خود را جمع کرده بودند و ایشان را نگاه داشته بودند که افطار
کنند و غذاهای ایشان طعام فرستاد و روزها و شعله های آنرا کشته و
نیز فرستاد و ایشان خلعت های فاخره و شرفیه فرمود و ملازمان و
خدمتکاران خود را جامه های نوشتا بپوشانید و فرمود و فضیلت
این روز را برای مردم نقل میفرمود از جمله الفاظ که در بعضی از
سألهای خلافت حضرت امیر المؤمنین روزه جمعه با عید غدیر در یکروز
جمع شد پس بعد از پنج ساعت که از روزه داشت بر منبر بالا رفت و خطبه
طوالی خواند و فضایل روز غدیر را بسیار بیان فرمود و نامه ها بسیار
از برای این ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای این جمع بر گردیدند بجاها
خود و نوبت رسید بزیارت خود و احسان و نیکی کنید نسبت به برادر
مؤمن خود و در خانه ها بخوابد از آن مؤمن را جمع کنید و نیکی کنید
نسبت با ایشان و نیکی بکر اخذت و ملازمت کنید و نیکی و احسان
کردن درین روز مال و عمر را زاد نمیکند و نه بیانی با یکدیگر کردند
موجب مزید رحمت الهی است و تا توانید احسان کنید با عیال خود و
اظهار رشادی بکنید و هر که امید احسان را دارد شما در حق او
مکنید و ضعیفان و فقیران و غلامان و کنیزان را با خود بزنید
بدرستی که دادن یک درهم در این روز برابر است با دویست هزار درهم
و حق تعالی زیاده نیز عطا میکند و روزه این روز را حق تعالی است
کردار آید و ثواب آن مانند ثواب کسی که رانیده که او را اول ماه دنیا

تا آخر دنیا عبادت کند با نیک و روزها روزه بدارد و شبها عبادت کند
او زد و کسی که بر او در حاجت بر او در مؤمن را پیش از آنکه او افطار کند و او
از روزه اش و رغبت باو نیکی کند چنان باشد و تمام شش ماه بماند
و هر که در شش مؤمن را افطار نماید چنان باشد که هزار هزار پیغمبر
و صدیق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد ثواب کسی که
منتهی احوال چندین نفر از مؤمنان و مؤمنه و زنان و مؤمنه شود و هرگاه
چیز کند من ضامنم بخدا که امان باشد از کافرشدن و از فتنه شدن و اگر
بمورد نادر است باید از آن روز نماند از آن تا روز عید غدیر آید بدو آنکه
کینه بسیار بدی بکنند البته امروزه است و هر که فتنه بکنند درین روز
برای برادر مؤمن خود من ضامنم بخدا که اگر او را زنده بدارد یا بکشد
افسوس از او منقول شود و از دوش او بر دارد و چون باید بیکر ملاقات
کنید مصاحبه کنید و زیارتها بکنید بکر اخذت بگویند و آنچه بکنم حاضر
بغا بمان بگویند و بگویند آن رعایت کنید و فتنه از او سبکتری کنید
صغیرا حضرت فرمود رسول مرا همه اینها اگر فرموده و بدانکه غسل
درین روز سنت موهبات است و اما کیفیت نماز روز عید غدیر مشهور است
که از حضرت صادق روایت کرده اند که هر که درین روز نیم ساعت پیش
از زوال شمس رکعت نماز کند و در هر رکعت سوره حمد بخواند و قل
هو الله احد و اتا انزلناه وایه الکرسی تا هم فیها خال دل و در هر رکعت سوره
بخواند و بر او باشد در حق تعالی با صد هزار حج و صد هزار عمره و هرگاه از
خاکها بیاید و آخرت دهد از خداوند کریم سؤال کند الله تاسانی و قاتل
بر او زنده شود و چون برادر مؤمن را ملاقات کنی بگو الحمد لله الذی اکرما
لجسد الیوم و جعلنا من المؤمنین الذین یحبون الله و یحبهم الله و یحبون
و اتقنا به من و لا یله و لا اله الا الله و لا نعبد الا الله و لا نعبد الا الله
و لا نعبد الا الله و لا نعبد الا الله و لا نعبد الا الله و لا نعبد الا الله و لا نعبد الا الله

که اینهاست باین روز و کز ایند ما را از ایمان و کز دکان و کز دایند
 ما را از وفا کنندگان بعهده خود که عهد کرده است و ما و نهیانی که
 حکم کرده است و ما که و لا ب و الا ان امر ما من است و اهل حکم
 میکنند بعد از آن در میان خلق و نکر و ایند ما را از انکار کنندگان و
 نکذب کنندگان بر و جز او فرمود که ایند عا را بعد از نماز بخوانند و عا
ا ب ن ک و تبا اننا بمعنا مناد و با بنادی للایمان ان المؤمنین یکم
 قاتلنا غفر لنا ذنوبنا و کفر عنا سببنا و اوفنا مع الا برار و تبا و ا
 ما و عذنا علی رسلک و لا تخیرنا یوم القیامه انک لا تخلق المیعاد
 اللهم انی اشهدک و کنی انک شهید و اشهد ملائکتک و انبیاءک
 و خلقک انک کوا بحکم زاده کانی و بحکم کوا و کوا بحکم و کوا بحکم
 و جعله عرشک و نسکان منک و ارضیتک بانک انت الله لا اله الا
 انت المعبود فلا تعبد سواک فقال لی غایبوا الظالمون علوا کثیرا
 و شاهدان محمد اعبدک و رسولک و اشهدان امیر المؤمنین عندک
 و مولانا و تبا بمعنا و احبنا و صدقنا المنادی رسولک حبلی الله
 علیه و الیه اذ نادى بنیاد و عنک بالذی امرته ان تبلغ ما اوتیت
 الیه من و لا یه و لی امرک و حدیثه و انذرته ان لا تبلغ ما امرته
 که در این روز و کز ایند ما را از ایمان و کز دکان و کز دایند

رتبه
 رتبه

به ان کتبنا علیه و تاملع رسالک عظمته من الناس فتلک
 عنک الامن کت مولاه فعبلی امیر و تبا قد احبنا و احبک التبی
 محمد اعبدک و رسولک حبلی الله علیه و الیه الی الها و الی المهدی
 عندک الذی اعنت علیه و جعله مثلاً لنبی امیر ائمه علی امیر
 المؤمنین و مولاهم و ولیهم و تبا و اشعنا مولانا و ولینا و هادینا
 و داعینا و داعی الامام و صراطک المسقیم و حجتک النیضا و یسیرک
 الذاعی الیک علی ضیعه هو و من انفعه و سبنا الله عما یشرکون و
 اشهد انک الاحام الهی الی نبی الامیر المؤمنین الذی ذکرته فی
 کتابک و قولک الحق فانک قلت و انک فی ام الکتاب لدنیا علی حکم
 اللعنه فانک اشهد انک عندک و الهادی بعد نیک التذیر المذیر
 و صراطک المسقیم و امیر المؤمنین و قائد الغیر المحلین و حجتک
 الباقیه و لسانک المعبر عنک فی خلقک و انک الهائم بالقسط فی
 که در این روز و کز ایند ما را از ایمان و کز دکان و کز دایند

علی مولای من کت و تبا علی مولای من کت و تبا علی مولای من کت و تبا

المؤمنين
الذين

بريتك وديان دينك وحازن عليك وامنيك الماخوذ مشافه و
رسولك عليهما السلام من جميع خلقك وبنيتك شاهدا بالاحكام
لك والوحدانية والنبوة يا ايها الله انت الله لا اله الا انت وان
محمد احب اليك عليا واله عندك ورسولك وان عليا امير المؤمنين
حفظته وبنيتك والافراد بولايته تمام وخلقنا بنيتك وكال دينك
وتمام نعمتك على جميع خلقك وبريتك فقلت وقولك الحق اليوم
اكملت لكم دينكم وامننت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام
ديننا فلك الحمد عوا لايه وتمام نعمتك علينا يا الذي جددت من
عهديك وميثاقك وذكرتنا ذلك وجعلنا من اهل الاخلاص
والنصيحة ونغشيناك ومن اهل الوفاء بذلك ولم تجعلنا من اهل
الغيبين والمبتدلين والمخلفين والشككين اذان الانعام والمغربين
خلق الله ومن الذين استحق دعائهم الشيطان فانه هم ذكر الله
ازادوا له انهم يستحقون ان يكونوا من اهل الجنة

امهم

في الجنة

وحدهم غير الشيطان والضراط المستقيم اللهم العن الجاحدين و
التاكفين والمخبرين والمبتدلين والمكذبين يوم الدين من الاولين
والاخرين اللهم فلك الحمد على انعامك علينا بالهدى الذي قد
يهي الي ولاه امرنا من بعد نبيك صلى الله عليه واله الا بملة الهدى
ومنا والعلوب والقوى والعرق الوضي وكال دينك وتمام نعمتك
ومن هم وعوا لانهم رضيت لنا الاسلام ديننا وثباتك الحمد
امنا وصدفنا نبيك علينا بالرسول النبي المندرج والناولهم
وقادتنا عداوهم وبريتنا من الجاحدين والمكذبين يوم الدين اللهم
فلك الحمد على انعامك علينا بالهدى الذي قد يهي الي ولاه امرنا
من بعد نبيك صلى الله عليه واله الا بملة الهدى وتمام نعمتك
وتمام نعمتك على جميع خلقك وبريتك فقلت وقولك الحق اليوم
اكملت لكم دينكم وامننت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام
ديننا فلك الحمد عوا لايه وتمام نعمتك علينا يا الذي جددت من
عهديك وميثاقك وذكرتنا ذلك وجعلنا من اهل الاخلاص
والنصيحة ونغشيناك ومن اهل الوفاء بذلك ولم تجعلنا من اهل
الغيبين والمبتدلين والمخلفين والشككين اذان الانعام والمغربين
خلق الله ومن الذين استحق دعائهم الشيطان فانه هم ذكر الله
ازادوا له انهم يستحقون ان يكونوا من اهل الجنة

نظروا الى امرهم في الظلم

وهم

الا خلاص و بولاية اوليائك الهذاه بعد التذير المشد والتمساج
 المنير فكلت لنا فيهم الذين واثقت علينا التبعين وحددت لنا
 عهدك وذكرنا ميثاقك الماخوذ منا في ابدا وخلفك ايماننا
 وجعلنا من اهل الاجابة وله نيتنا ذكرك فانك قلت واذا خذ
 ربك من ادم من ظهورهم ذريتهم واسمهم هم على انفسهم
 اسكنهم فيكم فالوا الى شهدنا عمتك والطفك فانك انت الله لا اله
 الا انت ربنا ونحمدك عندك ورسولك ونيتنا وعلى امير المؤمنين
 عبدك الذي اتعت به علينا وجعلناك لبيتك حتى الله عليه و
 اليه والبتك الكبرى وحصل لك المشيعة والنيا العظيم الذي هم
 فيه مختلفون وعنه مشيرون الله فكل كان من شاك ان التعت
 علينا بالحيذاية الى معرفتهم فليكن من شاك ان تصل على محمد وآل
 محمد وان تبارك لنا في يومنا هذا الذي اكتملنا به وذكرنا فيه

عهدك وميثاقك واكملت ديننا واتممت علينا نعمتك وجعلنا
 بينك من اهل الاجابة لك والبراءة من اعدائك واخذنا اوليائك
 الملكين يوم الذين فاستلك يا رب تمام ما اتعت وان جعلنا من
 المؤمنين ولا جعلنا بالملكين واجعل لنا قدم صديق مع المنيعين
 واجعلنا مع المنيعين اما ما يوم ندخلوا كل امانا من ايمانهم واحشرونا
 في رمتي اهل بيت بيتك الايمان الصادقين واجعلنا من البراة
 من الذين هم دعا الى النار يوم القيامة هم من المصوحين والحيين
 على ذلك ما احببنا واجعل لنا مع الرسول نبينا واجعل لنا اهل
 في الجنة اليهم واجعل نجيا ناخرا الحيا ومنا ناخرا الممات ومثقلنا
 خيرا المثقل على مولا اوليائك ومعاذنا اعدائك حتى نوقنا
 وانت عتاراض فلما وحيك لنا حيتك برحمتك يا ارحم الراحمين
 والموتى من جوارك المعظمة من فضلك لا تمسنا فيها نصيب ولا

ذَلِكَ وَأَنْتَ عَقِي رَاضٍ بِكَ أَجَى الْمُؤْمِنِينَ أَنْ يَتِمَّ نِعْمَتُكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ
 بِمَعُونَتِي وَأَطْعَمَنَا وَاحْتَبَانَا بِعَمَلِكَ بِمَنْكَ فَكَانَ الْحَجَّ عَفْرَانِكَ رَتْبًا وَأَجَلًا
 الْمُحْسِنُ أَمَّا اللَّهُ وَشَدِيدُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَتَحْدِيدُ رِسُولِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَلَّى فَمَا وَاحْتَبَانَا دَاعِي اللَّهِ وَاتَّبَعْنَا الرُّسُولَ فِي مَوَاقِلِهِ
 مَوْلَانَا وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَبْدَ اللَّهِ وَ
 أَجَى رُسُولِهِ وَالْحَبِيبِ الْكَافِرِ وَالْحَجَّ عَلَيَّ رَتْبِيهِ وَالْمَوْلَى نَبِيَّهِ
 وَخَلِيفَتِهِ الْحَقِّ الْمُبِينِ عَلِيٍّ الَّذِي اللَّهُ وَخَازِنُ الْعِلْمِ وَغَيْبُ عَيْنِ اللَّهِ
 وَمَوْضِعُ سِرِّ اللَّهِ وَأَمِيرُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَشَاهِدُهُ فِي رَتْبِهِ إِلَهَهُ
 رَتْبًا إِنَّا سَمِعْنَا مَنَادًا بِإِبْنِ الْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ إِنَّا سَمِعْنَا
 فَاعْتَفِرْنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْنَا عَنْ سَيِّئَاتِنَا وَتُوقِنَا مَعَ الْإِبْرَارِ رَتْبًا وَأَنَا
 مَا وَعَدْنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَخْشَا يَوْمَ الْفِتْنَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلَفُ
 الْمِيثَاقَ فَاثَارَتْنَا بِمَنْكَ وَلَطْفِكَ احْتَبَانَا دَاعِيكَ وَاتَّبَعْنَا الرُّسُولَ

وَصَدَقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَكَفَّرْنَا بِالْحَجِّ وَاتَّقَا عَوْتَ
 قَوْلِنَا مَا نَوَلْنَانَا وَاحْتَبَانَا مَعَ أَعْمَلِنَا فَأَتَانَا مُؤْمِنُونَ مُؤْمِنُونَ وَطَمَنَ
 مُسْلِمُونَ أَمَّا دِينُهُمْ وَعَلَانِيَتُهُمْ وَشَاهِدُهُمْ وَغَايَتُهُمْ وَجَمَلُهُمْ وَ
 قَبِيلُهُمْ وَرَضِينَا بِهِمْ أَمَّةً وَفَادَهُمْ سَادَةً وَحَسْبُنَا فِي نَبِيِّنَا وَرَسُولِنَا
 وَخَلِيفَتِهِ لَا نَتَّبَعِيهِمْ بَدَلًا وَلَا نَخْشَاهُمْ دُخْمًا وَلِجَهِّهِ وَرَتْبًا إِلَهُ اللَّهِ
 مِنْ كُلِّ مَرْتَبَةٍ لَمْ يَخْرُجْ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَ
 كَفَّرْنَا بِالْحَجِّ وَاتَّقَا عَوْتَ وَالْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَشَاهِدُهُمْ وَأَنَا
 وَكُلُّ مَنْ وَالَاهُمْ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْأَوَّلِينَ
 شَهِدَكَ أَنَا دِينُ مَا دَانَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
 قَوْلِنَا مَا نَوَلْنَانَا مَا دَانَ لَوَايَةِ فَلْنَا وَمَا دَانَ لَوَايَةِ ذِي الْقُرْبَى
 أَنْتَ كَرَامًا وَمَا دَانَ لَوَايَةِ الْإِيمَانِ وَمَا دَانَ لَوَايَةِ الْإِيمَانِ وَمَا دَانَ لَوَايَةِ الْإِيمَانِ
 وَمَنْ يَنْزِلُ وَمَنْ يَنْزِلُ وَمَنْ يَنْزِلُ وَمَنْ يَنْزِلُ وَمَنْ يَنْزِلُ وَمَنْ يَنْزِلُ وَمَنْ يَنْزِلُ وَمَنْ يَنْزِلُ

الْأَوَّلِينَ

الوفى واصيدى الاكبر والفاروق بين الحق والباطل والشا هيدك
 والذال عليك والصادق وامرك والجاد هيد في سبيلك لئلا تخلفك
 لوفقه لا ايم ان فصل على محمد وال محمد وان تجللى في هذا اليوم الذي
 عقدت فيه لوليك العهد واعنا وحلفك واكملت لهم الدين من العالمين
 بحجرتي والمفتر بفضله ومن غفارتك وطلعتك من النار ولا تخلف
 في حاسد النعم الله فكلما جعلته عيذك الاكبر ومعه في السماء
 يوم العهد المعهود وفي الارض يوم الميثاق لما خوذوا جميع المسئول
 صل على محمد وال محمد وامرك في غيوتنا واجمع به نعمتنا ولا تفضلنا
 بعد اذ هدتنا واجعلنا لائلك من الشاكرين يا ارحم الراحمين
 الحمد لله فاقضل هذا اليوم وبصرنا حرمته وكرمنا به وشرقنا
 بمعروفه وهدانا بنوره يا رسول الله يا امير المؤمنين عليكم وعلى
 غيركم وعلى جميعكم ميثاق الفصل السلام ما بقي الليل والنهار
 غرتكم وعلى جميعكم ميثاق الفصل السلام ما بقي الليل والنهار

وبكيا انوجه الى الله وبني وربكم في نجاح طلبتي وفضاء خواشي وسبيل
 امورني اللطيف في استلك حق محمد وال محمد ان فصل على محمد وال محمد
 وان تلقى من محمد حق هذا اليوم وانكسر من شدة فصد عن سبيلك لاطفاء
 نوري فاني الله الا ان يتم نوره اللهم فخرج عن اهل بيتك واكتف
 عنهم ولم يبق من المؤمنين الاكثاريات اللهم املا في الارض لهم عدلا كما
 ملكت ظلماء وجورا وانخرطهم ما وعدتهم انك لا تخلف الميعاد واكرم
 ائمتنا في هذا اليوم وودد صدقته شكرا وصدقه منبه الحمد لله يكون
 صدقته منبه الحمد لله على اكمال الدين واتمام النعمة ورضي الرب
 الكريم والحمد لله رب العالمين والصلوة على خير خلقه محمد وعترته
 الطاهرين فمن خواهد بودجيانكه سيد بن بافي وكهفني روايت كونه
 افاضه مفيد عليه الرحمه اين زيادني زانقل نكره است
 فصل محمد در فضلك واعمال روز ما هله استنا الزما ودر كعبين روز
 ما هله مينا علما خلاي است وانشه وافوي انك كه روزيست چهارم
 ونعني سبيل وشموع بعضي سبيل وهفتم بعضي سبيل يم يركه انه اندا
 واكره در صرك وانيها اعمال مسخه زانقل او در هفتم است واخذ سهوا
 است سبيل وچهارم است وسبب فضيلت روز ما هله است كه چون

حضرت رسول الله علیه و آله و سلم فرستاد بنوی نصاری بخدا
که یکی از بزرگان و کسانان عرب بودند و ایشان در کتب خود رجوع کردند و
اوصاف حضرت رسالت نبیه زاد و کتب جمیع انبیاء مشاهده کردند و دنیا
بر آنکه علمای ایشان غالب شد و ایمان بنا کردند و عقائد و تفکرات علمای
عظمای خود را فرستادند که صفاتی که در کتب و انسابیه برای حضرت
بودند مشاهده نمایند و بعد از آنکه داخل شدند و صفاتی را موافق یافتند
و حضرت رسول الله علیه و آله و سلم را از ایشان تمام کرده بودند و
بعضی از ایشان سبب رحمت را است و اعراض فاسده مضاعفه کردند و از ایشان
آوردن و حضرت علی این را به کینه را فرستاد و من حاجت کینه من بعد ما
من العالم فصل تعالی اندک انما شاء و انما کنه و انما شاء و انما کنه و انما کنه
و انما کنه و انما کنه و انما کنه و انما کنه و انما کنه و انما کنه و انما کنه
کنند و امر علی بن ابی طالب را از آنجا آمد است بنوی نواز علم و رهان و الفا کدی
بر ایشان و غول نکرد پس کوشی ایچ کینا شد بخوانم خیران خود را و پس از آن
ورقان خود را و زان نهاد و او را با خود را و حاجت را یعنی الهای که منزه است
مانند و سلطان شما شد پس حضرت که پس کینا شد و درین روحت خلد
بر آنها که دروغ گویند از ما و شما پس حضرت رسول خانی بر دوش میازاد کوفه
و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم زاد رزیر
عباد داخل کرد و کتب و کردگار را هر چه کینا شد و انما کنه و انما کنه و انما کنه
برین خلق بوده اند و او خداوند آنها اهل بیت هستند پس از ایشان بر طرف
کن شک و گناه را و آنکه کرد ان ایشان را آنکه کرد ان ایشان را آنکه کرد ان ایشان را
ایده کینه را و در شان ایشان آورد انما کنه و انما کنه و انما کنه و انما کنه
البیت و بطریق که نظایر آن حضرت
رسول علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله
علیهم را با خود از مدینه بیرون برد برای مباحله و چون نصاری حقیقت

از حضرت را دانسته بودند و بعد از ایشان در آن حضرت بان بزرگواران در
مقام مباحله اما رسول عذاب دوزمین و ایمان ظاهر شد و غلام بزرگ بر
ایشان گفت بخدا سوگند که من روی چندی بیستم که اگر دعا کنند که کوهها را
جا کنند شود کنند خواهد شد خوات نکند بر مباحله و مساله و مباحله
کردند و قول کردند که هر ساله جز به بدهند و حضرت ایشان را ازین بکر
و با مرأی جن به بر ایشان فرار داد و حضرت فرمود که بخدا سوگند که عذاب
و هلاک او بخیر شد و اهل بخیران و اگر مباحله میکردم هر ساله هلاک این
جاعت مینوی و خوار نمیشد و این وادی بر ایشان انش نمیشد و سزای
میکرد بخیران و همه کسان بخیران میسوزند و پیش از آنکه سال تمام شود
جمیع نصاری میبگردند و آن نصاری بر روی زمین رفته بی ماند و این
چندین امر را ملبیان ظاهر شد اول حقیقت حضرت زبنا که اگر اعتماد بر
خود نمیداشت خود را و عزیزترین اهل خود را در معرض مباحله بدر نمی افرو
و اگر این جاعت حقیقت آن حضرت بر ایشان ظاهر شده بود مباحله میکرد
و مذلت و خواری جز به را بر خود قرار نمیدادند و بیم آنکه ظاهر شده که
آن عبا بزرگوار برین خلق بوده است که ایشان را از آن حضرت در دعا با خود
کرد است و ندستم آنکه ایشان عزیزترین خلق بودند نزد آن حضرت که بر آن
اظهار حقیقت خود ایشان را در معرض نقیض در او و زرا که بسیار است
که ادبی خود را انما کنه می افکند اما اعتدال خود را از اراضی نمیشود
که در معرض خطر در او و در جناحه صاحب کشف و غیر او از مفضیان
سلیقان اعتراف با سر نموده اند چهارم آنکه حسن و حسین صلوات الله
علیهم با خبر زندان حقیقی آنحضرت شدند و رفته ایشان از سلا بر حلقه نشینر بود
است نزد خدا و رسول بان صغیر سن بی آنکه حضرت فاطمه بهمنون زمان
بوده و از زواجات و سایر اربابان حضرت اخضر و افریب بوده و معتزل
او نزد حق تعالی اگر همه بشیر ششم آنکه با اتفاق عامه و خاصه حضرت

امیر المؤمنین در میان اهل داخل بود و داخل ایستاد و نشاء نشست پس باید که
 انفسنا باشد و حقیقت دوازدهم را بداند و نیز که اتحاد و تفریک
 محال است پس مراد از آنست که اختصاص از حضرت آنحضرت رسالت نباء صلوات
 الله علیه و آله دو کمال است و صفات تنزه بود که در مرتبه نفس و جان آن
 حضرت بود پس هر کالی که در حضرت رسول بود باید که در آن حضرت باشد
 بغیر بغیر پس باید که افضل باشد از جمیع حیاط و بغیر از آن بغیر از حضرت
 و باید که محض ترین خلق باشد از حضرت و آخر خلایق باشد و در او و در آن
 مقصود از فضیله شریفه و فوائد که از آنست نماید و شود در کتاب جوفه
 الطلوب ذکر کرده ام و این رساله که پیش ذکر آنها دارد **از جمله امور**
 که در روز نیست و چهارم واقع شده و موجب فرید فضل این روز گردیده
 از آنست که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در این روز در کعبه نماز
 آنکثر خود را سبیل داد و این را به کعبه نازل شد و امامت حضرت بر اهل
 بیت هویدا کرد و بیایم و کنیک الله و رسوله و الدین اعنوا الدین یعنی
 الصلوة و یوفون الزکوة و هم را کعبه را کعبه یعنی اول منیت بامر شما و مالک
 اختیار شما مکنید و رسول او و اهل که ایمان آورده اند و نماز از برینا
 میدارند و جناحه باید بجای آورند و زکوة میدهند در کعبه و این حق
 صریح است بر امامت آن حضرت جناحه ذکر کردم و درین روز غسل است
 است و زیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را درین روز ذکر
 کرده اند و زیارت خامعه را خوانند و زیارت است و روزه این روز است
 و آنی بگویم لا یحرم امیر المؤمنین علیه السلام کردن در روزه و برضرا
 و آزار حاجات با نجه منتهی باشد طلوب است و احوال این روز مبارک
 دنیا را است شیخ طوسی رحمه الله از حضرت صادق روایت کرده است
 که در این روز نیم ساعت پیش از زوال دو رکعت نماز بکند برای شکر
 مبالغه و در هر رکعت یکبار از سوره حمد هر یک از سوره قل هو الله احد

در الکبر

و آیه الکبری هم فيها خالذون و سوره انا انزلناه و مرتبه بخوانند
 و اگر این نماز را اهل اول و در دنیا بر آن است با صد هزار حج و صد هزار زکوة
 و هر حاجتی او را بخوبی دنیا و آخرت احوال موال کند البته برآورده
 هر چه عظیم باشد انشاء الله و این نماز همان نماز است که در اعمال روز عید
 غدیر مذکور شد **در اینجا** از اعمال این روز دعا و است که شیخ طوسی و سبکت
 طاب و من الله روحها است که های معشر از حضرت صادق روایت کرده اند
 و از حضرت زید بن زکرا خود امام علی را فرماید که است که از حضرت فرمود
 که اگر گویم در این دعا اسم اعظم حضرت را است که گفته ام و اگر مردم
 بدانند که این دعا را از این باب بگویند تا بر منتهی باشد البته هر چه که مقدور
 باشد سعی نماید در تحصیل آن هر چند باید که مثال کنند و مرا هر حاجت که
 غرض میشود باید غار امین و حاجت خود را میطلبم و البته مشیت است
 و این دعا نیست که در وقت که ایستاده نازل شد حیرت از جانب خداوند
 جلیل بر حضرت سید رسول صلی الله علیه و آله نازل شد و این دعا را آورده
 و گفت یا ایها الله برون رو و حق خود علی را طاعت را و سندن داشته
 زعفران و در روز عید و فرزند پسندید خود حسن و حسین با خود بدبرد و این
 دعا را بخوان و آنرا نایان مبالغه کن و برادشایان نفرین کن پس حضرت امام
 جعفر صادق فرمود که هرگاه این دعا را بخوانی بجهت و سعی کنی در دعا و
 نضر و این دعا را بقیع خود که این دعا را بخوانی و از کف که اهلش باشد
 از سفیهان و ضعیفان و منافقان پنهان دارند و ایشان تعلیم متما شد
 که آن علمهای مخفی است و هر کس قابل این کوه گران مانت است **در اینجا**
 اللهم انی استلک من بکاتک یا نهاده و کل بکاتک یعنی اللهم انی استلک
 خادما که این **در اینجا** از سوره حمد هر یک از سوره قل هو الله احد
 بکاتک کلمه اللهم انی استلک من بکاتک یا نهاده و کل بکاتک یعنی اللهم انی استلک

خادما که این **در اینجا** از سوره حمد هر یک از سوره قل هو الله احد

[illegible]

ميدان

پیدا داشتند و مضاضان این وقت خون ما را حلال داشتند و هفت
 ساعت نماز کردند و زمان وفات زندان ما را اسیر کردند و افسوس که
 ما نزدند و اسباب و اقوال ما را اغوا کردند و هر یک حضرت زمانه
 پناه داد و حق ما را غایت نکردند بد رشتی که حضرت امام حسین
 ما را احقر حج کرد این و اب دیده های ما را جاری ساخته و عزیز ما را
 ذلیل کرد این و اوصاف کرب و بلا را برای ما بهر آید ناروفا
 پس باید که بر مصیبت آن حضرت کرم کرد گدگان بگویند بد رشتی که کرم
 بر آن حضرت کاهان روزگار بر طاف میکنند پس فرمود که بدرم امام
 چون ماه محرم داخل میشد یکی از حضرت اخندان میید و او خون و
 بر آن حضرت ظاهر بود و در مجموع دهه اول ماه محرم و چون روز دهم
 روز کرب و مصیبت و اندوه او بود و می گفت که امروز روز شهادت حسین
 و در حدیث معتبره دیگر فرمود که چون حلیم حسین شهید آسمان و زمین
 خون و خاک سرخ نارید که بر آن حضرت افتد رکزه کنی کتاب دیده بر روی
 لوحا بر یک در حق تعالی کاهان گذشته و اینک نورانی از روی فرمود
 که اگر خواهی که چون پندری بر تو وضع کاهان باشد زبانت کن حضرت امام
 حسین را و اگر خواهی که در عرفان بهشت آما با پستی لغت کن بر فغان
 امام حسین و اگر خواهی ثواب شهیدان کن بلا داشته باشی من و غم
 مصیبت آن حضرت را بیا داوری بگو با لیلی کت معصه قافور و نور اعظم
 یعنی آب گاشکی پیورم با ایشان پس رستگاری می یافتم رستگاری و اگر
 خواهی در درجات عالیه آما با پستی از برای اندوه ما اندوهناک و آری
 شادی ما شاد باش **و بدانکه** روزه ماه محرم مستحب است و از حضرت
 امام رضا منقولست که در روز اول محرم حضرت ذکر اذکار و از حق
 تعالی فرزند طلبند خدا دعا می آرد و استجاب میکند و آن حضرت بجا
 با وعظا که پس درین روزه دارد و دعا کند خدا دعا می آرد و استجاب

گرفتند چنانکه دعا بی زکریا مستجاب کردیم مفید علیه الرحمة
گفته است که روز سیم عرم روزه مبارک است و در آن روز حضرت یونس
از چاه نجات شد هر که آن روز را روزه دارد حق تعالی کارها صعب را بر او
آسان کند و عذابهای او را از او ببرد و آنکه روزه را است که روز چهارم و پنجم را
روزه ندارد زیرا که بنی امیه این روز را برای برکت و شمانت برقرار
ان حضرت یونس روزه میداشتند و احادیث بسیار در فضیلت این روز و روز
الفا بر حضرت رسول کسبه اند و از طریق اهل بیت احادیث بسیار در مذمت
روزه این روز خصوصاً روز عاشورا و از ایشان است و اصحاب بنی امیه
علیهم السلام لعنة از برای هر که از روزه سال را در روز عاشورا در خانه زخمیه
میکند آنکه خدا از حضرت امام رضا منقول است که هر که ترک کند سعی در حیا
خود را در روز عاشورا و بی کار و بی پروا در حق تعالی بخواهد دنیا و آخرت او را ببرد
و هر که روز عاشورا را از روزه بگذرد و آن روز را بگذرد و آن روز را بگذرد
فما من از روز فرج و سز و رو شادی او گرفته اند و دیده است در مجلس تبارک
که در هر که روز عاشورا را روز ترک نامد و از برای منزل خود و کار روز
چیزی بخیر کند خدا آن رخصه را بر او مبارک کند و آن روز را بگذرد و آن روز را بگذرد
و عید الله بن زیاد و بنی سعد علیهم السلام لعنة محسور که در یک باب که در روز
عاشورا در بی مشغول کاری از کارهای دنیا نکرد و مشغول کرد و بوی که در
مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که لعنة که آن حضرت را بدارند و مشغول
مانم باشند چنانکه در کمال عزت و بزرگواری و اوقات خود منبیا شدند و در آن
روز را منبیا که کذا از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در آن
روز بعد از عصر افطار کنند اگر چه بیک شربت بی باشد و روزه نما نند
مگر آنکه در خصوص آن روز و روزه واجب باشد و آنکه باشد که مندر با
آن بر او واجب شده باشد که آن روز را بگذرد و آن روز را بگذرد و آن روز را بگذرد
در خانه زخمیه میکند و بخندد و مشغول شود و لعنة نکند و در هر که

بر فانیان آن حضرت لعنة کند **بسم الله الرحمن الرحيم** لعنة الله على من
و در روایتی وارد شده است از حضرت صادق که هر که در روز عاشورا
هزار مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند خداوند رحمن نظر رحمت بر او
او میکند و هر که خدا رحمت او کند هرگز او را عذاب نکند و در شب عاشورا
بنا باید که احسان کند بکریم و عزیز و اندوه برای بنی حضرت امام حسین
و اصحاب او که در آن شب در خطای کربلا بنی همدان و کربلا از حیا
ناصباح احیا کردند و بیاد و کشته سعادت شهادت میکنند **مسئله**
در زیارت مشهور آن حضرت است در روز عاشورا و فضیلت زیارت آن
حضرت در شب و روز عاشورا است معشیر از حضرت صادق منقول
است که هر که در شب عاشورا نزد قبر آن حضرت باشد و از حضرت زیاده
کند در روز قیامت محسور گردد و چون خود را دیده و بنیات شهدا کرد
در میان ایشان محسور گردد و هر که در شب و روز عاشورا زیارت کند
آن حضرت را چنان باشد که در پیش روی آن حضرت شهادت باشد
بسم الله از آن حضرت منقول است که حضرت امام حسین را در روز
عاشورا زیارت کند که شهادت او را واجب کرد **اما در این** شیخ طوسی و ابو
خالد و غیر ایشان راجحه الله عنهم روایت کرده اند از سلف بن عقیل
و صالح بن عقیل و هر دو از محمد بن اسمعیل و علقمه بن محمد حضرت می و هر دو
از مالک حنفی که حضرت امام حسین را فرمود که هر که زیارت کند حضرت
امام حسین را در روز دهم عرم یا نزد قبر آن حضرت اگر آن شود که ملاقات
کند خدا او را در روز قیامت با ثواب دو هزار هزار رح و دو هزار هزار
عمره و دو هزار هزار جهاد که هر یک را از رسول خدا و آنکه ظاهرین کرده
باشد مالک گفت ملائک میوشوم چه ثواب است را یکی که در شهر نبائی
باشد و ممکن نباشد که او را از این نبوی غیر از حضرت فرمود که چون روز
عاشورا را دید بدو روئید و بوی حضرت را ببالا رود و بر نام بلند شود و خانه

جميع اهل السموات ملعن الله انه استنسا من الظلم والجور عليكم
اهل البيت ولعن الله امته وفضلكم عن مقامكم وازالكم عن مقامكم
الجنة وتكم الله فيها ولعن الله امته وفضلكم عن مقامكم وازالكم عن مقامكم
بالتمكين من قتلكم بوثق الي الله واليك منتم ومن استنسا عنكم و
اتباعهم واوليائهم بالابعد الله اني سلام لمن سلككم وحرث
ساركم الى يوم القيامة ولعن الله ال زبابة وال سرفان ولعن الله
بنى امية فاطمة ولعن الله بن مزيانة ولعن الله غيرة وسعد ولعن الله
انك وامي لقد عظم مصابي بك فاسأل الله الذي اكرم مقامك
والاخر فانا اباعد الله اني استنسا الى الله والى رسوله والى امير
المؤمنين

المؤمنين

المؤمنين والى فاطمة والى الحسن والى عليك بموالاة وما لبراءة ومن
فانك ونصب لك الحرب وبالبراءة فمن استنسا من الظلم والجور
عليكم واثرة الى الله والى رسوله ومن استنسا من ذلك ومن ظلم
لذيائه وجرأ في ظلمه وجوره عليكم وعلى اشياعكم برئت الى الله
والكم منتم وانتم الى الله ثم اليكم بموالاة ولاكم وفوا لاء وليكم
وبالبراءة من اعدائكم والناصبين لكم الحرب وبالبراءة من اعدائكم
والاخر فانا اباعد الله اني سلام لمن سلككم وحرث
ساركم الى يوم القيامة ولعن الله ال زبابة وال سرفان ولعن الله
بنى امية فاطمة ولعن الله بن مزيانة ولعن الله غيرة وسعد ولعن الله
انك وامي لقد عظم مصابي بك فاسأل الله الذي اكرم مقامك
والاخر فانا اباعد الله اني استنسا الى الله والى رسوله والى امير
المؤمنين

المؤمنين

عنه واكفني كما كفيتك واصرف عني هول ما اتخاف قوله وموته
 ما اتخاف مؤنته وهم ما اتخاف قته بلا مؤنة تبا يخفى من ذلك واتخاف
 بفضا وخواتمي وكفيتك ما اتخاف قته من غير الخوف وذنباتي
 يا امير المؤمنين عليك ما في سلام الله اهدنا ما نقر الليل والنهار و
 لا تجعله الله اخر العهد من زيارتنا ولا فرقه الله بيني وبينكم اللهم
 اخبرني جوه في صلي الله عليه واله وذريته وامني في عالمي ودينهم
 على ما يرضيهم واخبرني في زيارتهم ولا تفرق بيني وبينهم طرفة عين
 اهدنا في الدنيا والاخرة يا امير المؤمنين ولا تباعد الله بينك وبين
 ربك وموئجاتك اليه ربك واستشفعنا بك الى الله في حاجتي هذه وما
 تشقنا فان لك عند الله المقام المحمود والجاه الوحيه والميزان
 الرقيق والوسيلة اني اتفقت عليك منسطين المتخيرين والاحياء والصلوات
 على سيدنا محمد وآله

والا امير المؤمنين

والله اعلم

وتحاجنا من الله شيئا عنكم الى الله في ذلك فلا احب ولا يكون
 متفكرا متفكرا راحا متفكرا راحا متفكرا راحا متفكرا راحا متفكرا راحا
 تشقنا الى الله اتفقت على ما شاء الله ولا حول ولا قوة الا بالله
 مقوضا امرنا الى الله فليظفر بها الى الله وموكلنا على الله واقول
 حسبي الله وكفى بجمع الله لمن دعا ليس لي ولاء الله ووراءكم يا سادة
 مشايخي ما شاء الله ان كان قوما وما له دينا له يكن ولا حول ولا قوة الا
 بالله استودعكم الله ولا يجعله الله اخر العهد مني اليكم اتفقت
 يا امير المؤمنين ولا تباعد الله بينك وبين ربك واستشفعنا بك الى الله في حاجتي هذه وما
 تشقنا فان لك عند الله المقام المحمود والجاه الوحيه والميزان
 الرقيق والوسيلة اني اتفقت عليك منسطين المتخيرين والاحياء والصلوات
 على سيدنا محمد وآله

والا امير المؤمنين

زبانه را غیر راغب عنکما ولا من زبانه را بل را جاع غاندا اشتهاء
 ولا قوة الا بالله یا ساد ز غیب البکما والی زبانه را بکما بعد از زبانه
 فیکما و فی زبانه اهل الذین لا یختصی الله فیما یرحمت و ما املت
 فی زبانه الله فی بیت محبت کتب بر عینه کتب من صفیوان کتب که
 ما روایت کرد اند عا را نقل نکرد صفیوان کتب که من را خدمت
 ناسبت خودم امام جعفر صادق دین کرد ایضا ما کتبیم در زبانت و
 ایند عا را خواند در کتبیکام و داع بعد از آنکه اند و کتب شما را کرد و
 و داع را بخا آورد بعد از آن صفیوان کتب که حضرت صادق امیر کتب
 که لعافد این زبانه را به خوان این دعا را و این سخن زبانت کن که من ضامن
 بر خدا که من هر که این زبانه را بخند و ایند عا را بخواند از تو دیک و دور
 زبانت قبول کرد و سببش فرود آید شود و سلامش از حضرت برسد
 و محبت نکرد و هر حاجت که از خدا طلبند برآورده شود هر چند عاجل
 بزرگ باشد ای صفیوان این زبانه را به من ضامنی آید که من شنیدم و دیدم
 از علی بن الحسین یا همین ضامنی و او را امام حسن و او را امام حسین یا
 همین ضامنی و او را زین العابدین یا همین ضامنی و امیر المؤمنین
 از رسول خدا یا همین ضامنی و رسول خدا صلی الله علیه و آله را بخند
 یا همین ضامنی و جبرئیل از خداوند عالم یا همین ضامنی و میکائیل
 که حق تعالی قسم بذات مقدس خود خورده است که هر که حضرت امام
 حسین را زبانت کند یا این روز را از تو دیک یا دور و ایند عا را بخواند
 زبانت او را قبول کنم و هر حاجت که طلبد برآورده شود هر چند بزرگ باشد

کذا قول

و هر سوال که بکنند عطا کند و از درگاه من آید بفرموده او را بر کف
 شاد و خوشحال به بر آمدن حاجت و غایب شدن به پشت و از آمدن
 از حتم و از برای هر که شفاعت کند شفاعت را قبول کند مگر آنکه
 ملا اهل بیت باشد و گواه گرفت خدا اما از برای هر گواه گرفته بود باز ملا
 ملکوت خود را بر جبرئیل کتب لا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
 است برای شفاعت و سرور و خوشحالی و شفاعت و شادانی علی بن ابی
 طالب و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان نواد روز قیامت
 حضرت صادق فرمود که ای صفیوان هرگاه تو را حاجتی بهم رسد بسوختن
 این زبانه را بکن هر جا که باشی و ایند عا را بخوان و از تو دیک و دور
 خود را بطلک که آتیه برآورده شود و حق تعالی اخیف و عده خود نمیزد
 هست اگر اول و بارک است سلام علیک یا ابا عبد الله یا ابا ابراهیم یا ابا
 علی یا ابا محمد یا ابا جعفر یا ابا محمد یا ابا جعفر یا ابا محمد یا ابا جعفر
 از صد مرتبه سلام باز بکن نماز بکن و ملصق بکن و بعد از سجده
 نماز بکن شاید جمیع احتیالات عمل کرده باشد و اگر یکی از زبانت بکن
 را بعل او کرد و نماز بکن و بعد از آن این عمل را بعل او کرد ظاهر کار
 و اگر تو را از امیر المؤمنین یا با این زبانت ضم کند یا است خصوصاً
 این زبانه را از حضرت امیر المؤمنین بعل آورد و چون در حدیث بخور
 کردن این زبانت دو هر وقت وارد شده است اگر در غیر روز عاشورا کف
 یا اللهم ان هذا يوم یزک به یوم امیر المؤمنین یا اللهم ان هذا يوم
 قتال الحسن صلواتک علیه یوم یزک به یوم امیر المؤمنین یا اللهم ان هذا يوم
 زبانت او را بزرگ است و از حدیث ائمه زبانت است که شنید صحیح عبد الله
 مسان روایت کرده است که رفیق محمد کتب حضرت صادق در روز عاشورا

و ان حضرت تراشکسته زنک و آندوه ناله دیدم و آب از دهنه های من
ان حضرت ما تشکر فرمودند و میفرمودند که من با این رسول الله سبب گزیده
شما چیست خدا مرا گزیده و ما شما را اگر با این نکرده اند حضرت فرمود
که مگر غافل و غمی داری که در مثل این و حضرت امام حسین شهید
شده است گفت ایستادن چه میفرماید در روزی که فرمود که روزی که
بی آنکه شب تفت روزی بکفی و اظهار کن نه از شکست و یک روز تمام
مکروه و باید که اظهار تو بعد از نماز عصر باشد یک ساعت پیش از آب آلود
که در این وقت جگر بر طریقت شد و زال رسول صلی الله علیه و آله و
در روزی که تفت از اهل بیت و موالی ایشان افتاده بود که حتما صیفت
در آنها حضرت رسالت بود و اگر ان حضرت در دنیا میبود با ایشان
حضرت را برای ایشان لغزیده بگویند پس ان حضرت چندان گرفت که
در پیش مبارکش از آب دهنه اش نرسد پس حضرت فرمود که نه کار نمی
دین روزی که ان است که جامه های پاکیزه به پوشی و استنهای و انحضرت
بالا کن بر و شصت زدگان پس بیرون روی شوی بیایان نامکافی
که کسی ترانه میکند بخانه سالی از برای تقیه از دشمنان در وقت نماز
پس چهار رکعت نماز بخوان و از برای خشوع و خضوع و رکوع بنکوع و بعد
از هر دو رکعت سلام بگویند و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا
الکافرون بخوانی و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد و در رکعت
دوم رکعت اول بعد از حمد سوره انشأ بحوائی و در رکعت دوم
سوره اذا جاءک المنافقون و اگر با آنها از اندامی هر شود که توانی بخوانی
پس بجزای تو بخوان یا حی یا قیوم مضاعف از حضرت و بخوان و در
شهادت ان امام مظلوم و اولاد و افاض و اصحاب ان جناب را و سلام کن بر
وصلوات فرستی بر او و لعنت کن بر مخالفان او و بر او است دیگر هزار مرتبه
لعنت کن بر مخالفان ان حضرت که لعنتی هزار مرتبه بر او می نویسنه

میشود و هزار گناه از تو محو میشود و هزار درجه در بهشت از برای تو بلند
میشود و هرگز از انست که هزار مرتبه بگویند اللهم العنک العنک الحسنة و احبها
پس فرمود که بعد از ان که از فوضی که ایستاده چند گام پیش روی و بگو
انا لله و انا الیه و الیوم و انی الیه راجع و انی الیه راجع و انی الیه راجع
کنی غیر انست و فرمود که در جمیع این احوال باید که عز و عین و عین و عین
لا یبقی لک ما یخیر و ان الله عذب النعم الذین شاقوا و رسولک و خا ربوا
کردی و بگویند *سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار*
اولا ینک و عبد و غیرک و استحلوا محارمک و العن الفاتحة و الاتباع
و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار
و من کان منهم فحش و اوضع معهنه و رضى بفعلهن لغنا کثیر اللهم
و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار
و عمل فرج ال محمد و احمل صلواتک علیه و استقدم من ابی
و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار
المنافقین المصلین و الکفرة الجاحدين و افعلم قضا کثیر و انی
و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار
روحاً و فرجاً و احمل صلواتک علیه و استقدم من ابی
و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار
و حضرت یا کلمة و عکفت علی الفاتحة الطلعة و هجرت الکتاب و
و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار
الشیعة و عدلک عن الجحلیل الذین امرت طاعتهم و الکلمة
و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار و سوره الفاتحه را ده بار

لهيئة ما نلت الحق وخاوت عن الضد وما لانت الا خراب وحرقت
الكتاب وكفوت بالحق لما جاءها وفتشك بالباطل لما اغترضاها
وصبغت حنك واصلك خلقك وفتلك اولاد نيتك وخيرة عتق
وحملك عليك وورثك حكمتك ووحبك الله فمزل اعدائك
واعدا رسولك واهل بيت رسولك الله ولعرب وبارهم واقل
سلاحهم وخالف بينهم وقت واعضا دهم او هزك ندمهم
واضربهم ببيتك الفاطم واومهم بحجك الدامع وطمهم بالسلام
طما وطمهم بالعذاب فما وعدتهم علما انكرا وخذلهم بالتيقن
والمثالب التي اقلكت بها اعدائك انك ذو نعمة من المحرمين
الله انت شئت ضاغة واسكامك معظلة وغيرة نيتك واكثر
هاجمة الله فاعين الحق واهله وافيع الباطل واهله وقرع عليا
بالتيقن واهلها الى الايمان وعجل فرجنا واطمئنه واهلها
بالحق

بسم الله

واجعلهم لنا وداوا واخلنا لهم وفدا الله واهلك من جعل يوم
قتل زينك وخبرك عتدا واهل بيتك واهل بيتك واهل بيتك
اخذت اوطم وضاعف الله العذاب والشكل على ظالمي اهل بيتك
نيتك واهلك اشباغهم وفادتهم واهل بيتك واهل بيتك
وضاعف صلواتك ورحمتك وركابك على غيرة نيتك العترة الضا
الخاصة المستندة لثقتهم من الشجرة الكلية الشاكية المباركة
واخل الله كلمهم وافلح جنهم واكثف البلاء والاولاء وحنهم
الا باجل والعبى عنهم وثبت قلوب شيعتهم وجزك على طاعتك
ولا ياتهم ونصرهم وموا لا ياتهم واعينهم وانهم الصبر على الاء
فبك واجل لهم اياها مشهودة واولاها مشهودة مشهودة نيتك
فما فرجهم ونوجب فيها نيتهم ونصرهم كما ختمت لا واهلها
في كتابك المنزل فانك فلتك وقولك الحق وعد الله الذين امنوا منهم

وَعَلِمُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخَفُّنَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخَفَّ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَبِئْسَ لَكُمْ دِينًا الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ مِنْ بَدَدٍ
 حَرُّهُمُ امْتَنَاعُهُمْ وَقَبُولُهُمْ لَا يَشْعُرُونَ بِشَاءِ اللَّهِ فَاكْشَفَ عَنْهُمْ سِتْرَهُمْ
 لَا يَمْلِكُ كُفْرُكُمْ أَنْ يَأْتِيَنَّكُمُ الْمَوْتُ مِنْ أَيْنَ تَشَاءُونَ وَتَأْتِيَنَّكُمْ
 السَّاعَةُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَاللَّهُ يَخْفَىٰ عَلَىٰ عَمَالِكُمْ وَيُخْفَىٰ
 عَنْكُمْ فَاعْلَمُوا إِنَّ اللَّهَ خَلَقَكُمْ أَنْتُمْ وَتَحْمِلُونَ أَسْفَارَكُمْ وَمَنْ يَدْعُ
 إِلَى الْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى حُدُودِ الْبَيْتِ الْمَقْدُسِ إِكْرَامًا لِلَّذِينَ آمَنُوا
 اللَّهُ يَذَرُ مَنْ شَاءَ وَمَنْ يَدْعُ إِلَى الْبَغْيِ فَسَوْفَ يَعْلَمُ مَا يَلْعَنُ اللَّهُ
 الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْبَغْيِ وَلَئِنَّ الْإِسْلَامَ لَشَيْءٌ عَظِيمٌ وَمَنْ يَدْعُ إِلَى
 الْبَغْيِ وَالْفُسَادِ فَإِنَّ اللَّهَ يَذَرُ أَجْرَ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ
 مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ وَمَنْ يَدْعُ إِلَى الْبَغْيِ وَالْفُسَادِ
 فَإِنَّ اللَّهَ يَذَرُ أَجْرَ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ وَمَنْ يَدْعُ إِلَى الْبَغْيِ وَالْفُسَادِ فَإِنَّ اللَّهَ يَذَرُ
 أَجْرَ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

وَأَجْعَلَنِي مِنْ شِعْءٍ يُجَدُّ عَلَى ذَا طِمَّةٍ وَالْحَسْبُ وَالْحُسَيْنُ وَذُرِّيَّتُهُمْ
الطَّاهِرَةُ الْمُتَجَنِّدَةُ وَهَبَ إِلَيْكَ يَحْيَى وَالرِّجَالُ السَّيْلَانُ وَ
أَلَا خَدَّ طِمَّةٍ تَقْصِمُ إِلَيْكَ جَوَادَ كَرِيمٍ لَيْسَ بِجَلَدٍ بَرُّودٍ وَطَرَفٍ رَوِيٍّ
وَأَكْرَمُ عَوِيْثٍ كَرِيمٍ رَوِيٍّ كَرِيمٍ كَرِيمٍ كَرِيمٍ كَرِيمٍ كَرِيمٍ كَرِيمٍ
وَيَسْخَرُ مِنْ جَدِّكَ مَا يَسْخَرُ مِنْكَ وَيَقْعَلُ مَا يَزِيدُكَ حِكْمًا فَلَا تُجَدُّ
مَحْنُوكًا مُشْكُورًا فَتَجِدُ بِأَمْرٍ لَا يَفْضَحُ مِنْ جَنَابِكَ فَتَكُنْ حَكِيمًا
إِعْزَازُهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ وَكَثِيرُهُمْ بَعْدَ الْفِيلَةِ وَأَخْلَاهُمْ بَعْدَ الْخَوَالِ
بِأَصْدَقِ الصَّادِقِينَ وَبِأَزْمِ الرَّاغِبِينَ فَاسْتَلْكَ يَا إِلَهِي قَسِيدِي
مُنْتَصِرًا عَالِيكَ بِحُذُوكِ وَكَرَمِكَ كَسَطَ أَمَلِي وَالْخَاوِزَ عَنِّي وَمَوْلَايَ لَيْسَ
عَلَيَّ وَكَثِيرُهُ وَزِيَادَةُ فِي أَمْرِي وَيَسْلُغُنِي ذَلِكَ الْمَشْهَدُ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ
مُجْتَسِبِ إِلَى طَاعَتِهِمْ وَمَوْلَا أَوْلِيَّهِمْ وَتَصَدِّقَهُمْ وَتَرْبِيَتِهِمْ فَهِيَ سَائِرُ عَمَلِي
فِي عَاقِبَةِ إِلَيْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَلْيَزِدْ سَخْرًا بِسُوءِ أَمْنَانٍ لَيْسَ لَكَ وَتَكُنْ
أَتَمَّكَ فَأَعِزَّنِي يَا إِلَهِي مِنْ لَيْسَ

تأليفه
الشيخ محمد

بدان

وَلَيْسَ لَكَ وَالْأَهْلُ وَعَدُولٌ وَلَمْ يَخْلُصْ بَابُ آتِ وَالْحَيُّ بَابُ رَسُولِ اللَّهِ
أَنْتَ كُنْتَ تَوَافِي الْأَصْلَامِ الشَّاهِدِ وَالْأَرْحَامِ الظَّاهِرِ وَالْمُخْتَصِرِ
الْحَاجِ مِلَّةً بِأَحْيَائِهَا وَلَمْ تَلْغِ بِكَ الْمَذْهَبَاتِ مِنْ شَاهِدٍ وَأَشْهَادٍ
مِنْ دَعَايِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمَسْلُوكِ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
الْأَمَامُ الْبَرُّ الْبَقِي الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْخَارِجُ الْمُهْدِي وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ الْقَوْنِ وَأَعْلَامُ الْهَدْيِ وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحَجَّةُ
عَلَى أَهْلِ الدِّينِ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ مُؤْمِنُونَ وَبِأَنَّكُمْ مُؤْمِنُونَ بِشَرِيعَةِ دِينِي
وَحَوَالِيكُمْ عَلَى وَفْقِ لِقَائِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي لَا مَرْكَ مَتَّبِعٌ وَأَصْرِي لَكُمْ
مُعْتَدٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوٌّ وَكَرِهَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَعَلَّ أَرْوَاحَكُمْ وَعَلَّ أَجْسَادَكُمْ وَشَافِدَكُمْ وَغَايَكُمْ وَظَاهِرَكُمْ
بِأَطْنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَدَوْرُكُمْ تَمَازُكُمْ يَكُونُ وَهَرْدَاكُمْ خُلُوعُكُمْ
عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ كَفَنَةُ أَمْتِكُمْ مِنْ رَأْيِ ابْنِ زِيَارَتِكُمْ وَدَائِي بِأَفْنِ أَمْتِكُمْ
مَحْضُوصُ أَمْتِ ابْنِ زِيَارَتِكُمْ بَابُكُمْ بِأَفْنِ دَوَّجِي صَبْرِكُمْ وَكَوْنُكُمْ أَلَمُكُمْ

وَلَيْسَ لَكَ وَالْأَهْلُ وَعَدُولٌ وَلَمْ يَخْلُصْ بَابُ آتِ وَالْحَيُّ بَابُ رَسُولِ اللَّهِ
أَنْتَ كُنْتَ تَوَافِي الْأَصْلَامِ الشَّاهِدِ وَالْأَرْحَامِ الظَّاهِرِ وَالْمُخْتَصِرِ
الْحَاجِ مِلَّةً بِأَحْيَائِهَا وَلَمْ تَلْغِ بِكَ الْمَذْهَبَاتِ مِنْ شَاهِدٍ وَأَشْهَادٍ
مِنْ دَعَايِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمَسْلُوكِ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
الْأَمَامُ الْبَرُّ الْبَقِي الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْخَارِجُ الْمُهْدِي وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ الْقَوْنِ وَأَعْلَامُ الْهَدْيِ وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحَجَّةُ
عَلَى أَهْلِ الدِّينِ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ مُؤْمِنُونَ وَبِأَنَّكُمْ مُؤْمِنُونَ بِشَرِيعَةِ دِينِي
وَحَوَالِيكُمْ عَلَى وَفْقِ لِقَائِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي لَا مَرْكَ مَتَّبِعٌ وَأَصْرِي لَكُمْ
مُعْتَدٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوٌّ وَكَرِهَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَعَلَّ أَرْوَاحَكُمْ وَعَلَّ أَجْسَادَكُمْ وَشَافِدَكُمْ وَغَايَكُمْ وَظَاهِرَكُمْ
بِأَطْنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَدَوْرُكُمْ تَمَازُكُمْ يَكُونُ وَهَرْدَاكُمْ خُلُوعُكُمْ
عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ كَفَنَةُ أَمْتِكُمْ مِنْ رَأْيِ ابْنِ زِيَارَتِكُمْ وَدَائِي بِأَفْنِ أَمْتِكُمْ
مَحْضُوصُ أَمْتِ ابْنِ زِيَارَتِكُمْ بَابُكُمْ بِأَفْنِ دَوَّجِي صَبْرِكُمْ وَكَوْنُكُمْ أَلَمُكُمْ

عَلَيْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ الْمُرْتَضَى وَصِيَّ رَسُولِ
اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَبِسْمِ اللَّهِ سَيِّدَةِ الْعَالَمِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحُسَيْنِ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
عَلَى خَلْقِهِ فِي رَحْمَتِهِ وَشَهِيدَهُ عَلَى خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَدْلَ اللَّهِ
السَّهْدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ
الضَّلَاةُ وَالْبَيْتُ الزَّكَاةُ وَأَمْرِي بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيِي عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهِدُ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ الْبَاقِي
يَا مَوْلَايَ زَائِرًا وَافِدًا زَائِعًا مُغْرًا لَكَ بِالذَّنُوبِ هَارًا رَاكِبًا مِنَ
الْخَطَايَا لِيَسْتَقِرَّ عِنْدَ رَبِّكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكَ حَبَاوِي
فَارْتِكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً لَعَنَ اللَّهُ مَنَّا
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنَّا مِنْ حَرَمِكَ وَنَعَصَبِ حَقِّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنَّا مِنْ قَتْلِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنَّا
دَعْوَةَ فُلْمِ يَحْيَاكَ وَلَعَنَ لَعْنَتِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنَّا مِنْ شَرْبِ لَمَّا الْعَالَمِينَ
سَاحِدِي زَائِرًا وَابْنَ زِيَارَتِكُمْ وَدَائِي بِأَفْنِ أَمْتِكُمْ مَحْضُوصُ أَمْتِ ابْنِ زِيَارَتِكُمْ

عَلَيْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ الْمُرْتَضَى وَصِيَّ رَسُولِ
اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَبِسْمِ اللَّهِ سَيِّدَةِ الْعَالَمِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحُسَيْنِ الرَّحْمَنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
عَلَى خَلْقِهِ فِي رَحْمَتِهِ وَشَهِيدَهُ عَلَى خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَدْلَ اللَّهِ
السَّهْدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ
الضَّلَاةُ وَالْبَيْتُ الزَّكَاةُ وَأَمْرِي بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيِي عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهِدُ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ الْبَاقِي
يَا مَوْلَايَ زَائِرًا وَافِدًا زَائِعًا مُغْرًا لَكَ بِالذَّنُوبِ هَارًا رَاكِبًا مِنَ
الْخَطَايَا لِيَسْتَقِرَّ عِنْدَ رَبِّكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكَ حَبَاوِي
فَارْتِكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً لَعَنَ اللَّهُ مَنَّا
وَلَعَنَ اللَّهُ مَنَّا مِنْ حَرَمِكَ وَنَعَصَبِ حَقِّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنَّا مِنْ قَتْلِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنَّا
دَعْوَةَ فُلْمِ يَحْيَاكَ وَلَعَنَ لَعْنَتِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنَّا مِنْ شَرْبِ لَمَّا الْعَالَمِينَ
سَاحِدِي زَائِرًا وَابْنَ زِيَارَتِكُمْ وَدَائِي بِأَفْنِ أَمْتِكُمْ مَحْضُوصُ أَمْتِ ابْنِ زِيَارَتِكُمْ

وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ مُؤْمِنُونَ وَبِأَنَّكُمْ مُؤْمِنُونَ بِشَرِيعَةِ دِينِي
وَحَوَالِيكُمْ عَلَى وَفْقِ لِقَائِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي لَا مَرْكَ مَتَّبِعٌ وَأَصْرِي لَكُمْ
مُعْتَدٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوٌّ وَكَرِهَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَعَلَّ أَرْوَاحَكُمْ وَعَلَّ أَجْسَادَكُمْ وَشَافِدَكُمْ وَغَايَكُمْ وَظَاهِرَكُمْ
بِأَطْنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَدَوْرُكُمْ تَمَازُكُمْ يَكُونُ وَهَرْدَاكُمْ خُلُوعُكُمْ
عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ كَفَنَةُ أَمْتِكُمْ مِنْ رَأْيِ ابْنِ زِيَارَتِكُمْ وَدَائِي بِأَفْنِ أَمْتِكُمْ
مَحْضُوصُ أَمْتِ ابْنِ زِيَارَتِكُمْ بَابُكُمْ بِأَفْنِ دَوَّجِي صَبْرِكُمْ وَكَوْنُكُمْ أَلَمُكُمْ

بر هر کس ظاهر گردید و حق تعالی تا ملائکه بمواظبات آن حضرت میافزاید
نمود و ایامی که میفرمود و غیر آن را من در شهرت و تقیه انبیاء و معجزات الهیه در دست
این حضرت مازل گردید چنانچه تفصیلش در کتاب حیوة العبادین مرقوم است
و چون حق تعالی از دو جوان مفید شد بسیار از کد کاوان خط کرده گفته
اند که روزش که روز ماه ربیع الاول است مسجرت است بر این شهر
این بزرگ عظیم روزه بدارند هر چند علماء درین روزه یاورت ذکر کرده اند
اما از آن حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه هر دو
روزی است که صحیح است بجهانی که مذکور شد و شیخ طوسی در صحیح
گفته است که در روز اول ایام حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بقا
از حال نمود و حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه بر منصب جلیل افتاد
فا بر گردید پس زیارت آن دو امام عالی مقام درین روزه مناسبت است
و اما شیخ رحمه الله در حدیث و کتب و عمل بر هر طریقی و از آنجاست
و شیخ مفید رحمه الله علیه هم و غیر ایشان گفته اند که وقت امام حسن
عسکری صلوات الله علیه در روز هشتم ایام بود پس در آن روز زیارت
آن دو امام علیه السلام است **اما از آنجاست** بدانکه میافزاید
و غایب در تاریخ قتل عمر الخطاب خلافت است و مشهور میان بعضی است
که قتل آن در روز بیست و هشتم قادی الحجة بود چنانچه سابقا باو
اشاره شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند و مستند این دو قول نقل
مورخان است و از کتب معتبره چنان معلوم میشود که چنانچه الحال
در میان عوام شیعه مشهور است قتل او در کتب تاریخ الاول واقع
شده است و سابقا میان جمعی از محدثین شیعه نیز مشهور بوده است
و سید بزرگوار علی بن طاووس رحمه الله عنه در کتاب اقبال اشاره نموده
باینکه این بابویه رحمه الله روایتی از حضرت امام جعفر صادق را نقل
کرده است که آن ملعون در روز نهم ماه ربیع الاول بد زک اسفل جحیم

متشکل گردید و از نقل او چنین معلوم میشود که شیخ صدوق چنین
اعتقاد داشته است هر چند سید خود این حدیث را با وایلات نموده
است و اصحاب سند ذکر کرده است که جماعتی از شیعیان عجم و سنی
روزی را عظیم و بزرگ میگویند و خلعت بزرگوار است علی بن طاووس در
روایات القوادین مذکور است و القوت کرده است و روایتی درین باب بر او
نموده است چنانچه گفته است که روایت کرده از محمد بن ابی العلاء و غیر
و محمد بن محمد بن طبری بعد از آن که روزی ما منازعه کردیم در باب
عمر الخطاب و در فیم در شهر قم با زاهدین احناف فقی که از خواص اعیان
حضرت امام علی بن نقی و امام حسن عسکری صلوات الله علیه ما بوده
و محمد بن حضرت صاحب الامر علیه السلام نیز رسیده بود و چون
در آن کویتیم دختر عرافیه بیرون آمد و احوال احمد را از پرسیدیم
گفت که او امروز مشغول نماز عید است و آن روز نهم ماه ربیع الاول بود
گفتم سبحان الله عیدها بمومنان چهار است عید فطر و عید اخیری و عید
عید پرور و زجه که آن دختر گفت که احمد بن احناف از حضرت امام علی بن نقی
روایت میکند که امروز عید است و چهار عیدها است و از اهل
بیت رسالت و شیعیان ایشان ما گفتیم که بخصت طلب تا بر دواویم
چون آن دختر او را خبر کرد بیرون آمد بسوی ما و لنگر بسته بود و عیال
را خود پیچیده و بوی مشک از او ساطع بود گفتیم که این چه حال است
که در کویت ما حده میکنیم گفت الحال از غسل عید فارغ شدم گفتیم مگر
امروز عید است گفت بل و ما را اینجا خود در آورده و بروی من نشاند
و گفت روزی با جمعی از برادران خود نزد مولانا محمد و حضرت امام حسن
عسکری را رفتم و در میان زای در منزل این روز که شما نیز من آمدید
چون بخصت یافتیم و محمد بن حضرت امام حسن عسکری را دیدیم که آن حضرت
بجلس خود را از استاده و عجمه در پیش خود گذاشته و بدست میافزاید خود

عود در آن مجمره می اندازد و مجلس خود را ازین گذراند است و بر عتلا ما
و خلد مشکاران خود جامه های فاخر پوشانیده است گفتن بآن رسول الله
بدان و مادران ما ملا می تواند از برای اهل بیت سرور فرجی از
رو داده است حضرت فرمود که کدام روز منش از این روز نزد اهل
بیت عظم تراست بدو رستی که خبر داد مرا بدیدم که حدیفه بن الیمان
در روز نهم ماه ربیع الاول داخل شد بر خاتم رسول خدا صلی الله علیه
و آله حدیفه گفت که دیدم حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسن
و حضرت امام حسین صلوات الله علیه که با حضرت رسول صلی الله علیه
و آله طعام تناول می نمودند و امام حسن و امام حسین علیهما
السلام می گفت که به خوردن و از اناج و از اینها بزرگ و سعادت این روز
بدو رستی که این روز شب که حضرت اهلایک میگردانند مشق می نمودن
جل ثمار و درین روز مستحجاب میگردانند دعا می خوانند و از خوردن
این روز شب که حق تعالی درین روز قبول میکند اعمال عباد و درین
شمار از به خوردن که این روز است که ظاهر میشود از این که خداوند
قلک یومهم حاویه یحاطوا بقی این است چاهای ایشان که جاری
گردیده است بسبب ستمهای ایشان بخورید که این روز شب که شکسته
میشود و گوشت خورده خورد که این روز شب که هلاک میشود و
اهل بیت من و ستم کنندگان و دشمنان و غصب کنندگان ایشان به خوردن
که حق تعالی درین روز عاقبتی دشمنان شمار را باطل و هیا میگرداند
سد نفیه گفت که من گفتم بارسول الله ایا در میان امت تو کس خواهد
بود که هلاک این من آنها نماید حضرت فرمود ای حدیفه بنی از من اتفاقا
بر ایشان سر کرده خواهد شد و دعوی می نماید در میان ایشان خواهد
کرد و مردم را بسوی خود دعوت خواهد نمود و از آن به ظلم و ستم بدو
خواهد گرفت و مردم را از راه خدا منع خواهد نمود و کتاب خدا را

تصرف خواهد نمود و نسبت مرا بغیر خواهد داد و میراث مرا بزرگوار
منصرف خواهد شد و خود را بشوای مردم خواند و زیاده بی بروی
من علی بن ابی طالب خواهد کرد و ما را با اینها را با حق ضعیف خواهد شد
بوجود جلال خواهد کرد و در غیر طاعت حریف خواهد کرد و مرا و بر
مرا و بر من علی را بدو روغ داشت خواهد داد و در حق مرا از حق خود
محروم خواهد گردانید پس بغیر من او را بغیر خواهد کرد و حق الهی
در من روز مشحاب خواهد کرد این حدیفه گفت بارسول الله صلی
و آله علیه السلام که حق تعالی او را در حیات تو هلاک گرداند حضرت فرمود که
ای حدیفه دوست من دارم که خیرات کم برضای خدا و از او طلب کنم
غیر از این که در علم او گذشته است ولیکن از حق تعالی سوال کردم
که فضیلت دهد از روزی که در آن روز او به جهم میرود بر سایر روزها
تا آنکه انحرام آن روز سستی کرد در میان دوستان من و دوستان شما
من و اهل بیت من پس جو دخی کرد بسوی من که ای حدیفه صلی الله علیه و آله
در علم سابق من گذشته است که در یابد نزد اهل بیت ترا محنتها و بلاها
و مهنهای منافقان و غصب کنندگان از سبب کان من از مصائبی که تو
خواهی با ایشان کردی و ایشان با تو مکر کردند و نوبت ایشان را سستی
کردی و ایشان با تو خیانت کردند و نوبت ایشان ضایع بودی و ایشان
دشمنی تو را مال گرفتند و نواشی ترا خست و گردانیدی و ایشان تو را
تکذیب کردند و نواشی ترا بر گردید و ایشان تو را در طبعه گذاشتند
سوگند نایم نکنی بحول و قوت خود و یا دشمنی خود که الله به کشایم
برو و یکی که غصب کند حق را که و حق نیست بعد از تو هر روز
از کس تر از من میگوید که او را قیامی میگوید و او را در صحنه جاد کند
که سلطان از سر به خود بر او مشرف شود و او را لعنت کند و آن منافق را
قیامت عجز کند که نام برای فرعونهای دیگر که در زمان نبی کریم بود

بوده اند و سایر دشمنان دین و ایشان را و دشمنان ایشان را بوسی
جهنم برآمد و دیده های کبود و روهای ترش و اخلاص مدلت و خوار
و بیستایی و ایشان را ابدالا باد در عذاب خود بدارم ای محمد صلی الله علیه
و آله بنبرسد علی بنبر له نوکته باشد بفرسد با و از بلاها از فرعون او و
عصک کشتن حق او و خرامت میکند مین و کلام مراد کند میکند و شک
هم نمی آورد و مردم را ضعیف میکند از راه و ضایعی من و کوشاله برای امت
نور بیا میکند که آن ابو بکر است و کافر میشود مین در عرش عظیم و حلال
من بد رشتی که من امر کرده ام ملائکه هفت آسمان خود را که برای شهادت
و بحیان دین شما عند کشتن از وزیرا که اهل ملعون کشته میشود و امر کرده
ام ایشان را که هر کسی که امت مرا نصیب کند در برابر منیت المعصوم و کشته
بر من و طلب امر از من نماید برای شهادت و بحیان شما از فرزندان آدم
و امر کرده ام ملائکه نویسندگان آسمان را که ازین روز ناسه روز دیگر
نام بر دارند و بنویسند که کاهان ایشان را برای که امت نو و وحی بوسی
بخش این روز را عید کرد اندم برای نو و اهل بیت نو و هر که تابع ایشان
باشد از مؤمنان و شیعیان و سواد کند یا دیگر بر خود بفرست و حلال خون
و علو منزلت و مکان خود که عظام کسبی را که این روز را عید کند و ترا
من ثواب آنها که بد و عرش احاطه کرده اند و قبول کنم شفاعت او را از
خونچو نشان او و زاید کنم مال او را و اگر دشمنی دهد از خود و عیان خود
درین روز و هر سال درین روز صد هزار کس از مؤمنان و شیعیان
شمارا از اقصای جهنم آزاد گردانم و ایشان را قبول کنم و کاهان ایشان
بیا مردم حد بقیه گفت که پس برخواست رسول خدا صلی الله علیه و آله
و بخانه ام سلمه رفت و من برگشتم و صاحب بقیه بودم در گفتن عمارت
بعد از وفات رسول خدا دیدم که از وجه من برای نیکو و گفتن اصحاب
خود را اظهار کرد و از دین برگشت و از امان حیاتی و قناعت برای عصب

و امانت و خلافت برز و فرات را تحریف کرد و ایشان در خانه و حجره
و بدنه آنها در دین خدا پیدا کرد و ملت بفرمود را تغییر داد و سنت آن
حضرت را بدل کرد و شما را که حضرت امیر المؤمنین زد کرد و فاطمه و دختر
رسول خدا صلی الله علیه و آله را بد و زور و کشتن داد و فدا کرد و عصب
کند و بیهود را از ضایعی و محوین را از خود را جانی کرد و نور دین را خط
را محو کرد و در صراط حق اهل بیت رسالت نکر و جمیع سنتی را
خدا را از طرف کرد و بدین کشتن امیر المؤمنین کرد و خود و ستم را در
مردم علامه کرد و هر چه خدا حلال کرده بود حرام کرد و هر چه خدا
کرده بود حلال کرد و حکم کرد که از یوست شمر و مردم و دین را ازین
کشت و در بر کرد و شک فاطمه زهرا علیهما السلام زد و کشت حضرت را
صلی الله علیه و آله و عصب و خود را لاف و بر حضرت امیر المؤمنین
اغوا است و بنا از حضرت معارضه کرد و رای آن حضرت را سفاک است
داد حد بقیه گفت که پس حق تعالی دعای تو کرده خود و دختر و خود
در حق آن منافق مستحباب کرد و کشت و قتل او بر دست کشتن او باز
پس دفع بخت امیر المؤمنین که از حضرت را کشت و مبارک داد که بقیه
آن منافق کشته شد و بعد از حق تعالی و اصل کردید چون حضرت مراد
گفت ای حد بقیه ایما در خاطر داری از روزی که آمدی بنزد سید و اقامت
رسول خدا صلی الله علیه و آله درین روز من و دوست بپا و حسن
نزد او نشسته بودیم و بنا او طعام میخوردیم پس براد لا که کرد بر حضرت
این روز و گفت علی ای برادر رسول خدا صلی الله علیه و آله حضرت فرمود
که به خدا سوگند که من روزی که حق تعالی در آن دیده آل رسول
روشن کرد و این روز و من برای این روز هفتاد و دو نام میدادم حد بقیه
گفت یا امیر المؤمنین میخوانم این نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود
ه ای پسر و از شما است که مؤمنان از شران منافق استراحت کنند

روز و زایل شدن کرب و غم است. روز غریزه و بزم است. روز بخت
کاهان و شجاعت است. روز اخلاص و نیکو برای مؤمنان است. روز برکت
علم است. روز عبادت است. روز بزرگوار است. روز
عافیت است. روز بزرگوار است. روز طلب خیرها و مؤمنان است. روز
عند بزرگ خدا است. روز مسخ شدن دعا است. روز مؤمنان است.
است. روز وفای عهد است. روز شک و طاعت است. روز کندن خار است.
است. روز زایل شدن ظلم است. روز شکسته شدن شوکت غافلان
است. روز بخت و هموم است. روز فتح است. روز عجز اعمال کافران است.
روز ظهور قدرت خدا است. روز عفو از کاهان و شجاعت است.
روز فرج ایشان است. روز نوبه است. روز انانیت است. روز
روز زکوة بزرگ است. روز غلبه است. روز اندوه و باغیان است. روز
که شد زاب در کله می خال غافلان است. روز خوش و مؤمنان است. روز
عید اهل بیت است. روز طغیان و بخت است. روز بخت و مؤمنان است. روز
شدن اعمال شعیان است. روز بخت و بخت است. روز بخت و مؤمنان است.
مؤمنان است. روز غلبه و مؤمنان است. روز وفات معلوم است. روز سرور و
بیت است. روز مشهور است. روز شهرت و شهرت است. روز عزت و
بنیان خلافت است. روزی است که ظالم انکشتند و بندگان کبر و
روز نسیه است. روز شرف است. روز خشت شدن دلهای مؤمنان
است. روز شهادت است. روز نازکی بوشان اهل ایمان است. روز
کشتن از کاه مؤمنان است. روز بخت و بخت است. روز بخت و مؤمنان است.
دلهای مؤمنان است. روز برطرف شدن یادشاهی منافقان است.
روز نوبت اهل ایمان است. روز وفای مؤمنان است. روز کافران
روز مظالم است. روز مغایره است. روز قبول اعمال است. روز
و عظیم است. روز خاله و عطا است. روز شکر و خال است. روزها

مظلومان است. روز وفای مؤمنان است. روز بخت و بخت است. روز
است. روز فاش کردن زارها است. روز کثرت شدن بدعتها است.
روز رسیدن بر حقایق الهی است. روز یاد کردن اعمال است. روز بزرگ
کاهان است. روز زنده کردن بخت است. روز عبادت است. روز عوطفه
و صحت است. روز انعام و پیشوایان و زام است. بدینچه که کس که کس
صبر است. امیر المؤمنین برخواستیم و گفتیم که اگر در بنایم از افعال خیر و نیکو
توابع را داریم مگر بخت است. روز و زام است. روز بخت و بخت است. روز
از روی من خواهد بود. روز بخت و بخت است. روز بخت و بخت است. روز
این حدیث را از احمد بن اسحق شنیدیم که هر یک برخواستیم و بخت و بخت است.
سیدیم و گفتیم که بخت و بخت است. روز و زام است. روز بخت و بخت است.
تا آنکه قضیت این روز را بجا می آید. روز بخت و بخت است. روز
روز را عید کردیم و صاحب کتاب و زام است. روز بخت و بخت است.
از خطای این روز بخت و بخت است. روز بخت و بخت است. روز
روایت دیگر و افق این حدیث باقی است. روز بخت و بخت است. روز
راست شعیان را که این روز را عظیم نمایند و اطهار و سرفروشان
درین روز بخت و بخت است. روز بخت و بخت است. روز بخت و بخت است.
که صاحب کتاب مسافر الشیعه روایت کرده است که هر که روز نهم
ماه ربیع الاول چربی اتفاق کند حق تعالی کاهان او را بیاورد و بخت
است. درین روز طعام برادران مؤمن و خشنود کرد. بخت و بخت است.
دادن بر عیال خود و دیگران و بوشیدن جامه های نو و شکر و عبادت
حق تعالی و این روز برطرف شدن غمها است. روز و زام است. روز
تذکره که از قبل این روز کاهان معلوم میشود که بخت و بخت است. روز
و بخت و بخت است. روز بخت و بخت است. روز بخت و بخت است. روز
منازعتیه مشهور بوده است و بخلاف روایتی بنظر نمید آید و

و اتفاق مورخان عامه با احادیث معتبره معارضه نمیکند و اگر کسی
استبعاد کند که جنه فاحشه عظیم که سب خان جوی و سر و جوی کرده
چون میباید بود که مضبوط نماید جواب این است که این لغوه از واسطه
وفات حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و شهادت حضرت امیر المؤمنین
عظیم تر نسبت و در هر یک از آنها خلاف میان خاصه و عامه آورده
اول اتفاق دارند عامه بر آنچه مختار و شیعه است و اگر گویند که باعث
برافروزی ایشان در اینجا نیست جواب گوئیم که شکر در هر یک و جایز است
و باعث قوی در اینجا هست زیرا که ممکن است که برای دفع ثمنات
اختیای آن نموده باشند و علی ایحال چون مدار علی خاصه و عامه
بر آنست که در مسجیات با احادیث ضعیفه منتهی نمیشوند بنا بر آنست
چیزی که از ائمه ظاهرین صلوات الله علیهم وارد شده است که هر یک
توایی از خدا باور رسد و علی و از اینجا آوردن ثواب باور داده میشود و در
چنان نباشد که باور رسیده است پس اگر ایحال این روز را که تو هستی
از شایع وارد شدن باشد و مخالفی با ایات و اخبار نداشته باشد
کسی بعمل آورد خوب خواهد بود و مستحق ثواب خواهد گردید و بعضی
میگویند که عمر بن سعد علیه اللغه درین روز حجته و اصل شده است
اگر چنین باشد این شرافت نیز برای او کافی است و شیخ مفید رحمه الله
گفته است که در روز دهم ایام حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
و مسیح است برای شکر و تواضع عظیم البر که شمعان روز بداند
و گفته است که در روز دوازدهم ایام حضرت رسول صلی الله علیه و آله
مدینه طیه شد و از شدن شمعان این گردید و این سبب روز مبارک
است و ایضا دولت بنی مرقان که از بنیه بنی امیه و از دشمنان اهل
بیت بودند و این روز دولت ایشان را خرابید و ذابلی گردید و این نیز
فضیلت دیگر است برای این روز و اگر سنیان و کلامی معاد حضرت

رسول صلی الله علیه و آله را درین روز میداند و میباید که
رحمه الله و علی ایام امیه نیز در کتاب کافی چنین قایل شده است و بعضی
از باب حجاب موافق با بعضی از روایات این را اظهار میدارند و اگر
چه خلاف مشهور میان علما می باشد است اما اگر روز و غسل و شستن
اعمال که در روز هفتم مذکور خواهد شد درین روز بعمل آوردند
حیاط افراط است و سبب نظر و سبب از بعضی از علما بر عزم روایت کرده
است که سبب است که در روز دوازدهم ایام دوازدهم نماز حجاب آوردند
و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و در رکعت
دویم سه مرتبه قل هو الله بخوانند و ایضا شیخ مفید و شیخ طوسی
گفته اند که نزد یسید علیه اللغه و العذاب الشدید در روز چهارم
ایام بدر که اسفل جیم مشعل گردید باید که شمعان این روز را بخود
مبارک دانست و شکر جفائی برای این نعمت عظمی ادا کند و بعضی
این روز را سنت داشته اند **فصل** در فضیلت و اعمال روز هفتم
ایام است و مشهور میان علما بر آنست که ولادت کثیر السعداء
حضرت رسالت صلی الله علیه و آله در روز هفتم هفتم ماه ربیع الاول
و الفتح شد و در بعضی از روایات وارد شده است که عروج از حضرت پناها
نیز در رکعت هفتم واقع شده است و شب و روزش هر یک و مبارک است
و در هر روز از حضرت رسالت و حضرت امیر المؤمنین مناسب است
و علما ذکر کرده اند و روزه آن روز فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید
علیه الرحمه گفته است که این روز شریف است و بنویسند فرقه خجسته
شیعه از قدیم الانام الی الان را انظم منکره و در روز مبارک
روزی میباشند و از ائمه هدی منقول است که هر که این روز را روزه
دارد ثواب روزه یکسال برای او نوشته شود و مستحب است که بخشد
با ثواب حاجات بدهند و مؤمنان و مؤمنات را شاد گردانند و زیارت

[illegible]

وَالْقُرْآنِ
مُحَمَّدٌ

السج

[illegible]

عَلَيْكَ وَ

غارف بحبك فغتر في القصر في فبايه بالبحر غير منكسر ما
 استغنى اليه من فضلك مؤمن بالمزيد ان من ترك مؤمن بالكتاب
 المنزل عليك لخل خللك حقا مكن شاهد يا رسول الله مع كل شاهد
 لا تخلفا عن كل ما جلدك قد بلغت رسالتك وصحت لا منك
 لا هذت في سبيل ربك وصدعت بامير واحمك الاذي مني
 ودعوت الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة الجميلة واديت
 الحق الذي كان عليك وانك قد روفت بالمؤمنين وعطيت على الكفا
 وعبدت الله مخلصا حتى انا ان الفين قبل الله بك اشرف محل الميزان
 واعل متارل المفسرين وازرع درجات المرسلين حيث لا يفتك
 ولا يتوكل فاق ولا تفتك سابق ولا يطع في اذراك طامع
 الحمد لله الذي استغنى بامك من الملكة وهذا بامك من الضلال والو
 نورناك من الظلمة فالحمد لله يا رسول الله من معوث افضل ما
 روي عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم انه قال يا ايها الناس ان الله يحب
 المتواضعين

ما جازي تبا عن امته ورسولا عن ارسل اليه يا انت يا ايها
 رسول الله ذكرك غارفا بحبك فغتر فضلك مستصلا لفضلك
 من ظلفك وخالق اهل بيتك غارفا بالهدى الذي اتيك عليه يا اي
 انت يا اي ونفسي واهلي ومالي وولدي انا اصلي عليك كما صلي الله
 عليك ملائكة وانبياء ورسله صلوة منسابة وافيه مواصلة
 لا انقطاع لما ولا امد ولا اجل جلي الله عليك وعلى اهل بيتك
 الطيبين الطاهرين كما انتم اهل البيت من اهل جود الله اهل جوامع
 صلواتك وتواهي بركاتك وقواضيل خيرتك وشرايف خصالك و
 تسليما لك وكراماتك ورحماتك وصلواتك ملائكة المفسرين و
 انبياءك المرسلين وامينك المتقين وعبادك الصالحين واهل
 السموات والارضين ومن سجع لك يا رب العالمين من الاولين
 والاخرين على محمد عبدك ورسولك وشاهدك ونيك وامينك
 وصلى الله على محمد وآله وسلم

وذكر
 في نسخة اخرى

[illegible]

نقصانی

وَيَهَيِّئْ غَمًّا وَأَوْعِدْ عَذَابَهَا الْعَذَابَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِهَا
مَقَامُ الْحِزْبِ وَالَّذِي يَوْمَ تَقُصُّ فِيهِ الْأَسْثَارُ وَفِيهِ الْأَسْثَارُ
وَالْقَضَاخُ وَتُرْخَلُ فِيهِ الْأَرْضُ يَوْمَ الْحَسْبِ يَوْمَ الْأَفْكِ يَوْمَ الْأَفْكِ
يَوْمَ النَّعَابِ يَوْمَ الْفَضْلِ يَوْمَ الْخِزْيِ يَوْمَ كَانَتْ مَقْدَارُهُ حَسْبِ الْفَضْلِ
يَوْمَ الْفَضْلِ يَوْمَ تَرْجَفُ الْأَرْضُ تَرْجَفُهَا الزَّلَازَةُ يَوْمَ اللَّشِّ يَوْمَ الْعَصْرِ
يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِيهِ وَأَبِيهِ
وَصَاحِبِهِ وَيَتَبَيَّنُ يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ وَانْكَفَافُ السَّمَاءِ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ
بِالْغَمَامِ غَمَامًا وَتَرَى الْأَرْضَ كَالْهَرَابِ وَتَرَى السَّمَاءَ كَالْهَرَابِ وَتَرَى
عَنِ مَوَاقِبِ الْأَرْضِ نَجْمًا وَتَرَى الْأَرْضَ كَالْهَرَابِ وَتَرَى السَّمَاءَ كَالْهَرَابِ
يَوْمَ يَرْدُونَ إِلَى غَاوِ الْعُقُبِ وَالشَّهَادَةِ يَوْمَ يَرْدُونَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ
الْحَيُّ يَوْمَ يُجْزَوْنَ مِنَ الْأَحْدَاثِ مِثْلَ مَا كَانَتْ تَأْتِيهِمْ مِنَ الْقَضَائِ يَوْمَ يَوْضُو
وَكَمَا تَأْتِيهِمْ مِنَ الْأَحْدَاثِ مِثْلَ مَا كَانَتْ تَأْتِيهِمْ مِنَ الْقَضَائِ يَوْمَ يَوْضُو
وَكَمَا تَأْتِيهِمْ مِنَ الْأَحْدَاثِ مِثْلَ مَا كَانَتْ تَأْتِيهِمْ مِنَ الْقَضَائِ يَوْمَ يَوْضُو

ربيع الأول

والسلامة
عليه

الاول والسلام عليك يا مقيم الجنة واطي السلام عليك يا من
 شرفك به ملكه ومعنى السلام عليك يا بحر العلوم ولهقا لقدره
 السلام عليك يا من ولد في الكعبة وروج في السما وولد في الدنيا
 وكان شهو هذا الملائكة الاصفاء السلام عليك يا من اصابنا الضياء
 السلام عليك يا من خصه النبي بحبيل الجناء السلام عليك يا
 يا شعلي في راس خاتم الانبياء ووفاء بنفسه شرف الاعداء السلام
 عليك يا من زدت له السم من قسامي ثم غور الصفا السلام عليك
 يا من انجي الله سفينته نوح يا منم اخيه حيث النظم الماحي
 واطي السلام عليك يا من انايت الله به ويا خيه على ادم اذ غوي
 السلام عليك يا فلان الفاء من ركبته تحاو من تاخر عنه هو السلام
 عليك يا من اطلب العناز وفتب القلا السلام عليك يا امير
 المؤمنين ورحمة الله وسكاته السلام عليك يا خجة الله على
 العالمين

السلام

من كثر وانا ب السلام عليك يا امام ذوي الالباب السلام عليك يا
 معتمد الحكمة وقصص الخطاب السلام عليك يا من غنى عالم الكفا
 السلام عليك يا من امان يوم الحيا السلام عليك يا فاضل الحكم
 القاطن الصواب السلام عليك يا المصدق بالخاتم في الخراب
 السلام عليك يا من كفى الله المؤمنين الفتنال يا يوم الاحزاب السلام
 عليك يا من اخصه الله بالوحي والنبوة وانا ب السلام عليك يا فاضل الخيرة
 وقالع الباب السلام عليك يا من دعا خيرا لا نام للبيت على فاشه
 فاسم نفسه للنبوة واجاب السلام عليك يا من له طوبى وحسن
 مقاب ورحمة الله وسكاته السلام عليك يا مختصم الدين والسياسة
 السلام عليك يا صاحب المحراب السلام عليك يا من تولى فضله
 سورة الفاروق السلام عليك يا من كتب اسمه في السما وعلى
 الشواذفان السلام عليك يا مظهر الحبيب والامان السلام
 عليك يا من اصابنا الضياء

السلام

السلام

عظيم الاوزار السلام على المختصين بالظاهرة النقية ان الخنا
 المولود في البيت ذي الانوار المرفوع بالسما بالبر الطاهرة التي
 المرضية التي هي اية الاظهار ورحمة الله وبركاته السلام
 على النبوة العظيم الذي هم فيه خلائفون وعليه يفتخرون وعنه
 يستلون السلام على نور الله الانوار وضيائه الا زهر ورحمة الله
 وبركاته السلام عليك يا ولي الله ورحمة وخالصة الله وخالص
 الله لعل الله يهديك في سبيل الله حق جهادك واشتد
 حرام الله وشرع احكامه وافمن الصلوة وانك النكوة وامر
 بالعرف وفتنك عن المنكر واجاهدك في سبيل الله ضارنا
 مجتهدا محنتنا عند الله عظيم الاجر حتى انك البقان فلعن الله من
 دغك عن حجتك وازالك عن مقامك ولعن الله من بلغك ذلك
 او كرهه او اذن له

نقطة

سبح

فرضي بك اشهدك الله وملائكته ورسله اني وال من والاك وعاد
 انما ذلك السلام عليك ورحمة الله وبركاته يا ولي الله
 اشهدك انك كاتم كلامي وشهادة مقامي واشهدك يا ولي الله
 والاداء ما مولاي يا حجة الله يا امير الله يا ولي الله ان يني
 عز وجل دوني فاذنك ظهري ومنعني من الزيادة وكره
 احشائي وقد هرب الله عز وجل واليك فبق من اتممت على
 وانشر غاك امر خلقه وفرط طاعتك بطاعته وموالا انك بموالا
 كن لي الى الله شفيعا ومن النار مجبرا ومن الدهر ظهيرا
 بحسن وقورا يا ولي الله يا حجة الله يا باب الله ولبيك وازورك واللا
 بغيرك والنار في نيرانك والبيع وكل في جوارك بيا لك ان شفع
 لدا الله وقضاء حاجته ونجح طلبه في الدنيا والاخرة ذلك
 عند الله الحجة العظيم والشفاعة المقولة فاجعلني بمولاي من
 انما

وايداء
 السبح

نقطة

نقطة

که در این کتاب من و بهر آن که عالم بود و دیده که بر نفس نورانی و از جنبه انوار مگر در و کتب

و در روز شنبه بیستم ماه ذی القعدة سنه ۱۰۸۰

ربیع الاول

مَنْ يَكْبِتْ وَجِبَةً

آئینہ سلیمان

فضل

اعلينا بمَرْضَانِكَ وَلَمْ تَخْلُصْنَا مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ يَا مَهْدِي
 دَعَاكَ بِهِ نَوْحُ فَخَيَّيْكَ مِنَ الْقَرْصَةِ أَهْلَكَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَنْ يَخْتَبِئُوا
 بِمَا خَوَّفُوا مِنَ الْبَلَاءِ وَأَسْأَلُكَ يَا مَهْدِي دَعَاكَ بِهِ قَوْمٌ خَفَّتْ
 مِنْ رَوْحِ الْعَقِيمِ أَنْ يَخْتَبِئُوا مِنَ الْبَلَاءِ الَّذِينَ بَالُوا الْأَخِرَ وَعَلَى بَعْضِهَا
 وَأَسْأَلُكَ يَا مَهْدِي دَعَاكَ بِهِ صَالِحٌ فَخَيَّيْكَ مِنْ خَيْرِ بَقِيَّةِ
 دَعَاكَ بِهِ لَوْطُ فَخَيَّيْكَ وَالْمُؤْتَفِكَةُ وَالطَّرِيقَةُ أَنْ يَخْتَبِئُوا مِنْ خَيْرِ
 الَّذِينَ بَالُوا الْأَخِرَ وَأَسْأَلُكَ يَا مَهْدِي دَعَاكَ بِهِ شُعْبٌ فَخَيَّيْكَ مِنْ عَدَا
 بَوْمِ الظَّالِمَةِ أَنْ يَخْتَبِئُوا مِنَ الْعَذَابِ إِلَى رَوْحِكَ وَرَحْمَتِكَ وَأَسْأَلُكَ
 يَا مَهْدِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ فَخَيَّيْكَ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا
 أَنْ يَخْلُصُوا كَمَا خَلَّصَهُ وَأَنْ يَخْلُصَ مَا خَرَفَهُ بِرَحْمَتِكَ بَرْدًا وَسَلَامًا
 كَمَا جَاءَتْهَا عَلَيْهِ وَأَسْأَلُكَ يَا مَهْدِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ عَمَلًا
 فَخَيَّيْكَ الْأَسْرَاءَ بِأَسْرِهِمْ وَأَسْأَلُكَ يَا مَهْدِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ عَمَلًا

دَعَاكَ

[illegible]

انفیات
جمہور

ولم يعمل معصيته ولم يلقه بها ان يعصمني من اغراض المعاصي
تلقا كظاهرين لئلا تترك فكلنا معصيته واسألك باسمك الذي
دعنا لك منهم فقلولكها نحن ان نوقتنا ونخلصنا بحضرة عندك
وعند كل ملية حتى نطهر نحننا على طاعتنا واسألك باسمك الذي
دعنا لك به عيسى بن مريم فاجبني به المولى واقره الاله والابن
ان نخلصنا ونبرانا من كل سوء ووافقه والو ونخلصنا جو طينته
في الدنيا والآخرة وان نرزقنا العافية في ابدنا واسألك باسمك
الذي دعنا لك به الجواريون فاعصمهم حتى يلقوا عن عيسى بن مريم
يد وصرف عنهم كد الجبارين وتوكلهم ان نخلصنا ونخلصنا
من الدخا والمظالم واسألك باسمك الذي دعنا لك به
فرقت عنه الم العذاب ان نرفع عنا الم العذاب في الدنيا والآخرة

بن نام

سلك

واسألك باسمك الذي دعنا لك به الحضر حتى نقبته ان نخرج عنا
ونخلصنا من ظلمنا ونرزقنا الى ما أمرك واسألك باسمك الذي
دعنا لك به عيسى بن مريم فاجبني به المولى واقره الاله والابن
ان نخلصنا ونبرانا من كل سوء ووافقه والو ونخلصنا جو طينته
في الدنيا والآخرة وان نرزقنا العافية في ابدنا واسألك باسمك
الذي دعنا لك به الجواريون فاعصمهم حتى يلقوا عن عيسى بن مريم
يد وصرف عنهم كد الجبارين وتوكلهم ان نخلصنا ونخلصنا
من الدخا والمظالم واسألك باسمك الذي دعنا لك به
فرقت عنه الم العذاب ان نرفع عنا الم العذاب في الدنيا والآخرة

دعنا بك يرحمك الله

مِنْ أَمْرِ عَلَى مَرْئِيٍّ مِنْ عِلْمِهِ أَنْ تَدْرُو أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَتَقُولُونَ
وَأَنْ تَجْهَرُوا بِالْقَوْلِ فَنَدَّبَ إِلَيْكُمُ الْمَلَائِكَةُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
الْإِسْمَاءُ الْحُسْنَى وَأَنَا الْخَرُوفُ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ إِنَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي إِنَّمَا جَعَلْتُكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي
إِلَيْهِ آيَاتِنَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ وَذَالِجُونِ إِذْ ذُهِبَ مُعَاضِدًا
فَقُلْ أَنْ لَنْ تُقْدِرُوا عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
سُبْحَانَكَ أَنْتَ كُنْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ فَمِنَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخَلْقُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَلَهُ الْحُكْمُ
وَأِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَذْكُرُوا
الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ كَانُوا مُنْكَرِينَ

قوله

وَمِنْ آيَاتِهِ

لَقَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِي تَوْفُكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ الْأَمْوَالِ
فَاتِي تَصْرُفُونَ غَافِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبِ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذِي
الْقُلُوبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَ الْمُسْلِمِينَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِي تَوْفُكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَارَكَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ
هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ دَعَا مَخْلُصِينَ لَهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ
رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ سُبْحَانَكَ رَبُّكَ رَبُّ السَّمَوَاتِ الْأُولَى وَالْأُولَى وَالْآخِرُ وَلَهُ الْحُكْمُ
وَأِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَقَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِي تَوْفُكُونَ
ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَقَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِي تَوْفُكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ
خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَقَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِي تَوْفُكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ

وَعَلَى اللَّهِ قَلْبُكَ وَكُلُّ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَلْكَ عَنْكَ الشَّرَّ بِعَيْنِكَ تَحْتَهُ
 وَأَسْتَلْكَ عَنْكَ الشَّرَّ بِعَيْنِكَ تَحْتَهُ خادما لكم در سجده اوله در سجده اوله در سجده اوله
 وَرَحْمَةً لِّبَنِي بَيْتِكَ تَحْتَ وَطْأَةِ رِجْلَيْكَ لَيْسَ بَعْدَ هَذَا بَلَاءٌ وَسَعَادَةٌ لِّبَنِي بَيْتِكَ
 وَرَحْمَةً لِّبَنِي بَيْتِكَ وَرَحْمَةً لِّبَنِي بَيْتِكَ وَرَحْمَةً لِّبَنِي بَيْتِكَ وَرَحْمَةً لِّبَنِي بَيْتِكَ
 شَفَاعَةً وَهَذِهِ لَا يَكُونُ بَعْدَهُ ضَلَالَةٌ وَآمِنًا لَا يَدْخُلُهُ كُفْرٌ أَوْ فُلْجٌ
 لَا يَدْخُلُهُ فِتْنَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَلْكَ الشَّعْءَ فِي الْفِتْرِ وَالْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ
 وَالْقَوْلِ الثَّابِتِ وَأَنْ تَنْزِلَ عَلَيَّ الْأَمَانَ وَالسَّجْدَ وَالشُّرُورَ وَتَضَرَّ
 الْبُغْيَمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَرِّفْنِي بِرُكْنِ هَذَا الشَّهْرِ وَبِعَمَلِهِ
 وَأَرْزُقْنِي خَيْرَهُ وَأَصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَاجْعَلْهُ فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ وَقَدْ أَنْتَ الْخَيْرُ فَهَبْ لِي شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ
 وَأَشْفَاقًا مِنْ عَذَابِكَ وَحَيَاءً مِنْكَ وَتَوْفِيرًا وَاحْلَا لِي الْخَيْرَ بِوَحْلٍ مِنْ لَدُنْكَ
 فَلْيُيَسِّرْهُ لِي وَتَقَرُّ مِنْهُ جِلْدِي وَتَجَافَى لِي حُجَّتِي وَتَدْمِغْ مِنْهُ عَيْنِي وَلَا
 تَخْلُ مِنْ ذِكْرِي فِي لَيْلٍ وَنَهَارٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 عَلَيْكَ وَمَا عَنِّي أَنْ يَبْلُغَ مَدْحِي وَشَافِي مَعْقِلَهُ عَلَيَّ وَصِيرَ رَأْيِي

وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَلِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنَا
 الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْغَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ
 الْعَلِيُّ وَأَنَا الْغَنِيُّ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
 وَأَنَا الْخَلْقُ أَمُوتْ فَأَعْفِرْ لِي وَأَرْحَمِي وَأَعْطِنِي وَبَلِّغْ فِي دُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ
 وَتَجَاوِزْ عَنِّي وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
 الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَصَلِّ
 عَلَى خَلْفَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْفَتِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْهُ دَرَجَةً وَكَرَمَ مَقَامَةٍ وَ
 اجْزِلْ ثَوَابَهُ وَأَفْلَحْ حُجَّتَهُ وَأَظْهِرْ غَلْدَةَ وَعَظْمَ نُورِهِ وَأَدِمْ كَرَامَتَهُ
 وَأَحْيِي بِهِ أَقْبَنَهُ وَدَرِيَّةً وَأَوْزِدْ لَكَ عَيْنَهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا كَرِيمًا
 الشَّيْخَ تَبَّحًا وَأَعْظَمَ مُنْزَلًا وَأَشْرَفَ قَدْرًا وَأَعْلَاهُ مَقَامًا وَأَفْضَلَهُ
 فِي الْحُجَّةِ مَنَازِلًا اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا دَرَجَةَ الْوَسِيلَةِ وَشَرِيفِ نَبِيَّائِهِ وَنُورِهِ
 وَبَرَاهَنِهِ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ وَفَاتِنَتَهُ وَتَقَبَّلْ حُلُوهُ الْمَنَةِ عَلَيْهِ

در سجده اوله

الْحَيُّ اَنْزَلْنَاهَا عَلٰى الْبَنِي اِمَامِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ مِنْ التَّوْبَةِ وَالْاَمَلِ
 كَرَامَتُهُمْ وَرُسُلُهُمْ عَلٰى بَنِي اِمَامِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ مِنْ التَّوْبَةِ وَالْاَمَلِ
 وَالنَّبِيِّ وَالْكَرَامِ الْعَظِيمِ قَاتِلِ فِيهَا اَسْمَكَ الْاَعْظَمَ وَمَا فِيهَا مِنْ اَسْمَاكَ
 وَرُسُلِهِ وَرُسُلِكَ وَرُسُلُهُمْ عَلٰى بَنِي اِمَامِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ مِنْ التَّوْبَةِ وَالْاَمَلِ
 النَّبِيِّ اَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُسَيِّجَ عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَشَيْعَتِهِمْ
 وَتُحْيِيَهُمْ وَتَقْبَلَ ابْوَابَ السَّمَاءِ لِذَعَائِهِمْ وَتَرْفَعَهُ فِي عِلِّيِّينَ وَتَاذَكَ
 فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ بِمَجْدِ عِظَامِهِ فِي مَقْلٍ وَسُوَابِحِ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ اَحَدٌ كَيْفَ هُوَ وَقَدْ رَزَقَهُ الْاَنْفُسَ مَرَّةً اَلْهَوَاةَ
 بِالْمَاءِ وَكَسَبَ الْاَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ اَحْسَنَ الْاَسْمَاءِ يَا مَنْ
 بَقِيَ نَفْسُهُ بِالْاَسْمِ الَّذِي يَفْضِلُ بِهِ خَاصَّةً مَنْ يَدْعُوهُ اَسْمَاكَ الْحَيُّ
 ذَلِكَ الْاَسْمِ فَلَا شَقِيْعَ اَوْ يَنْتَلِي مِنْهُ اَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقْبَلَ
 لِي خَوَالِجِي وَتَقْبَلَ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالحَسَنُ وَالحُسَيْنُ وَعَلِيٌّ
 وَخَوَالِجِي وَتَقْبَلَ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالحَسَنُ وَالحُسَيْنُ وَعَلِيٌّ
 وَخَوَالِجِي وَتَقْبَلَ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالحَسَنُ وَالحُسَيْنُ وَعَلِيٌّ
 وَخَوَالِجِي وَتَقْبَلَ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالحَسَنُ وَالحُسَيْنُ وَعَلِيٌّ

صَلَوَاتُكَ وَسَلَامُكَ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ عَلَيْهِمْ صَوَابُ لَيْسَ يَقْبَلُوكَ
 تَشْفَعُهُمْ فِي وَلَا تَزِدْ خَلْقًا يَحْيَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَيْسَ خَاجِبُهُمْ يَخُودُ وَاطْلُكُ
 دَاغِ اَلْهَرَفَاءِ اَسْتَ بَلَا تَكْذِبُ وَتَقْتَدِرُ عَلَيْهِ نَوْحَاءُ وَكَشَاوِلُ وَنَوَادِي
 وَخَوَاهِ سَتَمِ مَسْحُوكَاتِ اَسْتَ كَهْدَا هَامِي مَقُولًا اِلَهَ خَوَالِجِي وَهَيْزَلِ اَلْهَرَفَاءِ
 صَحْفَةٍ كَامِلَةٍ اَسْتَ كَهْدَا هَامِي مَقُولًا اِلَهَ خَوَالِجِي وَهَيْزَلِ اَلْهَرَفَاءِ
 خَوَالِجِي كَرَامَتُهُمْ وَرُسُلُهُمْ عَلٰى بَنِي اِمَامِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ مِنْ التَّوْبَةِ وَالْاَمَلِ
 قَاتِلِ فِيهَا اَسْمَكَ الْاَعْظَمَ وَمَا فِيهَا مِنْ اَسْمَاكَ وَرُسُلِهِ وَرُسُلِكَ وَرُسُلُهُمْ
 عَلٰى بَنِي اِمَامِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ مِنْ التَّوْبَةِ وَالْاَمَلِ
 النَّبِيِّ اَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُسَيِّجَ عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَشَيْعَتِهِمْ
 وَتُحْيِيَهُمْ وَتَقْبَلَ ابْوَابَ السَّمَاءِ لِذَعَائِهِمْ وَتَرْفَعَهُ فِي عِلِّيِّينَ وَتَاذَكَ
 فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ بِمَجْدِ عِظَامِهِ فِي مَقْلٍ وَسُوَابِحِ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ اَحَدٌ كَيْفَ هُوَ وَقَدْ رَزَقَهُ الْاَنْفُسَ مَرَّةً اَلْهَوَاةَ
 بِالْمَاءِ وَكَسَبَ الْاَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ اَحْسَنَ الْاَسْمَاءِ يَا مَنْ
 بَقِيَ نَفْسُهُ بِالْاَسْمِ الَّذِي يَفْضِلُ بِهِ خَاصَّةً مَنْ يَدْعُوهُ اَسْمَاكَ الْحَيُّ
 ذَلِكَ الْاَسْمِ فَلَا شَقِيْعَ اَوْ يَنْتَلِي مِنْهُ اَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقْبَلَ
 لِي خَوَالِجِي وَتَقْبَلَ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالحَسَنُ وَالحُسَيْنُ وَعَلِيٌّ
 وَخَوَالِجِي وَتَقْبَلَ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالحَسَنُ وَالحُسَيْنُ وَعَلِيٌّ
 وَخَوَالِجِي وَتَقْبَلَ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالحَسَنُ وَالحُسَيْنُ وَعَلِيٌّ
 وَخَوَالِجِي وَتَقْبَلَ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالحَسَنُ وَالحُسَيْنُ وَعَلِيٌّ

لَهْضَلِهِ بِصِدِّيقٍ مَرْثِيًّا مَرْثِيًّا عَلَيْهِ وَهَوَا الْغَفُورَ الرَّحِيمَ لَسْمِ اللَّهِ
صاحب طهارت و برکت است که در روزهای این ماه در هر روز یک بار
 الشَّحْرِ الرَّحِيمِ بِحَسْبِ اللَّهِ تَعَالَى لَسْمِ اللَّهِ تَعَالَى لَسْمِ اللَّهِ تَعَالَى
در هر روز یک بار در هر روز یک بار در هر روز یک بار
 حَسْبِ اللَّهِ تَعَالَى وَنَعِيمَ الْوَكِيلِ وَافْوَضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرُ الْغِيَابِ
این دعا را در هر روز یک بار در هر روز یک بار در هر روز یک بار
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَتَيْتُكَ
بیت دعا که در هر روز یک بار در هر روز یک بار در هر روز یک بار
 مِنْ خَيْرٍ فَقَبِلْ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ وَمَا أَنْتَ بِظَالِمِ الْغَنِيِّ
از هر روز یک بار در هر روز یک بار در هر روز یک بار
 رَسُولُ بَرٍّ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ
 وَأَنْ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ
اول از دهه میانه است و در بعضی از روایات عکس این نیز وارد شده است
 اَتَّبِعْ جِهَارَ شَكَبَةِ أَوَّلِ وَجْهِ شَكَبَةِ آخِرِ وَجْهِ شَكَبَةِ أَوَّلِ زِدْهُ مِثْلَ
اول از شهر و شهر است و سن از حضرت نالی واجبات است در فضیلت و
 نَأْكِدْ وَأَنْ حَضَرَتْ تَمَازُ شَكَبَةِ زَادْ هَرَبْ وَرُزْ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ مَوَاطِنَ
فرموده است رکعت نافله پیش از نماز ظهر و هشت رکعت پیش از نماز عصر
 وَجْهِ وَرَكْعَتِ تَعْدَا زَمَانًا وَدُورَ رَكْعَتِ وَنِوَرِ تَعْدَا زَمَانًا وَخَلْفَ وَجْهِ
نشسته کرده میشود برابر یک رکعت است و باز ده رکعت نماز شب و در هر
بیش از نماز صبح و اینها مقسم فرماید اند و در ثواب و ناکید مثل آنکه در
ما فرماید اگر هر که کند سن است که نفا کنند و از برای برادران کفا
لیک مد از کندم با خود برای نافله و روز و یکبار از برای شب مضر کرد
همچنین روزه است دو برابر روزه واجبات است که تمام ماه شعبان است و
در ده ماه دیگر هر ماه سه روز و اگر کوفت شود سن است که نفا کنند

وَأَكْرَمُ دُنَا بَشَرَانِ دُشَوَارِ بَاشَدِ سَنَاتُكَ که در روزهای این ماه
اگر در شوار باشد بدل هر روز یکبار در هر روز یکبار در هر روز یکبار
 بیش از ده ماه و سه روز باشد و به حساب روزهای این ماه چهارده عاز
یک است یا یکند کندم که محبت و محبت و محبت و محبت و محبت و محبت و محبت و محبت
و اگر صد درم شاه بد کند محبت است و در هر روز یکبار در هر روز یکبار
صحیح از حضرت صادق علیه السلام است که حضرت رسول مدنی روزه است
افترد رکعت که هر یک که کند که هر یک که کند که هر یک که کند که هر یک که کند
اظهار کرد که کان کرد که دیگر روز است که هر یک که کند که هر یک که کند
روزه حضرت داود کوفت که یک روز روزه میداشت و یک روز اظهار میکرد
پس گفتا نمود آخر عمر هر روز سه روز در هر ماه بخوبی کند سن است
که امتیاز است از سایر عبادان حضرت و فرمود که این روزه برابر است با نهم
با روزه تمام سال و وسایل و شایسته طایفه را از شنبه بر طرف نمیکند و از
پرسید که کدام روزهاست فرمود که پنجشنبه اول و چهارشنبه
دهه دوم و پنجشنبه آخر پس بدید که چرا این روزها روزه میدارند
برای آنکه عذاب بر امتها میسابقی در این روزها نازل میشود است پس
امر کرد که در این روزها روزه بدارند برای دفع عذاب و در روایت دیگر
فرمود که پنجشنبه را برای این روزه بدارند که اعمال یک کار در این روز
بر عباد عزم میکنند و چهارشنبه میانه را برای این روزه میدارند که این
همچنین در روز چهارشنبه خلوص است و روزه سیرا است و چهارشنبه است و روزه
دیگر هر عذاب که بر امتها میسابقی نازل شده است در چهارشنبه میسابقی
نازل شده است و اگر در دهه اول و پنجشنبه باشد شنبه اول از این
هفت است و اگر کسی شود پنجشنبه دوم را بگیرد و اگر در دهه آخر پنج
شنبه بود یا باشد موافقی مشهور پنجشنبه دوم افضل است چنانچه در
وارد شده است و در روایت دیگر وارد شده است در پنجشنبه اول

طهر است و بعضی حمل کرده اند بر وی که محمل باشد که نجس نباشد
اول ماه دیگر باشد و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام که کسی
که در هر ماه این سه روز را روزه دارد باید با هیچ کس بخالد نکند و غای
هنگ و نسد خونی و غیره نکند و بسیار است نکند و نکند خوردن بخالد و اگر
کسی با او سفاهت و غیره نکند در کلام و معارضه نکند و اگر در این ایام
روزه باشد و بخالد برادر مؤمن وارد شود و او تکلیف کند اظهار کردن
طهر است از روزه داشتن به هفتاد و نه روز و برادر بخالد نکند که حدیث
معتبر از حضرت صادق علیه السلام در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر
داخل شود کجا نه برادر مؤمن خود و روزه باشد و اظهار کند و اظهار نکند
که روزه ام که بر او منک گذار و حقیقتی ثواب روزه این سال برای او
بنویسد و اگر این سه روز را از اول ایام یا آخر ماه بعل آورد و خوب
وفی الجملة منافع است کرد و ثواب روزه یک سال میباشد
چنانچه حقیقتی منافع میباشد منافع ایام حسنه فله عشر امثالها یعنی
هر که حسنه بگذرد خدا سیاه و در برای او حسنه ده برابران و انقیضه
در کار خدایت بسیار و او رفته است اما اعتبار است که بخوبی باشد که
اول منم شود و از جمله روزهای شنب و روزه ایام البیض است از هفتاد
یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و او را حدیث در فضیلت این سه
اشهر طریق عامه و خاصه منقول است و در بعضی از روایات وارد شده است
که چون حضرت زکریا در مکه بود و در کعبه نشسته و او را از زمین فرستاد
بدانست گویا بود یا بعد از قبول نوبه خط سبایم از سزایابی و مانده بود
چون ملائکه ان خالک را دیدند در پیش او بودند و گریه میکرد و استغاثه
کردند بدو و گاه حق تعالی پس میاد می از اسمان نازل کرد که از روزه
بگذرد و آن روز سیزدهم ماه بود چون روزه داشت ثلث از سبایم بر طرف
شد پس در روز چهاردهم نهار سید که امروز را روزه نما و چون روزه

داشت يك ثلث دیگر بر طرف شد پس در روز یازدهم نهار با او رسید که
امروز را روزه نما و چون روزه داشت تمام ان سبایم بر طرف شد پس
ندار سید از اسمان که ای آدم روزه این سه روز را برای تو و فرستادن تو
مقرر کردیم هر که در هفتاد و نه روز روزه نما و بخالد نکند که در تمام
عمر خود روزه باشد و این بابی که علیه السلام گفته است که روزه و هیچ
شبکه و چهارشنبه بدل ایام البیض مقرر شده است و منافع ندارد
که هر دو شنب باشد و هیچ شبکه اول و آخر و چهارشنبه میان بهتر
باشد اما اگر حادث ایام البیض از طرف عامه است و این ظاهر علیه
الترجمه از حضرت رسول روایت کرده است که چیزی شبیل بر من نازل شد و
بگوید ای آدم روزه نما و از هر ماه سه روز را نوشته شود برای تو سید است
روز اول روزه ده هزار سال و بر روزه و نیم روزه بی هزار سال و نیم
روز سیم روزه صد هزار سال حضرت امیر گفت یا رسول الله این مخصوص
مراست یا برای همه است حضرت فرمود که هر که از شیعیان توان روزها
را روزه نما و این ثواب را برای او خواهد بود که تمام روزها است از تمام
فرمود که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم روزهای محبوب روزه زود
بخار شبکه و هیچ شبکه و جمعه است برای کسی که حاجتی داشته باشد و بخالد نکند
الا سابع در حق نمازهای طاعت ذکر کردم و مشهور میان علما آن است
که هر یکشنبه و هر جمعه از روزه گرفتار است مگر آنکه موافق یکی از آنها
مهره یا مکره و هفتاد و نفع شود و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام که
کسی که اراده علی چیزی داشته باشد مانند طاعتی که در روز و روزه
و مثل اینها باید که در روز جمعه بعل آورد زیرا که ثواب عمل در روز جمعه
مضاعف است و این سید گفته است که مسخت نیست که روز جمعه را
نهارا گرفتار و اگر ملحق سازد بان یک روز پیش از یک روز بعد از آن
و هفتاد است احتیاج روزه و روز شنبه و هیچ شبکه مسخ است

وروزه و روزه شبیه هفتی از آن وارد شده است **مؤلف** که اگر آنچه این حدیث
 گفته خلاف مشهور است میان علما و شیخ طوسی علیه السلام گفته است
 در کتب ضحاح که مرغی در روزه و روزه و روزه است و هفت روز است
 که او را نهار روزه نماند مگر آنکه یک روز پیش روزه بماند و گمان
 فقیر از آنست که هفتی از نهار روزه و روزه و روزه و روزه است
 زیرا که سبب آن این حدیث را از ابواب هر که نقل کرده اند بعضی از علما
 از روزه جمعه و احمل کرده اند بر آنکه اگر اهل آن در صورتی است که او را
 ضعیف گردانند از فراغ و نوافل و دعاها و روزه جمعه و این حمل بر
 غیبت و آثار روزه شبیه احادیث بر هفتی از روزه آن واقع شده است
 و ظاهر آنست که خصوصاً هرگاه بقصد ترک روزه و شبیه باشد مگر
 آنکه بار و روزه و روزه و روزه و روزه و روزه و روزه و روزه و روزه
 و امتثال اینها و هفتی از روزه شبیه بنظر فقیر نیست و اما ضعیفی هم
 در روزه آن بخاطر نهار مگر آنکه شیخ مفید قدس سره روایت کرده است
 که هر که در یکی از ماه های حرام یعنی رجب و ذی القعدة و ذی الحجة و محرم
 پنجشنبه و جمعه و شبیه و روزه بدارد ختم عالی ثواب روزه و روزه
 بنویسد **بارک الله** در میان روزهای آن حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات
 الله علیه و آله بقیامت باقی ماند و گشت بدانکه زیارت حضرت رسول
 خدا و ائمه هدی صلوات الله علیه هر که او را از نزدیک و دور مستحب
 است و اگر بعد از غسل باشد افضل است خصوصاً در شب و روز جمعه
 و سایر ایام و ایامی شبیه و در کتاب مخفی از این فیض بسیار ذکر کرده است
 و در این مقام بداند که چقدر زیارت بعد از نماز و دعا و دعا و دعا و دعا
 و صلوات فرستادن بر ایشان اکمل است از آنکه زیارت حضرت زین العابدین
 از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و آله منقولست که حق تعالی را ملاک چندی
 هست در تنبیه و تذکره زمین و هر که از امت من بر من سلام میبردند

من میسر نماند و از حضرت امام محمد باقر منقولست که مملکتی از مملکت
 از خدا موالی شود که هر چه بکند آن خدا گوید و بدو و حق تعالی با و
 عطا کند پس آن مملکت این نامه است از روزنامه و هر که از مؤمنان
 بگوید صلی الله علیه و آله و آله و سلم الله علیه و آله و سلم الله علیه و آله و سلم
 بر گوید و بر سلام پس آن مملکت میگوید یا رسول الله فلا آن شخص سلام
 رسانیده است بر شما پس حضرت پیغمبر مایه و علیه السلام یعنی برو
 نادید سلام و بدست من حضرت امیر المؤمنین منقولست که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر جای زمین بر زمین
 بر من سلام کند بمن میسر شد و هر که نزد خبر بر من سلام کند من معشوق
 و در حدیث حسن از حضرت من منقولست که حضرت صادق مرتضی علیه
 السلام در سجده رسول خدا صلی الله علیه و آله تسبیح نماز کند تا نوازش
 شود که همیشه ترا میسر نمیشود که با یکسان شریف بمانی و فرمود که
 خبر که رسول صلی الله علیه و آله میفرمودی که من بفرمود که بدو سلامی که از
 نزدیک میکنی آن حضرت میشود و اگر دور باشی سلامت آن حضرت
 میسر شد و در حدیث معتبره دیگر از آن حضرت منقولست که بروید بیک
 و سلام کنید بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم و هر چند صلوات مؤ
 مؤمنان در هر جا که بفرستند آن حضرت میسر شد و در حدیث صحیح
 از آن حضرت منقولست که صلوات فرستید بر حضرت رسول در هر جا
 فیر آن حضرت و این حدیث احتمال نماز هدیه دارد که در نزدیک و دور
 نماز کند و ثوابش را هدیه روح از حضرت کنند و احادیث صلوات
 و سلام بر آن حضرت و زیارات آن حضرت در شهرهای دور و بسیار
 و پسند صحیح منقولست که اینک حضرت خدیجه حضرت امام رضا ع
 کرد که بعد از نماز چکونه صلوات و سلام **مؤلف** علیه السلام علیها
 بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله باید فرستاد و فرمود

یا رسول الله ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا محمد بن عبد الله
 ای رسول خدا ورحمت خدا وبرکت خدا درود بر تو ای محمد بن عبد الله
 السلام عليك يا خير الله السلام عليك يا حبيب الله السلام
 درود بر تو ای برادر خیر خدا و برادر دوست خدا و برادر
 عليك يا صفة الله السلام عليك يا امير الله اشهد انك رسول
 خدا و شاهدان من است که میگویند که تو رسول خدا و امیر خدا و شاهدان من
 الله و اشهد انك محمد بن عبد الله و اشهد انك قد نعتك لا منك
 خدا و شاهدان من است که میگویند که تو محمد بن عبد الله و شاهدان من است که میگویند که تو
 و شاهدان من است که میگویند که تو رسول خدا و امیر خدا و شاهدان من
 الله افضل ما بيني وبينك من الله صل على محمد و آل محمد افضل ما
 خدا افضل من من است که میگویند که تو رسول خدا و امیر خدا و شاهدان من
 صليت على ابي ابيهم و آل ابيهم انك حبيب عتيق و درود بر تو ای حبيب عتيق
 رحمت بر تو ای حبيب عتيق و رحمت بر تو ای حبيب عتيق و رحمت بر تو ای حبيب عتيق
 خواهد و نازت کند هر حضرت رسول و امیر المؤمنین و غایب و حین
 و حسین و فاطمه و علی و ابی طالب و ائمه و اولاد و کرامت خود باشد پس غسل کند
 در روز جمعه و در جامه پاکیزه بپوشد و بپوشد و در دست راست و چپ
 نماز کند و با هر نوبه که منتهی باشد پس بایستد و بگوید و کلام
 عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته السلام عليك ايها النبي
 درود بر تو ای نبی و رحمت خدا وبرکت خدا درود بر تو ای نبی
 المرسل و الوحي المرص و السيد الزاهر و السيد الطاهر و السيد
 المستطير و السيد المستطير و السيد المستطير و السيد المستطير
 الا و لا الا سلام و الامانة المتجوزة حيث انقطع اليكم و السلام
 ای ایها السلام و ایها الامانة و ایها المتجوزة و ایها السلام و ایها الامانة و ایها المتجوزة

غالب

وولدك الخلف على بركة الحق صلى الله عليه وسلم و نعتك و نعتك
 ای ایها السلام و ایها الامانة و ایها المتجوزة و ایها السلام و ایها الامانة و ایها المتجوزة
 حتى يحكم الله معكم فمعكم لا مع عدوكم و كذا في غير الغالبين بفضلهم
 ای ایها السلام و ایها الامانة و ایها المتجوزة و ایها السلام و ایها الامانة و ایها المتجوزة
 بر حجتكم لا انكر الله فلا زعم ولا ارفع الا ما شاء الله سبحانه و الله و
 حاجت من است که میگویند که تو رسول خدا و امیر خدا و شاهدان من
 الملك و الملكوت ليشيخ الله بايمانية جميع خلفه و السلام على
 ای ایها السلام و ایها الامانة و ایها المتجوزة و ایها السلام و ایها الامانة و ایها المتجوزة
 او و اخيه و اجسادكم و السلام عليكم و رحمة الله وبركاته و درود
 بر تو ای حبيب عتيق و رحمت بر تو ای حبيب عتيق و رحمت بر تو ای حبيب عتيق
 و از تو شده است که این زیارت را در نام خانه خود میکنی و زیارت حضرت
 فاطمه صلوات الله علیها بایستد که در شدت و آزارت حضرت فاطمه
 پسند که ای معجز از سجد بر سر او و مقولست که حضرت صادق بن گفت
 که چه مانع است از آنکه زیارت کنی مرا امام حسین در هر هفته پنج
 مرتبه یا در هر روز یک مرتبه گفتند ای قشوم میان من و آن حضرت
 فریفتن بایستد و هست فرمود که بالا میروی پیام خانه خود پس بایستد
 میشود بایستد و چپ خود پس سر خود را بسوی شما راست میکند
 پس دو سجده بکند و بگوید ای نبی که السلام عليك يا ابا عبد الله
 السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك ورحمة الله وبركاته
 تا خوشند شود برای تو ثوابی و عزم بکنی که بشنوا و است که من
 در روزی بیست مرتبه چنین زیارت میکنم و شب و روز هیچ از آن حضرت
 منقولست که کسی که ناحیه اش را بکشد و خانه اش دو باشد از مایه بالا
 رو کند بایم خانه خود و در رکعت نماز بکند و اشاره کند سلام بگوید
 فیرهای ما که آن سلام بجا میسرشد و در حدیث معبر است که آن

لینیب
 ای نبی

1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 24

بسم الله الرحمن الرحيم

این کتاب در کتبخانه کهنه داران و کتبخانه

از این کتاب در تاریخ ۱۳۰۲ هجری قمری در شهر تهران
کتابخانه عمومی شهر تهران

[illegible]

١٠٠

دکتر خاکی که در این کتاب آمده است که اگر چه در کتاب مذکور است که در این کتاب

[illegible]

خداوند که مرا از این کافران و منافقان که از این راه میروند که از

وَحَدَّثَنَا عَنْكَ لَمْ نَشْهَدْ أَنْ نَحْمِلَ أَصَابَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

سَمِيعُ الْبَلَدِ الْكَبِيرِ كَيْفَ رَأَى رَوَايَاتُ دَلِيلِ الْوَارِثِ مِنْ وَكَلَمَتِهَا الْوَارِثِ

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be addressed. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

صد نکیر تمام شود

۱. جامع الخیر و صلاح النعمان و فی فوائدها

الحمد لله الذي جعلنا من عباده المخلصين
والمخلصين من عباده المخلصين

سید محمد علی میرزا صاحب کرامت و کمال

۱۰ - ...

کتابخانه عمومی و قدس و کرامت و درود و سلام بر ائمه اطهار و اهل بیت علیهم السلام

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِكْرًا لِّعِبَادِنَا إِنَّهُ كَانَ كَلَمًا وَبُحْرَانًا

اللَّهُ عَلَىٰ أَمَّا الدِّنَارِ وَالْأَخْيَارِ

سلام علی حال مفرقة الله ما كبرك في الله وما زاد بحكمة

لله وحفظه بسم الله وحمله كتاب الله وأوصاه الله ورواه رسول

لَهُ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْإِبْرَاهِيمَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ الْكَافَّةُ الدَّعَاةُ

وَبَقِيَ اللَّهُ
وَأَحْيَا الْقُرْآنَ

الحمد لله

[illegible]

یاقین

وَأَمْرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيُهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهِدُهُمْ فِي اللَّهِ حُجَّاجِهِ
 حَتَّى أَعْلَنَتْ دَعْوَتَهُ وَتَبَيَّنَتْ فَرَائِضُهُ وَأَقَامَتْ خُدُودَهُ وَكُشِّرَتْ
 سُرَالِيهِ أَخْكَامِيهِ وَسَكُنَتْ نَشْتُهُ وَصَرَّتْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّجَاءِ
 وَتَلَمَّ لَهُ الْقَضَاءُ وَصَدَقَتْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَقْبُولٌ فَالْأَعْيُنُ عَنْكُمْ
 مَا رَوَوْا لِلْأَعْيُنِ وَالْمَقْصُورُ فِي حُجَّتِكُمْ وَأَهْلُ الْوَحْيِ مَعَكُمْ
 وَتَقِيمُ مَنَاسِكُمْ وَالْيَكْمُ وَأَنْتُمْ أَقْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيزَانُ السَّمَوَاتِ
 الشُّبُوحِ غَيْدُكُمْ وَأَوَائِلُ الْحَقِّ إِلَيْكُمْ وَجِئْنَا بِكُمْ عَلَيْكُمْ وَضَلَّ
 الْخَطَابُ عَيْدُكُمْ وَأَوَائِلُ اللَّهِ لَكُمْ وَعَرَّائِلُكُمْ وَتَوَرَّاهُ وَبَرَّهَانُهُ
 غَيْدُكُمْ وَأَمْرُ الْيَكْمِ مَنْ وَالَاكُمْ فَتَدَّ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ غَاذَاكُمْ فَتَدَّ
 غَاذَى اللَّهِ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَتَدَّ أَحَبَّ اللَّهُ وَمَنْ الْعَصَمُ فَتَدَّ الْعَصَمُ
 اللَّهُ وَمَنْ أَعَصَمَ بَكُمْ فَتَدَّ أَعَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ التَّيْلُ الْأَعْظَمُ
 وَالصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَشَهَادَةُ دَارِ الْقَضَاءِ وَشَفَعَاءُ دَارِ الْقَبْلَاءِ

واما امرهم بالمعروف ونهيتهم عن المنكر وجاهدتهم في الله حجاجهم حتى اعلمت دعوتهم وتبينت فرائضهم واقامت خدودهم وكشرت سريالهم اخكامهم وسكنت نشته وصرت في ذلك منه الى الرجاء وتلم له القضاء وصدقته من رسله من مقبول فالاعين عنكم ما روهوا للاعين والمقصور في حجتكم واهل الوحي معكم وتقيم مناسكهم واليكم وانتم اقله ومعدينه وميزان السموات الشبوح غيدكم واوليل الحق اليكم وجئنا بكم عليكم وضل الخطاب عيدكم واوليل الله لكم وعرائلهم وتوراه وبرهانه غيدكم وامر اليكم من والاكم فتد الى الله ومن غاذاكم فتد غاذى الله ومن احبكم فتد احب الله ومن العصم فتد العصم الله ومن اعصم بكم فتد اعصم بالله انتم التيل الاعظم والصراط الاقوم وشهادة دار القضاء وشفعاء دار القبلاء

وَالزَّجْدُ الْمَوْصُولُ وَالْأَلِيَّةُ الْقَرُوبَةُ وَالْأَمَانَةُ الْمُحْفَظَةُ وَاللَّيْلُ
 الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مِنْ أَشْيِكُمْ فَقَدْ جِيَّ وَمَنْ لَمْ يَأْيِكُمْ فَتَدَّ هَلَكُ
 إِلَهُكُمْ يَدْعُونَ وَعَلَيْكُمْ نَدَا لَوْنُ وَلَهُ تَوَلَّيُونَ وَلَهُ تَسْلُكُونَ وَبَارِئُونَ
 تَعْلَمُونَ وَإِلَى سَبِيلِهِ تَنْشُدُونَ وَيَقُولُ تَحْكُمُونَ سَعِيدٌ مَنْ قَالَا لَمْ
 وَهَلَكُ مَنْ غَاذَاكُمْ وَخَابَ مَنْ عَجَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ قَارَكُمْ وَفَادَ
 مِنْ تَشَكُّبِكُمْ وَأَمِنْ مَنْ جَالَا إِلَيْكُمْ وَمَسَّكُمْ مِنْ صَدْرِكُمْ وَهَدَى عَيْنَ
 أَنْعَصَمَ بَكُمْ مِنْ أَتْعَمَكُمْ فَأَجْنَتْهُ مَا وَاهُ وَمَنْ خَالَفَكُمْ أَمَّا لَنَا شَوْ
 وَمَنْ حَكَمَكُمْ كَأَفْرِ وَمَنْ خَارَكُمْ مَشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي
 اسْقَلِ دَرْكٍ مِنَ الْحَجْمِ أَشْهَدُ أَنْ هَذَا مَا بَيْنَ لَكُمْ فِيمَا مَعِينٌ وَخَارِ
 لَكُمْ فِيمَا بَيْنَ وَأَنْ أَوْ أَحْكَمْ تَوَرَّكُمْ وَطَيْبَتُكُمْ وَأَجِدَ طَابَتْكُمْ
 لَعْنَتُهَا مِنْ بَعْضِ خَلْقِكُمْ اللَّهُ أَنْوَارُ خَلْقِكُمْ بَعْضُ خَلْقِكُمْ
 مَنْ عَلَيْنَا يَكُمُ فُجَعَاكُمْ فِي يَوْمِ إِذْ قَالَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعُوا يَدَكُمْ فَبُهِتَا

والزجد الموصول والالية القروبة والامانة المحفوظة والليلى المبلى به الناس من اشيتكم فقد جي ومن لم يايكم فتد هلك الى الله يدعون وعليكم ندا لون وله توليرون وله تسلكون وباريرون تعلمون والى سبيله تمشدون ويقول تحكمون سعيد من قالوا لم وهلك من غاذاكم وخاب من عجدكم وضل من قاركم وفاد من تشكيبكم وامن من جالاليكم ومسكم من صدركم وهدى عين انعصم بكم من اتعكم فاجنته ماواه ومن خالفكم اما لنا شؤ ومن حككم كافر ومن خاركم مشرك ومن رد عليكم في اسقل درك من الحجم اشهد ان هذا ما بين لكم فيما معين وخار لكم فيما بين وان اوحكم تورركم وطيبتكم واجد طابتكم لعنتها من بعض خلقكم الله انوار خلقكم بعض خلقكم من علينا يكم فجعاكم في يوم اذ قال الله ان ترفعوا يداكم فبهيتا

والله
 بسم الله

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۚ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَهَلْ يُجْزَوْنَ ۚ
 أَجْبَدُ ذِكْرًا فِي الْأَنْبِيَاءِ وَأَوْدَعُ الْحِكْمَ فِي الْأَلْوَابِ وَأَتْقَى كَيْفَ
 الْفُؤَادِ مَا كُنْتَ فِي الْأَنْبَارِ وَفُيِّزَكَ فِي الْقُبُورِ حَتَّىٰ أَتَىٰ أَفْسَحُ
 الْأَرْضِ مَا نَظَرْنَا مِنْهُ إِلَّا هِزَابًا وَقَدِيرًا ۚ وَرَبُّكَ أَكْبَرُ
 وَكَرِيمًا ۚ وَأَكْرَمُ أَنْفُسِكُمْ وَأَعْظَمُ شَأْنَكُمْ وَأَجَلُ حَتْرُكُمْ وَأَوْفَىٰ عَهْدُكُمْ
 وَأَصْدَقُ وَعْدُكُمْ كَلَامُكُمْ نُورًا وَاقْرَأْ كُرْشِدًا وَوَصِيَّتُكُمْ الْقُرْآنَ
 وَصَلِّكُمْ الْحَيَّ وَغَادِ لَكُمْ الْأَخْيَارَ وَبَجِّدْكُمْ الْكِرَامَ وَشَانَكُمْ الْإِحْسَانَ
 وَالصِّدْقَ وَالزَّيْفَ وَقُولْ لَكُمْ حُكْمًا وَحُكْمًا وَرَأَيْكُمْ عِلْمًا وَعِلْمًا وَحَرِّمَ
 الْبَاطِلَ وَحَرَّمَ الْفَاحِشَ الْأَوَّلَ وَأَصْلَهُ وَقَرَعَهُ وَمَعْدَنَهُ وَمَا أَوْفَتْهُ مَا
 بَيْنَ أَيْمَانِهِمْ وَأَمْنٍ وَنَقَبْ كَيْفَ أَصْفَىٰ حَيْثُ شَأْنَكُمْ وَأَاحْضَىٰ حَيْثُ
 لَا تَكُنْ وَأَكْرَمَ الْكُرْشِدَ وَالْزَّالِ مِنَ الْبَاطِلِ وَفَرَّجَ عَنَّا عَمْرَاتِ الْكُتُوبِ
 وَأَقْنَدَ نَاكِبَكُمْ مِنْ شَقَائِرِ الْهَلَكَاتِ وَمَرَّ النَّارَ بِأَيْمَانِهِمْ وَأَخْبَرَهُ
 وَنَفْسِي عَمَّا لَا تَكُنْ عَلَيْنَا اللَّهُ مُعَالِمْ تَيْنًا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ

[illegible]

تسلیاتی برادران بوی نو از خمر و خانوادہ او اگر برگردان می نماید بزرگوار

آنکه در این اندازها خاک و گند را خود برین حق تعالی بپاشد که بگوید یا خدا و یا در هر یک از این

و از این رو که در میان ایشان و دیگران

[illegible]

که در این کتاب از حدود و احوال و غیره که در این کتاب مذکور است

مطوره عمل درین رساله زیارت عجیبه است زیارت و دعا را در
 کدوم محض از زیارت مشتمل است کما از حواشی که در

نامائمه وارده شده است اگر در هر هفته یاد در هر دو این زیاد

م و والد صیر مرحوم مصلحتی ننموده برای معرفت ایشان رسید
نفع آنکه بدو نه عده ای که از اهل معرفت ایشان است و زمارت

که ام و در آن مقام زیارت مختصری تا خداوند عبادت و ولایت

علا یات ان حضرت هکیم منکد کرفتند است بدین طراوس دگر که به که مستحبت

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمِ الْجَمِيعَ

المسألة

[illegible]

برای کوه و زمین و درختان و آب و خاک و گیاهان و حیوانات و انسان و...

[illegible]

فَهِذَا الِامْرُؤُ فِي كَيْفِ اَنْفُسِهِ عَمَلًا وَفَعَلًا وَنُفْسًا لَدُنْهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَبِيلَهُ وَخَصَّصَنِي بِهَذِهِ النِّعْمَةِ فَصَلِّ عَلَى مُوَلَّايْ وَسَيِّدِي

أَحِبَّ الزَّهْرَانَ وَاحْتَكَمْ مِنْ أَضْيَانِهِ وَأَشَاعِدْ وَالِدَ الْإِنْفِ

وَأَجَلَنِي مِنَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بِرَيْدَةِ طَائِعَاتٍ مُكْتَسَبَةٍ

الْحَبِيبِ الَّذِي لَعَنَ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ فَطَاعَ صَغَاكُم بَيْنَنَا

خُصَّ بِهَا طَاعَتُكَ وَطَاعَةُ رَسُولِكَ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

هذه بيعة التي تحق إلى يوم القيامة وبسببها

صناديق منقولت که منکر چهل صباح این عهد را به خواند
 از یاوران فایم فلان شد و اگر پیش از ظهور این حضرت نبی و خدا
 او را انزلی برودن آورد که در وقت آن حضرت باشد و حق تعالی
 هر کلمه او را هزار حسنه کرامت فرماید و هزار کلاه از او بخشد
 اللهم رب التوراة العظیم ورب الکتاب الذرفع ورب البحر العظیم
 وفضل التوراة والانیل والزبور ورب الظل والحشر وفضل
 القرآن العظیم ورب الملائكة المقربين والانبیاء والمرسلین
 اللهم انی استلک بوجع کبیر و نوز و جع کبیر و ملک
 العظیم یا یحیی یا قیوم استلک بایمک الذی اشرقت به الیقین
 والارضون و بایمک الذی یصلح به الاولون والایرون
 یا یحیی فیکل کل حی و یا یحیی بعد کل حی یا یحیی یا یحیی الوبی
 و ممیت الاحیاء یا یحیی لا اله الا انت اللهم صلح مولانا الامین
 الهادی المهدی القایم بامیرک صلوات الله علیه و علی آله
 الطاهین عن جمیع المؤمنین والمؤمنات فی مشارق الارض
 و معابر البحار و فی کل موضع و مکان و فی کل وقت و حال و فی کل امر و عسر و یسر و فی کل شیء و کون و فاع

و معابر سبلها و جبالها و برها و بحرها و عنی و عن والدی
 الصلوات ربنا محمد و آله و سلم و علیهم السلام و فی کل وقت و حال و فی کل امر و عسر و یسر و فی کل شیء و کون و فاع
 اللهم انی استلک بایمک الذی اشرقت به الیقین
 وفضل التوراة والانیل والزبور ورب الظل والحشر وفضل
 القرآن العظیم ورب الملائكة المقربين والانبیاء والمرسلین
 اللهم انی استلک بوجع کبیر و نوز و جع کبیر و ملک
 العظیم یا یحیی یا قیوم استلک بایمک الذی اشرقت به الیقین
 والارضون و بایمک الذی یصلح به الاولون والایرون
 یا یحیی فیکل کل حی و یا یحیی بعد کل حی یا یحیی یا یحیی الوبی
 و ممیت الاحیاء یا یحیی لا اله الا انت اللهم صلح مولانا الامین
 الهادی المهدی القایم بامیرک صلوات الله علیه و علی آله
 الطاهین عن جمیع المؤمنین والمؤمنات فی مشارق الارض
 و معابر البحار و فی کل موضع و مکان و فی کل وقت و حال و فی کل امر و عسر و یسر و فی کل شیء و کون و فاع

مقیض

النبی
موسی

وَاشْدُدْ أَرْوَءَهُ وَأَعِزِّهِ اللَّهُمَّ بِإِلَادِكَ وَأَخِيهِ عِيَادِكَ فَإِنَّكَ
 رَفِيقُ كُنْ بَيْنَ أَوْرَاءِ وَأَعْدَاءِ خَدَمِكَ وَشَرِّ خَدَمِكَ وَدَعْوَةِ كُنْ أَوْسَدَ قَدَمًا
 فَلَمْ تَقُلْ لَكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْقَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَرِّ عَمَّا كُنْتَ أَيْدِي النَّاسِ
 لَمْ تَقُلْ رُبُّهُمْ فَهُمْ خَدَمُكَ وَرَبُّكَ فَهُمْ خَدَمُكَ وَرَبُّكَ فَهُمْ خَدَمُكَ وَرَبُّكَ فَهُمْ خَدَمُكَ
 فَأَظْهَرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِئِيكَ وَابْنِ بَيْتِكَ الْمُسَيَّبِ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ
 بِحَقِّهِمْ خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ بِحَقِّهِمْ خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ
 لَا تَظْهَرِ بَيْنَ الْبَاطِلِ وَالْحَقِّ مَرْفَافَةً وَبِحَقِّ الْحَقِّ وَبِحَقِّهِ وَاجْعَلْهُ
 رَبِّ بَيْنَ أَوْرَاءِ وَأَعْدَاءِ خَدَمِكَ وَشَرِّ خَدَمِكَ وَدَعْوَةِ كُنْ أَوْسَدَ قَدَمًا
 اللَّهُمَّ مَقَرَّ الْمَطْلُومِ عِيَادَكَ وَنَاصِرَ الْمُنِ لَا يَجِدُ كَلَامًا خَيْرًا غَيْرَكَ
 خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ بِحَقِّهِمْ خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ
 وَحَيْدُ الْمَاطِلِ مِنْ أَسْخَامِ كَلَامِكَ وَمَشِيدُ الْمَاءِ وَرَدِّ مِنَ أَعْلَامِ
 وَرَبِّ كُنْ بَيْنَ أَوْرَاءِ وَأَعْدَاءِ خَدَمِكَ وَشَرِّ خَدَمِكَ وَدَعْوَةِ كُنْ أَوْسَدَ قَدَمًا
 دِينِكَ وَسُورَتِكَ حَتَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ بَيْنَ
 دِينِكَ وَرَبِّهِمْ خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ بِحَقِّهِمْ خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ
 حَصْنَهُ مِنْ بَيْنِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَسُورَتِكَ حَتَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ بَيْنَ
 خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ بِحَقِّهِمْ خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ
 عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ وَسُورَتِكَ حَتَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ بَيْنَ
 دِينِكَ وَرَبِّهِمْ خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ بِحَقِّهِمْ خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ
 اللَّهُمَّ اكْشِفْ قَدِيدَ الْعَمَةِ عَمَّا لَا أَمَّةَ بِخُصُورِهِ وَبِحَقِّ لَنَا ظُهُورُهُ
 خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ بِحَقِّهِمْ خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ
 لَكُمْ بِرُوحِهِ بَعِيدًا أَوْ تَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ مَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَيْسَ
 كَرَمًا كَرَمًا أَوْ تَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ مَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَيْسَ
 مَرْبُوبُهُ وَكَانَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ بِحَقِّهِمْ خَدَمَكَ بِإِئْتِمَارِهِمْ وَرَسُولِهِ جَنِّ
 مِيزَانِي وَدَعْوَتُهُ مِيزَانِي رَسْمُهُ أَيْ رَسْمُهُ مِيزَانِي

مَدِينِ

وَأَمَّا دُخَانِي فَلْيَكُنْ بِكَ مِثْلُكَ أَسَدٌ بِرَحْمَتِكَ وَتَأْسُفُكَ وَغَيْبُكَ
 حَضْرَتُكَ فَامْ صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ لَيْسَ بِكَ مِثْلُكَ أَسَدٌ بِرَحْمَتِكَ وَتَأْسُفُكَ وَغَيْبُكَ
 مَقُولُكَ كَرَمُكَ أَسَدٌ بِرَحْمَتِكَ وَتَأْسُفُكَ وَغَيْبُكَ
 دُرُّ وَجْهِكَ وَرُوحُكَ فَطَرُورُ وَرُوحُكَ فَطَرُورُ وَرُوحُكَ فَطَرُورُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَهُ الْحَمْدُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَارَكَ وَتَسْلِيمًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى مِنْ
 قَضَائِكَ لِي أَوْ لِيَاكَ الدَّيْنِ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِقَيْسِكَ وَدِينِكَ إِذَا
 اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِقَيْسِكَ وَدِينِكَ إِذَا
 اخْتَرْتَ لَهُمْ جَنَّةً مَا عَيْدَكَ مِنَ الْبَيْعِ الْمُغْنِي الَّذِي لَا رَوَايَ
 لَهُ وَلَا اخْتِلَافَ لِي بَعْدَ أَنْ شَرَّكَ عَلَيْهِمُ الشَّرَّ هَذَا فِي دَرَجَاتِ
 هَذَا الدُّنْيَا الدُّنْيَا وَرَحْمَتُهُ وَرَحْمَتُهُ خَدَمَكَ وَرَحْمَتُهُ
 مِنْهُمْ الْوَفَاءُ بِهَ فَصَلِّ لَهُمْ وَقَدْ مَنَحَهُمْ وَمَنْ بَيْنَهُمُ الذِّكْرُ الْفَيْلِ
 وَالشَّاءُ الْجَلِيلَ وَأَمَّا دُخَانِي فَلْيَكُنْ بِكَ مِثْلُكَ أَسَدٌ بِرَحْمَتِكَ وَتَأْسُفُكَ وَغَيْبُكَ
 وَرَقْدُهُمْ بِعِلَّتِكَ وَاجْعَلْهُمْ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى
 رِضْوَانِكَ فَصَلِّ عَلَى مَنْ جِئْتَكَ إِلَى أَنْ تَرْضَى بِهِ مِنْهَا وَبَعْضُ
 مِيزَانِي وَدَعْوَتُهُ مِيزَانِي رَسْمُهُ أَيْ رَسْمُهُ مِيزَانِي

فَوَيْلٌ
 أَوْ
 هَذَا كَلِمَةٌ

حَمَلْتُهُ فِي مَلَكُوتِكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ أَمْرُكَ مِنْ هَلَاكِ بَرَحْمَتِكَ
وَتَعْصِي أَتْلُذَّهِ لِيَقْبَلُكَ خَلِيلًا وَسَالِكَ لِسَانِي وَفِي الْأَخْرَى
فَأَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلَيَّ وَأَعْصَى كَلِمَتِهِ مِنْ تَجَرُّدِ تَكْلِيمِهِ
جَعَلْتَ لَهُ مِنْ خَلْقِهِ ذُرِّيَّةً وَأَوْفَرًا وَأَعْصَى أَوْلَدَتْهُ مِنْ غَيْرِ آبٍ وَالْقَبِيلَةَ
الْبَقِيَّةَ وَأَيَّدَ لَهُ مِنْ فَجِّ الْفُتُوحِ وَكَلاَّ تَسْرَعَتْ لَهُ شَرْعُهُ وَتَجَسَّسَتْ
لَهُ مِنْهَا جَا وَتَحْتَرَّتْ لَهُ أَوْصِيَاءُ مُسْتَحْطَا بَعْدَ مُسْتَحْطٍ مِنْ مَلَكٍ
الْمُتَلَفِ أَمَّا لَدَيْكَ وَتَجَلَّى عِلْمُكَ بِذَلِكَ وَلَقَدْ بَرَزَ الْخَلْقُ عَنِ الْمَلَكِ
وَالْقَبِيلِ الْبَاطِلِ عَلَى أَهْلِهِ وَلَا يَقُولُ أَحَدٌ لَوْلَا أَوْسَلْتَ التَّيَّابُ
مَنْدُوقًا وَأَمَّا لَنَا عَلَمًا مَا وَدَّ أَنْتَ بَعْدَ الْإِنَّاكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَكُونَ
تَحْتَ إِلَى أَنْ اسْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ الْجَبِيكِ وَتَجَدَّدْتَ بِحَدِّكَ اللَّهُ
عَلَيْهِ وَالْهَيْكَانَ كَمَا أَنْجَبْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقَ لَهُ وَصَفُوهُ مِنْ صِفَاتِهِ
أَصْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ مِنْ أَجْنَبِيَّتِهِ وَأَكْرَمَ مِنْ أَعْمَدَتِهِ قَدْ مَنَعَهُ
مَنْعًا

عَلَى أَيْدِيكَ وَتَعَبَّيْتَهُ إِلَى التَّكْلِيفِ مِنْ عِلَاذِكَ وَأَوْطَأْتَهُ مَسَاحِدَكَ
وَمُعَارَفَاتِكَ وَتَحَرَّيْتَ لَهُ الْبِرَّ وَتَعَرَّيْتَ بِرُوحِهِ إِلَى سَمَائِكَ وَأَ
أَوْفَرْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى الْقَضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ تَصَرَّفْتَ بِهَا
لِشَرْعِي وَتَحَقَّقْتَ بِحُجْرَتَيْهِ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ قَلْبِكَ
وَوَعَدْتَهُ أَنْ تَظْهَرَ بِهِ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الشَّيْطَانُ ذَلِكَ
تَعَبَّدَ أَنْ تَوَالَهُ مَبُوءًا صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوْلَادَ بَيْتٍ
وَضَعِ لِلنَّاسِ لِلَّذِي سَيَكُونُ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ الْيَارِ
بَيْنَاتٍ مَقَامَ الْوَرَاهِيمِ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَقُلْتَ آمِنًا بَيْنَ يَدَيْهِ
لِيُدْفَعُ عَنْكُمْ الْإِخْشَاءُ أَهْلُ الْبَيْتِ وَيُظْهِرَ كَرَمَ تَظْهِيرِ أَوْجَعْتَ
أَجْرَ تَحْمِلِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَالْهَيْكَانَ مَوْجِدَةً لَكُمْ فِي كَلَامِكِ فَصَلِّ عَلَى
أَسْمَائِكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا الْوَدَّ فِي الْفَرْجِ وَقُلْتَ مَا سَأَلَ الْكُفْرَ مِنْ أَمْرِ
قُلُوبِكُمْ وَقُلْتَ مَا سَأَلَ الْكُفْرَ عَلَيْهِ مِنْ أَمْرِ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَكْفُرَ
يَكْفُرْ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

اَمَّا مَهْ اَنْ كُنْتَ مَوْلَا هُصَيْنٍ مَوْلَا اَللّٰهِمَّ وَالِ مَنْ وَاَلَا هُوَ عَادِي

[illegible]

من عاداه وانصر من نصره واخمد من خمد له وقال من كنت

مَدِينَةٍ فَقَالُوا فَمَنْ قَالَ أَنَا عَلِيٌّ مَرْثِيَةً أَحَدَةً سَاءَ الْإِيمَانِ

بغیر از این است در خفا و نه از یک طرف و نه از دو طرف

مِنْ شَجَرَتَيْنِ وَآخِلَهُ جَلَّوْبِي فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مَتَى يَمِيزُكَ هَذَانِ

از او در این کتاب و از او در این کتاب

بین موبی را به ۸ بنی بعدی و روحه ابدیه سیده سیه

العالمين وأحلّ لهم من بعد ما حاربه سدّ الآفات والآلة

و حال که جنبه های ادبی و فنی آن را در نظر بگیریم و به این نتیجه می رسیم که این کتاب در حد و

ثُمَّ أَوْدَعَهُ عَلَيْهِ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلَى بَابِهَا

بسم الله الرحمن الرحيم

من أراد أن يحلّمه فليأخذ بها من ألبانهم قال له أنت أخي ووصي

۱۱۰۰

وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

بکرم و درین آنوقت که شکر را در پیله آغشته کنند مرا و در آنوقت

عَلَى الْحَمْدِ خَلْفَتُهُ وَأَنْتَ نَقْصُ دِينِي وَتَحْتِ عِلَادَةِ وَتُسَبِّحُكَ عَلَى

به هر چه می گزید پادشاه را

مَنَابِرُ مِنْ نُورٍ مُبِينَةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ حَيْرَانِي وَالْأُولَا

نمبر ای از دفتر آفرینش است و آنرا نوشته که اگر چه در دست و پا می آید

أَنْتَ يَا عَلِيُّ الْوَلِيُّ الْمَوْفِيُّونَ بَعْدِي وَكَأَنِّي بَعْدُ مِنَ الضَّالِّينَ

و اما در این کتاب که در دسترس است و در آنجا که در دسترس است

وَيُؤْتِيهِمْ لَيْقَىٰ وَعَجِيبٌ وَلِقَاءُ رَبِّهِمْ فِي صُورَةٍ مَّا يَتَذَكَّرُ بِهَا الْمَرْءُ إِذْ لَمْ يَقُمْ لِطَلْعِ الشَّمْسِ

فِي قُرْآنِهِ فِي رَحِيمٍ وَلَا نَسْأَلُكَ فِيهِ دِينَ وَلَا آلَافَ مِثْقَالٍ

(Faint handwritten Persian script)

مُحَمَّدٌ وَاحِدٌ وَالرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَالْجَمْعُ الْيَقِينُ عَلَى

و بعد از آنکه در محفل حاضران را از این امر آگاه ساختند و از آنجا که

الناس وبل ولا نأخذ في الله لومة لائم قد ورفيه ضناي العز

وَقَدْ أَتَى الْبَلَدَ فِي يَوْمٍ قَرِيبٍ مِنْ ذَلِكَ

[illegible]

وَحَيْرَةٍ وَخُنْيَةٍ وَغَيْرُهُنَّ فَاصْبِرْ عَلَىٰ عَذَابِنَا وَأُكْتُبْ لَكَ

و فی سبب و غرض آنست که بنیامین و آتیه را در میان خود

مبارك رزق حتى قتل الناصريين والفاطميين والمبارزين ولما مضى حجبهم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والبرهان
والله اعلم بالصواب

[illegible]

هَدِيَّة

لَمْ يَنْفُكْ عَنْهُ الرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الْهَادِي بَعْدَ الْمُهَادِي
 كَمَا أُورِدَتْ فِي رِوَايَاتٍ مِنْ رِوَايَاتِ زَيْدِ بْنِ عَمْرٍو وَآخَرِهِمْ وَرِوَايَاتِ
 وَالْأَمَّةُ مُصْطَرَّةٌ عَلَى مَقْبَلِهِ جَمْعُهُ عَلَى طَبِيعَةِ رُوحِهِ وَإِحْسَانِهِ
 وَاسْتِغْنَاهُ عَنْ رِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 إِلَّا الْقَلِيلَ مِنْ وَفِي لِرِغَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَضَّلَ مِنْ قَبْلِ وَسَيِّ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 مِنْ سَبْحٍ وَافْتَتَى مِنْ الرِّضَى وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ فَيَأْتِيهِمْ لَدُنْ حَسَنٍ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 إِذْ كَانَتْ أَرْضُ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ مَرْتَبَةً مِنْ عِلَالِهِ وَالْعَافِيَةِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 لِلْمُتَّقِينَ وَسُلْطَانٌ رَتَبًا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمُفْعُولًا وَكَرْمَلِي
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 اللَّهُ وَعَدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ
 خَالِدٌ فِيهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 وَعَلَى حَيْكَلِ اللَّهِ عَلَيْهِمَا وَالْمُتَّقِينَ الْبَارِئِينَ وَأَنَّهُمْ قَلِيلٌ
 وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 التَّائِيدُونَ وَلَمَّا هَمَّ فَلَمَّا دَفَعُوا الدُّمُوعَ وَلَجَّ رِجَالُ الصَّاحِبِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 وَيُضِجُ الصَّاحِبُونَ وَيُجِ الْعَاجُونَ ابْنَ الْحَسَنِ وَابْنَ الْحُسَيْنِ
 وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 ابْنَ أَبْنَاءِ الْحُسَيْنِ صَلَاحُ الْعَبْدِ صَلَاحُ وَصَادِقُ الْعَبْدِ صَادِقُ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 السَّيِّدُ بَعْدَ السَّيِّدِ ابْنَ الْحَيَّةِ بَعْدَ الْحَيَّةِ وَابْنَ التَّقْوَى وَابْنَ
 رِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ

ابْنَ الْأَقْبَارِ الْمُنِيرِ ابْنَ الْأَنْجَمِ الظَّاهِرِ ابْنَ أَخْلَامِ الَّذِينَ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 قَوَاعِدُ الْعِلْمِ ابْنَ بَقِيَّةِ اللَّهِ ابْنَ الْأَخْلَامِ ابْنَ الْعَبْدِ الظَّاهِرِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 ابْنَ الْمُعْتَدِلِ لِقَطْعِ دَائِرَةِ الظُّلَمِ ابْنَ الْمُنَظَّرِ لِمَا مَنِ الْأَمْنِ وَالْعَيْنِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 ابْنَ الْمُرْتَحَى لِأَزَالَةِ الْجُورِ وَالْعَدْوَانِ ابْنَ الْمُدْنِ لِحُدُودِ الْعَبْدِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 وَالسَّيِّدِ ابْنَ التَّخْيِيرِ لِبِقَادَةِ الْمَلِكِ وَالشَّرِيعَةِ ابْنَ الْمُؤَمِّلِ لِأَحْيَاءِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 الْكُتَابِ وَحُدُودِهِ ابْنَ مَحْنَى مَعَالِيهِ الَّذِينَ وَأَهْلُهُ ابْنَ فَاحِشِ شُكْرِهِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 الْمُتَّقِينَ ابْنَ هَادِمِ أَيْدِي الشِّرْكِ وَالْقِيَامِ ابْنَ مُبِيدِ أَهْلِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 الْفُسُوفِ وَالْعُضَيَّانِ ابْنَ طَائِفَةِ فِرْعَوْنَ وَالشَّقَايِ ابْنَ طَائِفِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 أَنَارِ التَّيْرِغِ وَالْأَقْوَامِ ابْنَ طَائِفِ حَبَائِلِ الْكُتَابِ وَالْأَفِيرِ ابْنَ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 مُبِيدِ الْعُشَاةِ وَالْمُرْدَةِ ابْنَ مُسَاحِيلِ أَهْلِ الْعُنَادِ وَالْحَمَلِيلِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 وَالْأَحْيَاءِ ابْنَ مُقْصِدِ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلِ الْأَعْدَاءِ ابْنَ جَامِعِ الْكَلِمِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ
 عَلَى التَّقْوَى ابْنَ تَابِ اللَّهِ ابْنَ مَنَّةِ ابْنِ ابْنِ وَجْهِهِ الَّذِي ابْنِ
 كَرَامَتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ وَرِوَايَاتِهِمْ

وَالْقِيَامِ
 وَابْنَ تَابِ اللَّهِ

نور دنا جنانك ومراقبه الشهداء من خلاصتك اللهم صل على
جنتك وولي اميرك وصل على جده محمد رسولك السيد الاكبر
وجعل على آية سيد القصور وحاويل اللوا في القصور
اوليائه من تهر الكور والامير على ملأ البشرا الذي من امن
به فقد ظفروا من لم يؤمن به فقد خطروا وكفى حيل الله عليه
وعلى آخيه وعلى جلالهما الدنيا ميز الغرر ما طلعن شمس وما
احاطه قمر وعلى جلاله الصديق الكبري في طرفة البصر
ميت محمد المصطفى وعلى مراض طفت من ابائه البررة وعليه
افضل واكمل واتمم واكرم واوفر ما صليت على احد
من اصفيائك وخيرتك من خلقك وصل عليه صلوة لا غاية
لعلها ولا ينالها ولا يدركها ولا تقاد ولا مد لها اللهم واقم
به الحق وادخض به الباطل وادل به اوليائك وادل به اعدائك
وادل به حقك وادل به باطلك وادل به نورك وادل به ظلمك

وصل اللهم بيننا وبينه وصلته نود في المرافقة سلمه
والجذلنا ممن ياخذ بحجته لم يتمكن في ظلمه واعنا على نازله
التيه والايها في ظلمته والايها عن معصيته وامر علينا
بوضاه وهب لنا رافقه ورحمته ودعاءه وخيره ما نال به
سعة من رحمتك وقور عندك واجعل صلواتنا به مقبولة
ذوقنا به مغفورة ودعاءه مستجاب واجعل آرزائنا مقبولة
وقمونا به مكينة وحوارنا به مقضية واقبل اليانا وجهك
الكرير واجعل نصرنا اليك واخر لنا نظرة رحمة لشكر
لها الكرامة عندك ثم لا نصرفها عنا بخودك واستغنا عن
جده صلى الله عليه واله بكائه وبكائه وبكائه وبكائه
سائعا لا ظلمة عنده يا ارحم الراحمين واما طرقت صلواتك فاشهد
روايت كرهه انت كرهنا الله من جعل كرهه كره من سوال كرهه
اقام حسن عسكري كما تاملنا بك بر من كسب صلواتك فنهنا كان

بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله و اوصیاء ان حضرت صلوات
 الله علیهم را و ان خود حاضر کرده بودم که این بزرگوارین بر من اغیار
 فرمودی که **این سخن را** صلی علی محمد و آل محمد که **اجل و حیات**
 از کما یا میلا کنند **خدا را** **خداوند** **خداوند** **خداوند** **خداوند**
 و بلغ رسالاتک و صلی علی محمد و آل محمد که **اجل حلالک و عمر**
 مرا امک و علم کما یک و صلی علی محمد که **اقام الصلوة و اذین الزکوة**
 و دعا الی دینک و صلی علی محمد که **صدق یوعدهک و اشفق من**
 و عیدک و صلی علی محمد که **اغفرت به الذنوب و سرت به العیو**
 و فرجت به الکروب و صلی علی محمد که **رقت به الشقاء و کشف**
 به العناء و اجبت به الدعاء و تجیت به من البلاء و صلی علی
 محمد که **رحمت به العباد و احیت به الیلاء و قصمت به**
 الجبارة و افلک به الفراغه و صلی علی محمد که **اصغفت**
 به الاموال و خدرت به من الاقوال و کسرت به الاصنام
 و رحمت به الاما و صلی علی محمد که **لغت به الحیر الا دیان و اعزت به**

وَالْحَمْدُ

وَالْحَمْدُ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

والنحو

عالم محمد

وَالِ مُحَمَّدٍ

وَالْحَمْدُ

[illegible]

كَرِيحِ الطَّالِبِ لَهَا مِنْ ظِلِّهَا وَاسْتَحَفَّ بِحُفَّتِهَا وَكُنْ الْإِنْفَارُ اللَّهُمَّ بَدِّمْ
 بَيْنِي وَبَيْنَ عَدُوِّكَ وَأَعِزَّنِي بِكَ وَأَعِزَّنِي بِكَ وَأَعِزَّنِي بِكَ وَأَعِزَّنِي بِكَ
 أَوْ لَا ذَهَابَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهَا أُمَّ أُمَّةٍ الْخَدَائِقِ وَجَعَلْتَهَا صَاحِبِ
 الْوَأْوَاءِ وَالْكَزْبَةِ عِنْدَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلَى أَهْلِهَا
 صَلَواتُكَ تَكْرِيماً لَهَا وَجِبَارَةً لَهَا بِحَسْبِ جَلِّ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْإِلَهِ وَتَقَرُّرُ
 لَهَا أَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَاللَّهُمَّ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ
 الْجَنَّةِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَ
 الْوَلَدَيْنِ الْأَوْفَرَيْنِ وَصَلِّ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِمَا وَصَلِّ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِمَا
 الْخَيْرِ وَأَتَى رَسُولُكَ وَسَيِّطِي الشَّهْمَةِ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ
 الْجَنَّةِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ سَيِّدِ الْبَيْنَيْنِ وَوَجْهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَسَائِلِ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرُ اللَّهِ وَأَمِيرُ أَمْرِهِ عِشْتَ
 مَطْلُوماً وَمَصْنُوعاً شَهِيداً وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ السَّيِّدُ الْوَسِيلُ
 الْخَلِيفَةُ الْمَوْجُودُ الْوَسِيلُ الْمَوْجُودُ الْوَسِيلُ الْمَوْجُودُ الْوَسِيلُ الْمَوْجُودُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى عَلَيْهِ وَبَلَغَ رُوحَهُ وَجَدَّ عَنِّي فِي هَذِهِ
 السَّاعَةِ أَفْضَلَ الْجَنَّةِ وَالسَّلَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ
 عَلِيٍّ الْأَطْلُومِ الشَّهِيدِ الْقَتِيلِ الْكَفَرَةِ وَطَهِّرْهُ مِنَ الْخَبَرَةِ وَالسَّلَامِ
 عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا بْنَ أَمِيرِ اللَّهِ وَأَمِيرِ أَمْرِهِ قَتِلْتَ مَطْلُوماً وَمَصْنُوعاً
 شَهِيداً وَأَشْهَدُ أَنَّكَ تَعَالَى الطَّالِبِ بِنَارِكَ وَتَقَرُّرُ مَا وَعَدَكَ
 مِنَ النَّصْرِ وَالنَّصِيرِ فِي هَذَا عَدُوِّكَ وَأَخْلَاهُ رَدُّكَ وَكَفَّكَ
 أَمَّاكَ وَمَنْعَكَ بَعْدَ اللَّهِ وَجَاهِدَكَ فِي مَسْبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ
 خَلَصَاجِي أَنَا لَكَ الْيَقَانُ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً مُلْكَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
 شَدَّ لَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَلْبَسَكَ عَلَيْكَ وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِمَا كُنْتَ
 وَأَمْسَحَتْ بِحَبْلِكَ وَأَمْسَحَتْ بِدَمِكَ بِأَمْرِي يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ
 لَعَنَ اللَّهُ فُلَانَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ خَاذِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ وَأَعْيَنَكَ فَلَمْ
 يَكُنْ مِنْكُمْ

عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ
 السَّلَامُ

[illegible]

الذرية

الذی جعلہ

غیر از حکیم

[illegible]

أَخْذُ

وَأَكْل مَا صَلَيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَطَاعِكَ وَتَقَرَّرَ لِعِيَاذِكَ أَلَمْ تَعْقُرُوا
 دَمَهُمْ وَأَكْلُوا مِنْ دَمِهِمْ وَأَكْلُوا مِنْ دَمِهِمْ وَأَكْلُوا مِنْ دَمِهِمْ وَأَكْلُوا مِنْ دَمِهِمْ
 وَيَحْيِي اللَّهُ صِلَ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ الَّذِي تَصَدَّقَتْ رِزْقُهُ
 مِنْ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ نَجَّةً لِقُلُوبِكَ وَتَأْمِنًا
 بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِلدِّينِ وَشَهِيدًا لِعِلْمِكَ وَكَمَا تَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ
 وَالْعِلَاقَةِ وَدَعَا إِلَى سُبُلِكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْوَعْدِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ
 عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاكَ وَيَحْيِيكَ إِنَّكَ جَوَادُ
 كَرِيمٌ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ عِلْمُ النَّفْسِ وَلَوْ رَافِقُهَا
 وَمُعَلِّدِ الْوَفَاءِ وَمُزْجِعِ الْأَرْكَانِ وَخَلِيقَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَأَمِينِكَ
 عَلَى وَحْيِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا قَدَّرْتَ بِمَنْزِلَتِكَ الْوَعْدَ وَالْمَقْدَرَاتِ
 عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاكَ وَبِقِيَّةِ أَوْصِيَاءِكَ
 إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ أَبِي تَالِبٍ وَوَصِيَّاهُ

بسم الله

مِنْ خَلْقِكَ

وَإِمَامَ الْأَنْبِيَاءِ وَخَلِيفَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْحُجَّةَ عَلَى الْخَلَائِقِ أَمِيرَ
 الْأُمَمِ كَمَا جَعَلْتَهُ نَوَازِلَ صَبِيحَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَنَجَاتَ الْبَاطِلِينَ مِنْ
 قَوْلِكَ وَأَنْتَ زَيْلُكَ لِمَنْ عَقَابَكَ وَخَذَ بِأَمْرِكَ وَذَكَرَ بِأَمْرِكَ
 وَأَخْلَ حَلَالُكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَبَيَّنَّ شَرَّكَ وَفَرَّقَ بَيْنَكَ وَ
 خَلَقَ عِبَادَكَ وَأَمَرَ بِطَاعَتِكَ وَبَيَّنَّ غَرَضَ مَقْصِدِكَ فَصَلِّ
 عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاكَ وَذُرِّيَّةِ أَوْلِيَاكَ
 يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَرَاءِ الْفَرَجِ
 الْوَفِيِّ النُّورِ الْضَّيْقِ خَازِنِ عِلْمِكَ وَالْمَذْكُورِ بِوَحْيِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِ
 وَخَلِيفَةِ الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ هَدَاهُ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةَ مِنْ أَصْفِيَاكَ
 وَنَحْوِكَ وَأَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى وَصِيِّهِ
 وَأَمِيرِ أَوْلِيَاكَ الَّذِينَ قَرَضَتْ طَاعَتَهُمْ وَأَوْحَيْتَ حَقَّهُمْ وَأَدْبَعْتَ
 عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَظَهَرَتْ عَنْهُمْ أَظْهَرُ الْأَنْصَرَةِ وَأَخْصَرَتْ رِجْسَهُ

عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ أَمِيرِ
 الْأُمَمِ كَمَا جَعَلْتَهُ نَوَازِلَ صَبِيحَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَنَجَاتَ الْبَاطِلِينَ مِنْ

لدينيك وانصرك يا اولياءك واوليائه وشيعته وانصاره و

در روز قیامت روزی که در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز

اجعلنا منهم اللهم اعداء من شر كل طاع وناج ومن شر جميع

بروین و از آنکه خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت

خلفك واحفظه من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن

چپش و از آنکه خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت

شماله واخرته وامنعنا من ان يوصل اليه لئلا يسلووا واحفظه

بروین و از آنکه خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت

به رسولك وال رسولك واظهر به العدل وائده بالنصر و

در روز قیامت روزی که در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت

انصرنا صر به واتخذل خاويليه واقصم به بجباريه الكهف و

بروین و از آنکه خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت

اقتل به الكفار والمنافقين وجميع الملحدين حيث كانوا

در روز قیامت روزی که در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت

الارض ومعارزها وبرها وبحرها واملا به الارض عذرا

در روز قیامت روزی که در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت

واظهر به دينك عليه واليه السلام واجعلني اللهم من

بروین و از آنکه خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت

انصاره واخوانه واتباعه وشيعته وارفعني محمد ما اقاموا

بروین و از آنکه خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت

وفي عداوهم ما يجدون الله الحي امين يا فتاح ودر بیان

در روز قیامت روزی که در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت

واجب است که مخصوص روزی و طاهری نیست و نمازهای که

احضاص و تقصیر ندارد و انهایی که بعبادت ماههای عتیقه تعلو دارند

و در این وقت صلیک فصل اول در بیان نماز آیات است بدانکه این

نماز واجب است نزد کسوف افتاب و خسوف ماه خواه کل بیکر و خواه بعض

و در روز قیامت روزی که در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت و در آن روز خداوند عزوجل همه را بر سر پا خواهد داشت

شود که موجب خوف غایت خلق گردد این نماز واجب میشود اما

بازها بپیشیا رشدید که بر خلاف عادت باشد خواه و نکن باشد

و خواه نباشد و صاحب عظیم و عذهای پیشیا شدید و نازک شد

هوا و امثال اینها و این قول آفری است و کیفیت این نماز آنست که بعد

کند که نماز افتاب گرفتار یا ماه گرفتار یا زلزله یا آیت میکند آنچه

انکه واجب است برای رضا خدا یا فرقیه الی الله پس تکبیر را برام بگوید

و حمد و یک سوره بخواند پس رکوع کند پس سر بردارد و دست

کند و سر برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع

کند تا آنکه پنج رکوع بعلی آورد و در رکوع پنجم که سر بردارد و سماع الله تعالی

حمد بگوید بعد از آن تسبیح درود بخواند و بعد از آن اول بخواند

لیک رکعت دیگر بخواند و در رکعت اول و در رکعت دوم و در رکعت

دوم بخواند بسم الله الرحمن الرحیم بگوید و اگر در رکوع اول بخواند

و بعد بخواند و رکوع و در رکعت دوم و در رکعت اول بخواند

اعاده حمد نمیکند و اگر سوره که بخواند باشد تفهیم کند بر رکوعها

بیک حمد که در رکوع اول خوانده است خواند و همچنین در رکعت

دوم بیک حمد و سوره چنین که تفهیم کند خواند میخواند که و بهتر

از آنست که بطریق اول بکند که بیک حمد و سوره بخواند و اگر وقت

تنگ نباشد و اول وقت نماز کسوف و خسوف اندازی گرفته است و هر

وقت بقول مشهور است ای منجلی شد راست و اظهار ترذخیر و بی

از حفظ نیست که تا تمام منجلی نشود و فاش است و نماز زلزله و آیت

که وفش و فاش نماز کند موافق مشهور در تمام عماد است و اگر کسی

نکر کند نماز کند کوزه را با حدیث بکشد از استیجاب کند کوزه مشهور است
 علما است که قضا میکنند این نماز را و جمعی گفته اند که بر ما بی کوفه
 کرده باشد قضا نیست ما دام که تمام فرض نکرده باشد و عمل میسر
 الحوط است و اگر مطلع نشود تا وقت بدو و مشهور میان اصحاب
 است که قضا می کوفین واجب نیست مگر آنکه فرض تمام گرفته باشد
 و جمعی گفته اند واجب است مطلقا و قول اول آخونی و ثانی الحوط است
 و مستحب است که این نماز را بجا نیاورد بکشد و طول بدهند بعد از نماز
 کسوف و خسوف و هرگاه از نماز فارغ شود و بجا نیاورده باشد آنکه
 و اقوی است که نماز مستحب است و بعضی واجب دانسته اند
 و مستحب است خواندن سوره فای طولا فی ما وسعت وقت و برابر
 سائخ رکوع و سجود یا فراموش و مستحب است قنوت خواندن پیش از
 رکوع دوم و چهارم و ششم و هشتم و دهم و اگر در ایام ذریعہ مکرر
 این آیه را بخواند مناسبت است **اللهم ینسک التیوات والاکثر ان**
تروا ولا یکن ذلک ان امسکهما من احد من عبده انما کان حکما
 عفو را و از حضرت امام رضا منقول است که هر که در وقت خواب
 آیه را بخواند خداوند بر سرش قراب نشود **فصل در بیان نماز استسقاء**
 آغبی نماز طلب باران در وقتیکه باران نبارد و آب چاهها و چشمهها
 کم شود و کعبه این نماز مثل نماز عید است که مساجد کور است
 شد و بجا عت باید کرد و در وقت نماز طلب رحمت و استغفار و از
 کاهان و طلب باران باید کرد و بهترین دعاها در وقت نوزدهم صمیمه
 کا میلو است و اگر گفته اند که وقتش پیش از طلوع آفتاب است تا
 نوال و بایک امام امر کند مردم را که روز و نوزدهم بدارند و بوسه
 ایشان را بپوشانند و بعد از آنست که روز جمعه باشد یا دوشنبه
 و بجز این روز و دایمی برهنه با سکنیه و قنار و مؤذنان عصاهما

بدست گرفته پیش روی امام روند و چون امام از نماز فارغ شود
 بر منبر بالا رود و درازا بکشد و بکشد جانب راست را بجانب چپ
 او و بجانب چپ را بجانب راست پس رو بقبله کند و با و از بلند
 صد مرتبه الله اکبر بگوید و بجانب راست بکشد و صد مرتبه
 سبحان الله بگوید پس بجانب چپ بکشد و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید
 پس رو برگرداند کند **سوره الحمد** بگوید و گفته اند که مردم در ذکرها
 مواظبت کنند که دو کشتن پس دو خطبه بخواند و میانه کند دو
 استغفار و دعا و در طلب رحمت و خطبه ای منقوله بهر است
 نیست که اگر آن ذکرها را بعد از خطبه بخواند نیز خوب باشد **فصل**
سجده در بیان نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله است سبک
 ظالم قدس الله روحه کسند معبر از حضرت امام رضا روایت
 کرده است که از آن حضرت سوال کردند از نماز حضرت جعفر طیار
 حضرت فرمود که چرا غافل از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 شاید حضرت رسول نماز جعفر را نکرده باشد و شاید که جعفر نماز
 آن حضرت را نکرده باشد و او بگفت که آن نماز را تعلیم کن بمن حضرت
 فرمود که دو رکعت نماز میکنی در هر رکعت یک مرتبه فاتحه و نازل
 مرتبه سوره انا انزلناه بخوان پس در رکوع و بعد از سر برداشتن
 و در سجده اول و سر برداشتن و در سجده دوم و سر برداشتن هر
 یک یا زده مرتبه سوره حمد را بخوانی پس تشهد بخوانی و سلام
 میکنی و چون فارغ شوی میان تو و خدا هیچ کاه نیست نماز مکرر
 امروزه شده است **و بعد از آن بگوید لا اله الا الله و لا اله الا الله**
و هر حاجت که بطلبی رواست بخوان **سوره الحمد** **و بعد از آن بگوید**
الا و لا اله الا الله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
بیت نماز دعا ۴ بار و در هر بار ۱۰۰ مرتبه

نیربستم بخاوردا آنگو خنجر کوبیدم بر او و او را که چه ناموست از او نام بردم

الحمد لله الذي جعلنا من عباده المخلصين

دشمن و در راه است یکسره داد و در هر چرخ توان است خداوند را غریب روشنی خورشید

وہابیہ کے خلاف جو کچھ لکھا ہے اس میں کوئی شک و شبہ نہیں ہے۔

[illegible]

و بهشت می دهد و از آنجا که خداوند را در هر روز

[illegible]

اینکه من دانسته ام که در این دین و دنیا چه هستم و بدانستم که بنده خدا را بگویم حرف است

و آنگاه که در این روزها در مسکنه او پیدا شود و از آنجا که در آن روزها

خودروایت کرده اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده اند

اصلاح چهارم در بیان نماز حضرت امیر المؤمنین است این باب که به وعیت

از حضرت صادق روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز بخواند

شاید باشد و سید و شهاب حضرت صادق را این گونه اند که هر که

که از مادر مولود شده باشد و حاجتها بی او برآورده شود و در هر

بحوان که نسیم سخنان من لا یتبد معالمه سخنان من لا یقطر امرأه

مُتَحَانٌ مِنْ أَقْطَاعِ الْمَدِينَةِ يُتَحَانُ مِنْ لَيْلٍ أَوْ يَوْمٍ أَحَدٍ أَوْ يَوْمَيْنِ يُتَحَانُ

اگر بخت خدای تعالی آنرا که در کمال شرف و اوج است و او را هیچ فایده و سودی ندارد که

در باب تعیین خوابگاه بیدارم

ای که در هر روز از او دعا می خوانند که بگوید ای سید کاه ای صاحب ای فرزند من بنده خود

عَنْ اَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ مَنْ شَرِبَ مِنْ عِلَّةٍ لَمْ يَكُنْ مِنْ اُمَّةٍ

ازولاغنه عی غافقه ولا استطاع الا ان یلا فی

م: اضافة نقطتين اسباب الحذف واخذما كما اظهرت

عَفَا عَنِّي الذَّهْرُ إِلَيْكَ فَهَكَذَا يَمُنْ بِكَ هَذِهِ الْمَقَامَةُ الْهَاتِي

1978-80

1000

الیکین بالرحمة یا قاضیا بالخیر یا منجی المذنبین یا قاضیا للرفعة
من النار صل علی محمد و آل محمد و فک ربی من النار و اعطنی فی
و السجین دغان و ارحم صرحتی و نصرتی و ارض فی خواجی کلها
لدا نیای و ارحم و ذبی ما ذکرک منها و لکرا ذکر و اجعل فی ذلک
الخیر و لا تکره فی سخطا یا خا یا خا سر و اقلبی فی فکرا یا منجی المذنبین
دغانی مقفول و اری مر جو ما یا ارحم الراحمین یا محمد یا القاسم یا رسول
الله یا امیر المؤمنین اما عیلتک و مولاتک انما عیترت بک و لا منکر
بل خاضع ذلیل عبد فقیر منتسب الیک عیلتک معصم من ذنوبی و
یولا عیلتک الله تعالی انکما و یوکل الی الله بکما و الله بکما
بن یکدی خواجی الی الله جل و عزه یا شفعالی فی مکایه رحمتی
النار و غفران ذنوبی و ارحم دغانی اللهم صل علی محمد و آل
و تعقل دغانی و اغفر لی ما ارحم الراحمین اما **الحکم** در حدیث
ایراده می نماید **اول** بدانکه مشهور میان علما و اقوامی از آنست که نماز
جعفر را بخجای نوافل شبانه روزی میخوان کرد که بر کعبه و حیثا و همچنین
به نیت قضای مافیه میخوان کرد و اخذ نیت بر این مضامین وارد
شده است و بعضی بخجای کرده اند که نماز فرجیه را آداء و قضاء
بکیفیت نماز جعفر میکند و خالی از قنوی نیست و آخر اول است
نعم و آیات وارد شده و اکثر علما گفته اند که کسی که بخیل باشد
باشد میخواند نماز جعفر را بدون نیت یا بخجای آورد و نیت بخجای را در راه
بخواند **سهم** حدیث صحیحی وارد شده است که در رکعت نماز جعفر را
مکند و او را امر خروزی بدهد میخواند پی ان کار در رکعت و رکعت
دیگر را در وقت دیگر میکند و اگر بدون قدر چنین نکند و هم در
با هم بکند بهتر است **چهارم** روایت معتبری از حضرت فاطمه وارد شده
است که کسی که نیت بخجای نماز جعفر را در موضعی فراموش کند

موقوف بخجای نماز جعفر را بخواند و از علما کسی منع عرض این حکم نشده
است و اگر این روایت عمل کند ظاهر اینست که بخجای بخجای است
در تعیین سوره ها که مستحب است که در نماز خوانده شود و شهادت
افست که در رکعت اول از اذان و اذان و در رکعت دوم و العادلات و
در سیم از اجزاء نصر الله و در چهارم قل هو الله احد بخجای نماز و این
با یونیه وید که در رکعت اول و العادلات و در دوم از اذان و اذان
گفته اند و در روایتی دیگر اول از اذان و در دوم از اجزاء و در سیم
انا انزلناه و در چهارم توحید وارد شده است و در روایت صحیحی وارد
شده است که در رکعت قل لا اله الا الله و در سیم قل هو الله احد و در
بخواند و در روایتی وارد شده است که هر سوره که خواهد بخواند
و این با یونیه گفته است که همه را با سوره توحید میتوان کرد و ظاهر
همه خوب است اگر چه اول و سیم افضل است **ششم** مشهور از آنست
که تسبیحات بعد از سجده دوم در رکعت اول و سیم از تسبیحات میخواند
و بعضی گفته اند بعد از برخاستن بر رکعت دیگر پیش از قرائت شی
خواند و عمل مشهور از آنست **هفتم** بعضی گفته اند که چهار رکعت را
بیک سلام میکند و مشهور و اقوامی از آنست دو سلام بخجای آنکه گذشت
هشتم مشهور میان علما آنست که تسبیحات این نماز که پیش از رکعت
خوانند بعد از قرائت باید خواند و این با یونیه موافق بعضی از روایات
قابل شده است که بخجای پیش از قرائت بخواند یا بعد از قرائت
و عمل بیشتر و اقوامی و اولی است **نهم** در بیان فضیلت و احوال
و نور و زکات بدانکه در میان علما در تعیین روز نور و زکات
است بعضی گفته اند که در ماه یا را است از ماههای دوحی و بعضی
گفته اند که در ماه شبا است و مشهور از آنست که اول انتقال شهر است
به برج حمل چنانچه در این آرمه معلوم است و این مطلب را در کتاب

بجا و الا تو را کسب عظمی داده ام و این رساله کنجش ذکر اهلها ندارد
و گمان فیه همین نوز که در ازمه مشهور است و یک است
و اصبط است در حینا اگر نیای آغا را برین بکن از نیک ظاهر اندیش
الفصل العاشر این ده با ما ناید معبرم از معجل بن خلیس که از خواص
اصحاب حضرت صادق بوده است منقول است که گفت در روز نوز
بخندم حضرت امام جعفر صادق رفتم فرمود که ایامش تا بی از
روز را که منم فلای شوم این روز نیست که عجم از ان عظیم کنند و درین
روز غنایا و هدایا برای یکدیگر میفرستند حضرت فرمود سو کنند
یا میگویم بخی تا یک کعبه که در مکه معظماست که این عظیم کردن مکرر است
امروز می که نصیر میکنم از برای تو و از نصیر می ترا که منم ای شنید
و آغای من را نشان اینها بپرکت شما بحوب را است نود من از آنکه
مردگان من زنده شوند و دشمنان من بپرکت حضرت فرمود که ای
معجل روز نوز در وقت که حق تعالی درین روز پیمان گرفت
شد که از آذواج ایشان در روز است که از آنجا بکلی برستند
و برای او شهرکی قرار دهند و گردن بکی و برستیدن هیچ چیز
مشک او نکرداند و امان بیاورند به پیغمبران و رسولان و جبهه
او بر خلق و امانان و بشوالان دین و ائمه معصومین و این اول
روز نیست که در از انقلاب طلوع کرده است و بادهای این اندر کشیده
در خان و دریا است و کلهها و شکوهای زمین افروخته شده است
و درین روز گشتی حضرت نوح در کوه جودی قرار گرفته است
و این روزی است که حق تعالی درین روز حیات بخشید چندین
هزار کس را که از مرگ گریختند یعنی از طاعون و سبک معده خدا را
فرا و هدیه و امیرانند پس بعد از مدتها که اسخفا شده بودند
پیغمبری از پیغمبران خدا بر این اسخفاها گذشت و از پروردگار

خود سوال کرد با و بنیاد چگونگی این اسخفاهای پیوسته را از نیک
زنده میگرداند پس حق تعالی وحی فرستاد بوی او که اب و نوز
بر اسخفاهای ایشان در همانجا بجا بود که هستند پس چنین کرد و هدیه
نقد و کت الخی زنده شد و این اول سال فرس کیم است و باین سبب
ست شد که درین روز اب و یکدیگر بپرکت و غسل کنند و حق تعالی از
لوازم خود اشاره باین فضیله نموده است در آنجا که فرموده است که
ترالی الذین خرجوا من ديارهم وهم الی الله الموقنون فقال لهم الله
موتوا ثم احياهم و مفسران گفته اند که ان پیغمبر حضرت خلیل بود
و حضرت فرمود که ایشان بنی همدان را که فرمود که درین روز
بر حضرت رسول خدا بوحی نازل شد یعنی نوز و موافق روز معش بود
که بیست و هفتم ماه ربیع است و فرمود که این روز نیست که حضرت
بنیهای کفار و فرستاد در مکه شکست و حضرت ابراهیم را درین روز
بنیهای کافر را شکست و اول اسار است باینکه سبب و شیعه روایت
کرد و اندک بطرف استیاری که شبی حضرت رسالت حضرت امیرالمومنین
با خود مسجد الحرام آورد و حضرت امیر را امر کرد که بر دوش از حضرت
بالا رفت و بنیهای کافر بر او زرد و شکست پس مراد امیر است که در
این روز بود و فرمود که درین روز حضرت رسول امر کرد اصحاب خود را
که بیعت کنند با امیرالمومنین و اقرار کنند که او را دشمنان نیستند
یعنی روز عید غدیر را بر او زرد و این روز که سر کرده های عجم را راه
بردید و بر کحل سلام کنید **فصل** السلام علیک یا امیرالمومنین این
روز بود و فرمود که درین روز حضرت رسول حضرت امیرالمومنین
فرستاد بوا دی جنتان که از ایشان بیعت از برای او میکرد و فرمود
که درین روز حق تعالی با امیرالمومنین برکت و ناز و بکر بکند از کشته
شدن عثمان باو بیعت کردند و درین روز حضرت امیرالمومنین با رخصت

هر که از خستگ کرد و بر ایشان طفره یافت و دروا شد به که سرگشته اند
 بود گشت و درین روز غایت حال محصلوا ث الله علیه ظاهر خواهد شد
 و درین روز نامان دیگر دنیا رجعت خواهند کرد و درین روز غایت
 ما ظاهر خواهد شد یافت و در کنا شد که بخند اسب از حلال کوفه او را
 بردار خواهند کشید و در هیچ روز نوروزی نیست مگر آنکه ما انتظار
 فرج میکنیم زیرا که آن از روزهای ما و روزهای شیعیان ما است
 آن روز را بچنان حفظ کردند و هر که از غایت کرد و در دنیا غایت
 ضایع کرد بدین حضرت فرمود بعمل که چون روز نوروز شود غسل
 بکن و نایکترین جامها بخورد و به پوش و به بهترین پوش خود را
 خوش بپوشد و در آن روز و روزه بداند و در آن روز و در آن روز
 و نایکترین جامها فرج شود و در رکعت نماز بکند و یعنی هر که در رکعت
 سبک سلام و در رکعت اول بگوید از حمد ده مرتبه سوره انا انزلنا به
 خوان و در رکعت دوم ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت
 سیم بگوید از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت چهارم
 ده مرتبه سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد
 از نماز بگوید شکر بگوید **الحمد لله** صل علی محمد و آل محمد الا حبیبنا
 المصطفی و علی جمیع انبیاءک و رسلک یا فضل صلواتک و ابرارک
 علیهم یا فضل برکاتک و صل علی ارواحهم و اجسادهم و هم الله هم
 لا ذل علی محمد و آل محمد و لا ذل لنا فی قومه یا هدا الذی فصلته و کرمه
 کرمته و شرفته و عظمته خطره اللهم یا ذل لی فیما اعمت به علی
 حتی لا اشکر احد غیرک و وسیع علی فی ذری فی البه الجلال و الا کرام
 اللهم ما تاب عنی فلا یغیب عنی عونک و یحفظک و ما فقدت من
 شیء فلا تفقد من عونک علی بنی جنتی لا انکلف ما لا اخذ الخیر الیه
 لا ذل الجلال و الا کرام چون چنین کنی کما مان بخواهش تو از روز نوروز

و دنیا بگو یا ذل الجلال و الا کرام و در غیر کتب مشهوره روایت
 کرده اند که وقت تحول ایند غایت دنیا و دنیا خواستند و بعضی من بعد
 و بعضی و مثل مرتبه کنند اند یا مغلب الفلوب و الا بضا یا منق
 اللیل و النهار یا تحول الجول و الا خوال حول حلالنا الی احسن الحال
و ایضا بعضی روایت کرده اند که ایند غایت از روز نوروز و بعد
 ایام سال بخواند اللهم هذه سنة جديدة وانت ملک قدیر
 استلک خیرها و خیر ما فیها و اعوذ بک من شرها و من شر ما فیها
 و استعینک مؤتمنا و متعلما یا ذل الجلال و الا کرام و اگر چه بعضی دیگر
 بدین امتداد غایت اولی خوانند که هر چند نمازش کرده شود بخیر است
 معبر و از هر چند است **و در آن حال** ماههای روزی است سید جلیل
 علی بن ابراهیم رضی الله عنه روایت کرده است که روزی جمعی از صحابه
 نشسته بودند حضرت رسالت نیاه داخل شد و بر ایشان سلام کرد
 و ایشان جواب سلام گفتند حضرت فرمود میخواهید تعلیم نماز
 شما را بدانم که چیزی بین مرا تعلیم نموده که محتاج بدانم ای اطبا بود
 یا شتم پس حضرت امیر المؤمنین و سلمان فارسی و دیگران سوال
 نمودند که آن دعا حدیث حضرت رسول بجز حضرت امیر المؤمنین خطا
 نموده فرمود که در کما بنیان روزی ابابار ان میگری و سوره بقره
 الکتاب و الیه الکرمین و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل
 اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون هر یک از هفتاد مرتبه می
 خوانی و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله بخوان
 و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز نماز
 و بیست روز نماز شب بخوان خداوندی که موازی است بر خلق تو
 فرستاده و معنوت کرده است و گوید که از منکم که خیر است
 که بخوانی بر نماز از کتب که این ابواب را شایسته در بر آورده اند

والبزبط علی قلوبکم ویتبیت به الاقدام یعنی میفرستد کوفتهایی بر
شمالی برای اینکه نایک گرداند شما را بان و ببرد از شما و شوش طمان
و دلتها شما را محکوم گرداند و ثواب گرداند بان فلکها شما را و در عمل
بهیشتا هب است که اگر جمعی خوانند ضرب یک مجموع آن سورهها و اذکار را
هفتاد و مرتبه بخوانند و از برای آنها که میخواهند دیده آتش عظیم نروند
تو این بیشتر است و درین سالها بعد از بهشت و سه روز که آنروز بود
یکصد و نهمین بار داخل بنیان ماه رومی میشوند و ماه بنیان بیست
است و از حضرت صادق منقولست که در هفتم خزان البینه حجاز است
بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول خزان تقریباً هشتاد و چهار
نوروز است و آن نیز بی روز است و خزان ماه محرم است چنانچه در
معتبر منقولست که در هفتم حضرت صادق ماه خزان مکه کور شد
حضرت فرمود که آن ماه نیست که حضرت موسی بر بنی اسرائیل فرمود
و در یکصد و یکروز یکصد هزار کس ایشان مرگند و از بس که معتبر
از آن حضرت منقولست که حضرت ائمه را از ماه خزان نزد یک میکرد
یعنی مکت در آن بسیار میشد و بدانکه ماههای رومی بنیادین بر
حرکت اخلاص است و عدد آنها مؤاذه است بان ترتیب قشربن الاول
قشربن الاخر کانون الاول کانون الاخر شباط از او بنیان اما جز
نموزاب ایلول و حجاز و ماه راسی میکنند که آنها قشربن الاخر و بنیان
و خزان و ایلول و هفت و یکم و غیر شباط بی و یکم میکنند و شباط
زاد رسه سال شوالی بیست و هشت و در سال حجازم که سال
گنیمه ایشان است بیست و نه میکنند و سال ایشان سیصد و
پنج روز و ربعی است و قشربن الاول که اول سال ایشان است درین
سالها موالف نوزده درجه منوا است و نصف یکس در کباب حجاز
الا نوا مکه کور است و چون آن ماهها را در آخر دین مکه کور شد

محلی در اینجا ایوان نمود و میباشند **فصل** در بیان احکام اموات است و در
جمع فضل است **فصل** در اذاب و احکام حال احضار و برگزاشتن
میت است باید که چون در بیمار را نارس موت ظاهر شود و متوجه آخرت
گردد و از کتاهان توبه کند و غایب گردد اگر زنده بماند مرگت
معصیت الهی بکشدین و صیبت کند و حقوق خدا و خلق آنچه بر حق
اوست باشد از آنکه و بد نیکان نگذارد پس بقدر ذلت مال خود و صیبت
کند که بخوبی ایشان و فقر او و مساکین و سایر روجه بر صرف
نمایند پس از او دست از اوزان مؤمن بطلبند و هر که اعتدیل کرده
و از برای رسانیدن باشد اگر حاضر باشد از ایشان التماس نماید که او
عفو کنند و اگر غایب باشد از حاضران التماس نماید که او عفو
کنند و از برای ایشان است عفو از نماید پس امور اطفال و عیال
خود را بعد از توکل بحساب القدر الهی با صیبت بکند و در وجهی از برای
صغیر خود تعیین نماید پس کفن خود را حاضر سازد و شهادتین و افراد
یا جمعه علیهم السلام و ادعیه که واروده است که مش است که گفت
نوشته شود بر نماید که بتو حضرت امام حسین بگوید اگر پیشه کفن
را مهیا نکردم و یا خدا اما مؤمن راست است که کفن بوشه ما را باشد
چنانچه از حضرت صادق منقولست که هر که گفت با او باشد در غایت
از او از غافلان بگوید و هرگاه که نظرش بر آن کفن افتد برای او
نوشته شود و باید که در آن وقت آمین و ارحمت حق تعالی باشد و
شفاعت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم بوده باشد و
بسیار معصرا از حضرت رسالت پناه منقولست که هر که در وقت مرگ
وصیت نیکو نکند غلامش کفی عقل و نقص و مروت و مردی و اوست
هفتاد بار رسول الله حکو نه وصیت کند فرمود که چون نزد یک و فاش
او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید **یا الله** فاطمه السموات والاخر

عالمی القرب والشفاعة الشهن الریم انی اعهد الیک انی اشد ان لا
الله الا انت وحدک لا شریک لک وان لمجد اسما الله علیه والحمد لله
ووسولک وان الساعة آتیة لا ریب فیها وانک نبئت من فی القلوب
وان الحیاتب حق وان الجنة حق واما وعد الله فیها من البعیم من
الماکل والمشریب والتمکاج حق وان الايمان حق وان الذین کانوا
وان لا یسلّم کما شرعت وان القول کما قلت وان الضمان کما اتوا
وانک انت الله الحق المبین وانی اعهد الیک فی ما والذین انی رخصت
بای واما ولا ینال من ذینا ویکمل الله علیه والبرئینا وعلی اماننا
وبالفران کما ما وان اهل بیت نبیک علیه وعلیه السلام انتمی لله
انت نفی عنک شدتی ورحمتی عنک کریمی وعقد فی عنک الامور الیه
توکل فی وانت ولین فی نفی والهی والی الا ان صلی علی محمد وال محمد
وکی ولا ینکلی الی نفی طریقه عن ابد او الین فی نفی وحشی و
اجعل فی عنک عهدا یوم الفاء مکشور الی حضرت رسول فرمود
که این عهد و پیمان منک است با خدا در روزی که فی خواهد که چنین
کند و وصیت لازم و واجب است و حقیقه اعتقاد انرا اینجا در کتاب
خلیه المؤمنین فرمود که امام درشت کنند و غیر بزرگان و کوفهان برساند
تا در میان کفن او بکند و چون انرا احضار بر او ظاهر شود باید نادان
مکسر بخواند الله اعلم الغیوب الکثیر من معصیتک و اقبل فی الدنیر
منظر عینک تا جان کندن بر او اسان گردد و باید که اول در خولایشان و
برادران او را انها نکند و نرد و فلان و دعا بخواند و سوره
ووا الضالین بخواند و اعتقاد بوجدان نبی خدا او صفا کماله الی
و در سالک حضرت رسالت نباهی و امامت ائمه نبصیل و اعتقاد
اعتقاد و هشت و دوزخ و سوال قبر و سایر اعتقادات حق را مکتور بقدر
او کنند که بگویند و بیاد آورند و اگر نتوانند خوانند نزد او بخوانند و

قال النبی

عذیل و از نزد او بخوانند و اگر عجزی ندانند مضامینش را بر او القاء
که درین وقت شیطان بر او دست نیابد و او را از دین بر گرداند و باید
که کلمه طیبیه لا اله الا الله بگویند و مکر و تلافین او کنند زیرا
که در حدیث معتبر وارد است که هر که سخن آخر او لا اله الا الله باشد
داخل بهشت شود و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر روایت
که تلقین کنید نزد کان خود را لا اله الا الله بدمش که کاهان نزد کرم
میشکند و مؤمنین مؤمن است در حال حیات و ترکم کن و نزد معبود
گرفتند و هر که در هنگام مرگ این کلمه طیبیه را بگوید داخل بهشت
گردد و احوط از آنست که درین حال پای او را بجانب قبله بگردانند تا
مکمل آنکه رحمت رب او آورد و درین وقت حاضر و جنب نزد او نیامد
که ملائکه از ایشان نفرت میکنند و اگر بغیر از ایشان کفنی باشد
جایز است که برای پرستاری نزد او آید و چون نزدیک شود که حاضر
نظر او آید و در آن حدیث معتبر وارد شده است که اگر جان کندن بر او
دستوار شود او را ببرد بخانی که همیشه نماز میکرد است یا بخوابانند
بر روی جامه نازی که در آن نماز میکرد است زیرا که اگر امید شفا ه
هست شفا می یابد و الا حاضر ناسانی بر می آید و از حضرت امام رضا
منقول است که زهار در حال احضار و دست بر او مکنارید و اگر دست
و پا برکت دهند مانع میشوند چنانچه جاهلان میکنند و برادر
فران بخوانند و یاد خدا بکنند و صلوات بر رسول و آل او بفرستند
دیگر منقول است که فرزند بی از حضرت صادق در احضار بود و اما
محمد باقر در کارخانه نشسته بود و هر که نزد او میرفت منع میکرد
و میفرمود که دست بر او مکنارید که او را درین حال در گهاست
تا ثوابی است و هر که دست بر او مکنارید چنان است که او را آتش
است و در حدیث صحیح از حضرت باقر منقول است که هر گاه کفنی را در

جان کردن بیاید کلمات فریاد نالین و کینید **کلمات ناله**
 لا اله الا الله العظیم سبحان الله العلی العظیم سبحان الله رب
 السموات السبع ورب الارض السبع وما فیهن وما یدخلهن و
 العرش العظیم والحمد لله رب العالمین و در حدیث دیگر منقولست که
 چون این کلمات را نالین کنی منکرند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 که دیگر بر تو ای بر تو نیست و حضرت رسول این کلمات را نالین مصلی کرد
 و چون او خواست حضرت فرمود که الحمد لله که خدا او را از آتش جهنم نجات داد
 و از حضرت صادق منقولست که هیچ کس نیست مگر آنکه شیطان در او
 مردن جوی از شیاطین را مقل میگرداند و او را که او را بشکند انداخته اند
 خود را جان از مقلقت کند و اگر مؤمن کامل باشد نمیشود اندر او دست
 یافت پس در آن حال نالین و بکند کلمات فرج و شهادت بگوید نیت خدا
 و اقرار به حضرت رسالت و آمده ظاهر و باطن ملک مخصوص نا آرمین
 گفتن لازم اند و ایضا شهادت که برای اسانی جان کردن نالند عا
 نالین و کنند یا من یقبل الشهادة یعفو عین الکثیر او یقبل فی العیبر
 و اعف عن الکثیر انک انت العفو الرحیم و بر وایت دیگر آنست
 العفو العفو و چون روح او مفارقت کند سست است که دهانش را
 بر هم گذارد و چنانچه اشارت میدهند و چشمها را بشوایم او را و در آن
 دیگر از طهارت و شکر بکشند و او را بجا در شوی و با جامه بپوشانند
 و فلان برادر او بخواند و خود را بر او ناله مکرر کند و جمع شدن مؤمنان
 اگر استنباطی در مومن و نباشد و اگر مشکیه باشد تا نالین شود و بر
 بر نگذارند و از حضرت صادق منقولست که سزاوار است که برادران
 مومن را خبر کنند مگر آنرا بجا از او حاضر کردند و بر او نماز کنند
 و از نوای او استغفار کنند و میت و از آن همه ثواب ببرند و در حدیث
 حسن از حضرت صادق منقولست که چون مومن را خبر میکنند از ناله

او را ناله میکنند که ای عظامی که مرا دادیم هبش است و اول عظامی
 که ما بریم انما را که با جنازه نوا میدهند انما مروض کاهما است و در حدیث
 دیگر گفته اند که اول ناله که مومن میبندند در قبر آنست که ای مرد
 مرا که مرا که مرا جنازه او بوده است و در حدیث دیگر گفته اند که هر که
 همراهی جنازه مومنی بکند تا او را دفن کنند حق تعالی در کفایت
 هفتاد ملک باو بکار دهد تا همراهی او کنند و اینست عظامی را که میبندند
 از قبر تا موقوف حنای فرمود که هر که بکفایت جنازه را بکند و نیست
 هیچ گاه کبیره آن را مژغیده شود و اگر چهار طریقه بکند از کاهان نپوشد
 آید و نالند که جنازه را بجا رکن بردارند و بپوشان است کینی که شمع
 جنازه کند که اول دست راست را که جنازه است بدوش
 راست بردارد پس بای راست میت و بدوش راست بردارد پس
 از پشت جنازه برود و بای چپ میت و بدوش چپ بردارد پس دست
 چپ میت را که جانب راست جنازه است بدوش چپ بردارد و چون
 خواهد که ناله دیگر برین کند از پیش جنازه برود بلکه از جانب پشت
 جنازه برود که دو ناله از همان روش برین بجا آورد و اگر علما بر عکس
 گفته اند که اول ناله بدست راست جنازه میکنند پس بای راست
 پس بای چپ پس بدست چپ و اول موافق حدیث اخیر او ای است
 و اگر هر دو را بعل او دهند او است و افضل است که عصب جنازه را
 بملوها را و برود و پیش جنازه برود و ظاهر آنکه اگر از آن ناله
 که او را از آن است که اگر جنازه مومن باشد پیش از راه رفتن خود
 است و در جنازه خلاف مذکور است زیرا که ملائکه او را از آن
 بعد از آن میکنند و با جنازه شوا و رفتن مکرر است و از حضرت
 رسول منقولست که هر که جنازه را بدیدد و آید عا میاند الله اکبر
 هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله اللهم ربنا

وَأَشْكَلُ أَهْلُ الدِّينِ لَعَنُوا الْقَدْرَةَ وَقَهَرُوا الْعِبَادَ بِالْمَوْتِ هِيَ
ملکی در آسمان نماز مکمل از برای او گردید کند از برای رحمت
بر او و از حضرت صادق علیه السلام نقل است که در حال برداشتن جنازه این دعا
به خواندند اللهم صل على محمد وآل محمد واغفر للمؤمنين
والمؤمنات وقلوبك كحضرت امام زين العابدين علیه السلام جنازه
میدید الحمد لله الذي لم يخلقني من السوء الخ من الله وانا من الله
جنازه سنت بنیت و بعضی گفته اند که جنازه را بشوین و بر آن مکره
است و مکره بودن با جنازه را که است دارد و دور و نزدیک بودن خوب
بنیت و اسراف است و در شستن خوب است و مکره است کتی با کبر
بر جنازه حاضر شود و خشک شدن و عرف باطل زدن **فصل در غسل**
دادن میت است بدانکه احکام میت از غسل دادن و کفن کردن و نماز
کردن و دفن کردن و احکام پیش مرده واجب همان است بعضی مرده
واجب است و اگر یکی بکشد از مرده ساقط میشود و اگر همه بزنند
همه معاف میشوند و مشهور میان علمای است که ولایت ایمنی کفو
بوارث دارد و بن رخصت او دیگری منوجه او نمیشود و مرده
ورثه او را بکشد از زنان و شوهر اولی است از دیگران و آحوط است
که بی ضرر و شوق غسل بکند و غسل و نماز و سایر احکام میت
واجب است برای میت شیعه اثنی عشری و در سنی و سایر فرق
مخالفان اختلاف است و ظاهر این است که مرده در وقت تقیه و
شهادتی که در سجده امام زمان کشته باشد و در معرکه مرده
او را غسل نمیدهند و کفن نمیکند و نماز نمیکند و لا یمسوا
پوشیده است دفن میکنند و بعضی گفته اند که در کفر چنانچه
کشته شود چنانچه است و خالی از قوی بنیت و مشهور میان اصحاب است
که هرگاه از میت عضو می یافت شود که در آن استخوان باشد میبایست

و کفن نمیکند و دفن میکنند و بعضی میگویند که اگر در این حال
دانش باشد اگر کسی باشد که دل در آن باشد نماز و میت بکشد
و آحوط است که اگر نبیند از آنها بپا بکشد چنان کند و اگر جمیع
اشخوانها میت را بپا بکشد و عضو می کفی استخوان باشد مشهور است
که در آن میت بپا بکشد و دفن میکنند و بعضی گفته اند واجب نباشد
و بجهت آنکه از شک ساقط شود هرگاه میت را زانو داشته باشد غسل
میدهند و کفن میکنند و بر او نماز بنیت و بعضی گفته اند که
بنیت جامد کفن میکنند و خنوط میکنند و هرگاه میت را نداشته باشد
مشهور است که اگر کفن میکنند و کفن میکنند و در ولایت بدلت
بپا بکشد طفل مذکور بنیت و بعضی تمام شد زلفش را اغشا کرده
در غسل و کفن نه چنانچه او این آحوط است و اگر عضو استخوان داری
از زنده برین باشد آحوط است که غسل و کفن میکنند و اگر چه
اظهر حکم و خوب است و اگر طفل در شکم مادر مرده باشد و مادر زنده
باشد اگر تواند در شکم بیرون آورد و الا مادر را میباید و بیرون
آورد و اگر مادر مرده و طفل زنده باشد شکم مادر را میشکافتند
چنانچه بپا بکشد و طفل را بیرون می آورند و هرگاه شکم را بپا بکشد
و واجب است که مرده را از غسل دهد و زانو از غسل دهد و الا که
چند موضع **اول** زن و شوهر هر یک دیگری را میباید غسل میدهد و داد
و آحوط است که از زوجه یا مرده غسل دهد و نظر بپا بکشد و آحوط آن
است که بدن ضرر و کفن غسل دهند خصوصاً مرده زن **دوم** چنانچه
که اگر کفن خود را غسل دهد و هرگاه زن کفن در عده کفی بوده باشد
و در غسل دادن کفن را از خلاف است **سوم** چنانچه است که مرا چنانچه
سه ساله را غسل دهد و زوجه و زوجه و زوجه و زوجه و زوجه
و در بعضی پنج ساله را بچونیز کرده اند چنانچه مرده هرگاه مرده شود

و مردی باشد که او را غسل دهد زن محرم او را غسل می تواند
 از بر جامه و همچنین است هرگاه زن فوت شده باشد و ظاهر در
 احتیاط و غیره را می بکشد بیکدیگر را غسل می تواند داد و اما آحوط آنست که
 تا ممکن باشد زن را زود و مرد را تا آخر غسل دهد و تا کیفیت غسل بخیر
 است که پیش از غسل کفها مهیا کند و اول خیره و بعد از آن سر را بپوشد
 و بعد از آن بپوشد و این کند و وضو با آب بی بر آید و اگر داند
 و نیک را و بعد از آن از آن بجز آنچه بخیر کند پیش منوجه غسل شود
 و اگر معسر باشد که میت را در غسل دادن بر وی حتی با تخلف بخواند
 بهتر است و مشحون است که در وقت غسل دادن با میت لبوی فکله
 باشد بطریق خلل اخضا و بعضی واجب دانسته اند و در سایر احوط
 تا یک چنین باشد مگر در حال نماز و حال کفن و باید در آنها ایستاد بکشد
 و اگر خواهد با بپوشد و غسل دهد و اگر خواهد نیک به بند و بپوشد
 بکشد و بر هر تقدیر واجب است در وقت غسل دادن عورت میت را
 بپوشاند و مشهور است که واجب است از الله تعالی است از بدن میت بکشد
 و میت است که برای حرکت میت بپوشد از طرف پاهای او کند و اگر شک
 باشد با زن داشت بکشد و میت است که در زیر سینه ایستاد
 دهد که بر او استخوان نباشد و میت است که دو نفر باشد غسل دهند
 که یکی آب بریزد و دیگری بکشد و میت را و مشحون است که آنکشان
 میت را بعد از آن که کند و اگر دشوار باشد و خوف شکستن باشد دست
 بر دارد و واجب است که میت را سه غسل بدهد اول با آب سرد
 از آن آب کاغذ و بعد از آن با آب خالص و میت است که اول دستها
 میت را تا نصف زراع بشوید بپوشد بعضی از روایات پیش عورت میت را
 بشوید و آحوط آنست که چون خواهد عورت را بشوید که بر دست و
 بند که دستش بعورت نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است و

و میت است که اول عورت میت را بکشد سرد و او را شستن سه مرتبه
 بشوید و آب دنیا بریزد تا خوب پاک شود پس دست بر آید و بکشد
 بکشد از کوه و آری این کشد که اگر مشکله باشد بیرون آید و اگر چیزی
 بیرون آید باز بخیر بشوید و اگر بدن خامله باشد و خوف افادن در
 باشد دست بر شکم نکشد و علما گفته اند که میت است که سر و بدن
 میت را پیش از غسل بکشد سرد و بشوید پس میت است که دستها را
 خود را تا مرقع بشوید یعنی انگشت که دست بر میت میکند و پس وضو
 میشود بر وضوی زندگان با آب خالص و بعضی واجب دانسته اند
 و نیک کند که وضو نمیدهم این میت را غیره را الله پس رو و دستها
 را بشوید مسح کند پس ابتدا کند غسل و آحوط آنست که آب بریزد
 و اگر شکسته است از کف و کف باشد و نیک بکشد و بهتر است که بکشد
 هر سه را اول بکشد و از برای غسل کاغذ و زراع بپوشد خدا بکشد
 پس اول نیت بکشد که این میت را غسل میدهم با آب سرد و کاغذ و زراع
 از جهت آنکه واجب است از برای رضای خدا تا از میت به الله پس سر
 میت را با آب سرد می شوی و آحوط آنست که اول بپوشد از آن سر را ابتدا
 کند و آب بریزد و بعد از آن بپوشد و میت است که هر جانب باشد
 مرتبه بشوید پس میت را بر یک طرف چپ بخواند و جانب راست را بشوید
 و میت است که سه مرتبه بشوید و هر سه بوی را که میبرد قطع نکند
 تا با بر آید و اگر آنکه میبرد تا در هنگام آب و بچین کشت بپوشد
 و شکم بپوشد بپوشد آری که آب خوب برسد بهتر است و دست میت را از
 بپوشد خدا کند با آب بریزد و چنان کند که آب بر بپوشد و عورت
 و زان و سایر اعضا خوب برسد پس با بر آید و اگر بپوشد و بپوشد
 و است بخواند و بپوشد چنانچه همان طریق که مذکور شد سه مرتبه
 و در آب سرد رستی کافیست و مشهور است که چندی ندارد و بعضی

گفته اند که باید هفت ترک بند و باشد و بعضی یک رطل و بعضی یک
رطل و نیم گفته اند که نزدیک به نیمیت و پنج گرم و زیاد بود و باشد
و کونا این زیاده ها برای شستن فرج و شستن اعضایی پیش از غسل بود
باشد و آحوط آنست که در آب غسل آن مقدار داخل نکند که مضطرب
شود و این را بگویند و در بعضی روایات در کشتن هر یک از اعضا
سکرین و از شده است و شاید بدین باشد اگر کسی خلل یافته شود
پس میت را بر پشت میخالاند و ظرفها را بشوید که اگر سر را از آنها
ظلمت شود و اندک کافور و زهره میزند و داخل آب نمیکند و غسل
در هفتاد و سه مرتبه بخورد تا نافرقت میشود و اگر تر است که دست
پای را نصف زراع سه مرتبه باب کافور بشوید و فرج را نیز سه مرتبه
بشوید و همان نحو که گفته اند شستنی بر دست به پند و دست بر شکم
یکصد و هشتاد و سه مرتبه و در بعضی که دست بر شکم یکصد و
میت را باید که در فضلات از نظرت بیرون رود پس اینها را آب
پزند و بگردانند و بپزند که این میت را غسل میدهند باب کافور
از برای آنکه واجب است از برای رضا بخدا پس سکران بشوید و شستن است
که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه ابتدا بچانه راست سکر بکند
گردانند و بعد از آن دستهای آنها را پس چانه راست را سه مرتبه
و چانه چپ را سه مرتبه بشوید و بعد از آن دستها را بشوید و در
و ظرفها را خوب بشوید که با اثری از سر و کافور در آنها نماند و
سبوی دیگر از برای آب قراح مهیا کنند و تر است و آحوط که آب
غسل قراح را از حوضی که آب سرد و کافور در آن ریخته شده است
برند و کافور را بریزند که اینها مطلقا در آن داخل نشود و باشد پس
دستهای میت را نصف زراع سه مرتبه بشوید و استنجاء با فرج
میت را نیز سه مرتبه بشوید و اگر در این وقت نیز میت را وضو دهد که

ظهور باشد پس اینها را شستن کنند که غسل میدهند این میت را آب و آلو
چکانند و اجنبیت فرجه را با انگشت سراسر سه مرتبه و چانه راست را
سه مرتبه و چانه چپ را سه مرتبه بشوید که بگویند و اجنبیت و دو
مرتبه شستن و ظهور است که گردانند و در وقت آب ریختن ابتدا از چپ
بکشند و بعد از آن و پیش از آن غسل و در آشنای این غسل است بر شکم
میت نمیکند و چون از این مرتبه غسل فارغ شود اگر خوف خروج بجا
داشتند باشند که می از این در دوش داخل کنند و همچنین در دستان
بغی و افکندری داخل کنند و اگر خوف بیرون آمدن خون و نجاستی بود و یا
پس شستن است که در دستها و پاها سه مرتبه شستن کنند و بعد از آن او را بر سر
جامهای که بگردانند و شستن است که هر یک که میت را از چانه چپ بخوابی
گردانند اینها را بعد از آن که شستن است که المؤمن و بعد از آن که
روحه میت و فرقت بین آنها معنوی است و اگر زن باشد بگوید اللهم
ان هذا امك المؤمنه و اگر مرد باشد بگوید اللهم هذا امك المؤمنه و اگر مرد
مکرم بگوید رب عفو عتقک یا خدا او را پادشاه و شستن است که در
از عیوب میت بر او ظاهر شود بکفی نقل نکند تا حق تعالی نگاهان او را
چنانکه از مادر متولد شده و مستح آنست که غسل دهند از چانه
راست بایستد و کوفه را با برافشاید بکند و شستن است که شستن باشد
که آب غسل در آن کوفه رود و مکروه است که آب غسل را با چانه چپ
که در آن بول و غایب کنند و اگر تمایله باشد که کفایت خانه را در آن
در نزد حضور نماید و مکروه است که میت را با آب گرم غسل دادند مکروه
ضرورت و مکروه است که میت را در میان پاهای خود بگذارد و یا
مکروه است که با حق میت را بگذارد یا موی او را بگیرد یا شانه بکند و
بگیرد یا حق و موی او را موی و در آشنای غسل بخندد که در میان کمر
گذارد و با میت دفن کند حق متولد است که در دستان او وضو نماید

بعضی است با صاف داده و نم نمود که با من در کن در فایز و اگر سردی
کافور هم نرسد یک مرتبه آب فراخ دهد و آحوط است که سه مرتبه
غسل دهد و اگر پیش از دهن به هم رسد آحوط است که مرتبه دیگر افود
سه غسل دهد و اگر آب گرم نرسد یا منسوا غسل نواند داد که حوض
ان باشد که بدن منبت از هم نباشد نهیم و بعد از او ظاهر یک به هم کا
کافی است و سه به هم آحوط است و بهتر است که نهیم از این بدنه
که نهیم چنین کند که نهیم میباید که نهیم از این بدنه بداند
غسل نماید سدر و کافور و قراح از جهت آنکه واجب است از برای دنیا
خلا و نهیم دیگر از خضد که نهیم میباید این منسوا بداند از غسل کافور
اچنانکه طاهره را از الله و هم کن فراسر او چون نیت کند دست خود را
بر خاک زند بر پیشانی منبت کشد و دیگر بر پشت دست راست منبت
و بعد از آن بر پشت دست چپ و اگر بد و خرب نهیم و بعد یکی برای بوی
و یکی برای دشمنها و اگر منبت محرم نباشد و از غسل کافور بداند و خوش
نگند و **اصول** در کفن کردن منبت است و واجب است که منبت را بشویند
کند و اگر عطا گفته اند که اول آنها است که از آن تا بعضی از ساق
را بپوشد و بعضی گفته اند که منبت است که سینه را بپوشد و تا
پاهای برسد و دویم بپوشد و سیم سر را بپوشد که جمیع بدن را بپوشد
و بعضی از عطا گفته اند که بپوشد و دو سوزا بپوشد و بپوشد است
که بجای پراهن یک سوزا بپوشد یکسره بپوشد که مجموع سر را بپوشد
و این قول آقا است و اما در این معنی بر این دلالت دارد و آحوط است
که با اینها نیت نیک کند و با ضرورت یکسره بپوشد کافی است و باید که هر
چیز محض نباشد و آحوط است که کفن از آن نیز محض نباشد و بگو
است که کفن از بونک نباشد و بهتر است که از کفن و مونیو نباشد
و مستحب است که از بپوشد سفید نباشد و منبت است که سر را بپوشد و بالا

از جناب و سر را بپوشد و ان جامه بود که از زمین جدا و درند
و الحال معالوم نیست و در نیست که اگر کجایی ان عین سفید بکند
و یک نیا شد و عطا گفته اند که منبت است که اول جانب چپ لغافل
بر جانب راست منبت اندازد و بعد از آن جانب راست لغافل را بر جانب
چپ منبت و بهتر است که چنین کند اگر چه منبتش منظر ترسید و
و منبت است که خرفه جلوتی که عرضش بیشتر و نیم و طولش افلاسه
در عین نباشد بد زاع دست را بد کند برای آن بی برای آنکه سر او را
لشکافند و بر کمر منبت بندند و یکسره دنیا و بر دو فرسخ منبت بکند
و اگر در نباشد یکسره بیشتر بکند و اگر برینه فدوی کافور بپوشد
شاید یک نباشد و سر دیگر خفه را از میان باید که او زد و از رنج
بر کمرش بسته اند بیرون او زد و حکم نکند که فرجش را و یکسره که
کذا شده اند و از کبر و باها را از هم او زد و از آنها را با یکدیگر از
منبت بداند که بپوشد از آنها و بپوشد که منبت شود سرش را و
انچه بپوشد اگر فرو نرند و منبت است که تمامه برای سر و زانو بکند
که بر دو سرش بگردانند و موافق مشهور این بر منبت بگردانند و
سرهای تمامه را از هر دو طرف بیرون آورند و بر منبت منبت بپوشد
چون از جانب راست و راست را بجانب چپ و بداند از تمامه سر و زانو
و بر منبت زانو بکند و باو چه بر منبت زانو بکند از کف آنها را و
بپوشد و بداند سر کمر زانو و مکره است که کفن از کمان باشد یا از هفت
که تازه کند تا تین و شش باشد اما اگر منبت را در پراهن خودش کفن
کند و کفن منبت بر بدن است و با این منبت با این منبت اما اینها و بپوشد
لشکافند و منبت است که منبت را کفن کنند در پراهنی که در آن نماز
میگردد و است و اگر در پراهن بعضی از عطا و طحا نیز کفن کنند شاید
و مستحب است در کجا می که در آن از این منبت است که در حج یا غیره کفن

پوشیده شود و بعضی گفته اند که اگر کسی باشد شستن در اندرون
فهر با نیک طشت و آفتاب بزند بشویند بهتر است مخصوصا هرگاه بدن
میت بخشن شده باشد و طاهران لازم باشد و گفتند این عنوان بشو
و این آخو است و همی گفته اند مکرره است گفتند این بر بدن
و گفته اند از مشایخ چنین شنیده ایم و در حال کفن کردن نهیست
است که با یاهایش نجاست فکله باشد و کسی که در غیر چهار امانام کشته
شده باشد جز احتیاطی بدکشترا میشود و غسل میدهد و اگر کشته
باشد در غسل سوزا میشود و از بیدار و بعضی گفته اند اگر
خون بکشد شود کل رشت میزند تا بکشد شود و آن حضرت صادق
منقول است که در حکم چنین کسی که اول خور می شود و آب بر آن می
در غسل و دست بر بدن میمالند و بر اجنهایش بدیه و کافی میکند
و حکم می بکنند و همچنین اگر کوفتن بریده باشد و جدا شده باشد
کافرا میسازد در موضع جراحت و بدیه بر آن میگذارند و بخور می
بکند که چون پروان بیاورد و اگر سر از بدن جدا باشد در غسل اول
سوزا میشود و بعد از آن بدنه را و بدیه را لا بکودن میکند و بعد
از آن سر را بر کمر بدن میکند و در میان کفن می پیچد و در هیکام
دفن سوزا ببدن میگیرند و در لحد میکند و در ویش را بخار میمالد
میگردانند **فصل** در نماز میت است و این نماز واجب است بر همه
مسلمانان که علم بفوت شخصی هم زمانند و اگر یکی از ایشان بجا آورد
از دیگران ساقط میشود و واجب است نماز هر شیعه ای شیعی
که بالغ باشد بخلاف و اشهره و اعمی است که طفل که شش سالش تمام
باشد واجب است و ظاهر از بعضی فریبگهان توان کرد و کمتر از شش
ساله را اگر نکرده شود شده باشد بعضی است دانسته اند و بعضی
بدعت و آخو نماز در وقت و جایز نیست نماز کردن بر کتا و خواجه

و انصیبان که عداوت اهل بیت داشتند و مخالفان که ائمه را خدا
داشتند و انصیبان خدا را ایشان را حاکم است و بر سر انداخته اند
حشم میدادند و بر غیر ایشان از مخالفان خلافت است و ظاهر از غیر
میان آنچه نماز نکند یا بکند و چهار نکته بود و در تکیه چهارم نفرین
و لعنت کند بر او و در موضع تعقیب ترک نباید کرد و سواد او برین مرده
بنماز رکعت و ارث او نیست بلیا که شهروز و بعضی گفته اند که در حق
ایشان نماز جماعت نمیشود کرد و انظار میشود که در آخو است که
توان از ایشان رخصت گرفتن و بی رخصت نکند و شوهر از همه
ایشان او است نسبت بزن و مردان او لا میدار زن و او ارث اگر خود
فایده نیست نمازی نداشته باشد که اگر اعتقاد داشته باشد و معتقد
دارد و جایز است که زن بشمار زنان میکند و اما مومنان در کجاست
باید که و مرد باید که پیش از آنکه اگر چه ماموم بکشد و اگر زن
با مردان جمع شوند زنان در عقب مردان بایستد و اگر زن خاصی باشد
مستجاب است که در صف جلایان بایستد و واجب است نماز گذاردن و در
تعقیله بایستد و سر جایزه نجاست را است او باشد اگر امام باشد و نماز
در کار نیست و آخو در منقذ است که از این بر جثه پروان نباشد
و واجب است که میت را بر پشت بخوانند و درین نماز طهارت از نجاست
شرط نیست و حیث و طایفه و بی وضو و غیره اند این نماز را بکند و آخو
است که سایر شروط نماز بگویند و ازین نماز غایت که نماز پوشانیدن
عورت و بچن بودن جامه و بدن و غیره و غیر اینها اگر
چه اظهار است که هیچ یک در کار نیست مگر چیزی چند که حرام باشد
و از اینها منافی افعال باشد مانند کلام و حرور برای مردان و دنیا
عقبه و باید که با وضو باشد که سنت است و اگر آب بهم نرسد با طایفه
داشتند یا وقت ننگ باشد است که نفیم کند و ظاهر از بعضی است

شکم دست که از ابر کند و بر نوزده خوش است و سنت است که شیشه
برزد و در وقت زحمت بگوید اللهم انما بك وتصدد بقایای عدا
ما و عدا الله و رسوله و صدك الله و رسوله و ما زادنا الا ایمانا
و قیلتما و در حدیث است که هر که چنین کند و بید خوابد خواند حق تعالی
بعد ده مرتبه از خاک حسنه برای او بویسد و مگر هفت که خواند
سنت است که بر قبر بوزند که موزش فساوت قلب است و دوری از وحشت
الهی و سنت است که از غیر خاک قبر بر میت بوزد و سنت است که قبر را بیدار
بچهار انگشت بلند کند و بعضی چهار انگشت کشته و بعضی چهار انگشت
آند و ظاهر هر دو خوش است و دور میت که بیشتر بزرگوار باشد و مشرب
که قبر را چهار گوشه بکند و در پیش او این کند و خرشیه نکند بخو که
سنتیان نمیکند و بعد از آن آب بر قبر بوزند و در کبر است که نان زمینی در
هست میت را عذاب نمیکند و سنت است که آب بر زکمه و و یسکله بپاشد
و آب را به پیش سر کند و بر یک جانب قبر بوزند و آب بکشد آنکه بجانب
چپ دیگر و بر زکمه و پیش سر و بعد از آن بر میان قبر بوزد و سنت است
که آب را اطعم کند و مفضل بزرگ تمام شود و مصلحت است که در وقت آب
و زحمت دست بر قبر گذارد در خاکی که انگشتان ایشان کشته باشد و گو
کند لا اثمکشان ایشان در کل غایت و و یسکله باشد و از بعضی بجا
معلوم میشود که بزرگ قبر بنشیند و آید غایب الله طاف الا و
عن جنتی و اصعد الیک روحه و لقیه منک رضوانا و اسکن قبره و
رحمتک ما لغنیه لها عن رحمة من سواک و هفت مرتبه سوره انا انزلنا
بحوالک و اگر میت زن باشد در جمیع دعاها که گذشت خیر مؤثر است و بیاورد
چنانچه پیشتر نوشیده شد و است که و امیت یعنی آفرین خوشان و بعد
از آنکه مردم بزرگند و بزرگتر میت بنشیند و با و از بلند ان تلقین کند
با و دیگر بکند و اگر دیگر را بایست که بزرگتر خوش و در اجتناب از شر است

بم

که چون این تلقین را میکند منکر بیکدیگر نمیکند و بیاورد بر طایف حجتش کرد
اختیاج به رسیدن شیب پس بر منکر دند و سوال نمیکند و مگر هفت
تبار بر سر قبر گردان و بر سر قبر بنشیند و مانند آن و هیچ مالیدن بر قبر
مگر کف و آئینا و آئینه و بعضی گفته اند که بخور غلغله و صلیحان بر این حکم
دارند و مگر هفت بار از گردن قبر بعد از مندر بر شدن و مگر هفت
در خال اختیار و دو میت را در یک قبر گذاشتن و میت را از بزرگی که مرد
است در آنجا بشهر نماید بزرگ کردن مگر هفت بار مشهور آئینه معصومین
و بعضی استنفا کرده اند نقل عسکر و صلیحان و شهدا را بر مگر هفت
بر روی قبر کشان و زار دفن مگر کوا نطه و زار و فیل که ضرر میشود
و مشهور است که بجا بر نیست شکافان بخور مگر که چند صورت بجا نکند
صاحب قبری در قبر افتاده باشد دیگران که در زمین عصبی من کرده باشد
یا در کفن عصبی کهن کرده باشد دیگران که او را غسل و کفن در خاک کرده
باشند و مشهور است که بجا بر نیست نقل مردگان بعد از دفن و بعضی
استنفا کرده اند نقل مشاهیر مشهور آئینه معصومین و بجا بر نیست
کریان خاک کردن و جامه و زینت بر او بپوشانند و بر او آستان بجا بر
ملکه از بعضی اخبار ظاهر میشود که مستحبات شد و صاید و بعضی
نحوه که بجا بر نیست و از آن مطلقا و آخو طایفه است و بجا بر نیست و آستان
رو کردن و زینت نمودن و آخو طایفه است که طایفه بزرگواران و اولاد غیران
ترند و بعضی از علماء موافق را اینی قابل شده اند که کفن در موی سر
خود را در مصیبتی ببرد و احب است که کفاره بدهد خدا نکر در عالم
مرد و بخواند و بعضی گفته اند کلاه است و کفاره بر او نیست و نیست
که سنت باشد و آخو طایفه از آن گفته اند که و بعضی بر او استنفا نمودن
کرد و آنکه بزرگواران بزرگواران در جوب کفاره و بعضی بر او استنفا نمودن
شد و آنکه بر او احب است کفاره بزرگواران که موی سر را بکند و در مصیبتی

یا رو بخورد یا بخاشد که خون برآید و بر مردی که در مریه فروزند تا روز
خود که تیان چاله کند و هزاره بین انشاء الله مذکور خواهد شد و
واجب نمیدانند و آخر طریقه مشهور است و لازم است احتیاط مصیبت
که صبر کند بلکه راضی باشد بفضای الهی و بداند که حق تعالی
صابر را اجر عظیمی است و نیز باید و باید مصیبت دنیا بگوید که
فیه و انما الیه الرجوع لاحق لکمال کمالان گذشته او را بیاورد و هرگاه
این مصیبت بخاطر این باشد که بگوید کمالان ما باین دلیل که
امروزید و شوکویدند معصیت منقول است هر که صیبتی را بخاطر او را
جبه بعد از مدتی باشد بگوید ان الله و انما الیه الرجوع و الحمد لله رب
العالمین اللهم اجر علی مصیبتی و اخلص علی افضل ثوابها
مصیبت بار آورده شود و وقت است که دیگران غریبه ایشان نمیکند
و انشاء الله جبر و شکیانی امر کنند پیش از رفتن و بعد از رفتن و مبالغه ند
بعد از رفتن غریبه است و اهل غریبه است که بر نماند صاحب عزا ایشان
به بدید و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که صبر
فرماید اندوهناکی را در حق الهی محسوسه کند بر همت اند خدا او را
جمله نیکی از جاهای هشت بیوشاند که مویک سر و او کرد و هرگاه
مصیبت زده را صبر فرماید حق تعالی او را ثواب صاحب مصیبت بخوا
فرماید بی آنکه چیزی از او بخواهد و سود و فزاید که ثواب غریبه و صبر
فرمودن هشت است و مستحب است که صاحب مصیبت تغییر وضع
خود بکند تا او را بشناسد و جایز است که نه و نداید که در دنیا
مست و انظار کند و توجه کردن بحق جایز است که در دوزخ نگویند و هرگاه
بنا بر این است اظهار نکنند و بهتر است که نومه گویا و زند و مستحب
که ناسه روز خصوصاً هفتایکان برانی صاحبان مصیبت طعام بفر
و زیاده از سه روز نماند مگر نیکو نکرین که چهار ماهه روز برای

سوهتر مانم بگوید یا نیکو جامهای رنگین نمیشود و رنگ نمیکند
و سنت موهک است زیارت قبر مؤمنان خصوصاً خاندان و چون کلام
فیریشان شود بگوید السلام علی اهل الدیار من المؤمنین و المسلمین
انتم لنا فرط و نحن انشاء الله بکم الاجزون و بر وایت بیکر السلام
علی اهل الدیار من المسلمین و المؤمنین و رحیم الله المستغنی عن
والمستغنی عن و انما انشاء الله بکم الاجزون و بر وایت بیکر السلام
اهل الدیار من قوم مؤمنین و رحمة الله بکم انتم لنا سلف و خیر
نعم و رحیم الله المستغنی عنکم و المستغنی عن و انما الیه الرجوع
و در احادیث بسیار وارد شده است که هر که روزی برادر مؤمن خود را
سوره انما امر لنا بخواند از دوس روز یا سه بار کرده و بر وایت دیگر خدا
او را و صاحب قبر را بیاورد و در وقت خواندن است بر وایت که او را
بخواند اللهم جاف الارض عن جوارحهم و صاعد البک ارواحهم و اجمع
منک رضوانا و امنک اللهم من رحمتک ما تصل به و حدکم و تولین به
و حسنکم انک علی کل شیء قدير و بر وایت معصیت دیگر این دعا الحمد لله
ارحم غریبه وصل و حدته و این رحمت و این روعه و امن الیه
من رحمتک ما لی عنی بها عن رحمت من سواک و الحمد لله من کان بولاه
و بر وایت دیگر کسب است بر زنده بر سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل
اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و آیه الکرمی هرگز اسه مریه بخوان
و سوره انما انشاء الله و اهدک مرشد و از حضرت رسول منقول است که هر که
در غریبان بکند و در سوره قل هو الله را از ده مرتبه بخواند و ثوابش
همین دکان بود بخشد بعد از آن مردگان اجر و ثواب بآید و بر وایت دیگر هر که
سوره فاتحه الکرمی را بخواند و ثوابش را بده اهل غریبه حق تعالی
بعد از آن ملک خلق کند که شمع گویند برای او و روز قیامت و در
روز حشر و جمعه مستحب است زیارت فرمودن و احادیث معصیه

و از شدت است بر هر که مصیبتی وارد شود که صیحت حضرت رسالت
 بیاید و از آنکه صعب ترین مصیبتها است و در اخبار بسیار روایت
 شده است که هر که در وقت صیحت دست بر زان خود زند ثواب
 او حفظ میشود نباید بترسید و فرزند کند و او بیاید و در حدیث
 معتبر منقول است که هر که نیک فرزند از او برود و کوی کند بهتر است از
 برای او از آنکه هفتاد نفر زند و بماند که هر که وارث نکند و در راه خلا
 جهاد کند و منقول است که هر که را خدا دوست میدارد که بزرگترین فرزندان
 او را میگرداند و منقول است که ثواب بزرگترین فرزندان شش است خواه
 کند و خواه نکند و بندگان معتبر از حضرت صادق منقول است در وقت
 مصیبت این دعا بخواند **اللهم انی استعینک فی مصیبتی فی دینی**
والمحمد لله الذی لو شاء جعل مصیبتی اعظم مما اکانت والمحمد لله علی
الاثر الذی شاء ان یكون حکما و باید که مرید کار را فراموش نکند
 که دست ایشان از اتحال خیر کوتاه گردیده و از اجابت فرزندان و جویان
 و برادران مؤمن امید دارند و احسان ایشان ترا حشم بر آهند و خوا
 دعا کردن در نماز شب و بعد از نمازهای فوضیه بود که شاه همد
 پدر و مادر از زاده از دیگران باید دعا کرد و اتحال خیر برای ایشان بعل
 او و در دنیا است که دنیا فرزند بی که در حال حیات پدر و مادر و طاق
 ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیکو کار کرد و بسبب اتحال خیری که
 از برای ایشان بعل آورد و دنیا فرزند بی که در حال حیات پدر و مادر و نیکو
 کار باشد و بعد از فوت ایشان غایب گردد بسبب اتحال خیر برای
 ایشان که بعل آورد و بعد از وفات برای پدر و مادر داشت که فرزند ایشان
 ادا کند و اشیاء را از حقوق خدا و خلق بر نمی کند و سوار بر عبادانی که از
 آنرا ایشان فوت شده باشد معنی کند که با شیخا و نایب با تو مع بعل او و در وقت
 صحیح منقول است از حضرت صادق در هر شب برای فرزندان خود دعا

و فرزند برای پدر و مادر خود در رکعت نماز میگرداند و در رکعت اول یا
 انا انزلناه و در رکعت دوم یا انا انزلناه بنحو آنکه در سبک صحیح منقول
 است از حضرت صادق که دنیا باشد که نیست در دنیا و شدیدی بوده باشد
 و حق تعالی او را و معیت دهد و نیکو را از او بر دارد و نیکو با و گویند که
 این قریح که تو را رویداد و بسبب نماز نیست که تزلزل بر او مؤمن بر این
 گویند که برای برسد که مؤمن است از او که در رکعت نماز میشود اتم شریک
 کرد که مؤمن و فرمود که میت شاد میشود بدعا و استغفار از جبر و کبر
 او کند چنانچه زنده شاد میشود و بعد از برای او برسد و فرمود که
 داخل میشود در قبرش نماز و روزه و حج و سایر اعمالی خیر و دعا و ثواب
 آن اعمال برای کسی که کرده و برای مرده هر دو نوشته میشود و در حدیث
 دیگر فرمود که هر که از مسلمانان برای میتی عمل صالح بکند خدا ثواب
 او را مضاعف میکند و میت با این عمل شفعه کرد و در دنیا و آخرت
 است که هر که شخصی به نیت میتی صدقه بکند حق تعالی خیرش را بر او
 که با هفتاد هزار ملک ببرد و بر او میز و دین و هر یک طبق در دست دارد
 از نعمتهای آسمانی او میگوید **اکنون علیک ای دوست خدا این ملک به فلان**
مؤمن است برای تو پس بفر او و روشن میشود و حق تعالی هزار شهر بخشد
 با و اگر است میفرماید و هزار خورما و یک دینج میباید و هزار جلد با و میباید
 و هزار حاجت او را روا میکند و در حدیث معتبر منقول است که شش چمن
 بیومین میرسد بعد از وفات اول فرزند بی که از جسد او است غبار کند که
 مصیبتی با کانی از کتب علی که از بماند و مردم از بخواهند سببی درختی که
 بکار در مردم از وقوع لایبند **حارم** ای که ببار دنیا از **بج** چاهی که
 خضر نماید که خلق خدا شفعه کردند **شش** سببی که مردم با این عمل نمائند از
 ارشاد و هدایت خلق و نصیحتان **با** در جمعی از احکام زکوة و خمس و
 است و در آن سه فصل است **فصل** در زکوة است و آیات و احادیث و

در جنوب مانند برنج و ماش و نخود و ماش و عدس و مانند اینها هرگاه
 نبضها جو و گندم برسد هفتاد طریق که گذشت و مشهور است که در کوفه
 اینها و ماریان که در علف مناسب هر آنکه و سال تراویک در کوفه است
 است و اگر بد که ماریان در شربانی باشد در سال دوا شربانی چهار دانگ بینی
 میدهد و اگر لایو باشد که یکی از بد که ماریان در شربانی باشد در شربانی
 لایو بینی میدهد و در کوفه تجا و زنجبیل و جوی بو جوی نیل شده آنکه و مشهور است
 است که شش است و آن مالی است که مالی شود از این عنوان مغا و غصه
 در وقت مالک شدن مضاعف کتاب و تجارت این داشته باشد و جی
 باید که مضاعف آن یکی از طلا و نقره برسد و در تمام سال بر مضاعف
 باشد و در تمام سال از مایه کم شود که مایه یا بیش تر به خود داده آنکه
 سال بیکر که مایه در کبی باشد شش است که زکوة یک سال را میدهد
 و اگر مایه یا بی باشد هر سال چهل یک میدهد و اگر مغا و غصه
 دوا شربانی سال مضاعف تجارت خلاف است و احوط آنست که بگوید
 و سنت است که در وقت در کوفه اگر فطره حاضر شوند هر قریه برآورد
 گندم یک دهد هر قریه که در دستش در آید و در وقت چیدن خرما و آو
 یک مشت بد دهد و زکوة شش است و بعضی واجب دانسته اند و احوط
 آنست که هر که در کوفه شش است شش ظایفه آنکه از **فطره** و مشاکره
 و ایشان کتابی آنکه فوط سالانه خود و عیال خود را داشته باشد
 و قادر بر کسی باشد که معاش خود را و عیال خود را توانا کند و آید
 و احوط آنست که سالی که نباشد و ضایع باشد **شش** کسی است که اتمام
 نصب میکند برای گرفتن زکوة و حقه یا میدهد و در این زمان
 نمیشاید غالباً و همچنین **ظایفه** موقوفه را و بپردازد در این زمان نمیشاید
 غالباً **شش** صرف کردن در ازاد بینی سید کاستن سید انکه اقامت غلام خود
 خود را ملکاتیب کرده که مالی بد دهد و ازاد شود و او را عجز باشد از دادن

آن و بر آن اگر زکوة واجب شده باشد باید که یک زری از زکوة را عیال
 او بخشاید کنند و الا دیگران حصه یا بد دهند که با غایب دهد و از او
 یا غلامی که از دست او در عقب و شدت باشد از مال زکوة بخیرند و از
 کنند **شش** هر چنان را از آنکه که فرض کرده باشند و در معصیت صرف
 نکرده باشند و از این فرض ایشان میتوان دانست **شش** فی سبیل الله است
 یعنی صرف راههای عالم مانند جانی سبیل الله و یاری حاجت و از این
 اتمه مک و مین و بنای مساجد و یلها و بعضی گفته اند که مخصوص
 جحش است در زمانی که جحش است و این احوط است **شش** از التسلل
 است و آن کس است که بفرستاده باشد و خرج رفتن بخانه خود
 باشد که مضاعف را و میدهد و بخانه خود برسد اگر سفر مضاعف نباشد
 و باید کسی که با زکوة میدهد غیر موقوفه شعله اش شربانی باشد
 و احوط آنست که اخشاب از کاهان کثیره کند خصوصاً شربان خور زن
 دیگر شرط است که واجب التقیه مالک نباشد مثل بی که ماریان در
 و حله و هر چند بالا رود و هر چند زادگان هر چند پایین رود و در وقت
 و طبر است که زکوة را بخویشان بر نشان بدهند غیر آنکه که مذکور شد
 اگر شرط را داشته باشد و غیر سید زکوة سید نمیشود و اما
 زکوة و غیر سید هر دو میشود و اما در غیر سید احوط آنست که
 بشریف هم ندهد و طبر است که زکوة را بزرده بخشد یا غایبی که مضاعف زکوة را
 دانند بر نیکد او و مصرف بر **شش** در خمس است با آنکه خمس در هفت
 چیز واجب میشود **اول** غنیمتی که از کافران در جنگ بگیرد خواه در جنگ
 کاه باشد و خواه در بیرون **دوم** مغا و غصه مایه طلا و نقره و مس
 و سرب و نایف و در برید و سرب و غیره و نقره و نقره و کبریت بعد از آن
 که در خمس بیرون او و زن بد و بدی یک از امیایک داد و مشهور است
 که مضاعف ندارد و بعضی گفته اند که مضاعف یکبار است یا یکبار

خمس واجب میشود و بعضی بیست دنیا گفته اند که بیست است و بعضی
که نصاب اول طلا است و اکثر متأخرین باین قابل شده اند و خالی از
قوتی نیست اگر چند کس شریک باشند باید حصه هر یک جدا بنصاب
برسد که کف است یعنی مالی که در زمین نهان کرده باشند پس اگر هیچ
دوبلا دهان نیابند که در اینجا مسئله ای نباشد هر چند سکه اسلام
داشته باشد یا در دار اسلام بنیابند و سکه اسلام نداشته باشد
و تثبیت دنیا برین سکه اگر طلا باشد خمس او را باید هذو بانی از طلا
و اگر نقره باشد بیست درهم برسد که موافق زکوة ذابکی دوازده
هزار و شصت دنیا است و اگر غیر طلا و نقره باشد که قیمت آن یکی
از این مقدار برسد و اگر سکه اسلام داشته باشد یا طلا یا نقره
از مسئله ای بوده است و مشهور میان علما آنست که حکم لفظه دارد و محلی
یک سال تعریف اگر صاحب پیدا شود کس صاحب دهد و اگر غیر است
مثلا مالک شدن و تصدق کردن و با مالان نگاه داشتن و اگر در صورت
اول صاحب شود و کس را چیزی نباشد عوض دهد و ظاهر اینجا آنست که اگر
آزونی زمین یا خانه است لفظه است و اگر در زمین بوده است کف است
خواه اثر اسلام داشته باشد و خواه نداشته باشد و جمعی باین قایل شده اند
و خالی از قوتی نیست و اگر کف داد و زمین خود بیاید که از بدو آن یا و رسیده
باشد از دست و اگر خمس او را بدو دهد اسقط است و اگر زمین را از بدو باشد
تعریف کند بایع تردید و دوزخ را دشانی ندهد که چنان ایشان حاصل شود
با ایشان بدو دهد علی المشهور و الا از دست و الا از حوط است که خمس از این
و اگر چیزی بیاید چون شتر و گاو و در شکم او چیزی نیاید تعریف میکند
بایع اگر دشان ندهد از دست و اسقط اخراج خمس است و اگر در شکم
ماهی یا یک خمس میدهد که اینجا طوائفی از دست و باین ملحق کرده اند
حیوانات شکار را مانند اموال اگر کجلی باشد که در خانه مالک سابق خود

باشد اسقط است که تعریف با و یک کجلی یا چیزی نیست که بعضی از ذیابرو
او را ندانند که مزارید و مکرر بن و نصاب در آن معتبر است و مشهور
آنست که نصاب بیست یک دنیا است یعنی یک اشرف تمام و در بعضی بیست
دنیا گفته اند و اگر چند مرتبه دزدانده همه در نصاب با هم حساب میکنند
هر چند در میان بیست غرضی که باشد علی الاحوط و اگر چند کس شریک
باشند هر یک بیست نصاب برسد و غیره را اگر بعضی از ذیابرو
حکم مزارید دارد و اگر از روی آب یا شاخه مزارید حکم معدن را
و اسقط است که هر مال خمس از آن دهد و رعایت نصاب نکند که
فاصل مؤنث سال یا نه است و از ارباح تجارت و زراعت و کسبها و مشهور
آنست که در کثیرات و محشر و هدی خمس بنیابند و خرج سال یا نه و اگر
پروین کند مذ و وسط مناسب حال آن شخص یا اعدا را کرده اند پس اگر
ایشان کرده باشد خمس از این اشیاء گرفته است یا نه و اگر خود
نکند گرفته باشد از اهرم پروین میکنند علی المشهور و اسقط است که اگر
زیاد باشد یا باشد بدو دهد بلکه کف است اینجا طوائفی است که هر چه حاصل شود
و خرج بگیرد و باقی دار خمس بدو دهد و اگر در اثنای سال اخراج کند
صن و ربه واقع شود مثل خرچ که خدای و حج بیست و زیارات رسول
و آئمه و امثال اینها همه را بدهد و وسط پروین میکند و همچنین تعالی
و زیادتها که ظلم کنند جمیع را پروین میکنند و خمس بقیه را با اموال اصلاح
قابل باشد است در غیرات و هبته و هدی یا خمس و اجناس است و در
صحیح وارد شده است شخص جا به عظمی یا برسد یا میراثی از جای که
کمان نداشته باشد یا برسد یا مالی از دشمنان دین یا برسد چنانچه
ناید و علی این روایات اسقط است شمس زمین است که بقول یا و تصریحا
و جملات از مسئله ای بخیرند خمس از زمین را یا خمس فیه از اراضی دیگر
میتواند و اگر خانه یا باغ را از غیر مشهور میان علما آنست که خمس بر

میگرد و اکثر قریب مای علیا مشغول این نوع خوش گشته اند **مقدمه** مال
خلالی است که بحرام عطا شده باشد و صاحب آن نداند و وقتدار حرام
نماند خوش آنرا میدهد بفقیری سادات و غیر ایشان و بعضی آنرا
مخصوص سادات میدادند و بعضی سادات گفته اند نمیدادند و
و ظاهر اینست و توان داد و اگر بشیرت بدید همتراست و اگر مقصد از
دادن آن کو صاحبش را دانند بمقتدا را و او نیست صاحب بدهد و
صاحب دادند و مقصد از دادن آن صاحب میباشد باصلی کند و بعضی
گفته اند که درین صورت حسن آنرا صاحب میدهد و بعضی گفته
که آنقدر را که غلبه دارد صاحب میدهد و مابقی را با صاحب صلح
میکنند اینجا طایفه این اخوط است و اگر مقصد از دادن آن صاحب را
بمی میکند صاحب را بخرشاند و اگر کم تر رسد از برای او صدق
کند و این صورت و صورت اول صحت است بر مطلقه اگر خوش را بد
یا تصدق کند کل را یا بعضی را بعد از آن پیدا شود خلاف است که آنرا
باید صاحب بدهد یا آنکه اخوط است که بدهد **استحباب** مشهور
میان علما آنست که شش حصه میشود چنانچه ظاهر اینست که شش
حصه خدا و رسول و ذوالعزیزین که نصف حسن است بعد از حضرت
آزاد زمان و نصف دیگر سه حصه میشود و بقیه سادات
و مسکینان و آنرا وسیل سادات میدهند و مراد از سید کسی
است که مقبول باشد از جانب پدر و بعد المطلب و تفسیر میکند
و این وسیل در زکوة گذشت و درینم اخوط آنست که بر ایشان نباشد
و این وسیل را نقد میدهند که بشیر خود بدود و در اخاریت
معبرم ظاهر میشود که در زمان حضور امام حسن و احمد و علی
میزده اند و حضرت نصف را خود بر میداشند و نصف را باین
سه فقیر سادات میدادند که مدکور شد و بقیه بقدر گفتار

ایشان در یک سال میدادند و آنچه زیاد می آمد خود میدادند
و اگر وفا نمیکرد به آن حصه خود نموده میدادند و ایشان نیز از علی
امام بوده اند و در زمان غیب اخوط آنست که حصه سادات را باین
راشی بخیرین بدهد که سادات بدهد فقیر را حین حاج ایشان و اضعیف
دیگر کمترین که حصه آن حضرت است در زمان غیب که خلاف است مشهور آن
آنست که بعام عادل باید داد که بر سبیل تمامه بیاید آن حضرت سادات
بدهد و اگر چیزی زیاد بدید خط کند و بعد از خود بداد که دیگر بدهد که
اگر سید بولشیانی باید بدهد و اگر از برای آن حضرت صبط کند که
فرض در این زمانها بسیار داده است زیرا که سادات بر ایشان نیست از
و خمس دهنده کان کم اند و جمعی گفته اند که در زمان غیب ثلثه از خسته
بر شیعیان حلال کرده اند و این سخن بوجه است زیرا که از حضرت حصه
الامور و این صبر می رسیده است که بر شیعیان حلال کرده باشد بیکر
ظاهر است زیرا که در زمان غیب طبعی مقصد سال کثری بوده نماید
آنحضرت اثنی عثمان عمر و بنی و بقیه و علی و حسین بن روح و علی بن محمد
و حصه آن حضرت را بیکر جمیع حسن را از شیعیان میکردند و بقیه مؤنه
حضرت میزدند میدادند و ظاهر آنست که درین زمان نایب آن حضرت و
که علما بی ربانی و محققان و خاملان علوم ایشان اند باید بیکرند و
که علما آن حضرت بیکر رسانند و الا باید که اشرف خلفند از او که سبکی
بسیار باشد یا سبکی بکشد و آنرا بدید که در لیل تر باشد زیرا که زکوة و حله
والجیه بر ایشان تمام است و خمس را بعوض بر ایشان داده اند و بسبب
اختلاف که در میان علما بدید رسیده و بعضی از علما بی عصر اغنیاء را
طاه اند و منع خمس را باین شده است که اگر سادات بقدر و خانه
مینکد از آنست و حقوق ایشان و اخلاص ایشان در وقت اغنیاء آنها اند و
تقدیری که امام بر ایشان رحم کرده باشد در زمانها و نصیه و خوف و

تعدياتی که از خلقای جور بر ایشان واقع شده و خلایل کرده باشند
ایشان چگونه بر خود هموار میکنند که عیال و خویشان و اقارب و اما
خود را در فقر و احتیاج آید ببینید و بر ایشان رحم نکنند و باز امید
شفاعت از ایشان داشته باشند و حال آنکه فرموده اند که بدترین
احوال مردم در دنیا آنست و قبی خواهد بود که صاحبان حسن بختند و بیک
پژده کارا حسن خود را میجوایم و حضرت صادق علیه السلام فرمود که من یکدم سزا
از شما نمیگویم و حال آنکه مال من از همه اهل مدینه بدیشتر است و بیک
مکر از برای آنکه شما را بشوید از کارهایمان و از حقوق ما و حضرت رسول
فرمود که هر که اخلاقی باشد بنی از اهل بیت من بکند من مکافات میدهم
انرا در دنیا و آخرت و اگر عیال را نماند که اگر صاحب مال خود حصه امام
دینا ذات مدهد برنی الدامیه میشود مگر آنکه در شش ابعالی و عیال
نرسد و بیکان فیض هم حسن این حکم دارد **در بیان فضیلت و تعین**
اعتکاف است اعتکاف مکتبی است در مسجد جامع جگانه عبادت و آنست
مؤکد است مفوضای ائمه و اخبار و شیخا و صا و در دهه آخر قمار
و رمضان چنانچه حضرت سید المرسلین در دهه آخر قمار رمضان اعتکاف
میشموده اند مگر یک سال که در آن خنک بدن واقع شد و در آن اعتکاف
از آن بدین روز اعتکاف داشتند که روز فضایی سال گذر نرفته
روز آقا و از آن حضرت منقول است که اعتکاف دهه آخر قمار رمضان
لابد و د و عزم و اعتکاف بدین را زمانند عهد و قسم و الجاره دادن
خود بیکر و اجیر میشود و اگر بیکر و اجیر شده باشد و نکو کرده باشد
اتواط است که بیکر بزرگ فضل میکند و بعد از آن وقت کردن واجب میشود
بعضی گفته اند روز سیم واجب میشود و همچنین روز ششم و هفتم و دوازدهم
و پانزدهم و هر چه بالا رود باین نسبت و بعضی گفته اند باین نسبت مطلقا
واجب نمیشود که آن است و چون بعل نیاید و این قول القوی است و احوط

است که در آن شبهای سید کور بخوابید و نیت قصد قربت و مسکن
که معصیت هر گاه کند بر خود کار خود که اگر مانی او را خارج شود و
تواند رفت از اعتکاف و طایفه جمعی است که باین است اشراف رجوع
باختیار و نیت کند بعارض و مانع و بعضی در رمضان فیه کرده اند و طایفه
غافل و مانع اعظم از عذر و ضرورت و عیال و عیال این شرط در اعتکاف نیست
زود نیت اعتکاف است و دخول در آن و جاعتی از احتیاج ذکر کرده اند
که عیال در اعتکاف واجب بگذرد که ضعیفند و است و حال آنکه
از اشکالی نیست و فایده شرط است که نزد عارض یا مطلقا اگر خواهد
رجوع تواند کرد که در روز سیم باشد و بیکر آنکه اگر با شرط
رجوع کند قضاء او واجب نیست و اما مکان اعتکاف جمعی از اصحاب گفته
که در غیر مسجد مکه و مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد صره اعتکاف
نمیباشد و بعضی بجای مسجد صره مسجد مدینه را گفته اند و خلاف این
باب ششبار است و مسجد مدینه درین زمانها کویا معلوم نیست و مسجد
صره درین اوقات در میان واقع است و اعتکاف در آن مشکل است
گفته اند که در مسجد مکه و مدینه آن قدر نیست که در زمان حضرت رسول
مسجد بوده اند اعتکاف الحالی کرده اند و طایفه دیگر مسجد جامع اعتکاف
تواند کرد و مراد مسجد جامع مسجد بزرگ است در مدینه که در آنجا نماز
کنند و مخصوص محله نباشد و از آنکه محلات شهر اخبار برای آنست جمعه
اجتماع خاص شوند که منعقد باشد مثل مسجد جامع عباسی و مسجد
جامع مدینه در آنصفهان و سایر آنجا مثل مسجد آقا نوز و مسجد عباسی
حالی نامثل است و احوط آنست که اگر در مکه و مدینه و کوفه باشد که
غیر مسجد مخصوصه واقع نماند و در آنجا اگر در مسجد جامع است که
کثیر باشد که مشهور جامع باشد یا او کرده و اگر مسجد بزرگ شهر باشد
است و عاظ احتیاط است در قصد کند که اعتکاف میکند در این مسجد

اگر طوطی شایع باشد بعنوان اعتکاف مقصره یا احوط در مسجد یا
 مسجدی که از برای رضا یا غیره یا الی الله و شرط است در اعتکاف است
 و اولیا پیشتر و مشهور است که در شب میان داخل اند و بعضی گفته اند
 شب اول نیز داخل است و احوط است که نزدیک بغروب یا قبل از غروب
 بحد ثا شام روز نیمه و اگر تا صبح روز چهارم قصد کند طاعت احیا طاعت
 و شرط است در اعتکاف که معتکف روزی باشد خواه روزی باشد خواه
 واجب و در سنت باید بر خصلت کسائی باشد که در خصلت ایشان در روز
 سنت شرط است مانند شوهبه و زاول و مالک بنده و احوط است که در
 بی رخصت بپوشد و اعتکاف نکند و مهمان بی رخصت مهمان
 دارد و بر عکس واقع نشاند و در اعتکاف شرط است و ظاهر است که
 فربه کافی است و واجب است از مسجد بیرون رود که در آن اعتکاف کند
 بیرون ضرورت مانند نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد کند یا عیادت یا
 مؤمنی یا حاضر شدن بر جنازه مؤمنی یا عیادت مؤمنی یا برای عیادت
 ضرورت بخود مانند بیک الحلاق و غسل جنابت اگر تخلف شده باشد
 و در غسل جمعه یا بر قول استخوان یا بن و سایر اغسال مستحب است اگر در مسجد
 نتواند کرد اشکالی هست و مشهور است که نمیتوان کرد و همچنین جایز است
 بیرون رفتن از برای تحصیل آب و نان و سایر ضرورتات اگر کسی را ندانند
 باشد که برای او تحصیل کند و همچنین جایز است بیرون رفتن از جهت
 گواهی دادن و گواه شدن اگر دیگری نباشد و بتواند در مسجد بخواند
 و چون بدو در نجایی پیشیند تا بر گردد مسجد و بعد از آن که در وقت
 راه نرود و از راه های نزدیک تر بی طلب برود و بیک الحلاق بی طلب
 برود اگر ممکن باشد و توقف بسیار زیاد از ضرورت و دفع نشاندن و در
 وقت نماز شود در جای دیگر غیر آن مسجد که محل اعتکاف است نکند
 مگر در مکه معظمه در نماز یا می تواند کرد و اگر وقت شک شود در جای

دیگر نمیتواند کرد و اگر شهوات از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل نمیشود مگر
 آنکه زمان پیش از بگذرد که او را معتکف نگویند و همچنین اگر کسی را از
 او از مسجد بیرون برند و احوط است که بیرون نرود و از مسجد بیرون نکند
 و بعضی منع کرده اند از رفتن بیام مسجد و ظاهر است که داخل مسجد باشد ضرورت
 ندارد و بدانکه حرام است بر معتکف جماع کردن با زنان در روز و شب و همچنین
 حرام است بپوشیدن شهوات و دست بردن مالیدن شهوات و احوط است
 است از هر دو اگر چه شهوات نباشد و حرام است طلب عینی کردن اگر چه بکند
 که باشد که از روی بی ادبسیان و احوط است که بعبث دست بردن که نماز
 و حرام است بوی خوش کردن و کل پوشیدن هر گاه که باشد بوی المشهور و
 جدال و نزاع یا کفی نکند و احوط است که بیاحتیاطی نیز نکند مگر بگوید
 اظهار حق و خرید و فروش نکند مگر بگوید ضرورتی است خود و عیال خود
 و احوط است که در کمالی از برای خود قرار دهد که اینها را بکند و احوط است
 که طفلان معاینات خود را واقع نشاند چنانچه عقد و نکاح و جمیع الفا که در
 اعتکاف حرام است و در روزها و شبها هم حرام است مگر خوردن و آشامیدن
 که در شب جایز است نه در روز و هر چه روز را باطل میکند اعتکاف جایز است
 میکند اگر در روز بفعل او زد و در شب اظهار نمیتواند کرد و مقتضی است غیر
 جماع و استمناء واقع نمیشوند ساخت و اول اجنبات است از غیر اکل و شرب و
 جماع کند اعتکاف باطل میشود و گفته اند میدهند اگر اعتکاف واجب باشد
 و در روز اول و دوم اعتکاف سنت خلافت و احوط گفته اند است اگر چه
 جماع در شب واقع شود و احوط است که هر چه روز را باطل میکند اگر
 الفا را در روز واقع سازد گفته اند میدهند اجنبات و گفته اند اگر در شب
 اگر نواند و الا در طولی درین روز و گفته اند الا شکست مسکین را طعام داد
 و بعضی گفته اند بجز آنست میا اینها و اول احوط است بلکه اظهار جماع
 در شب واقع شود بیک گفته اند میدهند و اگر در روز نماز رمضان واقع شود

دو کفاره میدهد یکی فریبه و دیگری خمر و بعضی گفته اند اگر در روز
غیر ماه رمضان واقع شود و کفاره میدهد و آن بی و حد است و نیع
و شری و سایر عیال غیر جماع سبب بطلان اعتکاف نمیشود و کفاره
واجب نمیشود و در بطلان باسببنا و کفاره سبب بطلان اعتکاف است و احوط
تمام است و کفاره اگر در شب واقع شود و اگر در روز واقع شود اشتمال
باطل نمیکند اعتکاف را البته و کفاره میدهد احتیاطا و احکام اعتکاف
بیشتر است و باید ضریب و در بود اگر در یک روز در یک کفاره باشد بدانکه
کفاره بر دو نوع است اول کفاره از احکام حج و عمره و الهما و اگر در یک روز در یک
کردیم که با کفاره و اشک و الهما است بعضی منفق علیه و بعضی
مختلف علیه و بعضی واجب و بعضی مستحب و بعضی بر تریب و بعضی بر تحریب
و همه را باید یکسر بر سبیل اجمال برای ظالمان و اولاد سعادت اندی و
محصلان بجات عقوبات آخری بیان مینمایم **الف** کفاره انظار روز و نماز
مبارک و رمضان است و آن واجب میشود بخوردن و آشامیدن چیزی که شفا
و مفا و یا شفا و یا قود و غیره معادل خلافت است و اشهر و اقوی و جوب
است و جماع کردن در قبل زن اتفاقا و در روزی که بر او حیض و بیاض
بر حیض است و بعد از انطواع صبح علی الاقوی و بجا آمدن بر حیض تا صبح
تیس غسل علی الاحوط و به خوابیدن بعد از بیدار شدن یکمرتبه و از
نا صبح علی الاحوط و بر بیدار شدن غبار غلیظ محلی بنا بر قول جمعی و طایفه
کردن و دست بازی کردن و ایستادن و نظر کردن بر بی نامی از دنیا بطل
الاحوط و بقی کردن بنا بر قول بعضی و بجنبه کردن و شیاف عمل کردن بنا
بر قول بعضی و بدو نوع بستر بخوابیدن و بر سبب و یا بر قول بعضی و دیگر
در بریدن عمل از دواب بنا بر قول بعضی هر گاه یکی از این امور را عمل کند و
مستکمله باشد کفاره باید داد و بعضی اجماعا در بعضی احتیاطا و اگر از
سوء باشد کفاره کرد و اگر مستکمله باشد در کفاره خلافت است و احوط کفاره

و اگر احتیاطا به حلال کرده باشد کفاره میکند و اگر در دو ماه بیاضی روز
کردن باشد مستحب است که طعام داد و شک و بعضی بر تریب فایده اند بعضی اگر
فایده بر بند و اگر در آن باشد آن مقدّم است و الا دو ماه و زود و اگر در آن باشد
باشد شکست مسکین را طعام بدهد و قول اول اقوی و ثانی احوط است و اگر
افترا بجرام کرده باشد مانند شراب و خمر و غیره مال معصوب دانسته و اگر
و کو اطهر و بعضی از علما فایده اند که هر سه کفاره بر او واجب میشود و بعضی
مانند افترا بجرام میدانند و اول احوط است **ج** کفاره در قضای قمار و
بیکد از زوال افترا بیکد شهر و است که کفاره واجب است و اشهر و اقوی
است که کفاره طعام دادن ده مسکین است و اگر عاجز شود سه روز روزه
و بعضی بجز میان این دو میدانند و بعضی کفاره قسم و بعضی کفاره مفا و
لازم میدانند **د** کفاره وظاهر است که کسی که کفاره خود بگوید یا کفاره
این یعنی تو بمن مانند است ما در مبنی اخوان ما با بر خوارم علی الاشهر اگر این را
بگوید در وقتی که زن حیض باشد و در آن طهر یا او جماع نکند و باشد در حضور
دو عادل بگوید پس اگر خواهند جماع کنند باید که کفاره بدهد و اگر بدون کفاره
جماع کند دو کفاره بر او واجب میشود بنا بر مشهور و کفاره یک بند از اگر
کرد شک و اگر عاجز شود دو ماه بیاضی روزه داشتن و یا بجز شکست مسکین را
اطعام کردن **هـ** کفاره و ایلاست یعنی قسم بخورد که روزه دائمی خود را بچهار ماه
یا زیاده و طی نکند و زن را بر بدو حکم شرع ببرد و حکم کند که او را حلال نکند
یا طی کند و اختیار و طی نماید باید که کفاره بدهد و کفاره اش کفاره قسم است
که بعد از آن مذکور میشود و انشاء الله **ح** کفاره غافلست قسم است یا کفر قسم خود

با سقاء مقدسه خدا بر کرم فیلی که ترکش در جان نداشته باشد یا نکرد و غلبه
که ضلش در جان نداشته باشد و مخالفان قسم نماید و کفار و آشوبک بکند و از
کند ناده مسکین را جامه بپوشاند یا ده مسکین را اطعام کند و اگر از هر
غایر شود سه روز یا بی روزی بیکر **دشتم** کفار و مخالفان ندراست یا نکرد و
ضل امر را که راجح باشد یا نه که امر را که مرجوح باشد و مخالفان نماید و کفار
بعضی گفته اند مانند کفار قسم است و بعضی گفته اند مانند کفار ماه
و مضامنت یک سببه از او کردن یا دو ماه روزی که فتن باشد مسکین و طعام
داشتن و بعضی گفته اند که اگر در تعلق روزی داشته باشد کفار و آشوب
قسم است و این قول عالی از قوتی نیست و احوط کفار و مضامنت و طلاق
هفتم کفار و عهد است که با خدا عهد کرده باشد که اگر از حاجی یا غیره مرخصی ماه
بعل آورد یا نه که کند امر غیر حاجی یا مرخصی را و مخالفان عهد نماید و کفار
آشوبانند کفار و نه در خلافت است و احوط است که در زندگانی و کفر و **هشتم**
قسم خوردن بعنوان پزیرایی از خدا و رسول و ائمه است و در حرام بودن چنین
قسمی خلاف نیست ولیکن در وجوب کفار و به چنین قسمی یاد کردن خلافت
بعضی گفته اند که کفار و آشوب کفار و طهارت است اول سببه از او کردن و غیره از آن
دو ماه روزی داشتن و یا غیره از آن شکست مسکین اطعام کردن و اگر عاجز شود
ده مسکین را اطعام یا کیوه دهد و اگر عاجز شود سه روزی مؤالی روزی بدارد
و بعضی گفته اند کفار و آشوب کفار و ندراست و این بابویه گفته است که سه روز
روزی بدارد و ده مسکین را اطعام بدهد و بعضی گفته اند که کفار کرده است
ایه ندرا و در حدیث صحیح وارد شده است که صفار بحضرت مالک

عمری نوشت که مردی سوگند یاد کرده پزیرایی از خدا و رسول و ائمه
کرد و بیه و کفار و او حقیقت حضرت فرمود که ده مسکین را طعام میدهد
هر مسکینی را یکصد و طلب امروزش میکند از خدا و بعضی خلاف کرده اند که این
کفار و پزیرایی اصل سوگند خوردن است پزیرایی مخالفت سوگند کردن و با یکدیگر
سوگند یاد کنند و اگر یاد کنند محض سوگند عمل بقول او بکنند اگر چه خلاف است
که عمل بر او واجب نیست **نهم** بعضی از علما قایل شده اند که زنی که در کسب و
سر خود را میرد کفار و اطهار ماه رمضان میدهد بریت بر قول بعضی و بعضی
بر قول بعضی و بعضی گفته اند که کفار دارد و کفار و پزیرایی وارد شده
است و کفار و اطهار ماه رمضان لازم است و احوط عمل بر او است و بعضی
نراشیدن مؤالی حاجی کرده اند بریدن دو وجوب کفار و **دهم** هرگاه زنی در
مصیبتی و مؤخوذ را بکند یا بر مؤخوذ را بخراند یا مردی جامه خود را در مرق
فرزند خود یا زوجه خود چاک کند کفار و قسم لازم میشود یا بر قول بعضی
روایتی بر این مصنون وارد شده است و احوط است هر چند وجوب نیست
یازدهم مردی که زن یا منعه یا کنیز خود را و یا نام حیض جماع کند در فعل بعضی
کفار و واجب دانسته اند و بعضی نیست و مشهور میان علما است که اگر در
حیض باشد یا شرفی باشد و شک کند و در وسط حیض هم است و شرفی و در
است و احوط عدم ترك کفار است **یازدهم** کسی که بخواستار رود و نماز نکرد
باشد یا نصف شب بکند و بعضی گفته اند واجب است از روزی بدارد و
اشهر است که است و بعضی غامد و ناپی زامی کرده اند و مشهور است
در نقد بر وجوب اگر روزی بدارد کفار کرده است و کفار و یا در بعضی

دانشه اند کفار و ماره صان و این قول ضعیف است و آخر طاعت است که بک
روزه فضا بکیر **سوم** کفار و مثل است حکما که دانشه کبی را بکشد یا کافر
کند که غالباً کشته باشد سبب بکبی واقع سازد و او کشته شود کوه
کشتن نداشته باشد کفار و مثل است که بک کشته ازاد کند و دو ماه متوال
روزه بدارد و شصت مسکین را طعام بدهد **چهارم** کفار و مثل است که
کبی را با دانی بکشد یا بکسر فضا قتل نداشته باشد و کاری کند که
غالباً کشته نباشد و او کشته شود مانند آنکه طفلی را با دانی بکشد
بزند و او بمیرد یا پیری بسوی اموی بکشد از دوشخصی خورد و کشته شود
یا در راه بکبی بخورد و او بقتل و بمیرد و اگر بمیرد قتل نباشد و کاری کند
که از سبب قتل شود مثل آنکه چاهی در راهی بکند و کبی در آن چاه بیند و
بمیرد یا سبکی بر سر راهی بگذارد و باعث قتل کسی شود مشهور است که کفار
لازم نمیشود هر چند و ب لازم شود و کفار و بک ازاد کرد و کشته و بعد
از عایش شدن از آن دو ماه متوالی روزه داشتن و بعد از عیش از آن صوم
مسکین طعام دادن **دوم** اگر کبی زنی را در عله دیگری فرو بچ کند مثلاً
از آن زن مقارقت کند و بگوید بعضی بیخ صانع او بدیدند و اگر در دیگر
کند نیز این کفار و بکند یا بیخ در هم نهد و کبی که مملوک خود را
بزیاده از حد شرعی بزند بعضی از علما گفته اند موافق بعضی از وایات کیم
واجب است که آن مملوک را بکفار و ان عمل ازاد نمیکند و این احوط است و
او را بکشد بعد کفار و جمع میدهد و اگر بک خطا بکشد کفار و مثل خطا
و واجب است که بک این غلام را اصفی کند یا بر مشهور **پنجم** کبی که روزه

ماه و رمضان را افطار کند سبب بیماری اگر با نماز و صلاه بکویتا باشد
اشهر و اقوی است که فضا ساقط میشود و برای هر روز بکند یا دومند
طعام میدهد و بقی الخلاف و بعضی گفته اند فضا منکند و این چند کیم
الله گفته است اخیا طاهر و را منکید و اگر در ماهین روزه صلا از او من
طرف شود و فادیر روزه باشد و بدون عذر ناخیر کند یا آنکه ماه رمضان
دیگر یا یک اشهر و اقوی است که بعد از ماه رمضان فضا میکند و هم برای
هر روز بکند یا دومند میدهد و بعضی کفار و واجب دانسته اند و
گفته اند که کفار و در صورتی که عزم بر فضا نداشته باشد اگر عزم بر
باشد و بعد از آنکه شدن وقت بیماری یا عذر دیگر عارض شود فضا باید
کرد و کفار و نیست و قول اول قوی تر است **ششم** نواد کفار و است از حضرت
صادق منقول است که کفار و عمل سلطان قضای حوائج مؤمنان است و کفار و
عید است که برای آن شخص که او را عید کرده است استغفار کند و کفار و
جلس است که چون از مجلس برخیزد بگوید سبحان ربك رب العزة عما یقول
وسلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین و کفار و خنده است که بگوید
الله لا یغنی عنی یعنی بزرگو کارا مراد شمن مدار و بر من غضب مکن و در
معبر از حضرت امیر المؤمنین منقول است که هر که بد دیگری بگوید لا اله الا الله
و لا اله الا الله یعنی باید در میان باید چیزی نهد و کند و کند و کند و کند
بجویدرم یا بجان پدرم کفار و مثل است که بگوید لا اله الا الله و خلاف
درین نوع از عزم مثل بجان خود یا جان نوا یا بچی پدرم بچی حرام دانسته اند
و اشهر که است و احوط ترک است اما احکام کفار و است مذکور در

فصل پنجم میشود اول هرگاه سبده باید ازاد کرد در کفار و قتل میباشد
 ان سبده مؤمن باشد و در باقی کفار از خلافت است و احوط رعایت آنست
 و در کفار و قتل احوط آنست که بالغ باشد و در غیران مرد و زن و بالغ و
 نابالغ مجرب و نایب که ان سبده کو در صاحب خود روز مین گیر نباشد
 و مولى جراحى با و نرسانیده باشد که موجب عتق او باشد و بعضی گفته اند
 که باید خضی و لال و کربناشد و کزو و لدا لرتنا نباشد و مشهور اجر است
 و احوط ترك است و غلام که بخیجه را مشهور است که ازاد میشود کرد
 بمرکش بفرم و بعضی گفته اند که خبری از و برسد و بعضی شرط کرده
 که ظن جرات او باشد **و** در کفار و مرتبه نا از سبده ازاد کردن عاجز شود
 بر و زه منتقل نمیشود و هرگاه روزه دو ماه باشد باید منوالی بگیرد و توان
 بنگاه و نیک و ز که منصل بیکر و بعل بیاید یا بمعنی که اگر بعد از ان بدون
 عذر بی اظهار کند نباید از سر بگیرد و ایا نفری جانی است بی عذر بی اظهار
 اول اظهار است و ثانی احوط است و اگر پیش از بنگاه و بیکر و ز بی عذر اظهار
 کند از سر مینگیرد و اگر بعد از بی باشد مانند حبس و نفاس و بی هوشتی و
 دیوانگی و بیماری و سفر ضروری بعد از زوال عذر نباید کرد و ثانی
 میکند و همچنین اگر بخور باشد اظهار روزی بنا بر اقوی کفار و مؤمن
 باشد اگر کفار و دهنده سبده باشد بنگاه بی در پی روزه بگیرد علی
 الاقوی **سهم** هر جا که اطعام لازم شود مشهور است که هر یک از اطفال
 به خوراند که سیر شود و بهتر است که نان خورشیدی با و ضم کند مانند خرما
 یا گوشت یا سیر که بعضی گفته اند میباید چاشت و شام هر دو بهر یک میکنند

بخوراند که سیر شود و احوط آنست که چیه اظهار است که نیک و قتل کفار
 توان کرد و اگر خوراند طعام را بمیکش میباید داد و در مقید از ان
 است بعضی بکند گفته اند و بعضی دو مد و احوط دو مد است و بهتر است
 که بان ناخورشی نیز بدید خنایچه بعضی واجب دانسته اند و در طعام
 دادن کو چک و بز و نفاوت نمیکند و احوط آنست که حصه طفل را بوا
 شری ایشان بدهد و اگر طعام خوراند ظاهر اصغیر و کبیر با هم ضم تواند
 کرد و اگر دو طفل را بجای بکند خنایچه احوط است و در نیک کفار و دو
 زایه یک میکنند میباید داد مگر آنکه مستحق یافت شود و احوط آنست که نیک
 باشد بغير مؤمن بکشد و پرتش از بسیار پرتشان بدهد که مسکین
 بر او صادق باشد و مکچا ریک صاع است و صاع یک بر چهارده **مفصل**
 و نجاست بنا بر مشهور و چون در احادیث اختلافی هست در نجد بد صاع و
 احوط آنست که بجای دو مد نیم من شاید **هکچاه** در جانی که کسوه باید در زن
 پراهن و مفتحه با هم بخارست و در مرد بعضی یک جامه مانند پراهن کفار
 کرده اند و بعضی دو جامه لازم میدانند و بهتر است که پراهن و قبا
 بدهند یا قبا و بالا پوش و بهتر است که توان باشد و جامه طفل را بهتر است
 که بر خست اولی بر او به پوشاند **هکچاه** هرگاه از عتق رفیه عاجز شود و شروع
 کند در روزه و بعد از ان قادر شود بر سبده ازاد کردن روزه او را بخرست
 و بهتر است که ترك کند روزه را و سبده را ازاد کند خصوصاً هرگاه که
 از بنگاه و یک روز روزه داشته و جمعی را صحافا بل شده اند که هرگاه که
 دو ماه منوالی روزه واجب نبود و عاجز باشد از گرفتن و هفده روز روزه

بدان
 و اگر توانا
 هر روز مدهی
 از طعام میدهد
 و اگر توانا است غفرا
 میکند و آتش را فرو می
 آتش که از هر هزاره که غفرا
 شود استغفار بکند و میشود
 مکر هزاره ظهار که بعضی که غفرا
 ندهد و بطن را و حلال نمیشود هر
 چند عاقل باشد و اگر بعد از عجز و
 استغفار بر هزاره قدر یکم و نیکو
 آتش که باز هزاره را بغیر بیاورد و چون اکثر
 مردم جاهلند بکفارات و احکام الهی و برایشان
 لازم نمیشود و نمی
 دانند و مشغول اند
 بحق الهی میمانند قدری از احکام
 الهی از درین رساله ایراد نمودم ملتفت

از برادران ایمانی است که هر که ازین رساله منفعه کرد در حال حیات یا بعد از وفات
 این شکسته را بدعا بی رحمت و مغفرت نماید و الحمد لله اولاً و آخراً و الصلوة

علی
 محمد و عترته
 الطیبین الطاهرین
 و سلم تسلیماً کثیراً
 ثواب افعال المؤمنین و انما
 المستغفر الجانی

٢٥٧
٢١١

